

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A man with dark hair and a beard is shown from the chest up, embracing a woman with long blonde hair. The woman is wearing a red headband and a black wristband. They are in a close, intimate pose. The background is a dark, high-contrast image of a city skyline at night, with lights from buildings visible. The overall mood is romantic and dramatic.

Recaptured by the
CRIME LORD
CRIME LORD SERIES

MIA KNIGHT

İçindekiler

Başlık
İthaf Birinci
Bölüm İkinci
Bölüm Üçüncü
Bölüm
Dördüncü
Bölüm Beşinci
Bölüm Altıncı
Bölüm Yedinci
Bölüm Sekizinci
Bölüm
Dokuzuncu
Bölüm Onuncu
Bölüm Onbirinci
Bölüm Oniki
Bölüm
Onüçüncü
Bölüm
Yazarın Notu
Yazar Hakkında

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Suç Lordu tarafından yeniden ele geçirildi

Suç Lordu Serisi, 2. Kitap

Mia Knight

Copyright © 2016 Mia Knight
Tüm hakları saklıdır.

OceanofPDF.com

DEDİKASYON

Hikayelere olan sevgimi besleyen ve bana genç yaşta nasıl hayal
kuracağımı öğreten yazarlara.

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

Lyla

Lyla Dalton Montana'da bir dere boyunca yürüyor, çevresindeki huzurun sıkıntılı zihnini rahatlatmasını istiyordu. Artık pek uyumuyordu. Ne kadar ıssız ya da güzel olursa olsun hiçbir yer onu güvende hissettirmiyordu. Çoğu gün kendini yürüyen bir zombi gibi hissediyordu; onu dış dünyadan koruyan kalın beyaz gürültü tabakasından hiçbir düşünce ya da duygu geçmiyordu. Diğer zamanlarda ise o kadar çok şey hissediyordu ki buna dayanamıyordu.

Bir zamanlar o ve kuzeni Carmen, kendilerini seven erkeklerle ayrıcalıklı bir hayat sürüyorlardı. Carmen'in kocası ve Lyla'nın müstakbel kayınpederi Manny öldürüldüğünde bu hayat paramparça oldu. Lyla, Manny'nin dövülerek öldürülmesini izlemek zorunda bırakılmış ve aynı katil tarafından parçalanmıştı.

Lyla gömleğinin ince kumaşının altında yara izlerinin kabarık kenarlarını hissetti. Sekiz bıçak yarası ve uzunluğu on beş santimi aşan üç kesik karnında iz bırakmıştı. Acımasız suçluların Manny'nin vücudundaki her kemiği kırmasını izlerken hissettiği dehşet ve bıçağın göğsüne batışının anısı onu hasta etmişti. Manny'nin kendi kanında boğulurken aniden kesilen çığlıklarının sesini asla unutamayacaktı.

Lyla durdu ve ellerini dizlerinin üzerine koyarak beklemeye başladı. mide bulantısının geçmesini bekledi. Geçtiğinde doğruldu ve patikadaki yürüyüşüne devam etti. Gavin polisleri kanlı izinden uzaklaştırmakla meşgulken, Carmen banka hesabından para çekip bir karavan satın aldı ve yola çıktılar. Karavanın yakın sınırlarından bir mola vermek istediklerinde periyodik olarak motellerde kaldılar veya kabin kiraladılar. Her şeyin parasını nakit ödediler, böylece iz bırakmadılar. Yollarına devam etmek istediklerinde bunu yaptılar. Büyük şehirlerden ve kalabalık bölgelerden uzak durarak temkinli yaşadılar.

Lyla'nın başkalarıyla etkileşime girmek zorunda kaldığı nadir durumlarda, normal görünmeye çalışmanın zorluğu altında soğukkanlılığı kırılıyordu.

Lyla dere kenarındaki düz bir kayanın üzerine yerleşti ve yüzünü güneşe dönerek temiz, taze havayı derin derin içine çekti. Montana çok güzeldi ve yaklaşık bir haftadır evleriydi. Güneşin sıcaklığının, içinde asla iyileşmeyecek delikler olan soğuk ruhuna dokunmasını diledi. Yola çıkmalarının üzerinden bir buçuk yıl geçmiş olmasına rağmen, kendini Manny'nin öldürüldüğü günkü kadar kırılgan hissediyordu. Dünyada bu düzeyde bir vahşeti yapabilecek insanların olduğunu bilmek onu geceleri uyutmuyordu.

Carmen ona Gavin'in kara para aklama suçundan hapse girdiğini, cinayet için ellerinde yeterli kanıt olmadığı için onu suçlayabildikleri tek suçlamanın bu olduğunu söyledi. Lyla hapiste ne kadar kalacağını sormadı. Umurunda da değildi.

Ölümcül bıçak yaralarıyla hastanede uyandığında, adam Manny'nin cinayetini ya da onun sağlığını sormadı. Tek istediği peşinde olduğu adamlar hakkında bilgi almaktı. Manny'nin cinayetine karışan adamlar maske taktığından, ona verecek hiçbir şeyi yoktu ve onu bir daha görmedi. Gavin, Vinny'nin ölümünden onu sorumlu tutmuş ve Vinny hastane yatağında dikişler ve zımbalarla bir arada tutulurken soğuk ve mesafeli davranmıştı. İyileşmeye odaklandı ve Carmen'in adamların dikkatini dağıtarak kaçmalarını sağlamasıyla mümkün olan en kısa sürede oradan ayrıldı. Vücudu yavaş yavaş iyileşti ama ruhu iyileşmedi.

Lyla güneşin tenini ısıtmasının ardından ayağa kalktı ve kulübeye doğru geri dönmeye başladı. Travmatik saldırıdan kurtulduktan ve fizyoterapiyi atladıktan sonra, vücudunu güçlendirmek ve takip edilmediklerinden emin olmak için kendini çevresini keşfetmeye zorladı. Spor ayakkabılarının altında dallar kırıldı. Gözleri ayılar, çingiraklı yılanlar için ormanı taradı, çakallar ya da pumalar. Kendini vahşi hayata ve yalnız seyahat eden iki kadının adil bir oyun olacağını düşünen herhangi bir erkeğe karşı savunmak için bir tabanca taşıyordu. Carmen ona nasıl silah kullanılacağını öğretmişti. Lyla iyi bir nişancı olmuştu ama yeni becerilerini test etme şansı olmamıştı.

Patikadan ayrılıp kiraladıkları kulübeye doğru ilerlerken ileriden sesler duydu. Ağaçların arasından sıyrıldı ve tuhaf manzaraya baktı. Karavanın yanına park etmiş küçük bir cip ordusu vardı ve açıklıkta en az yirmi adam vardı. Bir an için onların polis olduğunu düşündü. ta ki onların üniformalı değil takım elbiseli olduklarını fark edene kadar.

İri yarı bir adam kalabalığın içinde sinsice ilerliyordu. Diğer takım elbiseliler ona yol verdi. Lyla uzaktan bile adamın etrafındaki havanın çatırdadığını hissetti. Korku, sağlıklı bir adrenalin dozuyla birlikte içinden fırladı. Bacakları koşmak için gerildiğinde bile adam durdu ve onu gördü. Lyla'nın

İnce bilenmiş hayatta kalma içgüdüğü devreye girdi. Döndü ve patika boyunca koşabildiği kadar hızlı koştu. Derenin şırıltısı ve kalbinin sesi arasında Lyla arkasındaki kimseyi duymuyordu ama durmadı. Zihni korku ve inkârdan oluşan boş bir levhaydı. Hayır, o burada olamazdı.

Hiçbir uyarı yoktu. Patikadan aşağı doğru koşarken arkasından bir şey ona sertçe çarptı. Çarpmanın etkisiyle öne doğru savrulurken, kollar onu sardı. Yere yuvarlanırken Lyla sert bir bedene çarptı. Lyla yuvarlandıkları yerden kurtulmaya çalıştı, dişiyle tırnağıyla mücadele ediyordu. Adam konuştu ama Lyla kulaklarındaki çınlamadan dolayı duyamadı. Silahına uzandı. Adam gözünü bile kırpmadan onu etkisiz hale getirdi ve ellerini başının üzerinde birleştirdi. Karnının üzerine oturdu, nefesini kesti.

Lyla, hayatı boyunca iki kez kaçtığı Gavin Pyre'a baktı. Köşeli bir yüzü, kaygan siyah saçları ve alev alev yanan kehribar rengi gözleri vardı. Artık ölü yapraklar, dallar ve kirle kaplanmış gri bir takım elbise giyiyordu.

"Kes şunu," diye tısladı.

Lyla onun altında nefes nefese kalmış, sesini bulamamıştı. Nasıl buldu Onlar mı? Burada ne işi vardı? Ne istiyordu? Hapisten yeni çıkmış gibi görünmüyordu. Her zamanki gibi tertemiz ve cilalı görünüyordu.

Gavin tabancasını sırtının alt kısmındaki pantolonunun içine soktu. O da ayağa kalktı ve onu kendisiyle birlikte yukarı çekti. Gavin'in gerçekten burada olduğunu ve sanki buna hakkı varmış gibi ona dokunduğunu fark edecek zamanı bulamadan, Gavin onu kulübelere giden patika boyunca yürütmeye başladı. Korku ve öfke çarpışarak ona Gavin'in elinden kurtulması için gereken gücü verdi. Zihni ondan mümkün olduğunca uzaklaşması için bağırıyordu.

Lyla patikadan ayrıldı ve ormanın içinde zikzaklar çizmeye başladı. Gavin ona yetişene kadar bir düzine adım bile atamamıştı. Kolunu yakaladı ve onu etrafında döndürdü. Lyla tırnaklarını onun yüzüne geçirdi. Gavin kaçtı ve bir elini arkasına götürdü. Lyla yılmadı. Yumruğunu sıktı ve adam diğer elini tutmadan önce onun çenesini kırdı. Ona dik dik baktı, göğsü kabarmış, misilleme yapması için ona meydan okuyordu.

Gavin'in çenesinde bir kas kasıldı. "Yapma."

"Senden nefret ediyorum!" diye bağırdı ve boşuna çabaladı. "Neden buradasın?"

"Çünkü öylesin."

Lyla ona doğru hamle yaparak dengesini bozmayı ve böylece bir kez daha kaçmayı umuyordu. Gavin sabırsız bir ses çıkardı ve Lyla'yı elleri arkada kilitli bir şekilde önüne itti. Onu, mücadele edecek zaman bulamayacağı kadar hızlı bir şekilde ileri doğru itti. Engebeli arazide bir ayağını diğerinin önüne koymaya ya da yüzüstü düşmeye odaklanmak zorundaydı. Gavin onu tekrar patıkaya yönlendirdi ve bir saniye bile vazgeçmedi.

Açıklığa girdiklerinde Gavin'in adamları sessizliğe gömüldü. Onların incelemeleri altında aklı başına geldi ve durup Gavin'e baktı. Buz Mavi gözleri altın rengiyle çarpıştı. Onu bırakmadan önce tereddüt etti. İçinde Aynı nefeste, Lyla'nın kolunu kıramayacağı acı verici bir şekilde kavradı. Adam onu kulübeye götürürken Lyla mücadele etmedi. Gavin'in güvenlik şefinin elinde bir silahla Carmen'in başında dikildiğini görünce durdu. Bir zamanlar Las Vegas'ın en zengin adamlarından birinin kol şekeri olan Carmen tanınmaz haldeydi. Uzun sarı saçlarını kesmiş, kesik elbiseler ve fahişe topukluları yerine kot pantolon ve yürüyüş botları giyiyordu.

"Ne halt ediyorsun Blade?" Lyla talep etti ve kuzenine ulaşmaya çalıştı ama Gavin onu engelledi.

"Nasıl gidiyor?" Blade hoş bir şekilde sordu.

Gavin, "Carmen'in ilk seferinde kaçmana yardım eden kişi olduğunu varsayıyorum," dedi.

Lyla cevap vermedi. Ne fark ederdi ki?

"Altı aydır ikinizi arıyordum. Eğer güzelliğiniz olmasaydı, muhtemelen sonsuza dek fark edilmeyecek ve izlenemeyecektiniz," dedi Gavin ve dışarıdaki birine işaret etti.

Yaşlı bir beyefendi göğsünde tuttuğu İncil'le kulübeye girdi. Aşırı terliyordu ve Gavin ile Blade'e vahşilermiş gibi bakıyordu. Gavin sakın bir ifadeyle Lyla'ya döndüğünde, Lyla'nın kolunu tutuşu ve gözlerinde parlayan öfkeyle tamamen çelişiyordu.

"Carmen'e bir şey olmasını istemediğini varsayıyorum," dedi Gavin.

Lyla kaskatı kesildi. "Sen neden bahsediyorsun?" "Kuzenine bakıyorsun, değil mi?"

Lyla cevap vermedi. Gavin elini cebine attı ve mavi elmas bir nişan yüzüğü çıkardı. Lyla kendini buzlu suda ıslatılmış gibi hissetti. Hastane odasında parmağından kayıp düştüğünü ve yerde yuvarlandığını duyduğunu çok net hatırlıyordu. Onu bir daha göreceğini hiç düşünmemişti.

tekrar. Bunca zaman sonra yüzüğü görmek yüzüne inen bir tokat gibiydi. Lyla onun göğsünü itti ve kaçmaya çalıştı. Gavin onun öfke nöbeti geçirmesine izin vermedi. Onu zapt etmek için hatırı sayılır gücünü kullandı ve yüzleri bir santimden daha az mesafede olacak şekilde eğildi.

"Kuzenine zarar vermemi istemezsin," dedi.

"Neyin var senin?" Bu bir kâbustu. Gavin burada, Montana'da eski nişan yüzüğüyle Carmen'in hayatını tehdit ediyor olamazdı.

"Kuzenine zarar vermemi mi istiyorsun?" Gavin sordu. "Hayır!"

"O zaman dediğimi yap."

Kız elini yumruk yaptığında Gavin homurdandı. Kadının elini açmaya zorladı ve kaçma çabalarına rağmen yüzüğü parmağına taktı. Gavin ellerini birbirine kenetledi ve elinde İncil olan adama döndü.

"Başlayın," diye emretti Gavin.

Yabancı konuşmaya başlarken Lyla'nın bakışlarından kaçındı.

"Bugün burada Gavin Pyre ve Lyla Dalton'un birlikteliğine tanıklık etmek üzere toplanmış bulunuyoruz."

"Hayır!" Lyla dizlerinin bağı çözülürken bağırdı.

Gavin bir kolunu Carmen'in beline doladı ve onu kendine doğru çekti. Carmen itiraz etmek için ağzını açtığında, Blade onu vazgeçirmek için dilini şaklattı ve silahı şakağına dayadı.

"Lyla, bunu yapma. Seni zorlayamaz," diye bağırdı Carmen.

Gavin dehşete kapıldığı her halinden belli olan papaza, "Devam et," diye bağırdı. Yakınına eğildi ve kulağına fısıldadı, "Carmen'in Bu canlı, onun söylediği her şeyi kabul ediyorsun."

"Carmen'i nasıl tehdit edersin? O kocasını kaybetti!" Lyla ona ters ters baktı. "Vinny'yi hatırlıyor musun?"

Gavin'in acımasız ifadesi yumuşamadı. "Carmen seni benden iki kez aldı. Seninle aramızda geçen onca zaman için onu öldürmeliyim."

"Carmen'in ilişkimizle hiçbir ilgisi yok ve sen ona zarar vermezsın."

"Test etmek ister misin?"

Hayır, onu test etmek istemiyordu. Gavin blöf yapmıyordu ve kemiklerini ezen tutuşu onun alay etme havasında olmadığını gösteriyordu. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Gavin Pyre, Lyla Dalton'ı karın olarak kabul ederken, hastalıkta ve sağlıkta, yoksullukta ve varlıkta, sıkıntıda ve nimetlerde, ölüm sizi ayırana kadar onu onurlandıracağına, seveceğine ve bağına basacağına söz veriyor musun?" diye sordu papaz titrek bir sesle.

Gavin gözlerini Lyla'dan ayırmadan, "Biliyorum," dedi.

"Ve Lyla Dalton, Gavin Pyre'ı kocanız olarak kabul ettiğiniz için," diye devam etti papaz.

Lyla başını salladı. Gavin hareketi durdurmak için yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Çok fazla zaman kaybettik," dedi.

Gözleri yaşlarla doldu. "Her gece babanın çığlıklarını duyuyorum. Aklımdan çıkaramıyorum. O hayata geri dönmeyeceğim."

"Başka seçeneğin yok. Kendini bana verdin. İkimiz için de çıkış yok. Sen benimle, ben de seninle yaşamak zorundayız."

"Ben seçimimi yaptım," dedi etrafındaki kulübeyi işaret ederek. "Sensiz yaşamayı seçtim."

"Kabul edilemez," diye ısırdı.

"Lyla Dalton, Gavin Pyre'ı kocan olarak kabul ediyor musun?" diye sordu papaz, belli ki onun cevabından korkarak.

Gavin onun ensesini kavradı. "Evet de."

"Hayır-" diye başladı ama Gavin ağzını kendi ağzıyla kapattı.

Şehvetli saldırıya karşı kendini savunamayacak kadar sersemlemişti. Adamın dili Lyla'nın ağzına girerek onu kendine ait olduğunu iddia etti; bu iddiasını yeraltı suç dünyasına geri adım attığı anda iptal etti. Lyla tırnaklarını adamın göğsüne geçirdi, hava ve boşluk için çaresizdi. Gavin bunaltıcıydı-

Her zaman öyleydi, her zaman öyle olacaktı. Onun ne kadar gergin olduğunu hissedebiliyordu, patlamaya hazır sarmal bir yay gibiydi. O kendi başına bir kanundu. Gavin geri çekildiğinde dudakları karıncalandı.

"Evet de, seni benden aldığı için Carmen'i cezalandırmayayım," dedi sadece onun duyabileceği alçak bir sesle.

"Onu nasıl cezalandırabilirsin?"

"Aramıza kimse giremez."

"İşin aramıza girmesine izin verdin."

"Evet de," diye emretti, o kadar yakındı ki kızın görebildiği tek şey, itaat etmesini isteyen yanan altın rengi gözleriydi.

"Belli ki," dedi Carmen alaycı bir ifadeyle, "onu istemiyor."

"Blade," diye tersledi Gavin.

Blade Carmen'in kolunu arkadan bükte ve Carmen acı dolu bir çığlık attı. Lyla Gavin'den uzaklaşmaya çalıştı ama Gavin onu yerinde tuttu. Blade, silahı şakağına dayayarak Carmen'i ön kapıya doğru zorladı.

"Ona ne yapacak?" Lyla talep etti. "Evet de yoksa onu bir daha göremezsin."

"Neyin var senin?"

Gavin sıkılmış dişlerinin arasından, "Şimdi söyle, lanet olsun," dedi. "Evet, istiyorum," dedi Lyla hızla, kalbi göğsünde gümbürdeyerek.

Blade kapı aralığında durdu ve ona göz kırptı. Onu öldürmek istiyordu.

"Bana bahsedilen güçle, sizi evli ilan ediyorum." dedi papaz ve gözlerindeki teri sildi. "Evlilik cüzdanı nerede?" Gavin sordu.

Papaz kâğıt parçasını uzattı ve bir kalem verdi. Gavin kalemi önce Lyla'ya uzattı. Lyla imzaladı, gözleri cehennemden çıkmış gibi görünen Carmen'deydi. Eğer bakışlar öldürebilseydi, Gavin ve Blade ölmüş olurdu. Blade tanık olarak imzaladı ve Carmen'e dışarı kadar eşlik etti.

"Onu nereye götürüyor?" Lyla talep etti. "Onu götürmeyeceğine söz vermiştin. _"

"Onu annesine götürüyor," dedi Gavin kısa bir süre sonra. parmağındaki elmas alyans. Mavi elmas nişan yüzüğüne tam oturmuştu. Onun şaşkın gözleri önünde altın bir alyans çıkardı ve sol yüzük parmağına taktı.

Otuz dakika içinde Gavin Pyre onun hayatını bir kez daha alt üst etti. Gavin tek kelime etmeden onu kulübeden dışarı çıkardı. Gavin onu ciplerden birinin arka koltuğuna oturttu ve şoföre gaza basmasını söyledi. Lyla şok içinde oturmuş, dümdüz önüne bakıyor, yanındaki Gavin'in farkındaydı. Bu adam tehlikeliydi. Herkes yüzeyin hemen altındaki şiddeti hissediyordu.

"Nereye gidiyoruz?" Lyla sordu. "Eve."

Bu cevabı beklemesine rağmen, gözyaşlarının seline karşı gözlerini kapattı. Las Vegas, kendini güvende hissetmediği ve kabuslar gerçek hayatta gerçekleşiyordu. Geri dönme düşüncesi bile onu hasta hissettiriyordu.

"Yapamam," diye fısıldadı.

"Yapacaksın."

"Neden?"

Gavin cevap vermedi.

"Buna dayanamıyorum," dedi gözleri yaşlarla dolarken. "Sana daha kaç kez söylemem gerekiyor? Hayatının bir parçası olmak istemiyorum. Senden nefret ediyorum."

"Lyla, dur."

"Hayır! Öylece ortaya çıktın, bana saldırdın, kuzenime zarar vermekle tehdit ettin ve beni seninle evlenmeye zorladın. Sen kim olduğunu sanıyorsun?"

Gavin ona doğru döndü. Eğer kaçabilseydi, kaçardı. Gavin her zaman biraz korkutucu olmasına rağmen, şimdi onda öyle bir nitelik vardı ki onu daha da tehditkâr gösteriyordu.

"Ben senin kocanım," dedi yumuşak bir sesle ve kadının tüylerini diken diken etti. "Bunu sakın unutma."

Kız uzaklaşmaya çalıştığında adam onu daha sıkı tutarak kendi tarafına sabitledi. Küçük, özel bir uçak pistine ulaşmaları uzun sürmedi. Gavin'in özel jetini gördüğünde midesi bulandı, neredeyse iki yıl önce onu Maine'den alan jetin aynısıydı bu. Gavin onu uçağa bindirdi. Carmen'i orada, yara almadan görünce rahatladı. Lyla Gavin'den ayrılıp Carmen'e koştu ve ona sıkıca sarıldı.

"Kızım, iyi misin?" Carmen fısıldadı.

Lyla cevap vermedi. Nasıl hissettiğinden emin değildi. Gavin'e yasal olarak bağlı olmak 'iyi' değildi ve Carmen bunu biliyordu. Bir el Lyla'nın gömleğinin arkasına dolandı ve Carmen'in kucağından çıkana kadar amansızca çekti.

Lyla kaya gibi sert bir göğsün üzerine düştü. Kaslı kollar onu sahiplenici bir şekilde sardı.

Carmen ellerini kalçalarına götürerek, "Çok yüzsüzsün," diye söze başladı. "Senin yüzünden neler yaşadığı hakkında hiçbir fikrin yok!"

"Vinny'ye olan saygımdan dolayı yaşamana izin vereceğim," dedi Gavin, buz gibi sesi Carmen'in öfkeli sesini kolayca keserek.

Carmen'in rengi solmuştu ve Lyla başını kaldırıp baktığında bunun nedenini görebiliyordu. Gavin'in gözlerinde nefrete çok yakın bir şey parladı.

Gavin, "Babamın katili ortalıkta dolaşırken Lyla'yı benim korumamdan alıp Amerika Birleşik Devletleri'nde arabayla dolaşmak için kederli ve geçici olarak delirmiş olmalısın," dedi. "Benim hoşgörümü yanlış anlama affedilmen için. Seni annene gönderiyorum. Baban iki ay önce vefat etti."

Lyla onun elinde sarsıldı. Louie Amca ölmüş müydü? Bu, pek çok şokun üstüne bir yenisiydi. Carmen sendeleyerek geri çekildi, belli ki

sersemlemişti.

"Kalp krizi geçirdi. Annenle kalacaksınız. Vinny ile birlikte evinizi sattım ve aptalca bir şey yapmamanız için paranızın kalanını dondurdum. Bir şey için paraya ihtiyacın olursa, benim aracılığım ile başvurmalsın," dedi Gavin kısık bir sesle.

"O benim param!" Carmen bağırdı.

"Artık değil." Buna karşılık Gavin'in sesi fısıltı kadar sessiz ve çok daha etkiliydi. "Pervasız ve düşüncesiz olduğunu gösterdin. Ben tatmin olana kadar ne parana ne de Lyla'ya ulaşabileceksin."

"Seni kendini beğenmiş piç! Ona ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok," dedi Carmen öfkeden kızarıırken. "Yara izlerini gördün mü? Geceleri çılgınlıklarını duydun mu? Ağladığında onu tutmak için orada mıydın? Babanın öldüğü gün ne olduğunu biliyor musun? Hayır, bilmiyorsun. Keşke bilmeseydim ama biliyorum. Sözünü tutmadın ve sana ihtiyacı varken onu hastane yatağında yalnız bıraktın. Sen o piçleri kovalamaya gittin, ben de senin yerini aldım. Benden onu çıkarmamı istedi, ben de çıkardım. Senin pahalı güvenlik ekibinle güvende olacağını mı sanıyorsun?" Carmen alay etti. "Eğer

O kadar güvende olsaydı baban hala hayatta olurdu ve o da hayatı boyunca yara almazdı."

Lyla, Gavin'in yumruğu fırlamadan bir an önce vücudunun kaskatı kesildiğini hissetti. Blade, Gavin'in yumruğunu Carmen'in yüzüne gelmeden savuşturdu. Gavin çılgına dönüp kendini Carmen'e doğru fırlattığında etraflarındaki hava elektriklendi. Gavin'in güvenlik ekibi onu zapt etmeye çalışırken korumalar uçtu ve lüks halıya kan sıçradı. Uçuş görevlileri çılgın atarak jetten kaçtılar. Lyla, Gavin'in kör bir öfkeyle buruşmuş yüzünü bir anlığına gördü. Korkudan elleri titremeye başladı. Adamlarının onu yere yatırması neredeyse on dakika sürdü. Lyla onu göremiyordu, bir yığın adamın altına gömülmüştü. Blade onunla konuşmak için yere diz çöktü.

Gavin yeniden ortaya çıktığında herkes onu saatli bir bomba gibi izledi. İfadesi soğukkanlı olsa da kimse onun kontrolüne güvenmiyordu. Birkaç adam Carmen'in önünde durmuş, elleri silahlarının üzerindeydi. Gavin'in gözleri Lyla'ya sabitlendi ve ona doğru ilerledi. Lyla geri çekildi ama kaçacak yeri yoktu. Gavin onu kollarına aldı, jetin arkasına doğru yürüdü ve onları özel bir odaya kilitledi. Gavin onu yatağa atıp üzerine çıkarken bile Lyla motorun sesini duydu. Gavin başını onun çenesinin altına soktu ve vücudunu onunkinin üzerine yerleştirdi.

"Bırak beni!" Lyla bağırarak adamın omuzlarına vurdu ama adam yerinden kıpırdamadı. "Onu öldürebilirdin."

Gavin'den yanıt yok.

"Kontrolden çıktın."

"Hapse girmek sana bunu yapar," dedi, konuşurken dudakları teninde hareket ediyordu.

Lyla, "Ne kadar süredir içeridesin?" diye sormadan önce tereddüt etti. "Bir yıldır. Altı aydır dışarıdaydım, seni arıyordum."

"Gerek yoktu. Ben iyiyim," dedi. "Yani Carmen'in söyledikleri doğru değil mi?"

Lyla cevap vermedi. Kapının diğer tarafındaki alçak seslerin mırıltısını duydu ama jet hızlanıp havalanırken kimse onları kesmedi. Gavin hiçbir hareket belirtisi göstermiyordu, bu yüzden onu görmezden geldi ve gözlerini tavana dikti. Lyla'nın beyninin olan biten her şeyi sindirmesi yaklaşık yarım saat sürdü ama iki nokta diğerlerinin arasından sıyrıldı. Artık Gavin Pyre ile evliydi ve Las Vegas'a geri dönüyordu.

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

Gavin

Gavin açıklığı geçti. Montana'da olduklarına inanamıyordu. Eğer boşa kürek çekmiyor olsaydı, onları buraya getiren ihbarın bir hata olduğunu düşünürdü. Carmen'in burada olabileceği hiç aklına gelmemişti. bir karavanda yaşayabiliyordu. Çok bakımlıydı, materyalistti ve bir izci kızıdan çok uzaktı. Öte yandan Lyla'yı yolda hayal edebiliyordu. Basit bir hayat istiyordu ve bu da olabildiğince basitti.

Bahşiş işe yaradı. Carmen buradaydı ama Lyla neredeydi? Carmen, Lyla'nın şehre gittiğini iddia etti ama ona inanmadı. Carmen Lyla'yı değil iki kez elinden almıştı. Boynunu kırmaktan zor kurtuldu. Hapishanede uykusuz geceler geçirdi ve Lyla'nın yüz farklı şekilde öldürüldüğünü gördüğü hayallerle işkence gördü. *Lyla neredeydi?*

Açıklığı yarılarmıştı ki ensesinde bir karıncalanma hissetti. Gavin döndü, adamların arasından baktı ve hafif bir Kot pantolon ve uzun kollu bir gömlek giymişti. Yüzünü kapatan bir kamyoncu şapkası takmıştı ama bu, zarif yüzünü, cömert ağzını ve buz gibi yüzünü gizleyemiyordu.

mavi gözleri. Aradaki mesafeden bile onun paniğini hissetti. Ona seslenmek için ağzını açtı ama kız dönüp koşmaya başlayınca zahmet etmedi.

Gavin adamlarının arasından sıyrıldı ve onun peşinden gitti. Adrenalin vücuduna yayılmıştı. Altı aydır onu arıyordu. Onu gözünün önünden ayırmak niyetinde değildi. Kız hızlıydı ama o daha hızlıydı. Kız patikayı takip ediyordu, bu da onun işini kolaylaştırıyordu. Ona yaklaştı, gözleri bir pelerin gibi arkasından akan altın at kuyruğundan hiç ayrılmıyordu.

Yeterince yaklaştığında hamle yaptı ve kollarını ona doladı. Yuvarlanıp onu altına hapsetmeden önce düşüşün en ağır darbesini aldı. Onun yüzünü görmek ve gözlerinin içine bakmak istiyordu ama Lyla vahşi bir hayvan gibi onunla savaşıyordu.

"Dur, Lyla!" dedi ama bu hiçbir etki yaratmadı.

Kadının gözleri panik ve korkudan kör olmuştu. Bir gümüş parıltısı gördü ve silahı onun elinden aldı. En azından Carmen'in ona silah kullanmayı öğretecek kadar akli vardı. Ağırlığını kadının karnına verdi ve ellerini başının üzerinde birleştirdi. Kadının duyuları üzerindeki etkisi yıkıcıydı. Onu boğmak mı yoksa sevişmek mi gerektiğine karar veremedi. Hatırladığından daha zayıftı ve gözlerindeki dehşet onu dehşete düşürdü.

"Kes şunu," diye tısladı.

Kendini kaybetmek üzereydi. Burada daha fazla kalırlarsa, bunun bir rüya olmadığından emin olmak için kendini onun içine gömecekti. Ayağa kalktı ve gözlerini kaçırarak onu kendisiyle birlikte yukarı çekti ve kulübeye doğru geri dönmeye başladı. Lyla onun elinden kurtuldu ve ağaçların arasından kaçmaya başladı. Korku onu hayatında hiç olmadığı kadar hızlı hareket ettirdi. Onu savurdu ama darbeden kaçınmak için yeterince hızlı değildi. Yumruğun gücü onu şaşırttı. Başını yana doğru salladı ve Lyla'nın ne kadar değiştiğini fark etmesini sağladı. Lyla şiddet kullanmazdı ama şimdi... Ona arkasından bakan kadının kaybedecek hiçbir şeyi yoktu. Her şeyi yapabiliirdi.

"Senden nefret ediyorum!" diye bağırdı çırpınırken. "Neden buradasın?"

"Çünkü öylesin." Onu en son hastanede gördüğünde hıyarın teki olmuştu. Hıyardan da beterdi ama yapacak bir şey yoktu. Babasını öldüren ve onu da öldürmeye çalışan suçluyu bulmak için gece gündüz çalışıyordu. Polisler ensesindeyken onun hastane yatağının yanında oturmayı göze alamazdı. O gün ona bakış şekli aklından çıkmıyordu. Bunu telafi edecekti ama önce görmesi gereken başka şeyler vardı.

Onu acımasız bir hızla iterek kulübeye geri götürdü; onu kendisine bağlama ihtiyacı kanında davul gibi çalıyordu. Çılgınca davranıyordu ve umurunda değildi. Lyla yaşıyordu ve yasal olarak onun olana kadar onu bırakmayacaktı. Kulübeye girdiklerinde Gavin, Blade'in Carmen'i silah zoruyla tuttuğunu görünce acımasızca memnun oldu. Lyla olduğu yerde durdu. Durumu bu kadar çabuk kavradığına sevinmişti.

"Ne halt ediyorsun Blade?" Lyla sordu ve hain Carmen'in yanına gitmeye çalıştı.

"Nasıl gidiyor?" Blade sordu.

"Carmen'in ilk seferinde kaçmanıza yardım eden kişi olduğunu varsayıyorum," dedi Gavin ve cevap beklemedi. "Altı aydır ikinizi arıyordum. Eğer güzelliğiniz olmasaydı, muhtemelen sonsuza dek fark edilmeyecek ve izlenemeyecektiniz." Onlara bahşiş veren kamyoncu bile

Carmen ve Lyla'nın nitelikleri hakkında ayrıntılı bilgi verdi, adamı öldürmek istedi. Kamyoncunun onları bir daha asla göremeyeceği için onların anısıyla yaşamasına izin verdi.

Lyla'nın kokusunu aldı. Kendini odaklamak için başını salladı. Daha sonra şımaracaktı. Şimdi halletmeleri gereken bir mesele vardı. Papazı işaret etti ve Lyla'ya bakarken zihinsel olarak kendini destekledi. "Carmen'e bir şey olmasını istemediğini varsayıyorum."

Buz mavisi gözleri büyüdü. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Kuzeninle ilgileniyorsun, değil mi?"

Gavin, hastane odasında bıraktığı tek şey olan nişan yüzüğünü çıkardı. Kız onunla dövüşmeden önce yüzündeki tanıma ve öfke ifadesini gördü. Gavin onu bastırmak için hatırı sayılır bir güç kullanmak zorunda kaldı. İki kadının da ortak sıkıntısını hissedebiliyordu ama geri adım atamazdı. Şimdi olmazdı.

"Kuzenine zarar vermemi istemiyorsun," dedi.

"Neyin var senin?"

Ona bir canavarmış gibi baktı ve bu göğsüne bir acı saplanmasına neden olsa da planına devam etti. "Kuzenine zarar vermemi mi istiyorsun?"

"Hayır!"

"O zaman dediğimi yap."

Gavin yüzüğü parmağına geçirirken onu incitmediğinden emin olmak zorundaydı. Başardığında ellerini birbirine kenetledi ve Lyla'nın seğiren parmaklarını görmezden geldi. Papaza devam etmesini emretti ve ne olduğunu anladığında bacakları tutmayan Lyla'yı yakaladı. Onu yakınında tuttu ve papaza acele etmesini söyleme dürtüsüyle savaştı. Lyla'nın seçme şansı olduğunu söylediğinde Carmen'i boğmak istedi. Lyla'nın seçme şansı *yoktu*. İkisinin de yoktu, sadece henüz bilmiyorlardı. Lyla Vinny'nin adını söylediğinde, suçluluk duygusu onu pençesine aldı.

Papaz, Lyla'yı kendisine bağlayacak olan o iki kelimeyi söylemesini istedi. Hiç tereddüt etmedi. "Kabul ediyorum."

Lyla başını sallayarak onu kocası olarak kabul etmeyi reddettiğinde içindeki yırtıcı hayvan yüzeye çıktı.

"Çok fazla zaman kaybettik," dedi ve kadının gözleri yaşlarla dolduğunda içinin burkulduğunu hissetti.

"Her gece babanın çığlıklarını duyuyorum. Aklımdan çıkaramıyorum. O hayata geri dönmeyeceğim."

Ölümçül sisi yenmek zorundaydı. Tüm gücüyle ona odaklandı. Hedefine bu kadar yaklaşmışken onu kaybedemezdi. "Başka seçeneğin yok. Kendini bana teslim ettin. İkimiz için de çıkış yok. Sen benimle, ben de seninle yaşamak zorundayız."

"Ben seçimimi yaptım. Sensiz yaşamayı seçtim."

"Kabul edilemez." Bunu anlamıyor muydu?

Papaz, "Lyla Dalton, Gavin Pyre'ı kocan olarak kabul ediyor musun?" diye sordu.

Tek ihtiyacı olan iki kelimeydi. O da bunları ona verecekti. Adam onun ensesini kavradı. "Evet de."

"Hayır-" diye başladı ve adam kendini kaybetti.

Lyla'nın ağzını kendi ağzıyla kapattı ve dilini Lyla'nın ağzına sokarak onu yeniden ele geçirdi. Lyla'nın tırnakları göğsüne battı ama adam onu bırakmadı. Tadı aynıydı; bir parça isyanla birlikte tatlıydı. Adam geri çekildiğinde

dudaklarının şiştiğini ve sersemlemiş göründüğünü görmekten memnun oldu. "Evet dersin seni benden aldığı için Carmen'i cezalandırmam."

"Onu nasıl cezalandırabilirsin?"

"Kimse aramıza giremez." Bunu bilmiyor muydu? Ne Maine'de tanıştığı o lanet IT elemanı, ne Carmen, ne de ailesi. Hiç kimse.

"İşin aramıza girmesine izin veriyorsun." "Evet de."

Carmen, "Belli ki onu istemiyor," dedi.

Öfkesi kükreyerek canlandı. Eğer Lyla'ya tutunmasaydı, ellerini onun değersiz kuzeninin üzerine koyacaktı.

"Blade," diye ısırdı ve Lyla'nın paniklediğini fark etti. Eğer iyi bir insan olsaydı, onun özgür iradesini elinden almaz, kendisiyle evlenmesi için ona şantaj yapmazdı. O iyi bir insan değildi. "Evet de yoksa onu bir daha göremezsin."

"Neyin var senin?" diye fısıldadı.

Onun lanet olası onayını istiyordu. Eğer göt herifin babasını getirirse, ona kurşun yağdırabilirdi, bu da Lyla'nın daha hızlı kabul etmesini sağlar ve kana susamış ruh halini tatmin ederdi.

Gavin sıkılmış dişlerinin arasından, "Şimdi söyle, lanet olsun," dedi. Blade'in Carmen'i şakağına dayadığı bir silahla kapıya doğru ittiğini fark etti. "Evet, biliyorum," dedi Lyla.

Gavin evlilik cüzdanını imzalaması için kalemı ona verdi ve babasının alyansını parmağına geçirdi. O güne kadar orada kalacaktı.

öldü, tıpkı babası gibi. Aracın arkasında, Lyla'nın burada olduğunu ve yasal olarak kendisine bağlı olduğunu bilerek kendini sakinleştirmeye çalıştı. Jete bindiklerinde Lyla Carmen'e doğru koştuğunda içindeki vahşi yaratık dişlerini gösterdi. Elini Lyla'nın gömleğinin arkasına soktu ve onu kendine doğru çekti.

Carmen ellerini kalçalarına götürerek, "Çok yüzsüzsün," diye söze başladı. "Senin yüzünden neler yaşadığı hakkında hiçbir fikrin yok!"

"Vinny'ye olan saygımdan dolayı yaşamana izin vereceğim," dedi, kadının çenesini kapatmasını umarak, böylece kendini kontrol altında tutabilecekti. "Lyla'yı benim korumamdan alıp babamın katiliyle Amerika'da arabayla dolaşmak için kederli ve geçici olarak delirmiş olmalısın.

serbest. Sana karşı olan hoşgörümü affetmekle karıştırma. Seni annene gönderiyorum. Baban iki ay önce vefat etti."

Babasının bu kadar ani bir şekilde öldüğünü açıkladığı için kendini kötü hissetmesi gerekirdi ama hissetmedi. İçindeki katil içgüdüleri onu Lyla ile arasına giren herkesi. Carmen'in ağzından çıkan her kelime karnındaki buz gibi öfkeyi körüklüyordu. Aklını başında tutan tek şey, Lyla'nın vücudunu kendi vücuduna yaslanmış hissetmesiydi.

"Seni kendini beğenmiş piç! Ona ne kadar zarar verdiğin hakkında hiçbir fikrin yok. Onun yaralarını gördün mü? Geceleri çılgınlıklarını duyduunuz mu? Ağladığında onu tutmak için orada mıydın? Babanın öldüğü gün ne olduğunu biliyor musun? Hayır, bilmiyorsun. Keşke bilmeseydim ama biliyorum. Sözünü tutmadın ve sana ihtiyacı varken onu hastane yatağında yalnız bıraktın. Sen o piçleri kovalamaya gittin, ben de senin yerini aldım. Benden onu çıkarmamı istedi, ben de çıkardım. Senin pahalı güvenliğine güvende olacağını mı sanıyorsun? Detay mı? Eğer o kadar güvende olsaydı baban hala hayatta olurdu ve o da ömür boyu yara almazdı."

Gavin o gün babasının malikânesine adımını attığında silah seslerinin yankısını hâlâ duyabiliyordu. Her yerde adamlar vardı. Gözleri odayı tarayarak babasını ve Lyla'yı aradı ve yerde kanlar içinde yatan iki cesede takıldı. İkisi de hareket etmemişti. Zihni inanmayı reddetse de gerçeği biliyordu. Bu anı kanını ateşledi ve içindeki tüm saldırgan içgüdüleri tetikledi.

Gazabından kaçacak kadar hızlı olmayan maskeli adamları yok etmek, kan ihtiyacını yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı. Babasını ve Vinny'yi öldüren adam nefes almayı bırakana kadar hiçbir şey yapamazdı. Bu şekilde var olamazlardı.

aynı gezegende.

Gavin, taze kan kokusu havaya karışana kadar hareket ettiğinin farkında değildi. Yumruklarının etle buluşma hissi onu daha fazlası için acıktırdı. Terli adamlardan oluşan bir dağın altına gömülene kadar mantıklı düşünememişti. Lanet olsun. Carmen'e saldırdı ve adamları müdahale etmek zorunda kaldı. Lyla bunu affetmeyecekti.

"Çekil üstümden," diye emretti.

Blade emri pekiştirene kadar kimse kıpırdamadı. Herkes onun aklını kaçırdığını biliyordu. Hay sikeyim. Ayağa kalktı ve jette karısını aradı. Üstü başı kir içindeydi, süt gibi solgundu ve sanki şeytanın vücut bulmuş haliymiş gibi ona bakıyordu. Belki de öyleydi ama karısı ona mahkûmdu. Zonklayan yumruklarını görmezden geldi, onu kollarına aldı ve jetin arkasındaki odaya doğru yürüdü.

Lyla, onu yatağa bıraktığında ve tahrik olmuş vücudunu onunkinin üzerine yaydığına nefesi kesildi.

Gavin onu hissetmeyi özüksedi. Canlıydı ve titriyordu. Kadının kendisi için kurduğu hayatı yok etmesi bir saatten az sürmüştü. Onu tekrar bulduğunda ne söyleyeceğinin provasını yaptı; özürler, tehditler ve sözler. Özenle hazırlanmış konuşmaları dudaklarından geçmedi. Onun kendisini lanet bir mağara adamı gibi hissettirdiğini unutmuştu. Kontrol etmek, yutmak ve sahip olmak istiyordu. Lyla Dalton onundu.

İçine dolan ölümcül öfkeyi yok etmeye çalıştı. Carmen'in çenesini kırabilir ya da daha kötüsünü yapabilirdi. Lyla'ya sarıldı, onun tarafından emilmek istiyordu. Carmen'in suçlamaları zaten parçalanmış olan vicdanını iyice yaraladı. Tamamen akli başında değildi. Hiç olmuş muydu? Belki de değildi. O vahşilerin babasına ve Lyla'ya yaptıklarına şahit olduktan sonra

olabileceğinden emin değildi. Avlanma, öldürme ihtiyacı kurtulamadığı bir dürtüydü. Lyla'nın üzerine uzandı, onun varlığının kendisini sakinleştireceğini umuyordu. Onun teninin sabun kokusunu, açık havayı ve korkuyu içine çekti. Ona söyleyecek şeyleri vardı. Onu kucağına alıp affedilmesi için yalvarmalıydı ama ne hareket edebiliyor ne de konuşabiliyordu. Zihni ve bedeni, başka bir kaybolma eyleminden sonra onun burada olduğunu kabullenemiyordu. Bir daha asla.

Ondan bir daha asla kaçamayacaktı. Bu sefer bundan emin olacaktı.

Sayılamayacak kadar çok kez çuvallamıştı ama onun kendisinden vazgeçmesine izin vermeyecekti. Eğer dünyada onu kurtarabilecek bir kadın varsa, o da

Birini daha yeni karısı yaptı.

Gavin'in elleri kızın yanlarında aşağı yukarı hareket ederek onu dokunuşuna alıştırdı. Kızın nefesinin kesildiğini duydu ve kurtulmak için

ırpınışlarını görmezden geldi. Kendi yansımasını gördükten sonra onun gözlerine bakamazdı. O

kendini yeniden yaratacak, babasının ve Lyla'nın olabileceğine inandığı adam olacaktı. Onu mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapacaktı ama şu anda etinin Lyla'nın etine değmesine ve onu içine çekmesine izin vermekten başka bir şey yapamıyordu.

"Çekil üstümden! Onu öldürebilirdin."

Yapabilirdi. Ona vuracağı aklına bile gelmemiştii; düşünmeden tepki verdi.

"Kontrolden çıkmışsın."

"Hapse girmek insana bunu yapar." Yeni suç lordunu avlaması gerekirken kafese kapatılmak onu çılgına çevirmişti. Lyla'nın nerede olduğunu bilmemek, hüccresinin duvarlarını kum torbası olarak kullanmasına neden oldu.

"Ne kadar süre içerde kaldın?"

"Bir yıl. Altı aydır dışarıdaydım, seni arıyordum."

"Buna gerek yoktu. Ben iyiyim."

Bıçaklandıktan ve babasının işkenceyle öldürölmesini izledikten sonra iyi miydi? Gözlerinde asla kaybolmayacak gölgeler vardı. "Yani Carmen'in söyledikleri doğru değil mi?"

"Gavin beni yukarı çıkardı."

"Buna ihtiyacım var." Onu tek parça halinde tutan tek şeyin onun varlığı olduğunu ona nasıl söyleyebilirdi?

"Bunu yapamam,

Gavin." "Yapabilirsin."

Yapmak zorundaydı.

"Öylece ortaya çıkıp yönetimi ele alamazsın," dedi ve adamın omuzlarını tokatladı.

Ona karşı çıkma zahmetine girmedi çünkü tam olarak yaptığı şey buydu ve acımadan yapmaya devam edecekti. On sekiz yaşında onu sahiplendi. Aradan geçen yıllarda ne olduğu önemli değildi. Ruhundan geriye kalanlar onu arzuluyordu. Onu bir kez sevmişti. Yine sevecekti.

"Benden ne istiyorsun?" diye sordu. "Bana söz verdiğin her şeyi."

Kadın adamın altında gerindi ama onu itip kakma umudu yoktu. Adam onun iki katı ağırlığındaydı ve kaslıydı.

"Bana verdiğin sözü tutmadın, Gavin!"

Yapmıştı ve bu onu yiyip bitirmişti. Eğer onu dinleseydi, babası hala Yaşıyordu ve bir daha ondan kaçmayacaktı. "Bu sefer her şey farklı olacak," dedi boğazının pürüzsüz tenine karşı.

"Öyle hissettirmiyor. Seninle evlenmem için bana şantaj yaptın ve beni baskı altında tutuyorsun."

"Eve döndüğümüzde, yemin ederim farklı olacak." Burada konuşamazdı. Evlerinde, içlerini dökebileceği yataklarında olmak istiyordu. Herkesin kapının diğer tarafında olduğunu bilmek onu kalabalık ve çılgın hissettiriyordu.

Gezegende umursadığı üç kişi vardı ve bunlardan ikisi onun gözetiminde öldürülmüştü. Vinny'yi vuran adamın gözlerinden hayatın akıp gitmesini izledi, ancak onun yeni hükümetin bir piyonu olduğunu öğrendi.

suç lordu. Babasını öldüren adama işkence etmenin yollarını hayal ediyordu. Bazıları ona psikopat diyordu. Belki de öyleydi. Bir psikopatı yoktu.

Sevdiklerinden oluşan küçük bir çember söz konusu olmadıkça geniş bir duygu yelpazesine sahipti. Vinny ve babası öldüğünde, sahip olduğu tek dayanak Lyla'ydı. Onun nerede olduğunu bilmeden yaşayamazdı. Lyla'nın onunla başa çıkmaya hazır olduğunu umuyordu çünkü bunu yapabilecek tek kişi oydu.

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Lyla

Lyla, Montana'dan Nevada'ya olan iki saatlik uçuşu Gavin'le yatakta geçirdi. İkisi de uyumadı. Ağzından çıkan her kelime ona acı veriyormuş gibi geliyordu. Çırpınışları ve şikâyetleri hiçbir şeyi değiştirmiyordu, bu yüzden Tanrı'nın kendisinden neden bu kadar nefret ettiğini merak ederek yüzükoyun yattı. Uçak indiğinde, Blade kapıyı çalana kadar Gavin yerinden kıpırdamadı.

"O gitti," dedi Blade.

"Kim gitti?" Lyla, Carmen'i kastettiğini çok iyi bildiği için sordu. "Nereye gitti?"

"Dediğim gibi, annesine." Gavin doğruldu ve sanki yönünü bulması gerekiyormuş gibi durakladı.

"Bir şey mi aldın?" Bu onun psikopat davranışlarını açıklayabilirdi. "Keşke," diye mırıldandı ve ayağa kalktı. "Hadi gidelim."

Lyla gerindi ve Gavin elini tuttuğunda hiç irkilmedi. Neredeyse iki saat boyunca onun üzerinde yattıktan sonra, elini tutmak hiçbir şeydi. Gavin onu uçaktan indirip kuru çöl sıcağına götürdü. Las Vegas'a. Günah Şehri'nden kaçamıyordu, sürekli onu geri çağırıyordu. Gavin onu bekleyen SUV'ye götürdü ve bir kez daha onunla birlikte arkaya tırmandı. O giydi Güneş gözlükleri yüzünden yüz ifadesini okuyamıyordu. Onun kafasından neler geçtiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Eğer yolları tekrar kesişirse, onun ayaklarına kapanmasını ya da Las Vegas'tan ayrıldığında olduğu gibi uzaktan kumandalı bir katil olmasını bekliyordu. Onu evliliğe zorlayan adam ikisi de değildi. Yüzeyin altında kaynayan bir şeyler vardı. Ne olduğunu öğrenmek istemiyordu.

Gavin'in evine vardıklarında, kadın SUV'den indi ama içeri girmek için hiçbir harekette bulunmadı. Gavin onu içeri itti. Lyla onların üstünkörü bir bakış attı. Hiçbir şey değişmemişti. Öyle olmasını bekliyor muydu? Burada olmak onda hayal kırıklığı ve öfkeyle ağlama isteği uyandırdı.

"Duş al," dedi Gavin ve onu üst kata çıkardı.

Onu banyoya çektiğinde, elini geri çekti ve kollarını kavuşturdu. Duş almak istiyordu ama *onunla* almayacaktı.

"Birlikte duş almayacağız," diye tersledi.

Gavin tartışmak için ağzını açtı ama sonra duraksadı. "Sanırım bu iyi bir fikir olmaz. Konuşmamız gerek."

"Evet, var," diye kabul etti.

Gavin aniden harap olmuş takım elbisesini çıkardı. Lyla aceleyle arkasını döndü ama aynada onun inanılmaz vücuduna bir göz atmadan önce değil. Eskisinden daha da kaslıydı. Pyre Kumarhaneleri'nin CEO'sundan çok bir boksöre benziyordu. Hâlâ CEO *muydu*? O hapse girmişti ve Vinny'nin ölümü COO'luk için bir boşluk bırakmıştı, peki bu durumda şirket nereye gidiyordu? Gavin cinayet suçlamasından nasıl kurtuldu? Görünüşe göre, hala zengindi.

Çünkü güvenliği, jeti ve malikanesi vardı. Son bir buçuk yıldır düşünmeyi reddettiği sorular su yüzüne çıktı. Gavin'i düşünmüyordu çünkü canı çok yanıyordu. Artık ondan kaçmanın bir yolu yoktu.

Gavin'le ilgili olan da buydu. Onunla birlikte olmak bir rollercoaster'a binmek gibiydi; beklenmedik dönüşler, düşüşler ve yuvarlanmalar. Dayanmalı mıydı, ellerini havaya mı kaldırmalıydı yoksa bırakmalı mıydı emin değildi. Kişiliği bırakmasını gerektiriyordu ve bunu *iki kez* yaptı. Gavin ise tam tersini düşünüyordu, işte bu yüzden parmağında paha biçilmez mavi elmas yüzükle yine bu gösterişli banyodaydı. Gavin onu uyurgezer halinden şok ederek çıkardı.

Duyguları içinde köpürüyordu. Ölü ya da diri olmadığı bir yarı hayata geri dönmek istiyordu. Yoldaki tümsekler, dramlar ve Gavin Pyre yoktu. Sürtüşme istemiyordu. Gavin bir dinamit lokumuydu.

Lyla banyodan çıktı ve gömme dolaba gitti. Bir kez daha hiçbir şeyin değişmediği gerçeğiyle yüzleşti. Gavin inatçı bir piçti. Onu iki kez terk etmesine rağmen giysilerini ve ayakkabılarını hâlâ saklıyor muydu? Çoğu erkek öfkelenir ve kızın eşyalarını dışarı atardı. Gavin değil. Manny buna ne derdi? Muhtemelen göğsünü kabartır ve gururla ışıldardı.

Göğsündeki bıçak gibi ağrı onu yere yığdı. Yarım bir hayat yaşamak, Manny'yi düşünmek zorunda olmadığı anlamına geliyordu. Yolda düşündüğü tek şey bundan sonra nereye gidecekleriydi. Lyla Vegas'ı ya da Pyres'i düşünmeyi reddediyordu. Şimdi tek düşünebildiği babasıydı. kaybetmişti. Islak kollar etrafını sarana kadar hıçkırıldığını fark etmedi.

onu. Kurtuldu ve Gavin'i beline bir havlu sarmış, her yerinden sular akarken bulmak için döndü. O gün ilk kez ona gerçekten baktı. Kaslanmış olabilirdi ama kaslarında keskin bir kalite vardı, Sanki yemekten çok spor yapıyordu. Amansız ifadesinin ötesine baktığında, onun gözlerinde aç ve vahşi bir şeyin gizlendiğini gördü. Ona odaklanmıştı.

"Sorun ne?" diye sordu.

"*Sorun nedir?*"

Lyla iki bin dolarlık bir ayakkabıyı kaptığı gibi ona fırlattı. Adam yana doğru eğildi. Ayakkabı ıslık çalarak geçti ve yatak odasının zemininde takla attı.

"Benden ne istiyorsun, Gavin? Neden buradayım? Sana verecek başka bir şeyim yok!" Titreyen bir yumrukla göğsüne vurdu.

"Hiçbir şeyim kalmadı! İntikam senin için benden, babandan ve *hayattan* daha önemliydi. Vinny'nin ölümü için, seçimini 'etkilediğim' için beni suçladın. Her zaman yapacağını bildiğim gibi beni bir kenara attın. Senin için asla yeterli olamayacağımı biliyordum. Karanlığa ihtiyacın var. O dünyada yargıç, jüri ve infazcı sensin. Bu senin için iyi, ama benim için? *Hayır.*"

Lyla ellerini karmakarışık saçlarında gezdirdi ve küçük bir daire çizdi. Kovalandıktan, evlendirildikten ve geçmiş yaşamına geri getirildikten sonra, kendini çözülüyormuş gibi hissetti.

"Asla senin dünyanın bir parçası olmak istemedim. Neyle başa çıkabileceğimi biliyorum ve senin yaptıklarını *yapamam.*" Gözyaşlarının arasından ona bakarken göğsü yanıyordu. "Çaresiz olmanın nasıl bir his olduğunu biliyor musun? Yani, *gerçekten çaresiz?* Ben biliyorum."

Gavin ona doğru uzandı ama o geri çekildi, başka bir yaşamdan kalma pahalı giysiler ve küstah topuklu ayakkabılarla dolu dolabın derinliklerine daldı. Artık hiçbir şeyin önemi yoktu. Nasıl görüldüğü ya da ne giydiği umurunda değildi.

Önemli olan tek şey, bileklerini kesme dürtüsüne boyun eğmeden bir günü ve ardından diğerini atlatmasıydı.

Carmen'in onsuz daha iyi olup olmayacağını kaç kez merak etmişti? Dünya Lyla Dalton'ı özlemeyecekti. Büyük bir şirketin CEO'su ya da ailesinin ayrılmaz bir parçası değildi. Ailesi onun varlığını zar zor fark ediyordu ve kalifiye olduğu her işte kolayca yeri doldurulabilirdi. Ama bunu Carmen'e yapamazdı. Kuzeni her şeyi onun için bırakmıştı. Lyla, Carmen'in de ara vermeye ihtiyacı olduğundan şüpheleniyordu. Şimdi, hayat onu

ve Gavin'e geri döndü. Neden? Gavin'in ona ihtiyacı yoktu. Güvenemediği ve ona cehennemi yaşatan bir adamla yaşamaktansa, hiçbir şey hissetmediği yarım bir hayatı tercih ederdi. Tekrar.

Gavin'e bakıp da babasını düşünmeden edemiyordu. Las Vegas'ın suç lordları Manny ve Gavin Pyre, hayatının en büyük aşkları, onda özel bir şeyler gören ilk insanlardı. Neden onlara çekilmişti? Tehlikeli adamlar, asla bilemezdi. Hayatını sonsuza dek değiştirdiler. Gavin Pyre kendi başına bir kanundu ve gerekli olduğunu düşündüğü her şeyi yapardı. Örnek olarak, parmağında onun yüzüğüyle Vegas'a geri dönmüştü.

"Babanın çılgınlıklarını hâlâ duyabiliyorum," diye fısıldadı ve kendi keder çılgınlığını yuttu. "Her şeyi izledim. Elimde hiçbir şey kalmayana kadar ses."

Gavin, "Onu geri almak için elimden gelen her şeyi yapacağımı bilmelisiniz," dedi.

Lyla onun saçlarını avuçladı. "Sana durmanı söyledim ama durmadın!" Hiçbir şey söylemedi. Geçmiş yüzyıllardan kalma bir gladyatör gibi öylece duruyordu. "Ne anlamı var ki?" diye sordu Lyla, ona doğru yürüyüp göğsünde. "Neden beni karın yapıyorsun? Baban böyle isterdi diye mi?"

Başını iki yana salladı.

"Ne var, Gavin?" diye bağırdı yumruklarıyla etine vururken. "Benimle işin daha bitmedi mi? Vinny'nin ölümü için beni cezalandırmak mı istiyorsun? Bıçaklandığımda ölmediğim için mi? Bana daha fazla zarar veremezsin! Hiçbir şeyim kalmadı!"

Onu sıkıca sardı. Kadın kaçmaya çalışırken tırnaklarıyla adamın derisini çizdi.

"Sana zarar vermeyeceğim," dedi Gavin.

"Seni görmek canımı acıtıyor, bana dokunman canımı acıtıyor," diye hıçkırdı. "Beni incittin. Beni terk ettin."

"Seni bir daha terk etmeyeceğim," dedi saçlarına doğru, onu umutsuzca kendine yakın tutarak.

"Hayır! Sana asla güvenmeyeceğim ve söylediğin tek bir kelimeye bile inanmayacağım. O gün Manny ile birlikte ölmeliydim."

Gavin onun çenesini yukarı kaldırdı. "Öyle söyleme."

Onu itti ve hiçbir yere varamadı. "Benden ne istiyorsun?" "Bunu başarabiliriz, Lyla."

"Seninle yapmak istemiyorum. Beni kırdın!"

Gavin onu kollarının arasına aldı ve omzunu ısırdığında tısladı. Onu banyoya bıraktığında kan tadı aldı. Bu onu o kadar şok etmişti ki, adam onu soymaya başladığında tepki vermedi. Göğsü çıplak kalana ve adamın elleri durana kadar onun yaralı karnına baktığını fark etmedi. Başını çevirdi ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Vücudu, onu Frankenstein'a benzeten beyaz, kabarık yara izleri ve uzun kesiklerle kaplıydı. Carmen bile Lyla'nın şekilsiz vücuduna bir an için baktığında irkildi. Lyla o olaydan beri aynada kendine bakmamıştı.

Arkasındaki sessizliğe dayanamıyordu. Elbette Gavin yaralarını biliyordu ama onları görmek farklı bir hikâyeydi. Adamın vücudu bir sanat eseriye, lekesiz ve güçlüydü. Onunki ise en az kendisi kadar hırpalanmış görünüyordu. İnsanları dehşete düşürmeden asla bir elbise ya da V yaka gömlek giyemeyecekti. Vücudu, bu dünyada yürüyen kötülüğün yürüyen bir vasiyetiydi.

"Çık dışarı," diye fısıldadı.

"Lyla-"

"Çık dışarı, Gavin!"

Banyodan çıkmadan önce tereddüt etti ve kapıyı arkasından sessizce kapattı. Lyla giysilerinden geriye kalanları çıkardı ve Gavin'in kendisi için hazırladığı sıcak küvete girdi. Yaraları tazeyken, sıcak suyun en küçük damlası bile sanki yeniden bıçaklanıyormuş gibi hissetmesine neden oluyordu. Şimdi bile sıcak su yaralarına dokunduğunda temkinli hareket ediyordu ama acı hissetmiyordu. Banyo tuzlarının tatlı aroması ve lüks küvetin büyüklüğü, bu kadar uzun süre yolda kaldıktan sonra yanlış hissettirdi. Kapı tekrar açıldığında kaskatı kesildi.

"Giysiler," dedi Gavin ve tekrar gitmeden önce makyaj masasının üzerine bir şeyler koydu.

Lyla alnını dizlerinin üzerine koydu. Konuşmaları henüz bitmemişti ve kendini inanılmaz derecede yorgun hissediyordu. Geçmişteki olayların karmaşası

birkaç saat ona on yıl yaşlanmış gibi hissettirdi. Lyla, Gavin'in getirdiği geceliği giyerken aynaya sırtını döndü. Göğüslerinin arasındaki yırtık izinin başlangıcını gösterecek kadar düşük kesilmişti.

Kalbinden santimetrelerce uzaktaki yaranın onu öldürmesi gerekirdi.

Saçlarını taramadan önce geceliğiyle uğraştı. Gavin'den kaçmanın bir yolu olup olmadığını merak etti ve sonra alay etti. Geride bırakılmayı ya da görmezden gelinmeyi reddediyordu.

Lyla yatak odasına girdi ve Gavin'i yatağın kenarında otururken buldu. yatakta onu bekliyordu. Üzerinde eşofman vardı ve başka bir şey giymemişti. Bir tişört giymesini diledi ve bir şeyler giydiği için minnettar olması gerektiğini fark etti. Gözleri onun üzerinde gezindi ve sonra göğsüne odaklandı. Yara izleri onu iğrendiriyor muydu? Neden umursuyordu ki?

"Yorgunum," dedi.

Gavin'in gözleri onunkilere kayd.

"Ben misafir yatak odalarından birini alacağım." Kapıya doğru ilerledi ve adam önüne çıkınca kısa kald.

"Sen burada uyu."

"Başka bir yerde mi uyuyacaksın?" diye sertçe sordu. "Hayır."

"Seninle yatmıyorum, Gavin." "Biz evliyiz."

"Sakın bunu yüzüme vurmaya *cüret etme!*" Lyla patladı, ayaklarını yere vurdu ve ellerini çılgınca salladı. "Baban ne kadar evliyse biz de o kadar evliyiz. canlı."

Gavin sanki kadın onu itmiş gibi geriye doğru sallandı.

"Bu yasal, Lyla." "Kendimi evli hissedene kadar evli değilim."

"Bunu düzeltebiliriz."

Lyla parmağını onun yüzüne doğrulttu. "Yapma, Gavin."

"Benimle seks yapman için seni zorlamayacağım. Sadece sana yakın olmak istiyorum."

"Neden?" diye sordu şüpheyle.

Yüzünde bıkkınlık ve öfke karışımı bir ifadeyle ona baktı. "Benimle olduğunu bilmem gerek." Kadın bir şey söylemeyince elleri iki yanında yumruk oldu. "Babam öldüğünden beri doğru dürüst bir gece bile uyuyamadım. Nefes alışını duymaya ihtiyacım var. Sana dokunmaya ihtiyacım var. Cinsel olarak değil, eğer istediğin buysa."

"Seks yok," diye homurdandı ve dönerek ondan uzaklaştı.

Alışkanlıktan ötürü yatağın pencereye bakan tarafını seçti. Şiltenin içine gömülürken bir zevk iç çekişini bastırdı. Burası gerçekten de hayattaki küçük şeyler...

Gavin yatağın karşı tarafına tırmandı. Ona dokunmadı ama vücut ısınısını hissetti. Artık kocası olan eski sevgilisinin yanında nasıl uyuyacaktı? Lyla gözleri kapanmadan önce uzun bir süre kör bir şekilde önüne baktı.

OceanofPDF.com

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Lyla

Lyla gözlerini açtı ve donakaldı. Yüzü Gavin'e dönük bir şekilde yan yatmış, kolunu Gavin'in ortasına atmıştı. Sanki her gece birlikte uyuyorlarmış gibi ona yaslanmıştı. Görünüşe göre vücudu artık Gavin'le birlikte olmadığını unutmuştu. Lyla onun parmağındaki mavi elmas yüzüğü gördü ve sessiz bir hırıltıyla dişlerini gösterdi. Yani, 'teknik olarak' onunla evliydi. Bu hiçbir şey ifade etmiyordu.

Lyla onu incelemek için bir dakika ayırdı. Gavin'i yaptığı şeyleri yapmaya iten şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Vinny'nin ölümünden onu sorumlu tutuyor, onun için suç dünyasını terk etmeyi reddediyor ve uyandığında duygusuz bir piç kurusu gibi davranıyordu. hastanede. Hapisten çıktıktan sonra neden onu aradı? Neden onu evliliğe zorladı? İnkâr etse de, bunun Manny'yle bir ilgisi olduğunu biliyordu. Belki de ona zarar verdiği için kendini suçlu hissediyordu. Hayır. Suçlu hissetseydi, Carmen'i kendisiyle evlenmesi için öldürmekle tehdit etmezdi. Cidden, Gavin anlamaya çalışmak için fazla karmaşıktı, o da anlamazdı.

Uyuyor olmasına rağmen yüz hatları rahat değildi. Sanki her an tepki vermeye hazırmış gibi gergindi. Lyla'nın eli göğsünde kıpırdadı. Yavaşça çekilmeye başlamadan önce. Gavin'in gözleri bir anda açıldı ve o da durdu. Uyanık kehribar gözleri yüzünde gezindi ve sonra rahatladı.

"Tamam mı?" diye sordu.

Şimdi iyi olup olmadığını mı soruyordu? Babasıyla birlikte ölmüş gibi hissettiğinde bunu sormasına ihtiyacı vardı. Bunu sormasına ihtiyacı vardı. Montana'da görmüş. Nasıl olduğunu sormadı, sadece onunla evlenmesini istedi. Lyla yumruğuyla onun göğsüne vurdu ve yataktan kalkıp banyoya gitmeden önce onun şaşkınlık homurtusundan küçük bir memnuniyet duydu. Kapıyı kilitledi ve vals yapmadan önce işlerini halletti.

Dışarı. Gavin yatakta doğruldu ama kadın kapıya doğru yürüdüğünde ayağa fırladı.

"Nereye gidiyorsun?"

"Acıktım," dedi kısaca.

Lyla, Blade ve diğer güvenlik görevlilerinin koridorda devriye gezmediklerini görünce mutlu oldu. Carmen'le yola çıktıktan sonra onların etrafta dolanması kendisini boğulmuş hissetmesine neden olacaktı. Gavin'le uğraşmak, başa çıkmak istediğinden çok daha fazlaydı. Genellikle hazır yemeklerle dolu olan buzdolabını açtı ve hayal kırıklığına uğramadı. Kendine bir kase yoğurt, meyve ve granola yaptı ve içine daldı. Bitirdiğinde Gavin ortaya çıktı. Onu görmezden geldi ve buzdolabına geri döndü. Tost makinesine birkaç waffle atıp üzerine fıstık ezmesi ve bal sürdü ve kendini yeniden yarı insan gibi hissetti.

Gavin elinde bir fincan kahveyle tezgâha yaslandı ve hiçbir şey söylemedi. İlk hamleyi onun yapmasını beklediğini biliyordu ve bu onu çok rahatsız ediyordu. Canının istediği zaman itip kakıyordu ama şimdi sabırlı bir beyefendi gibi davranıyor, sabahın hızını onun belirlemesine izin veriyordu.

"Carmen'le konuşmak istiyorum," dedi.

Gavin elini ev telefonuna doğru salladı. Lyla dişlerini sıkarak telefonu aldı ve Carmen'in ön ödemeli telefon numarasını çevirdi. Carmen ikinci çalışta telefonu açtı.

"Lyla?" Carmen sordu.

"Evet. İyi misin?"

"Evet. Sen?"

Tereddüt etti ve sonra biraz isteksizce "Evet" dedi.

"Gerçekten mi?" Carmen sordu, belli ki onun ses tonunu anlamıştı.

"Evet." Gavin onu tartaklamak ve Carmen'i neredeyse yumruklamak dışında ona karşı tehditkâr bir harekette bulunmamıştı. Gavin'in malikânesine son gelişinde onu tartaklamış ve ödünü koparmıştı. Ama bu sabah onda öfke hissetmemişti. Tabii ki, bu bir nanosaniye içinde değişir. "Annenle birlikte misin?"

"Evet. Ve doğruyu söylüyordu. Babam öldü."

Kalbi pişmanlık ve üzüntüyle sıkıştı. Manny'nin eski bir infazcısı olan Louie Amca, Lyla'nın gençlik yıllarında yanında olan iyi bir adamdı.

"Cenaze ne zaman?"

"Birkaç gün içinde."

Telefonun iki ucunda da sessizlik var.

"İyi olduğuna emin misin?" Carmen sordu.

"Evet, seni sonra ararım. Bu telefon sende mi kalacak?"

"Evet. Seninkini geride bıraktın, değil mi?"

"Evet, ama beni buradan arayabilirsin."

"Tamam. Seni seviyorum. Bana ihtiyacın olursa, beni ara." "Ben de. Seni seviyorum. Bye."

Lyla telefonu kapattı ve kımıldamayan Gavin'e döndü. Tehlikeli ve baştan çıkarıcı görünüyordu. Alyansı gözüne çarptı.

"Babanın yüzüğü," dedi ve zorlukla yutkundu.

"Evet."

Lyla derin bir nefes aldı, ayaklarını iki yana açtı ve onun gözlerinin içine baktı. "Burada ne işim var, Gavin?"

"Sana söylemiştim."

Ona ters ters baktı. "Söz verdiğim her şeyi istediğini söylemiştin."

"Evet."

"Koşullar vardı," diye hatırlattı ona, belki unutmuştur diye. "Sen anlaşmanın sana düşen kısmını bozdun."

"Yaptım," diye kabul etti.

"Yani sen sözünden dönebilirsin ama ben *dönemem* öyle mi? Siktir git, Gavin!" "Vinny öldürüldü. Ne yapmamı bekliyordun?"

"Onların peşinden gideceğini biliyordum." Neredeyse iki yıl sonra neden bunu konuşuyorlardı? Doğru ya. Çünkü Gavin onunla evlendi ve onu rahat bırakmadı. "Vinny'nin intikamını alacağını biliyordum ama sen kaçtığım adama dönüştün!" Sesini eşit tutmaya çalıştı ama bastırıldı. Duygular kabarıyor, bir saniye daha zapt edilmeyi reddediyordu. "Vinny'nin ölümü için beni suçladın! Vinny'nin öleceğini bilseydim senden suç lordu unvanını bırakmanı ister miydin sanıyorsun?"

"Senin hatan değildi. Özür dilerim."

Sakin teslimat onu kıpkırmızı yaptı. Bir kupa kaptı ve adamın kafasına fırlattı. Adam kaçtı ve bardak duvara çarptı.

"Özür mü diliyorsun? Bu kadar mı? Birinin ölümü için beni suçlayabileceğini, neredeyse iki yıl sonra özür dileyebileceğini ve bunun her şeyi düzelteceğini mi sanıyorsun? Bu işler böyle yürümez, Gavin!"

Kahvesinden bir yudum aldı ve okunamayan kehribar rengi gözleriyle onu izledi. "Burada olmak istemiyorum," dedi.

"Biliyorum."

"Ama yine de beni olmaya zorluyorsun. Neden? Bunun işe yaramayacağını anlamam için bunu daha kaç kez yapmamız gerekiyor?"

"Ne kadar gerekiyorsa o kadar. Berbat ettim. Gelecekte de yapabilirim ama seni geri getirmeye devam edeceğim. Biz birbirimiz için yaratılmışız, Lyla."

Kadın ona baktı. "Sen deli misin?"

"Bazıları öyle düşünüyor."

"Bunu bir daha yapamam," diye fısıldadı ve gözlerinin dolmasından utandı. Başını iki yana salladı. "Yapamam."

"Lyla," diye başladı ve adanın etrafında döndü.

"Hayır!" diye bağırdı ve elini bir trafik polisi gibi havaya kaldırdı.

"Sadece... hayır. Hatalarımdan ders alıyorum. Bunu bana tekrar yapmana izin vermeyeceğim."

"Babamın cinayetinden sonra..." Gavin sözlerini yarıda kesti ve kahve fincanını tezgâhın üzerine koydu. Kollarını göğsünün üzerinde kavuştururken gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı. "Saldırının arkasında kimin olduğunu bulamadım. İzler soğuktu ve polisler büyük bir şey olduğunu biliyordu. Beni birinci dereceden cinayetle suçlamak için bir ceset bulmaya çalışıyorlardı ama bulamadılar. Onun yerine beni kara para aklamaktan tutukladılar. Yeraltı dünyasını tamamen bıraktım. I Hapse girmeden önce sana söyleyecektim ama sen gitmiştin."

Lyla başını salladı. "Olan oldu, Gavin." Gavin'in kasları gerilirken kıpırdandı. "Biliyorum."

"Biliyor musun? Tüm söyleyeceğin bu mu?" diye sordu, ellerini mermer adaya vurarak. "*Ona işkence ettiler.*" Kalbi yeniden kırılıyormuş gibi hissetti. "Onu öldürmelerini izledim." Yüzeye hiç çıkmayan korkunç anılar, vücudunun tüylerinin diken diken olmasına neden oldu.

"Özür dilerim, Lyla."

"Bunu bana söyleme! Bunu şimdi söylemeye cüret etme!" "Ne söylememi istiyorsun?"

"Hiçbir şey. Tıpkı hastanede yaptığın gibi."

Gözlerinde doğal olmayan bir parlaklık vardı. "Vinny'nin intikamını almanın neye mal olacağını bilseydim, bunu yapmazdım."

"Ama sana ne olacağını söylemiştim. Sen oyundan çıksan bile durmayacaklar." Gözlerindeki bir şey ona katıldığını söylüyordu ama bunu yüksek sesle söylemedi. "Olan oldu."

"Evet," diye kabul etti. "Geçmişimizi değiştiremem ama bunu telafi etmeye çalışabilirim."

"Beni bu yüzden mi geri getirdin? Suçlu hissettiğin için mi?" diye sordu ölü bir sesle.

"Kendimi çok suçlu hissediyorum." Gözleri göğsüne kayd ve sonra tekrar gözlerine döndü. "Seni korumak benim görevim ve iki kez zarar gördün. Üçüncü kez olmayacak."

"Kendi hayatımı yaşamama izin verirseniz, peşimden gelmeleri için hiçbir neden kalmaz."

Bir süre hiçbir şey söylemedi ve sonra "Bunu yapamam" dedi. "Neyi yapamazsın?"

"Bensiz yaşamana izin ver. Vinny öldüğünde sana öfkelen dim çünkü hayatımda hiç böyle bir acı hissetmemiştim. Hazır olmadığını biliyordum. Onu *ben* öldürdüm ve bununla yaşamak zorundayım. Ayrıca babamın ölümüyle de yaşamak zorundayım." Yüzünde acı çeken bir ifade belirdi. "Her gün, her saat bunu düşünüyorum. Katilinin hala dışarıda bir yerlerde nefes aldığını bilmek..." Öfkesini dizginlemeye çalışırken boynundaki damarlar patladı. "Onu öldürmek istiyorum, hayır, onu öldürmem *gerekiyor*."

Lyla tanık olduklarından sonra aynı fikirde değildi. Manny'yi öldüren adam bir sadistti. Onun yüzünden bir daha asla eskisi gibi olamayacaktı.

"Ama yapamam," dedi Gavin. "Belki de hapse girmiş olmam iyi bir şeydir. Bu

beni takıntıları mı bırakmaya, geleceğimi düşünmeye zorladı..."

Tereddütsüz bakışları kalbinin endişeyle çarpmasına neden oldu. "Sen benim geleceğimsin," dedi.

Lyla başını salladı çünkü konuşma yeteneğine sahip değildi.

"Neredeyse ölüyordun. Ölmeliydin. Yaraların..." Zihnindeki görüntülerle başa çıkamazmış gibi kendini salladı. "O güne kadar hayatımda hiç dua etmedim. Sanırım Tanrı bana merhamet etti. Kuzenim olmadan yaşayabilirim, babam olmadan yaşayabilirim ama sensiz yaşayamam."

Karnındaki sıcaklık kıvılcımı Lyla'yı telaşlandırdı. Hayır. Onun içeri girmesine izin veremezdi çünkü o tatlı dilli biriydi.

"Benden nefret ettiğimizi biliyorum. Buna hakkın var. Seni istemediğin bir hayata zorladım. Ben bencilim. Beni affetmesen bile sensiz yaşamak istemiyorum. Sana burada ihtiyacım var." Ellerini saçlarında gezdirdi ve hızlı adımlarla uzaklaştı. Sırtını ona dönerek durdu ve şöyle dedi: "Eğer bir içimde biraz merhamet olsa normal bir hayat yaşamana izin verirdim ama dışarıda olduğunu bildiğim için seni yalnız bırakamam." Ona geri döndü, çenesi gergindi, elleri iki yanında bükülüyordu. "Kızgın olduğunu, olanları asla unutmayacağını biliyorum. Ben de unutmayacağım. Bunu bana ödet."

"Ne?"

Ellerini iki yana açtı. "Elinden geleni yap, Lyla."

"Benimle evlendin ve beni buraya seni cezalandırmak için mi getirdin?" Resmen aklını kaçırmıştı.

"Seni geri getirdim çünkü sensiz hayatımın bir değeri yok. Seninle evlendim çünkü bana bağlı olmaya ihtiyacım var. Bana demir atıyorsun. Seni ve babamı vurduktan sonra kendimi kaybettim. Öfkeden kudurdum. Öldürdüm..." Başını salladı. "Kendimi kaybetmemem için sana ihtiyacım var. Seni görmeye, koklamaya ve sana dokunmaya ihtiyacım var. Varlığın beni karanlığa gömülmeğe alıkoyuyor."

"Senin için hiçbir şey yapamam."

"Yapabilirsin. Dün Carmen'le yine çuvalladım. Kendimi dizginleyemiyorum. Patlamaya hazır bir bomba gibiyim. Bu yüzden seni jetteki odaya aldım. Beni sakinleştiriyorsun. Her şeye dayanabilirim. sen benimlesin. Sadece... sana ihtiyacım var." Lyla ne diyeceğini bilemedi.

"Berbat durumdayım," dedi özür dilemeden, "ve dünyanın çoğu umurumda değil, ama sen... Beni insanlaştırıyorsun. Sana yanımda ihtiyacım var, Lyla. Bana ne verirsen alacağım."

"Verecek hiçbir şeyim kalmadı," diye fısıldadı.

"Sadece burada olman bile yeterli."

Başını iki yana salladı. "Bu çılgınlık."

"Evet."

"Yapamam-"

"Hiçbir şey yapmak zorunda değilsin."

"Yaşadığımız onca şeyden sonra gerçekten eskiye dönebileceğimizi mi düşünüyorsun?"

"Hayır. Asla o günlere geri dönmeyeceğiz. İkimizin de o günden kalma yaraları var. İkimiz de değiştik ama özümüzde hâlâ biziz. Neye ihtiyacım olduğunu biliyorum. Senin neye ihtiyacın var, Lyla?"

"Yalnız kalmaya ihtiyacım var."

"Buna izin vermeyeceğim. Başka ne var?"

Bir şey fırlatmak istedi ama iyi nişan alamayacak kadar kötü titriyordu. "Drama istemiyorum."

"Oldukça sıkıcı olmayı planlıyorum. Hâlâ Pyre Kumarhaneleri'nin CEO'suyum. Bu işi uykumda bile yapabilirim. Hapse girdiğimde suç lordu unvanımı bıraktım ve çıktığımdan beri de bu görevi üstlenmedim."

Bu adam dün onu yakalayan ve Carmen'i kendisiyle evlenmeyi kabul etmesi için tehdit eden adamla aynı kişi miydi? Olabildiğince sakin görünüyordu.

ve sanki cinayetler hiç olmamış gibi hayatlarını özetliyordu. "Sen gerçekten delisin."

Başını eğdi. "Biliyorum." "Suç lordu kim?" "Bilmiyorum, umurumda da değil."

Onun yeraltı dünyasının tamamen dışında olduğuna inanmıyordu ama bu konuda konuşmak da istemiyordu. "Beni seninle evlenmeye zorladın!"

"Evet."

"Şimdi de seninle aynı yatakta uyumamı, seni cezalandırmamı ve seninle sıradan bir hayat yaşamamı mı bekliyorsun?"

"Bu bir sorun mu?"

"Sen imkansızsın! Seni istemiyorum ve burada olmak istemiyorum!" "Biliyorum, ama hiçbir yere gitmiyorsun."

"Yani ben bir tutsağım. Yine."

"Şimdilik. Kendi güvenliğiniz için."

Saçlarını yolmak istedi. "Kendi başıma iyiydim!"

"Hayır, değildin." Kız ona öfkelenenecekken elini kaldırdı. "Dün gözlerin boştu, tenin solgundu ve yemek yemedin. Bugün ikimize de yetecek kadar yedin, yanakların kızardı ve cinayet işleyecekmiş gibi görünüyorsun. Uyanıyorsun, Lyla. Geçtiğimiz yıl yaptığın şey yaşamak değildi."

"En son hayatı dolu dolu yaşamaya çalıştığımda neredeyse ölüyordum," dedi açıkça.

"Bu sefer gelişeceksin."

"Buna inanmıyorum."

"Biliyorum. Zamanla anlayacaksın."

"Senden nefret ediyorum." Mutfaktan çıktı ve üst kata çıktı.

Lyla uyudukları yatağa geri dönmeye dayanamıyordu. Bir migrenin başlangıç sancılarını hissetti. Misafir yatak odasına girdi ve orayı temiz ve tozlu buldu. Yatağa uzandı, ellerini karnının üzerinde birleştirdi ve gözlerini kapattı. Derin derin nefes aldı, zihnini düzenlemeye çalıştı. kaotik düşünceler. Yatağın eğildiğini hissettiğinde oturur pozisyona geçti.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye bağırdı.

Gavin onun yanına yerleşirken, "Seninle yatmak," dedi.

"Burası benim alanım."

"Senin alanın benim alanımdır."

"Hayır, değil."

Gavin cevap vermedi. Onu taklit etti, ellerini ortasında kavuşturdu ve gözlerini kapattı.

"İşe falan gitmen gerekmiyor mu? Sen CEO'sun."

"Balayımdayım."

Lyla'nın başı acıyla zonkluyordu. Yastığın üzerine düştü ve kolunu gözlerinin üzerine attı. "Sen bir pislisin."

"Janice, babamın cinayeti haberlere yansıdığından ve ben hapse girdiğimden beri fazla mesai yapıyor. Haber yapacak iyi bir şeyler bulmak için çırpınıyor. Ona evleneceğimi söylediğimde neredeyse gözyaşlarına boğuluyordu."

"Janice kim?"

"Halkla ilişkiler uzmanım."

"Ve seni bir yıl önce terk ettikten sonra beni seninle evlenmeye ikna edebileceğini mi düşündü?" Lyla iğneleyici bir şekilde sordu.

"O sormadı, ben de ona ne yapmak istediğimi söylemedim." Lyla homurdandı. "Git başımdan, migrenimi azdırıyorsun."

"Seksin baş ağrısı ve migreni iyileştirdiğini duydum." "Bana dokunursan, seni öldürürüm."

"Yardımcı olabileceğim bir şey olursa bana haber verin," dedi yalvarırcasına. "Seçtiğim hayatı yaşamam için beni rahat bırakırsanız iyi olur."

"Bunu yapamam. Bensiz yaşamana izin vermenin bir yolunu bulamadım. Bulmaya da niyetim yok. Ne yapmak istersen, neye ihtiyacın olursa, ben buradayım."

Lyla yan dönerek ondan uzaklaştı ve onun sözlerinden kaçmaya çalıştı.

Lyla öğleden sonra uyandı ve Gavin'i hâlâ yanında bulmaktan memnun değildi. Yataktan kalkıp duş almak için ana banyoya girerken onu görmezden geldi. Dolaptaki en cinsiyetsiz pijamaları giydi ve mutfığa giderek spagetti ve köfteleri ısıttı. Lyla tezgâha oturdu ve Carmen'i aradı, Carmen hemen telefonu açtı ve her şeyin yolunda olduğunu söyledi. Gavin yeni duş almış bir halde mutfığa girdi. Lyla Carmen'i telefonda tutmaya çalıştı ama Carmen'in, Lyla'nın arka planda hıçkırığa hıçkırığa ağladığını duyabildiği Isabel Teyze'yle ilgilenmesi gerekiyordu. Lyla isteksizce telefonu kapattı ve kendi yemeğini ısıtıp sessizce onu izleyen Gavin'i

görmezden gelmeye devam etti.

Lyla'nın arka bahçeye çekilmesi Gavin'in sarsılmaz bakışları altında on dakikadan fazla sürmedi. Gavin'in varlığı içinde çok fazla şey uyandırıyordu ve bu tehlikeliydi. Sıradan olana sarıldı çünkü Gavin'in çevresinde olmak, artık bir suç lordu olmadığı gerçeğine rağmen, kolay bir hayat olmayacaktı. Çoğu kadın Gavin'in onun üzerinde ısrarla hak iddia etmesinden gurur duyardı. O ise dehşete düşmüştü. Gavin'in aşkı saplantının sınırındaydı. Onu asla bırakmayacaktı. Gavin'den asla kurtulamayacaktı.

Pyre, bu onun geleceği için ne anlama geliyordu?

Arka bahçe turuncu bir ışığa bürünmüştü. Lyla yakınlardaki bir şezlonga oturdu. Olimpik büyüklükteki havuza dökülen şelaleyi seyretti ve gözlerini kapattı. O kadar yorgundu ki. Neredeyse iki yıl geçmişti ve Manny'nin cinayetini hâlâ atlatamamıştı. Gavin bir anlamda haklıydı. Carmen'le şımartıldıkları hayat yaşamak değildi. Var olmaktı. Yaptıkları şeyde ne keyif ne de merak vardı. Gerçek dünyadan kaçmak için bir taktikti. Gavin buna bir son verdi ve şimdi Vinny ve Manny öldürülmeseydi sahip olacakları hayata devam etmek istiyordu. Bu bile Mümkün mü? Gavin her zamankinden daha dengesizdi ama Vegas'a geldiklerinden beri buna bir sınır koymuştu. Ona arzuladığı yalnızlığı vermiyordu ama dokunuşunu da zorlamıyordu. Sanki ona yakın olmaya gerçekten ihtiyacı varmış gibi yakındaydı. İçinde bulunduğu depresyon ve umutsuzluk sisi kalkmaya başlamıştı.

Yanıdaki şezlong gıcırdayınca Lyla kaskatı kesildi. Lanet olası Gavin. Onun bir kez daha yalnızlığını böldüğünü doğrulamak için gözlerini açmasına gerek kalmadı. Burnu ona akşam yemeği için Marsala tavuğu seçtiğini söyledi. Ona kendisinden ne istediğini, onunla evlenmenin neyi başaracağını düşündüğünü sormak istedi ama cevabı zaten biliyordu. Gavin onun hayatını bir tür normale döndürebileceğine inanıyordu. *Kendini* normal hissetmezken bunu nasıl başarabilirdi? Kendini parçalara ayrılmış gibi hissediyordu. Carmen onu tekrar bir araya getirmeye çalışıyordu ama her an tekrar dağılabilirdi ve Gavin'in onu tekrar bir araya getirip getiremeyeceğinden emin değildi.

Lyla uzun bir nefes verdi ve göğsündeki sıkışıklığı görmezden gelmeye çalıştı. Manny onun hiç sahip olmadığı babasıydı. Onu kendi oğlu kadar koşulsuz seviyordu. Hiçbir zaman öğüt almak için ona koşamayacak, başını onun kucağına koyamayacak ve elleri saçlarında gezinemeyecekti. Kendi iyiliği için onu burada istemesi muhtemelen bencilceydi. Karısıyla, canından çok sevdiği kadınla birlikteydi. O daha iyi bir yerdeydi ve

kendi başlarına temizlemek zorunda kaldılar. Manny, raydan çıktığında Gavin'in aklını başına getirmeyi başarmıştı ve şimdi hayatlarındaki o otorite figürü sonsuza dek gitmişti. İnsanlar sevdikleri birini kaybettikten sonra hayatlarına nasıl devam ediyorlardı?

"Babam mirasının yarısını sana bıraktı." Lyla'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne?"

"Pyre Kumarhaneleri'nin önemli bir kısmına sahipsiniz."

Lyla bunu nasıl karşılayacağını bilemedi ve sonra gözlerini kıstı. "Ve benimle evlendiğinden beri...?"

"Pyre Kumarhanelerinin önemli bir kısmına sahibiz."

Lyla homurdandı. Para ya da güç umurunda değildi, bu yüzden onun için pek bir şey ifade etmiyordu ama Manny'nin onu vasiyetine koyması kalbini sızlatmıştı. Onu kendi anne babasından daha çok seviyordu.

"Babam günlüklerini bana bıraktı." Gavin yavaşça yemeğini yedi, sözlerini düşünürken boşluğa bakıyordu. "Hapisten çıktığımdan beri onları okuyorum. Bazı yazılar vahiy ve düşüncelerden oluşuyor ama çoğu bana hitap ediyor." Döndü ve ona baktı. "İlk ayrıldığınızda nereye gittiğinizi biliyordu."

Manny ona bunu söyledi ama Gavin'in tepkisinden çekiniyordu. Manny, Lyla'ya daha fazla zaman kazandırmak için Gavin'in dedektifine yanlış ipuçları verecek kadar ileri gitti.

"Senin hakkında çok şey yazdı," dedi Gavin ve başını salladı. "İkimizin arasında, senin hiç şansın yoktu."

Lyla'nın ağzı hafifçe kıvrıldı. Bu doğrudu. Manny onunla tanıştıktan sonra iki hafta içinde onu asistan olarak işe almıştı. Son senesi boyunca okuldan sonra ve hafta sonları onunla çalışmıştı. Gavin'le tanıştığında aralarındaki kimya inkâr edilemezdi. Gavin, üniversiteye gitmesine ve başka biriyle tanışmasına fırsat vermeden onu sahiplenmişti.

"Senin annemin ruhunun bir parçasına sahip olduğunu düşünüyordu ve bu yüzden ikimiz de sana aşık olduk."

Dudaklarından belli belirsiz bir gülümseme döküldü. Pyre'lerle olan bağlantısını açıklayamıyordu. Pyre'lerle bu kadar güçlü bir bağının olması tuhaftı.

Ondan çok farklı insanlar. Onlar Las Vegas'ın suç lordlarıydı ve Pyre Kumarhanelerini işletiyorlardı. Orta sınıf bir ailede, kumar bağımlısı bir babayla büyümüşü. Hiçbir ortak noktaları yoktu ama yine de onları mantıklı düşüncenin ötesinde seviyordu.

"Babam sana bundan bahsetmiş. Sen bana hiçbir şey söylemedin," dedi Gavin. "Bu onunla benim aramdaydı."

"Belki öyle, ama bana söylemeliydin."

"Baban annenin ruhundan bir parça taşıdığımı mı inanıyordu? *Ben* bile bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum."

"Ama öğrendikten sonra onu kendinden uzaklaştırmadın. Bu onun için çok şey ifade ediyordu." Sertçe yutkundu. "Biliyorum. O benim için dünyalara bedeldi."

Saçlarına dokundu. Parmaklarının fırçası o kadar hafifti ki ilk başta hayal gördüğünü sandı. Sonra, parmaklarını dalgalı kütlenin içinde gezdirirken saçları yer değiştirdi. İlk içgüdüğü kendini geri çekmekti ama bu hareket ona Manny'yi hatırlattığı için bunu yapmadı.

"Bana seninle tanışmadan önce intihar etmek istediğini söyledi. Sen ona umut verdin."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü.

"Gavin, yapma." "Bana da umut veriyorsun."

"İkiniz de benden çok şey bekliyorsunuz."

"Hiç sanmıyorum. En kötüsünden kurtuldun. Bizim etkimize rağmen hâlâ sensin. Düşündüğünden daha güçlüsün."

"Kendimi güçlü hissetmiyorum." "Ben de öyle."

Lyla homurdandı. "Ama sen öylesin."

"Bir güçlü vardır, bir de güçlü vardır," dedi omuz silkerek. "Senin iç gücün var. Benim yok. Bu yüzden bensiz yaşayabiliyorsun. I Sen yanımda olmadan, nerede olduğunu bilmeden yaşayamam. Sanırım babam gibiyim."

Lyla onu izlerken yanağını dizlerine dayadı. Gavin'in baskın, alfa bir kişiliği vardı. Keskin iş zekâsı ölümcül fiziksel özellikleriyle birleşince kimse ona bulaşamıyordu. Zenginliği ona istediği her şeyi yapabilecek gücü veriyordu. Güçlü olmadığını itiraf ettiğini duymak Lyla'ya gülünç gelmişti. Çıplak elleriyle adam öldürebiliyordu ve kendini zayıf mı görüyordu?

"Başka ne okudun?" diye sordu.

"Annem hakkında çok konuşurdu. Onun için neler hissettiğinden, onsuz nasıl acı çektiğinden. Hayattan ve sana odaklanmam gerektiğinden bahsetti çünkü önemli olan tek şey sensin."

"Onun bu işle bir ilgisi olduğunu düşündüm," dedi Lyla sessizce ve mavi elmasın parlaması için sol elini oynattı.

"Günlüğünü açmadan önce seni arayan adamlarım vardı." Gavin bunu sindirirken durakladı ve devam etti, "Yazdığı şey şuydu

Benim için bir onay. Geçmişte ne yaşanmış olursa olsun, birlikte olmamız gerekiyor. İkimizin de bu hayatı sağlam atlatabilmesinin tek yolu bu."

Lyla tartışmak istedi ama enerjisi yoktu. Gökyüzü kararırken ve gece etraflarına çökerken Lyla'nın saç uçlarıyla oynamaya devam etti.

Birbirlerine bakarken havuzun su altı ışıkları yüzlerini aydınlatıyordu.

Gavin, "Sana birçok kez çuvalladım," dedi ve nazik bir parmağıyla onun yanağını okşadı. "Beni affedebilir misin?"

Lyla konuşmadan önce uzun bir süre cevap vermedi.

"Bilmiyorum," dedi dürüstçe. "Vinny'nin katillerinin peşine düştüğün için seni suçlamıyorum, hatta onun ölümü için beni suçlamıyorsun."

"Vinny'nin ölümü benim suçum. Suçu senin üzerine atmamalıydım."

"Vinny'nin ölümü tetiği çeken adamın üzerine kaldı," diye düzeltti Lyla ve sözünü kesmek ister gibi bakınca parmağını kaldırdı. "Vinny görevi kabul etti. Onu zorlamadınız, değil mi?"

"Hayır."

"O zaman bırak gitsin,

Gavin." "Bıraktın mı?"

"Carmen'in her gün acı çekmesini izlerken, tüm bunların benim suçum olmadığına kendimi ikna etmek çok zor. Beni suçlamıyor, bu da beni daha da kötü hissettiriyor. Seni de suçlamıyor."

Gavin cevap vermedi.

Lyla gözlerini başka tarafa çevirdi, çünkü onun inceleyici bakışlarına bakmadan konuşmak daha kolaydı. Yoldayken Gavin'e ne söyleyeceğini merak ediyordu. Şimdi eline fırsat geçmişti ama sözcükler bir duygu girdabının içinde kaybolmuştu. Vinny ve Manny'nin ölümleri yüzünden Gavin acı çekiyordu. Bunu kendisi de görebiliyordu. Onun yanında olma, ona dokunma ihtiyacı gerçektir. Her şeyden sonra teselliye ihtiyacı vardı ama Gavin'in bunu yapabileceğinden emin değildi. ona verebilirdi. Kendisi de kırılmış ve kanıyordu. Onlar iki kırık ve kayıp ruhtu.

"Karanlık şeyleri özlüyor musun?" diye sordu. "Hayır."

"İşin kriminal tarafı için bir şey yapmak zorunda kalmadınız mı?"

"Hayır. Herkes dışarıda olduğumu biliyor."

"Ama Blade ve diğer güvenlik hâlâ sizde?"

"Babam ve Vinny'nin katili serbest dolaşıyor. İşimi şansa bırakmayacağım."

"Onun için mi avlanıyorsun?"

"Ondan iz yok. Avlanacak bir şey yok."

"İşi bitirmek için benim için gelebilir." Onun enerjisinin havaya şiddet kattığını hissetti.

"Onu ele geçirmeyi çok isterim."

Lyla saçlarını onun ellerinden kaptı ve ayağa kalktı. Şezlongun üzerinde durdu ve ona ters ters baktı. "Bu riski bir daha almayacağım, Gavin! Almayacağım!"

"Ben de yapmayacağım." Gavin dalgın dalgın ona baktı. "Carmen sana ateş etmeyi öğretti mi?"

"Evet. Bunun konuyla ne ilgisi var?"

"Her şeye hazırlıklı olmaktan zarar gelmez. Yarın atış poligonuna gidip ne kadar iyi bir nişancı olduğunu göreceğiz."

"Silah almama izin mi vereceksin?"

"Kendini güvende hissetmen için ne gerekiyorsa yap. Her yerde silahlarım var. Sana göstereceğim. Bir saldırı olursa evden nasıl çıkacağını hatırlıyor musun?"

Başıyla onayladı. Kızıl dağlara açılan gizli bir kapısı olan bir şarap mahzeni vardı.

"Ekstra güvenlik önlemleri ekledim. Blade her zaman seninle olacak. Yanında güvenlik olmadan hiçbir yere gitmeni istemiyorum. Bensiz evden çıkmamanı tercih ederim" dedi.

Lyla ona onsuz hiçbir yere gitmek *istemediğini* söylemedi. Gavin hakkında hissettiklerine rağmen, onun kendisi için ölebileceğini biliyordu. "Bu senin tutsak olduğun anlamına gelmiyor. Evliliğimiz gerçek, hayatımız birlikte olmak gerçektir. Ne istiyorsan onu yapmanı istiyorum. Seyahate çıkmak istersen, iş yerinden izin ayarlarım. Yeni bir gardırop almak ya da aileni görmek istersen, bunu yapabilirsin. Ama Lyla," ona çok doğrudan ve yırtıcı bir bakış attı, "bir daha benden kaçma. Bunu halledebiliriz."

"Neyi çözmek?" diye tersledi.

"İlişkimizi."

"Bizim bir ilişkimiz yok."

"Parmağındaki yüzük farklı söylüyor."

"Oh, bu mu?" diye sordu alaycı bir tavırla.

Gavin, o lanet şeyi parmağından çekip çıkaramadan şezlongdan inmiş ve yüzüne bakıyordu. Kadının elini kendi elinin arasına aldı ve başını aşağı eğerek yüzlerinin birbirinden on beş santimden daha az uzak olmasını sağladı.

"Sakın çıkarma."

Öfkeli ses tonu gözlerinin kısılmasına neden oldu.

"Beni seninle evlenmeye zorladın," diye tükürdü.

"Evet, yaptım. Birçok kez benden kaçtın. Bunu anlamalısın, Lyla. Bana yapıştın kaldın. Yasal olarak."

"*Gitmek* için kendimce sebeplerim vardı." Lyla elini onunkinden çekti.

"Beni herkesten çok incittin. Senin hakkında ne hissettiğimi bilmiyorum. Bütün içgüdülerim seninle tekrar birlikte olmayı göze alamayacağımı söylüyor. Kalbim yapamaz

Al şunu. Acımasız suç lordu ile bensiz yaşayamayacağını söyleyen adam arasında gidip geliyorsun. Sen hangi adamsın?"

"İkisi de."

"Beni korkutan da bu," dedi sessizce. "Bu adamları ayıramazsın ve diğerinin ne zaman kontrolü ele geçireceğini asla bilemem."

"Ben artık bir suç lordu değilim. Ben sadece Pyre Kumarhaneleri'nin CEO'suyum, ama daha da önemlisi, senin kocanım."

Onun iradesinin üzerinde baskı kurduğunu hissedebiliyordu. Bu onun çenesini meydan okurcasına eğmesine neden oldu. Şeytanın gözlerinin içine baktı. Bir katil bile olsa Gavin Pyre'dan korkmayacaktı.

"Vinny ölmeden önce, sen ve ben birbirimize sözler verdik. İtiraf ediyorum. O öldürüldüğünde kendimi kaybettim ve hıncımı senden çıkardım. Seni terk etmeyi reddettim.

Vinny'nin ölümünden sonra yeraltı dünyası beni zayıf gösterecekti. Onları hizaya sokmam gerekiyordu. Misilleme yapmayacaklarını düşünmüştüm ama geri tepti. Seni hastanede yaşam mücadelesi verirken bıraktım ve yeraltı dünyasına cehennemi yaşattım. İçimdeki şeytanla savaştım ama yeterli olmadı. Yüzeye çıktığımda polisler bekliyordu. Tanrıya şükür adamlarım bana sadıktı. İzlerimi kapattılar, böylece tek bir kanıt kırıntısı bile kalmadı. Komadan uyandın. Aklım tamamen başımda değildi, bu yüzden Blade seninle konuşabilmem için bana sakinleştirici verdi. Bu yüzden o gün tam bir piçtim. Kendime odaklandım.

ve yaşadıklarını görmezden geldim çünkü bununla başa çıkamazdım."

Gavin onun ensesini kavradı ve sıktı. Kız adamın elinden kurtulmaya çalıştığı anda, adam dudaklarını kızın şakağına bastırdı.

"Buna ihtiyacım var," diye fısıldadı ve sesinde öyle bir acı vardı ki kadın donakaldı. "Bunu çok uzun zamandır söylemem gerekiyordu."

Boynundaki el saçlarına doğru kayarak başının arkasını kavradığında Lyla gözlerini kapattı. Lyla titrerken diğer eli sırtında bir aşağı bir yukarı gezindi. Adamın dokunuşu ve kokusu Lyla'nın duygularını alevlendirmişti. Kendini onun kollarına atmak ya da yumruklamak arasında kaldı.

yüzünü. Bunun yerine gözleri kapalı bir şekilde orada durdu ve adamın söylediği herhangi bir şeye tepki vermemeye çalıştı.

"O gün neler yaşadığını anlamaya başlayamam," diye mırıldandı, sıcak nefesi yüzünde geziniyordu. "Benden kaçtığın için seni suçlamıyorum. Benden nefret ettiğin için seni suçlamıyorum. Eve girdiğimde seni ve babamı yerde, kanlar içinde, kıpırdamadan yatarken gördükten sonra... Ondan sonrasını hatırlamıyorum. Aklımdan çıkardım. Sen hatırlamıyorsun. böyle bir lüksüm yok. Çok özür dilerim."

Başı düştü ve adamın omzuna kondu. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Çılgılık atmamak için ellerini gömleğinin içine soktu.

"Bana ihtiyacın olduğunda yanında değildim. Neler yaşadığını bilmiyorum. Hayal bile edemiyorum ve etmek de istemiyorum. Babamın ve senin yaralarının boyutunu biliyorum." Elini kızın üzerinde gezdirdi, sanki kızın bütün olduğuna dair kendine güveniyormuş gibi. "Senin hayatta kalman bir mucize ve ben bunu boşa harcamayacağım. Neye ihtiyacın varsa vereceğim."

Lyla hıçkırıklarını tutamadı. Gavin'in kolları sıkı ve güçlü bir şekilde onu sardı ve kontrolsüzce titremeye başladı.

"Sana tutmadığım sözler verdim. Şimdi onları yeniden yapıyorum. I Seni seviyorum. Senden çocuk istiyorum. Hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum." Kadın kendini itmeye çalıştığında, adam susturucu sesler çıkardı ve yatıştırıcı bir şekilde sırtını ovdu. "Seni mutlu etmek istiyorum. Bana öğretmeni istiyorum tekrar nasıl gülebileceğimi, derin uçlara gitmeden nasıl hissedebileceğimi. Seninle ilgilenmeme izin vermene ihtiyacım var. İyileştiğini görmeliyim ki benim için dünyadaki en önemli insanı yok etmediğimi bileyim. Bana umut vermene ihtiyacım var."

Lyla başını onun göğsüne doğru salladı.

"Seni seviyorum, Lyla. Berbat durumdayım ve bedelini hep sen ödüyorsun. Bu sefer değil. İş bıraktım ve sana doğru düz bir çizgide yürüyorum. Bunu sadece sen atlatılabilirsin. Blade hapisten çıktığımdan beri beni sakinleştiriyor, böylece bir şeyleri ve insanları kırmayı bırakıyorum. İşyerinde sadece birkaç saat normal davranabiliyorum, sonra ayrılmam ya da tekrar sakinleştirilmem gerekiyor. Beni cezalandırmana ihtiyacım var. Beni sevmene gerek yok, benden hoşlanmana bile gerek yok. Sadece... ihtiyacım var."

Lyla onun gömleğine doğru burnunu çekti. "Bunu yapabilir miyim bilmiyorum." "Hiçbir şey yapmana gerek yok. Sadece yanımda ol."

Lyla içini çekti ve sanki günlerdir uyumamış gibi hissetti. "Çok yorgunum."

Gavin tereddüt etmedi. Onu kollarına aldı ve evin içine taşıdı. Onu üst kattaki ana yatak odasına götürdü. Lyla yüzünü yastığa gömdü ve hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı. Sıcak, sert bir vücut onu sardı.

"Yalnız değilsin," dedi Gavin saçlarına doğru. "Ben buradayım. Bunu da atlatacağız."

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM

Gavin

Poligona doğru yürürlerken Gavin Lyla'nın elini tuttu. Lyla sertleşmesine rağmen elini çekmedi. Dün gece Lyla hüngür hüngür ağlarken ona sarılmıştı. Hıçkırıklarının sesi onu uykuya kadar takip etti. Bu sabah gözleri şiş ve cansızdı ama poligona gitmek isteyip istemediğini sorduğunda itiraz etmedi. Şimdi bu konuyu açtığına göre, adam onun silahlı ve hazır olması için sabırsızlanıyordu. Bu her ikisini de daha iyi hissettirecekti.

Poligon ziyareti için gerekli kıyafetlerin gardırobunda bulunmadığını kabul etmek zorundaydı. Erkeklerin ve kadınların bakışlarını üzerine çekiyordu. O

Kan çanağına dönmüş gözlerini kapatmak için büyük bir güneş gözlüğü, kolsuz bir balıkçı yaka ve kısa bir şort ile uyluk yüksekliğinde gladyatör sandaletler giymişti. Hava sıcaktı, bu yüzden balıkçı yaka son çare olmalıydı ama yaralarını göstermek istemiyordu. Kadının göğsüne ve karnına bir anlık bakışı onu öfkeden hasta etmişti. Her şeyi görebilmek için kıyafetlerini kenara çekme dürtüsüne direnmek zorunda kaldı. Ona dokunmasına izin verdiğinde, yara izleri hakkında ne hissettiğini ona kesin bir dille gösterecekti.

Ateş etmesini izlemek için geride durdu ve kendini hazırlayıp nişan aldığı anda sertleştiğini hissetti. Carmen'in sandığından daha iyi bir nişancı olduğu açıktı. Lyla neredeyse mükemmel bir forma sahipti ve nişan alması umduğundan daha iyiydi.

"Nasıldım?" Lyla kulak koruyucularını çıkardığında sordu.

"Mükemmel." Onu öptü ve yüzündeki şaşkın ifadeyi görmezden geldi. O

tamamen onun olana kadar zorlamayı bırakmayacaktı... ve belki o zaman bile. "Blade'in seni zinde tutması için haftada birkaç kez poligona götürmesini sağlayacağım. Eğer kendini iyi hissedersen sana dövüşmeyi bile öğretebilir."

Lyla başıyla onayladı. Kolunu ona doladı ve aval aval ona bakan bir adama baktı. Lyla'nın bu ilgiden haberi yoktu, zaten bu yüzden kendini toparlayabiliyordu. Eğer Lyla başka bir erkeğe bakarsa ne yapacağından emin değildi. O inek bilişimciyi düşünmek bile öldürme isteği uyandırıyor. Kız kaçmaya başladığında ona geri dönmüş olabileceği aklından geçti. Carmen'e bu kadar kızgın olmasaydı Lyla'yı o piçten uzak tuttuğu için ona teşekkür etmişti.

Gavin onun cipin arkasına binmesine yardım etti ve özür dilemedi. elini Lyla'nın kalçasına koydu. Lyla uzaklaşmaya çalıştı ama adam elini daha da sıktı. Lyla ona ters ters baktığında, adam onun bakışlarını donuk bir ifadeyle karşıladı. Yalan söylemiyor ya da abartmıyordu. Onu sabitlemek için dokunuşa ihtiyacı vardı. Blade'in bir Raydan çıkma ihtimaline karşı sakinleştirici dolu bir şırınga. Eğer yapmazsa yardımcısına o kadar saygı duyardı ki, ona ilk sakinleştirici kullandığında Blade'i vururdu.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Sana yeni kıyafetler alacağız, sonra da silah alacağız." "Yeni kıyafetlere ihtiyacım yok."

Ona doğru baktı. "Poligona gitmek istiyorsan bence kot pantolon ve spor ayakkabıya ihtiyacın var, topuklulara değil."

Lyla yüzünü buruşturdu. Lyla'nın kalçasını okşama dürtüsüne direndi. Bu zorluyordu. Ona dokunması bile zorlamaydı ama elinde değildi. Dün gece onunla ilerleme kaydettiğini düşünmek istiyordu. Sadece sözcükler her şeyi yoluna koymazdı ama acıtmazdı da. Lyla'yı mutlu etmek için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

Alışveriş merkezine vardıklarında, Blade ve diğer adamlar çok belirgin görünmemek için dağıldılar. Blade nereye gideceğinden emin olamayıp rehberin yanında duraklayınca, Lyla içini çekti ve onu bir butiğe doğru çekti. Neşeli bir satış görevlisi ona yaklaştığında rahatladı. Lyla'nın kendini rahat hissetmesini istiyordu. Eğer mevcut gardırobu işe yaramazsa, hepsini atıp baştan başlayacaklardı.

Etrafta koşuşturan satış görevlisini durdurdu. "Her şeye ihtiyacı var-ayakkabı, iç çamaşırı, kot pantolon, etek, elbise, her şey."

Ona yukarıdan aşağıya baktı ve göz kırptı. "Tamamdır, koca oğlan."

Satış görevlisi uzaklaşırken Gavin homurdandı. Blade yanına geldi.

"Her şey yolunda mı?" Blade sordu.

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. Hayır. "Her şey yolunda" değildi. Hiçbir zaman *'tamamen iyi' olmayabilirdi* ama umut edebilirdi. "Bu şartlar altında olabildiğince iyi."

"Kendini toparlıyorsun."

"Ona dokunmama izin veriyor. Şimdilik bu kadar yeter," dedi ve onun izini kaybettiğinde ilerlemeye başladı. "Nerede o?"

"Soyunma odası," dedi Blade sakince.

Gavin telefonunu kontrol edip Pyre Kumarhaneleri'nin yeni COO'su Marcus'a cevap verirken endişesini görmezden gelmeye çalıştı. Marcus genç, zeki bir piçti ve işleri Vinny ile kendisinin yaptığından daha iyi yürütüyordu. Gavin Marcus'u hapse girmeden hemen önce atamıştı.

Marcus, Gavin'in

onun yokluğundan yararlandı. Bunun yerine, Marcus her şeyi mükemmel bir şekilde sürdürdü. Gavin serbest bırakıldıktan sonra Marcus Pyre İmparatorluğu'nu genişletmek için planlar önermeye başladı. Lyla'yla meşgul olan ve aklını cinayetlerden uzak tutan Gavin, Marcus'un iş yükünün büyük kısmını üstlenmeye hevesli olmasına minnettardı. Marcus, Pyre Kumarhaneleri'nde stajyer olarak çalışmaya başladığından beri Gavin'in aklının bir köşesindeydi. Marcus'un ayrıcalıklı bir geçmişi yoktu ve kendini kanıtlama konusundaki açlığı

Gavin'in avantajına kullandığı iş anlayışı.

Daha fazla dayanamayan Gavin, beş odası ve bir duvara dayalı üç büyük aynası olan soyunma odasına girdi. Sadece bir kapı kapalıydı.

"Lyla?" diye seslendi.

"Evet?"

Bir elini terli yüzüne sürdü ve titreyen ellerini ceplerine sakladı. Kendini toparlaması gerekiyordu. "İhtiyacınız olanı bulabildiniz mi?" diye yalandan sordu.

Bir duraklama ve sonra, "Evet."

Kendini aptal gibi hissederek oturdu çünkü bacakları güçsüzdü. Ondan uzak kalmaya dayanamıyordu. İki lanet gün boyunca ona sahipti. Endişesinde haklıydı, değil mi? Kız katledilmiş ve ardından bir buçuk yıl boyunca ortadan kaybolmuştu. O lanet olası suç lordu özentisi hâlâ nefes alıyordu ve Lyla burada olmak istemiyordu. Tabii ki gergindi. Birbirlerine güvenmeleri zaman alacaktı ve Lyla'yı şansa bırakamazdı.

Satış görevlisi kucak dolusu giysiyle içeri girdi ve onu görünce durakladı.

"Beni özledin mi?" diye sordu arsızca.

"Karımı özledim," dedi Gavin ve başını kapalı kapıya doğru salladı.

"Ah! Tatlım, bu adam tam bir bekçi!"

Lyla kapıyı açtığında ona anlamsız bir bakış attı. Satış görevlisi telaşla içeri girdi ve elbiseler ve kıyafetler hakkında ayrıntılı bilgi verdi.

"Dekolte bir şey istemiyorum," dedi Lyla, sesi sakın ama kararlıydı.

"Hayır mı?" diye sordu satış görevlisi şaşkınlıkla. "Vücudun muhteşem."

"Benim," diye duraksadı Lyla ve sözlerini bitirmeden önce Gavin'e baktı, "göğsümde bir sürü yara izi var."

Satış görevlisi önce irkildi, sonra da sempatik göründü. "Pekâlâ. Başka ne bulabileceğime bir bakayım." Kıyafetlerin yarısından fazlasını aldı ve gitti.

Lyla ve Gavin birbirlerine baktılar. Gavin ona gitmek istiyordu ama bunun yeri ve zamanı olmadığını biliyordu.

"İstersen benim için modellik yapabilirsin," dedi, boğazına bir öfke kabarcığı dolmaya başlarken bile neşeli görünmeye çalışarak. Babasına ve Lyla'ya saldıran o lanet olası korkağı bulduğunda, ailesine yaptıklarından dolayı onlara binlerce kez acı çektirecekti.

Lyla dişlerini sıktı ve kapıyı adamın yüzüne kapattı. Satış görevlisi soyunma odasına kıyafetlerle girip çıkarken o kanepede dinleniyor, e-postalarını yanıtlıyor ve birkaç telefon görüşmesi yapıyordu. Lyla'nın onun için her şeyi modelledi, ama onun tepesinde durduğu için kızın sinirlenmemesinden memnundu.

Üç mağazaya daha gittiler. Eski gardırobunun aksine, kadının modadan ziyade rahatlığı tercih etmesi onu eğlendirmişti. Birkaç elbiseyi kabul etti ama seçimleri pratikti ve baştan çıkarmaya yönelik değildi. Ona ne giydiğinin önemli olmadığını söyleme zahmetine girmedi. Kadın iç çamaşırı da giyse, eşofman da giyse acı verici bir şekilde tahrik oluyordu. Gözleri sık sık kadının vücudunda gezinse de asıl dikkatini çeken yüzü oluyordu. Yüzü

Bir şeyden hoşlandığında gözlerinin parlaması, bir karar verirken dudaklarını büzmesi ve yeterince sık gelmeyen gülümsemesi. Onun için bunun için suçla.

Blade ve adamlar alışveriş merkezinden çıktıkları için rahatlamışlardı ve bir silah dükkanına girdiklerinde neşelendiler. Lyla kız gibi ve sevimli bir şey seçmemişti. Hafif, küçük ve güçlü olan paslanmaz çelik bir yarı otomatik tabanca seçti. Lyla'nın seçimini onayladı ve onu mağazanın poligonunda denerken izledi. Mermileri bir hedefe boşaltdıktan sonra ona döndü ve başını salladı. Lyla babasının ölümünden sonra değişmişti. Ciddileşmişti.

ve temkinliydi ama onun ışığının hâlâ orada olduğuna, sadece gömülü olduğuna inanıyordu. Onu dudaklarından öptü ve satın alma işini halletti.

Arabaya döndüklerinde, bir restoranın adresini verdi. O da sahibini tanıyordu ve işletmeye güveniyordu. İçeri girerlerken kolunu Lyla'ya doladı. Hostes onu tanıdı ve Blade ile adamları, Lyla'yla oturdukları masanın yanındaki iki masaya yönlendirdi. Onlar menülerini açmadan önce, Carlo şef kıyafetiyle göründü. Gavin ayağa kalktı ve ona sarıldı.

"Gavin, iyi misin?" Carlo sordu.

Gavin başını salladı ve Lyla'yı işaret etti. "Bu benim karım, Lyla."

Lyla ayağa kalktı ve bir kucaklamanın içine çekildi. Lyla'nın şaşkın ifadesi olmasa Gavin onu başka bir erkeğin kollarında gördüğü için kıskanacaktı.

"Düğüne davet edilmedim mi?" Carlo talep etti.

"Pompalı tüfekle düğün," dedi Gavin.

Carlo Lyla'ya göz kırptı. "Anlıyorum. Benimle evlenmeden önce kadınıma hamile bırakmam gerekiyordu."

Lyla'nın gözleri irileşti. Carlo ayıldı ve her ikisine de ölçülü bir şekilde baktı. "Manny için başınız sağ olsun," dedi Carlo. "O iyi bir adamdı."

Gavin'in midesi tanıdık bir öfkeyle gerildi. "Öyleydi."

"Bunu yapan piçi yakaladınız mı?" Carlo sordu, gözleri sertti.

"Henüz değil" demek içini yaktı.

Carlo Lyla'ya baktı ve yüzü yumuşadı. "Pyre'lar iyi insanlar, bu da sizi iyi insanlar yapıyor. Biz kendimizden olanları koruruz."

Lyla başını salladı ama Carlo ellerini birbirine vurmada önce Gavin'e şaşkın bir bakış fırlattı.

"Size harika yemekler göndereceğim. Sadece bekleyin," dedi Carlo ve Blade ile diğerlerini fark etti. "Bir sürü harika yemek göndereceğim. Bunu yapacağım."

Carlo görüldüğü kadar hızlı bir şekilde mutfakta kayboldu. Lyla oturdu ve kaşlarını kaldırdı. Onun merakını görmek hoşuna gidiyordu. Her gün biraz daha hareketli ve cehennemden kurtulmuş bir kadına biraz daha az benziyordu.

"Babam Carlo'nun ailesinin bu restoranı açmasına yardım etti. İyi iş çıkardılar ve diğer şehirlere de yayıldılar," diyor Gavin.

Bir garson elinde şampanya şişeleriyle belirdi ve üç masa için de kadehleri doldurdu. Lyla yudumladı ve başını salladı, tadından memnun olduğu belliydi.

"Kendisiyle evlenmesi için kız arkadaşını gerçekten hamile mi bıraktı?"
Lyla sordu.

Gavin'in dudakları kıpırdadı.

"Evet." "Neden onunla
evlenmedi?"

"Evliliğe inanmıyor. Sıkı bir feminist." "Hamile kalmak
neden bir şeyi değiştirsin ki?"

"Bebegi olduğunda, feminist tavırları pencereden dışarı çıktı. Kendi
başına yapamadığı için Carlo'dan yardım istedi ama Carlo onunla
evlenmediği sürece bunu yapmayacaktı." Lyla'nın şaşkın ifadesi karşısında
kıkırdadı. "Ve sonsuza dek mutlu yaşadılar. Carlo'nun beş çocuğu var.
Karısı son derece kapana kısılmış durumda."

"Bunu bilerek mi yaptı?"

Gavin cevap vermedi, bu da onun homurdanmasına neden oldu. Bir
tabak meze servis edildiğinde, kız onu beklemeden tabağa uzandığında bir
sıcaklık seli hissetti. Karnı acıkmıştı. Güzeldi. Gavin'in bir şey yemediğini
fark etmeden önce tabağın çoğunu yedi.

"Dene bakalım. Harika," dedi ve tabağı ona doğru götürdü.

Geri itmeden önce onu yatıştırmak için bir tane aldı. Çiğnedi ve hiçbir
şey tatmadı. "Bitir şunu."

Lyla omuz silkti ve masalarına iki meze daha getirilirken ilk mezeyi
temizledi. Lyla konuşmaya başlamaya çalışmadı, bu onu daha önce hiç
rahatsız etmemişti ama şimdi ondan emin değildi. Ne olduğunu
bilmiyordu.

düşünüyor ya da hissediyordu. Lyla içine kapanık biriydi ve her şey
kafasının içindeydi, bu da onu çok korkutuyordu.

"Yolda olmayı seviyor muydun?" diye sordu çünkü bilmesi gerekiyordu.

Buz mavisı gözleri onunkilerle çarpıştı. Karnı sıkıştı. O yüz. Ona aşık
olması için tek gereken buydu. Lyla masumdu ama en başından beri ona
meydan okuyacak kadar da kendine güveniyordu. Değerini biliyordu ve
onu aldatırken yakaladığında terk etti. Para ya da statü umurunda değildi,
bu da onu hem en iyi hem de en kötü yapıyordu çünkü ona rüşvet
veremezdi. Bir insan olarak kim olduğu dışında hiçbir şeyin önemi yoktu
ve çoğu zaman onun gözlerindeki yansımasından hoşlanmıyordu.

Lyla, "Yolda olmak ikimize de ihtiyacımız olan şeyi, bir kaçıışı verdi," dedi.

Hoşuna gitmese de anlıyordu. "Yolda hiç sorun yaşamadın mı?"

"Yaptık," dedi, hazırlıksız. "Bir mola yerinde bazı kamyon
soförleriyle sorun yaşadık, ama Carmen silahını çıkardı ve olay sona erdi.
İşte bu

Bana ateş etmeyi öğrettiğinde. Bir keresinde biz uyurken bir ayı bizi ziyaret etmişti. Karavanı salladı. Bu ilginçti." Lyla ilk kadeh şampanyasını bitirdi ve yeniden doldurulduğunda sunucuya başıyla teşekkür etti. "Bir keresinde otoyolda bozulmuştuk."

"Ne oldu?"

"Lastik patladı." Kadın ona okunamayan bir bakış attı. "Erkeklerin kısa şortlu bir çift sarışına yardım etmeye ne kadar hevesli olduklarını biliyor musun?"

Gavin'in elleri yumruk oldu. Lyla ve Carmen'e yardım etmek için yolun kenarına çekilen adamları hayal edebiliyordu. İkisi de göz kamaştırıcıydı. Birlikte tam bir belaydılar. Lyla buz, Carmen ateşti. Onlar birbirini tamamlayan zıt kutuplar. Birden fazla kez aralarındaki yakın bağı kıskanmıştı ama babasının katilinin yerini bilmiyorken Carmen'in Lyla'yı ondan alması, onu kendi gözünde bir düşman haline getirmişti. Lyla onu dikkatle izledi. Onun kıskanç biri olduğunu biliyordu, sahiplenici piç. Onu kızdırıyor muydu yoksa cezalandırıyor muydu?

"Yoldaki hayatla oldukça iyi başa çıktık," diye bitirdi Lyla.

Bu cevaptan hoşlanmamıştı. Onun onsuz yaşayabilmesini istemiyordu ve o da bunu biliyordu. "Artık normal bir hayatın olabilir."

"Normal mi?" diye yankılandı sanki kelimenin anlamını bilmiyormuş gibi.

Onu suçlamıyordu. Onun hayatı hiç de normal değildi ve onun yüzünden kendi hayatı da altüst olmuştu. "*Bizimki* normal sayılır. Olmasını istediğin kadar sıradan."

Mükemmel bir şekilde hazırlanmış bifteklerden oluşan ana yemek önlerine kondu. Lyla onunkini iştahla keserken bir kez daha bir zevk uğultusu hissetti.

"Annemle babam nasıl?" diye sordu ona bakmadan.

"Hâlâ onlara verdiğiniz ödeneği alıyorlar." Tereddüt etti ve sonra "Çok mütevazı" dedi.

"Babam iyi para kazanırken bile annem kupon keserdi.

Ayrıca, babamın kumar oynamak için fazladan paraya ihtiyacı yok. Hayatta kalmak için ne kadar paraya ihtiyaçları olduğunu çok iyi biliyorum." Başını kaldırıp bifeğine baktı. "Ve babam bunu bile hak etmiyor. Teşekkür ederim."

"Benim için zevkti." Ve öyleydi de. Lyla'nın babası umurunda bile değildi ama onu daha az canavar gibi gösterecek her şeyi yapardı. Memnuniyetle. "Onları görmek ister misin?" Lyla'nın ailesiyle temas kurmadığını kesinlikle biliyordu. Onları yakından izledi ve şu anda Lyla'nın nerede olduğundan habersizdi. Babası gibi Gavin de Lyla'nın ailesinin tek çocuklarıyla bu kadar az ilgilendiğine inanamıyordu.

Lyla, "Annem Isabel Teyze'nin kuzeni olduğu için onları cenazede göreceğimi sanıyorum," dedi.

Carmen'in yanında olmasını istemiyordu ama amcasının cenazesine katılmasını da engellemeyecekti. "Ne zaman?"

"Yarından sonraki gün. Öğlen başlayacak ve sonrasında Carmen'in annesinin evinde bir araya geleceğiz."

"Ben de seninle geleceğim."

Kadın itiraz etmedi. Biftek neredeyse dilinin üzerinde eriyordu. Sessizlik içinde yediler. Yemeğini bitirdiğinde arkasına yaslandı ve ellerini karnının üzerinde kavuşturdu.

"Biraz kestirmem lazım," dedi.

Çok uyuyordu. Bu onun umurunda değildi. Bir uykusuzluk hastası olmuştı. Onun evde olması, üç saatten daha uzun süre uyumasına izin veriyordu.

Gavin, Lyla'nın elini tutmadan önce Blade'e işaret etti. Carlo'ya teşekkür etmek ve vedalaşmak için mutfağa gittiler. Eve döndüklerinde öğleden sonra olmuştı. Lyla sendeleyerek eve girdi ve kanepeye yığıldı.

Gavin onu yukarı taşımayı teklif ettiğinde, ona uzun uzun baktı ve televizyonu açtı. Kanepeye uzandı ve kanallar arasında gezinirken bir yastığa sarıldı. Blade ve çocuklar onu alışverişe bıraktı çantalar fuayede. Hizmetçi yarın onun giysilerini kaldıracaktı.

Gavin kanepeye yerleşti ve göz ucuyla onu izledi.

Kaçmak istiyormuş gibi görünmüyordu ama yine de onu okumakta pek iyi değildi. Dizüstü bilgisayarını aldı ve o uyuklarken çalıştı ve sonunda uykuya daldı.

Gavin dokunmak ve okşamak istiyordu ama kaydettiği ilerlemeyi tehlikeye atmak istemiyordu. Onu dünyadaki her şeyden çok istiyordu ama bunu aceleye getiremezdi. Sabırlı olmak zorundaydı, bu onun sahip olmadığı bir erdemdi. En azından burada onunla birlikteydi. Montana'da onu zorlamış ve baskı yapmıştı. Şimdi ise karısını kendisiyle bir ömür geçirmesi ve ondan istediği her şeyi vermesi için kandıracaktı. Onun saplantısının derinliğini bilseydi, yine kaçardı. Bunu kontrol altında tutmalıydı. Lyla zaten onun hakkında en kötüsünü düşünüyordu ve ona iyi bir neden vermişti. Sahip olduğu iyiliğin, Lyla'nın onunla kalması için yeterli olacağını umuyordu çünkü onu bırakabilecek durumda değildi.

ALTINCI BÖLÜM

Lyla

İnsanlarla dolup taşan mütevazı bir kilisenin önünde durdular. Lyla yüksek yakalı, kolsuz yeni bir elbise ve siyah ayakkabılar giymişti. Gavin'in yeni bir gardırop konusunda ısrar etmesinden memnundu ama bunu ona asla söylemeyecekti. Eski gardırobu kol şekeri içindi - her fırsatta varlıklarını sergileyen ve dünyada umurunda olmayan bir kadın. Lyla pahalı etiketleri böylesine dikkatsizce giyen kadından onlarca yıl daha yaşlı hissediyordu.

Yürürlerken Gavin onun elini tuttuğunda Lyla şaşırmadı. Kiliseye doğru. Son iki gün boyunca Gavin hiç uzakta olmamıştı. Eğer Gavin'in sadece ona dokunduğunda tamamen rahatladığını görmeseydi buna sapıklık diyebilirdi. Aynı yatakta yatıyorlardı ve her zaman ona dokunmadan uykuya dalmasına rağmen, onun kollarında uyanıyordu. İkisi de fazla konuşmuyordu. Onun söylediği şeyleri düşündü ve hareketlerini ölçtü. Adam dizüstü bilgisayarında çalışmaktan ve ona olabildiğince yakın olmaktan memnun görünüyordu. herhangi bir cinsel hamle yapmadan mümkün, bu da onu güvende hissettirdi ama hayal kırıklığına uğrattı. Vücudu farklı bir görüşe sahip olsa da hazır değildi. Onun sürekli varlığının ve dokunuşunun üzerinde bir etkisi olduğunu inkâr edemezdi. Montana'da onun için geldiğinde acımasız bir suç lordu olmuştu.

Las Vegas'a geldiklerinden beri değişmişti. Sevecen, dürüst, düşünceli ve memnun etmeye hevesliydi. O her zaman bildiği Gavin'di. olabilir. Son birkaç gün içinde bir şeyi fark etti. Evliliklerini ciddiye alıyordu, onu buna zorladığı gerçeğini bir kenara bırakın. Bu sefer kaçış yoktu. Gavin buna izin vermezdi. Gavin'in gelecekleri için ne düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu ama bu işi yürütmeye kararlıydı.

Kiliseye girdiklerinde insanlar dönüp maiyetlerine baktı ve Gavin'i tanıdıklarında gözlerini hızla kaçırdılar. Konuşmalar

karardı ve insanlar onlara yol açtı. Lyla'nın aklına medyanın ne haber yaptığını merak etmek hiç gelmemişti. Gerçekler Gavin'in kara para aklama suçundan hapse girdiği ve Vinny ile Manny'nin öldürüldüğüydü. Yaralarının rapor edilip edilmediği ya da ailesine ne söylendiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Annesini Carmen ve Isabel Teyze ile birlikte ayakta dururken gördü. Annesi hemen öne atıldı ve ona sıkıca sarıldı. Lyla kesinlikle hiçbir şey hissetmedi. O sadece Gavin'in onu bırakmadığının farkındaydı. Annesi geri çekildi ve Gavin'e aşırı parlak bir gülümseme verdi.

"Evlendiğini duydum!" Annem söyledi.

"Evet." Gavin ayrıntı vermedi.

"Sonunda," dedi annem şakacı bir tavırla ve yüzüğü incelemek için Lyla'nın sol elini kaldırdı. Lyla'nın ağzı açık kaldı. "Bu muhteşem!"

"Isabel Teyze'ye başsağlığı dilemek istiyorum," dedi Lyla, tüm gözlerin üzerlerinde olduğunun ve annesinin olay çıkardığının farkındaydı.

"Elbette canım," diye cıvıldadı annem.

Annesi son bir buçuk yıldır nerede olduğunu ya da mutlu bir evliliği olup olmadığını sormadı. Annesi sadece istediği şeyleri görüyordu çünkü Gavin'in iyi niyetiyle yaşıyordu. Lyla, iskelet gibi ve solgun görünen Isabel Teyze'ye sarılırken şirret düşünceleri aklından uzaklaştırmaya çalıştı. Isabel Teyze ve Carmen yan yana duruyordu. Lyla'nın aklına en son ne zaman Bu kilise Vinny'nin cenazesi içindi. Anne ve kızı Olmaları gerekenden çok önce dul kalmışlardı. Gavin onu serbest bıraktı, böylece titreyen ve kendini zorlukla toparlayan teyzesine sarılabildi.

"O iyi bir adamdı," diye fısıldadı Lyla onun kulağına. Louie Amca mükemmel bir amcaydı. Onların evinde yatıya kaldıkları günlere dair çok güzel anıları vardı. Isabel Teyze ve Louie Amca ayakları yere basan, pratik ve sevgi dolu insanlardı. Lyla'nın kalbi daha basit zamanlar için acıyordu.

"Öyleydi." Isabel Teyze Lyla'nın çenesini kavradı ve ona sulu bir gülümseme verdi. "Seni ve Carmen'i çok severdi."

Lyla gözyaşlarını geri kırttı. Bu kadar kısa sürede bu kadar çok kayıp. Isabel Teyze'yi bıraktı ve kendisine doğru sarkan Carmen'e sarıldı.

"İyi misin?" Carmen onun kulağına fısıldadı.

"Evet. Sen iyi misin?"

"Bu iş bittiğinde çok mutlu olacağım. Sonra eve geliyorsun, değil mi?"

Lyla başını salladı ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Sana bir koltuk ayıracağım."

Lyla döndü ve Gavin'in Isabel Teyze'nin elini iki elinin arasına almış olduğunu görünce şaşırdı. Teyzesi biraz şok olmuş gibi görünüyordu ama Gavin konuşurken başını salladı.

"Çok teşekkür ederim," dedi Isabel Teyze.

Gavin döndü ve gözleri Carmen'e takıldığında sertleşse de saygıyla başını eğdi.

"Kaybınız için üzgünüm," dedi Gavin.

Carmen hiçbir şey söylemedi. Gavin, Lyla'yı ön sıraya kadar takip ederken Blade ve diğer muhafızlar kenarda durup çıkışları korudular. Çoğu kişi gibi siyah takım elbise giydikleri için bu kalabalıkta fazla göze çarpmıyorlardı.

insanlar toplandı. Lyla yerine oturmadan önce babasını fark etti. Onu son gördüğünde Gavin'in dayağı yüzünden yatalak olmuştu. Bugün bir şey söyleyecek ya da yapacak kadar aptal olmadığını umuyordu. Gavin buna izin vermezdi, o da vermezdi. Bir sadistin Manny'yi öldüresiye dövmesini izlemek onu değiştirmişti. Manny kan bağı dışında her yönden onun babasıydı. Kısa bir süreliğine de olsa hayatında olduğu için onur duyuyordu ve biyolojik babasının hiçbir saçmalığını kabul etmeyecekti. Artık kabul etmiyordu.

Gavin onun soluna oturdu. Kolunu sıranın arkasına koydu ve onu kendine doğru çekti. "İyi misin?"

Titreyen bir nefes verdi. "Bir cenazeyi daha kaldıracabileceğimi sanmıyorum."

Adamın eli kadının boynunun arkasına dolandı ve sıktı. Kız başını kaldırıp ona baktı. "Baban hakkında ne yaptın?"

Çenesi sıkıştı. Bu konuyu açtığı için kendini kötü hissediyordu ama aniden bilmek zorunda kalmıştı.

"Cenazesi yoktu. Katili serbestken yapamazdım. Külleri evde."

"Onlar mı? Nerede?"

"Ofisimde." Gözleri kızın yüzünü taradı. "Bu berbat bir şey mi?" Kadın başını salladı. "Hayır. Hâlâ bizimle olduğu için mutluyum."

Adam eğilip onu öpmeden önce gözlerinde bir ıslaklık parıltısı gördüğünü düşündü. Yumuşak, nazik bir öpücüktü ve o tepki veremeden bitmişti.

Papaz sahneye çıkarken Carmen onun sağında oturuyordu. İnsanlar anılarını ve hikayelerini paylaşmak üzere sahneye çıkarken Carmen Lyla'nın elini tuttu ve kucağına aldı. Lyla cemaatle birlikte güldü ve ağladı.

"Yukarı çıkmam lazım. Benimle gelir misin?" Carmen fısıldadı.

Lyla bir an tereddüt ettikten sonra, "Elbette," dedi.

El ele kalktılar ve kürsüye doğru yürüdüler. Lyla kiliseye bakarken nemli ve soğuk hissetti. İsimsizlerdi bir yılı aşkın süredir gezgin. Carmen olmasaydı, sahneden çekip giderdi. Özenle uygulanmış makyajının altında yatan, içindeki parçalanmış varlığı görebilecekler miydi? Carmen'in bastırılmış hıçkırığı Lyla'nın dikkatini çekti.

Carmen ona yalvaran bir bakış attı. Kuzeni onun için çok şey yapmıştı. Şimdi kişisel meselelerini unutup öne çıkma zamanıydı. Lyla mikrofona yaklaştı. Gözleri ön sıradaki Gavin'e takıldı, sabit bir şekilde onu izliyordu.

kehribar gözleri. Kişiliğinin gücü çoğu insanın uzaklaşmasına neden olurdu, ama o gücünü özümsemişti.

"Louie Amca harika bir adamdı," dedi ve sesinin titrememesinden gurur duydu. "Ailemi Kaliforniya'yı terk edip Sin City'ye gelmeye ikna etti ve buraya uyum sağlayacağımızı garanti etti."

Carmen kırık bir kahkaha attı ve Lyla küçük bir gülümsemeyle yetindi.

"O haklıydı." Lyla'nın gözleri önce anne babasına, sonra da eliyle ağzını kapatarak ağlayan Isabel Teyze'ye kaydı. "Beni kendi kızımıyım gibi karşıladı ve Vegas'ı evim gibi hissettirdi. Onu asla unutmayacağım." Bir baba figürünü daha kaybetmişti. Kalbine bir acı saplandı. Ağlamak ve öfkelenmek istedi. "Dünyanın en iyi kadınlarından birini yetiştirdi." Lyla Carmen'in elini kendi elinin içine aldı. "Kuzenim babasını ve kocasını kaybetti ama o hâlâ burada."

Bir alkış tufanı kiliseyi doldurdu.

"Isabel Teyze, bunu atlatacağız," dedi Lyla, doğrudan ona hitap ederek. "Hepimiz bunu atlatacağız ve onun şakalarını ve kahkahalarını hatırlayacağız. O hayatımızda olduğu için hayatlarımız daha güzel. Bu şekilde devam edeceğiz, güzel zamanları hatırlayarak."

Isabel Teyze ona sulu bir gülümseme verdi ve başını salladı. Lyla geri çekildi ve Carmen mikrofonu aldı. Sesi titrekti ama güçlüydü.

"Babam iyi bir adamdı. Bana tüm kalbimle sevmeyi ve ailemizi destekleyip korumayı öğretti." Carmen annesine baktı. "Bunu atlatacağız anne. O bize nasıl yapacağımızı öğretti. Bugün buraya gelip onun hayatını bizimle birlikte kutladığınız için hepinize çok teşekkür ederim. O artık daha iyi bir yerde. Şimdi. Önemli olan da bu."

Yerlerine oturduklarında kiliseden onay sesleri yükseliyordu. Carmen'in amcası arka planda akustik bir gitar çalarak cenazeyi kapattı. Carmen ve Lyla ellerini kavuşturarak oturdular.

Birbirlerine. Ölümün üçer üçer geldiğini söylerlerdi. Lyla gözlerini kapadı ve bunun uzun bir süre için son ölüm olması için dua etti. Kendisine bu kadar yakın bir başka insanın ölümünü kaldıramazdı.

Sonunda ayağa kalktıklarında Carmen, "Evde görüşürüz," dedi.

Lyla onun yanağını öptü ve başını salladı. Gavin onu yan kapıdan çıkardı. Blade cipi geri çekti ve kimse onları durduramadan yola koyuldular.

"Güzel bir konuşmaydı," dedi Gavin onun elini sıkarak.

Kadın uzun bir nefes verdi. "O gerçekten harika bir adamdı."

"Öyleydi. Onunla birkaç kez konuştum. Vinny'den hoşlanıyordu." "Evet. Isabel Teyze'ye ne söyledin?"

"Cenaze masraflarını ve yardıma ihtiyacı olan diğer her şeyi ben karşılayacağım."

"Ne?"

Gavin ona baktı. "O aileden biri." "Benim ailem," diye düzeltti Lyla.

"O Vinny'nin kayınvalidesi. O yardım etmek için burada değil ama ben buradayım."

Aile sadakati. Adamın cömertliği karşısında şaşırmış ve duygulanmıştı.

Kimdi bu adam?

Carmen ve annesi arabayı çekerken eve ulaştılar. İçeri girip misafirleri için hazırlanmadan önce Carmen Gavin'e soğuk bir bakış attı. Carmen yemek şirketiyle konuşurken Gavin ve adamlar ortalıkta görünmediler. Lyla isteksizce ev sahibesi gibi davrandı ve insanları kapıda karşıladı onları her şeyin hazır olduğu arka bahçeye götürmeden önce. Lyla anne tarafından ailesinin bazı üyelerini tanıdı. Kimse Gavin'le olan hayatını sormadı. Herkes onun cinayet ve suç şüphesiyle basında yer aldığını biliyordu. Bilmemelerinin en iyisi olduğunu anlamış gibiydiler.

Tanıdık yüzler görmek içini ısıtmalı ve tüylerini diken diken etmeliydi ama bunun yerine endişeli ve yorgun hissediyordu. Kibarca sohbet etmek eskiden çok zahmetsizce yaptığı bir şeydi. Şimdi ise karanlık bir odaya girip kapıyı kapatmak istiyordu. Gülümsemek olması gerekenden daha fazla çaba gerektiriyordu ve

Baş ağrısı. Bir saat kadar kaynaştıktan sonra Lyla yalnız kalmak için eve doğru ilerledi ve babasıyla yüz yüze geldi.

"Bana söyleyecek bir şeyin yok mu?" Pat sordu.

Lyla kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sana merhaba demek için yolumdan çekilmem mi gerekiyor?"

Alaycı ve keskin ses tonu onu hazırlıksız yakaladı. Hayatında onunla hiç böyle konuşmamıştı ve bu çok iyi hissettirdi. Ona hep pislikmiş gibi davranırdı ama artık öyle davranmıyordu. Gavin'den yarım milyon çaldıktan sonra onun kışını kurtarmak için kendini feda etmişti. Babasının kumar bağımlılığı onu pervasız ve aptal yapmıştı. Gavin'in, zimmetine para geçirdiği için babasının hayatına son vermeye hakkı vardı ama Gavin, ona geri döndüğü için bunu yanına bıraktı. Babasının cezası kırık kemikler ve günahları için yanağına hafifçe vurulmasıydı. Artık Gavin faturalarını ödüyordu çünkü kimse itibarı zedelenmiş bir muhasebeciyi işe almazdı. Ailesi onun iyiliğini, Manny'nin ölümü ya da ortadan kaybolmasıyla ilgili dedikoduları sormuyordu. Tek düşündüğü kendisiydi. Tipik bir durum.

"Benimle böyle konuşamazsın," diye tersledi babası.

"Seninle istediğim gibi konuşabilirim," dedi Lyla sertçe. "Ne istiyorsun?"

"Konuşmamız gerek."

"Ne hakkında?" diye sordu şüpheyle.

"Bize verdiğin şu boktan ödenek. Çok az."

Tabii ki para hakkında konuşmak istiyordu. Onunla konuşma zahmetine girmesinin tek nedeni buydu. Son sınıfta şansı yaver gitmeyip ev kredisini ödeyemeyince Pyre Kumarhaneleri'nde çalışmaya başladı. Manny burada devreye girdi. O ve Gavin o zamandan beri onun yanındaydı.

Gavin'le çıkmaya başladığında, Gavin ona bir harçlık verdi ve Gavin de bu harçlığı ailesinin faturalarını ödemelerine yardımcı olmak için kullandı.

Gavin hâlâ faturaları ödüyordu ve açgözlü babası bundan memnun değildi.

"Hiç harçlık almamalısın," dedi Lyla ve arkasını döndü.

Yüzünü ona dönmesi için onu geri çevirdi. "Benimle böyle konuşma, seni kaltak." Lyla kolunu adamın elinden çekip aldı. Adam ona tekrar uzandığında,

elini savurdu. Çarpmanın etkisiyle eli karıncalandı ama acıyı üzerinden atamadı. Oyulup açıldığında akıl almaz bir acıya katlanmıştı. Bu hiçbir şeyle kıyaslanamazdı. Ölümün gözlerinin içine baktı ve hikayeyi anlatmak için yaşadı. Babasıyla yüzleşti ve birinin yaklaştığını hissetti. Öfkesinin gücünü hissettiğinde kim olduğundan hiç şüphesi yoktu.

"Bana dokunamazsın," diye tısladı Lyla

Pat'e. "Daha fazla paraya ihtiyacım var."

Gavin onun belini kavradı ve sıktı. Babası bir adım geri çekildi ve haklı öfkesi biraz azaldı, ancak ona baktığında hala belirgindi.

"Daha fazlasına ihtiyacım var," dedi babası tekrar.

"Ne için?" Lyla sordu, zaten biliyordu ama bu sefer bulduğu saçma cevabı duymak istiyordu.

"Faturalar artıyor," dedi zoraki bir şekilde.

Lyla, "Belki de küçülmeli ve bir apartman dairesine taşınmalısınız," diye önerdi.

Pat'in gözleri yüzüğüne kaydı. "Para içinde yüzüyorsun ve babana fazladan birkaç bin dolar veremiyor musun? Seni değersiz fahişe."

Gavin hamle yaptı ama Lyla onun önüne geçti, böylece babasına ulaşamadı. Gavin onu kenara itmeye çalıştı ama Lyla ona tutundu ve Gavin durdu.

"Az önce harçlığını kaybettin," dedi ve Gavin dondu kaldı.

"Ne?" diye bağırdı babası.

"Yarım milyon çaldınız ve kumarda kaybettiniz. Sonra, Gavin sana hayatta kalman için harçlık verdi ve sen hala tatmin olmadın. Beni aşağılıyorsun ve bana bir hiçmişim gibi davranıyorsun. Şu andan itibaren, biz bir hiçiz. Asla bir baba gibi davranmadın, bu yüzden benim görevim bitti. Bir iş bulup hayatta kalmanın bir yolunu bul. Annemin kalacak bir yere ihtiyacı varsa, var. Sen, hayır. Benden bu kadar."

Lyla Gavin'i itti ve babasının yanından uzaklaşırlarken o da kendi isteğiyle gitti. Elbette tartışmaları biraz dikkat çekmişti ama Lyla göz teması kurduğunda insanlar arkalarını dönüp konuşmaya devam ettiler.

"Ben senin babanım!" Pat bağırdı.

Lyla babasının öfkeli feryadı karşısında gözlerini kapadı. Cezalandırılmaktan hoşlanan bir oburdu. Gavin'in vücudu onunkine sıkıca yapışmıştı. Babasını dövmek ya da daha kötüsünü yapmak istediğini biliyordu. Lyla derin bir nefes aldı ve yüzü kıpkırmızı olmuş, maraton koşmuş gibi ter içinde kalmış babasına döndü.

"Sen benim babam değilsin. Babam yaklaşık iki yıl önce öldürüldü," dedi Lyla herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle.

Gavin'in onun etrafındaki kolu esnedi.

"Manny Pyre mı?" diye alay etti babası. "Hak ettiğini buldu."

Lyla hareket ettiğinin farkında değildi. Bir an aralarında bir metre kadar mesafe varken ona bakıyordu ve bir an sonra yüzüne bakıyordu. Yumruğu fırladı ve babasının ağzına çarptı. Adam tökezledi ve küfrederek yere düştü. Lyla yumruklarını sıkmış, titreyerek onun üzerinde durdu. Deli gibi.

"Sakın Manny hakkında böyle konuşma!" diye öfkelenildi.

"Baba ve oğlunu mu siktin?" diye alay etti babası.

Lyla babasının üzerine düştü, bir eliyle gömleğini avuçladı ve diğer eliyle yüzüne vurdu. Burnu kırılıp yüzünden kan damlarken mide bulandırıcı bir çatırtı duyuldu.

"İkisi de senin asla olamayacağın kadar iyi adamlar. Benim için her şeyi yaparlar. Sen bana acı çektirmekten başka ne yaptın? Kendinden başka kimseyi umursamıyorsun," diye bağırdı Lyla ve yumruğunu tekrar geri çekti.

Vuruşunu yapamadan babasının üzerinden kaldırıldı. Gavin onu taşıırken bile Pat'i tekmeledi ve şakağından yakaladı. "*Bir* daha ailem hakkında konuştuğunu duyarsam, silahlı olmadığımı umsan iyi edersin, seni orospu çocuğu! Seni bitirmelerine izin vermediğim için şanslısın, seni değersiz pislik!"

Gavin eve doğru yürürken Lyla küfretti. Bir SUV'nin arkasına fırlatılıp koltuğa sıkıştırılana kadar bağırmayı kesmedi.

"Lanet olsun!" Gavin başını onun çenesinin altına sıkıştırdı ve gülmeye başladı. Cip kaldırımdan uzaklaşırken Blade, "Bu inanılmazdı," dedi.

"Beni neden durdurdun?" Lyla çılgılık attı ve Gavin'in altında debelendi, Kana susamışlık tüm mantıklı düşünceleri gölgeliyordu. "Onun için *her şeyi* feda ettim! Onu parçalara ayırabilirdim. Şansın varken neden onu öldürmedin? Eğer onu bir daha görürsem, neden *gülüyorsun*?"

Gavin soluk soluğa, "Bebeğim, bu günümü güzelleştirdi," dedi ve başını kaldırdı. Yüzünde geniş bir sırıtiş vardı ve gözleri zevkle parlıyordu. "Onun kışını tekmelemek hoşuma gitti ama senin bunu yapmanı izlemek on kat daha iyiydi. Sonra üzerine atladın ve devam ettin."

Onu öpmek için eğildi. Dili Lyla'nın ağzına girdiğinde öfke cinsel bir şeye dönüştü. Lyla'nın parmakları takım elbisesinin arkasına gömüldü ve bacakları ona sarıldı. Gavin değişimi hissetti. Öpücük daha derin ve daha baştan çıkarıcı oldu. Adamın dili kadınıninkini okşarken, bir eli de göğsünü yoğurmaya başladı. Lyla onun dudağını ısırdı ve ağzını geri çekti.

Lyla arabanın ön tarafına, Blade'in ve ön koltuktaki korumanın radyoyu açtığı yere doğru baktı ve dümdüz ileriye baktı. Gavin onun çenesini kavradı ve yüzünü tekrar kendisine çevirdi.

"Beni istiyor musun?" diye sordu alçak, gür bir sesle ve bu onu anında ıslattı. Kadın tereddüt edince, adamın tutuşu biraz daha sıkılaştı. "İstiyor musun?"

"Ben hiç durdum mu?" diye öfkeyle çıkıştı.

Gavin bencildi ve çoğu insanı utandıracak bir kurala sahipti ama onu seviyordu. İçinde ölü hissetmekten, kaderinin ne olduğunu merak etmekten çok yorulmuştu. Bir amaç için araç olmaktan yorulmuştu. Gavin'in ona bakış şekli, sanki dünyadaki her şeyi ifade ediyormuş gibi, onu karanlıktan aydınlığa çağırıyordu. Duygularını ne kadar bastırmak isterse istesin, şu anda tam yol ilerliyorlardı.

Gavin koltuklardan birini aşağı katladı. Gavin cipin arkasına sürünerek geçerken ve onu çağırırken şaşkın şaşkın baktı. Adamın gözleri ihtiyaçtan kör olmuştu. Adamın umurunda değildi ve o anda Lyla'nın da umurunda değildi. Lyla arkaya doğru süründü ve adam koltuğu yukarı kaldırdı. Onu altına çekti ve parmaklarını iç çamaşırının altından geçirmeden önce elini kalçasında gezdirdi. Lyla bacaklarının açılmasına izin verdi. Parmakları kolayca içine girdiğinde tısladı. Sırılsıklam olmuştu. Adrenalinden mi yoksa Gavin'den mi kaynaklandığından emin değildi. Belki de cenaze töreniydi. Ölüm etraflarını sarmıştı. Yaşadığına ve ölse bile birilerinin umurunda olacağına dair onaylanmaya ihtiyacı vardı.

Lyla Gavin'in fermuarına uzandı ve çekerek indirdi. Komando olmuştu. Tamamen dikleşmiş siki eline düştü. Onu kavradı ve uzun bir vuruş yaptı. Gavin elini çekti ve bacaklarının arasına yerleşti.

"Dayanamayacağım. Çok uzun zaman oldu," dedi Gavin sıkılmış dişlerinin arasından.

Sert bir hamleyle Lyla'nın içine girerken ağzını onunkinin üzerine kapattı ve kabzasına kadar soktu. Lyla'nın nefesi kesildi ve adam kendini ona doğru bastırırken parmaklarını takım elbisesine gömdü. Yerde hiç boşluk yoktu. Hard rock çalan radyo daha da yüksek sesle çalarken Lyla onun ağzına doğru inledi. Gavin onun içine girerken iki elini de saçlarının arasına soktu. Lyla bacaklarını adamın beline doladı ve ellerini adamın üzerinde gezdirerek tenini aramaya başladı. Adamın gömleğini pantolonundan çekip çıkardı, ellerini kumaşın altına soktu ve tırnaklarını adamın kaslı sırtına geçirdi. Gavin itişlerini hızlandırdı. Kızın gözleri Doruğa ulaştığında uçarak açıldı, vücudu sarsılırken yüzünü onun göğsüne gömmek için öpüşmelerini kesti.

"Bana bak," diye emretti Gavin.

Lyla bulanık gözlerini açtı ve Gavin'i tepesinde gördü. bastırılmaz bir açlık. Lyla, Blade dönüşler yaparken ve her iki tarafındaki uzun pencerelerden binalara bakarken arabanın bir o yana bir bu yana sallandığının belli belirsiz farkındaydı.

"Seni seviyorum," dedi.

"Biliyorum," dedi ve adam kendini derinlere bırakırken sarsıldı. "Öleceğim güne kadar seni seveceğim."

Lyla çaresizce öpmek için adamın ağzını kendi ağzına çekti, elleriyle adamın ulaşabildiği her yerini kavradı. Gavin ürperdi ve doruk noktasına doğru hızla ilerlerken ellerini Lyla'nın iki yanına dayadı. Lyla, Gavin onu tohumlarıyla doldururken gözlerinin altın rengine dönüşmesini izledi. Hiçbir şeyi kalmayana kadar itmeye devam etti ve sonra onun üzerine yığıldı. Lyla nefes nefese kollarını ona doladı.

"Bu sefer işi berbat etmeyeceğim," dedi Gavin onun kulağına doğru. "Şşş." Kız onun yüzünü kucakladı ve onu öptü.

Gavin onun ağzının içinde inledi ve onu öptü. Lyla'nın vücudu adrenalin ve endorfinle çalkalanıyordu. Gavin, Lyla onun üzerinde yayılana kadar yuvarlandı. Ellerini başının iki yanına koydu ve kalçalarını salladı. Tısladı ve iki büyük eli kızın belini sardı.

Lyla doğruldu ve otoyolda olduklarını fark etti. Her iki yanlarında da arabalar vardı ve eğer camlar karartılmamışsa, bazı kamyonlar sürücüler bir gösteri izleyebilirdi. Bunun yerine, sadece arabadaki diğer iki adam neler olduğunu biliyordu. Blade'in gözlüğü takılı olduğu için dikiz aynasından mı yoksa tam karşıdan mı kendisine baktığından emin değildi. Gavin'in üzerine doğru ilerledi ve Yüzünde hayranlık vardı. Hızla tekrar sertleşti, onun ihtiyaçlarını karşılamaya fazlasıyla hazırды. Ona karşı tamamen açıktı, duyguları tam olarak sergileniyordu ve bu onu teşvik etti. Kız zıplarken elleri kızın üzerinde esnedi ve sonra öne doğru eğildi, yukarı doğru iterken ellerini başının iki yanına dayadı.

"Siktir!" diye bağırdı adam şaha kalkıp boynuna yapıştığında.

Onu bir şeytan gibi becerdi. Kadın onun üzerine yığıldı ve boşaldığında başını ona doğru tuttu. Gavin orgazm olurken dişleri boynuna battı. Onun izini taşıyacağını biliyordu ve umursamıyordu. Müzik kısılana kadar Lyla kemiksiz bir şekilde onun üzerinde yattı.

"Neredeyse vardık patron," diye seslendi Blade. Gavin onun boynunu okşadı. "İyi misin?"

"Mmm." Başkalarının ne düşündüğünü önemseyen bir yanı onu kendine çeki düzen vermeye teşvik ediyordu ama daha büyük bir yanı bunu umursamıyordu. Başkalarının onları nasıl algıladığı önemli değildi. Anı yaşamak zorundaydı ve duygularını kucaklamak. Onu insan yapan da buydu.

"Blade bir Şey gördüyse, onu öldürürüm," dedi Gavin onun boynuna karşı.

Lyla güldü.

"Hiç komik değil," diye homurdandı Gavin.

Gavin kendinden geçmiş, nefis ve tehlikeli görünüyordu.

"Belki de onunla arabada sevişmeseydik, o zaman hiçbir şey görmezdi," dedi Lyla ve yüzüne öpücükler kondurdu.

Gavin gözlerini kapadı ve kalçalarını salladı. Aleti canlanmak için seğirdi. "Neredeyse eve geldik," dedi Lyla ve yüksek bir sesle yana devrildi

Güm. Gavin kendini zorla pantolonunun içine sokarken Lyla kıkırdadı. Malikânenin önüne geldiklerinde ve Gavin elbisesini aşağıya çekerken Lyla mutlulukla umursamaz hissediyordu. Blade arabayı durdurdu ve onları dışarı çıkarmak için SUV'un arka kapısını açtı. Güvenliğin geri kalanı garaj yoluna park ederken Gavin arabadan atladı ve onu kollarına aldı. Lyla, Gavin içeri girip ön kapıyı çarparken manyak gibi sırttan Blade'e el salladı. Gavin girişte durdu ve onu uzun uzun öptü.

"Seni seviyorum,"

dedi. "Ben de seni seviyorum."

Kolları acı verecek kadar gerildi ve yüz ifadesi sertleşti. "Ciddi değilsen beni sevdiğini söyleme," diye uyardı.

Lyla burnunu onunkine sürttü. "Beni incittin ama seni sevmekten vazgeçemiyorum."

Başını onun omzuna koydu. "Teşekkür ederim, teşekkür ederim Tanrım." Başını kaldırdı ve kızın gözlerinin içine baktı. "Yemin ederim bebeğim, bu sefer seni hayal kırıklığına uğratmayacağım."

"Yapmayacağını biliyorum." O farklıydı, kız da öyle. Ölüm onları iki kez ayırmıştı. Üçüncü kez kaçmayacaktı. Bu sefer yaşam için savaşıacaktı. Manny için savaşıacaktı çünkü onun son arzusu Gavin'le birlikte olmaktı. Gavin artık yeraltı dünyasının bir parçası değildi. yaşamayı seçti.

"Günün geri kalanını yatakta geçireceğiz," diye karar verdi Gavin.

Bu ona harika geldi. Gavin onu yukarı taşıdı ve yatağa yatırdı, o da eğilip ayakkabılarını çıkardı, sonra da elbiselerini silkti. İşte o zaman elbisesine babasının kanının sıçradığını ve elinin şiştiğini fark etti. Elini esnetti ve yüzünü buruşturdu.

"Doktor çağırmamı ister misin?" Gavin onun elini kendi elinin içinde tutarak sordu. "Hayır, sanırım iyiyim," dedi ve Gavin'in üzerinde kan olduğunu fark etti.

İyi. Sevişirlerken ona bulaştırmış olmalı.

"Hadi," dedi, ayağa kalkmasına yardım ederek ve fermuarını indirerek.

Yara izlerini hatırlamadan önce elbise düşmeye başlamıştı. Elbiseyi önüne doğru tuttu ve soğuk, sert gerçeklik geri sızarken dudağını ısırды. Adam onunla görmeden sevişmişti-

"Ne oldu?" Gavin sordu.

"Hiç hoş değil. Görmek istemeyebilirsiniz-"

Gavin yavaşça ellerini elbiseden çekti ve düşmesine izin verdi. Lyla sadece iç çamaşırlarıyla kalakalırken gözlerini kapattı, yara izleri tüm çıplaklığıyla ortadaydı. Kendisi bile onlara zar zor dayanabiliyordu. Gavin güzel şeylere alışkındı ve o kesinlikle öyle değildi. Göğsü, içinde nasıl hissettiğinin bir temsiliydi; şekilsiz ve çirkin. Sessizlik uzadı. Ondan uzaklaşmaya çalıştı. Gavin dizlerinin üzerine çöktü, kollarını ona doladı ve yüzünü karnına bastırdı.

"Gavin-"

"Yara izleri umurumda değil," dedi ve kadın sustu. "Burada benimle olduğun için çok mutluyum."

Dudaklarını karnının alt kısmındaki yatay yara izine bastırdı ve diliyle kabarık çizgiyi takip etti. Tüyleri diken diken olurken diliyle yaralarını okşarken şaşkınlıkla onu izledi. Küllerden doğan güzellik, diye düşündü. Adam başını eğdiğinde boynundaki kurumuş kanı gördü ve bu onun şehvetini azalttı. Birlikte geçirdikleri zamana babasını hatırlatacak bir şeyin karışmasını istemiyordu.

"Hadi bir duş alalım," dedi.

Karnını öptü ve ayağa kalktı. Lyla onu duşa götürdü ve güçlü spreyin altında durup geçmişten gelen bir alışkanlıkla saçlarını yıkamasına izin verdi.

Adamın ellerini saçlarında hissetmek hoşuna gitti ve bu iyiliğe karşılık verdi. Bankta oturdu ve parmakları üzerinde gezinirken inledi. Gerçekten de harika bir vücudu vardı. Kadın işini bitirdiğinde, adam onu kuruladı.

"Evliliğimizi bir cipin arkasında gerçekleştirdiğimize inanamıyorum," diye mırıldandı.

Lyla biraz kızardı, Blade'in ne kadarını gördüğünü ya da duyduğunu merak ediyordu. Bunu düşünecek zamanı yoktu çünkü Gavin onu kucağına alıp yatağa fırlattı. Zıpladı ve onun kendisine doğru ilerleyişini izledi. Yanına uzanıp parmaklarını yara izlerinin üzerinde gezdirirken nefesi kesildi. Bu onların geçmişi idi. Bunu unutmanın ya da görmezden gelmenin bir yolu yoktu. Öfkeyi gördü, Yüzünde üzüntü ve suçluluk vardı.

"Sorun yok, Gavin," dedi sessizce.

Elini kızın karnına koydu. "Hâlâ çocuk sahibi olabilir miyiz?"

Lyla'nın kalbi küt küt atmaya başladı. "Ne?"

"Çocuk sahibi olmak istiyorum. Evlat edinebiliriz ama... Senin çocuğun olabilir mi?"

"Bilmiyorum. Sormadım," diye kekeledi, bu durum karşısında tamamen şaşkına dönmüştü. Bir hafta önce her günü zor geçiriyordu ve şimdi Gavin çocuklarla ilgili sorular soruyordu. Vay anasını. Hayatın ilerlemesi hakkında konuşun. Bir cenazeden çıkmıştı ve yeni bir hayat kurmuş olabilirdi. Herhangi bir doğum kontrol yöntemi kullanmıyordu. Lyla doğruldu ve ellerini karışık, nemli saçlarında gezdirdi.

"Bir doktora gideceğiz," dedi elini karnının üzerinde gezdirerek. "Bir şeylerin zarar görüp görmediğini ya da fazladan bir şeyler almamız gerekip gerekmediğini öğrenmeliyiz. önlemler."

"Mmm," dedi Lyla dikkati dağılmış bir şekilde, saçındaki büyük bir düğümü çekiştirerek. "Saçımı taramama izin ver."

Lyla banyoya koştu ve fırçasını kaptığı gibi saçlarına saldırdı. Vücuduna bakmaya dayanamıyordu, bu yüzden bir bornoz aldı ve canavarı evcilleştirmeye devam etmeden önce onu giydi. Banyoda olduğu için dişlerini fırçaladı ve Gavin kapı pervazına yaslandığında gargara yapıyordu. Lyla yeşil sıvıyı tükürdü ve yapacak başka bir şeye ihtiyacı olduğu için vücuduna losyon sürmeye başladı.

"Sen de ister misin?" diye sordu

Gavin'e. "Hayır."

Gavin konuştuğunda saçlarını örüp örmemeye karar verme aşamasındaydı.

"Çocuk sahibi olmak istemiyor musun?"

Lyla'nın gözleri aynada onunkilere kaydı. Çırlıçıplaktı ve görünüşe bakılırsa bundan hoşnuttu. Neden olmasındı ki? Brad Pitt'in Troy filmindeki dublörü olabilirdi. Lyla yüzünü ona dönmeden önce saçlarının uçlarıyla oynadı. Adamın yüzündeki acımasız, özür dilemeyen çizgileri ve ona her odaklandığında gözlerindeki aç bakışı seviyordu. Gavin Pyre çok büyük bir adamdı ve yasal ve duygusal olarak ona aitti.

"Tüm odağım her günü atlatmaktı ve şimdi siz çocuklardan bahsediyorsunuz."

"Çocuk sahibi olmak istemiyor musun?" diye tekrarladı.

Lyla parmaklarını kalçasına vurarak Gavin'in suretinde küçük bir oğlan ya da babasının gözlerine sahip küçük bir kız hayal etti ve dizlerinin bağı çözüldü. "Çocuk istiyorum. Sadece... bunun masada olduğunu fark etmemiştim."

"Her şey masada," dedi ve onu kendine doğru çekti. Başını eğdi ve onu öptü. "Sana söyledim, daha önce birbirimize söz verdiğimiz her şeyi istiyorum."

"Ve çocuk mu istiyorsun?"

"Şu anda onlara sahip olmak zorunda değiliz, ancak bunun bir sorun olup olmadığını bilmek istiyorum. mümkün ya da değil. Artık gençleşmiyorum ve yeraltı dünyasından çıktım..."

"Çocuk istiyorsun," dedi ve uzun bir nefes verdi. Vay anasını. Kadın evliydi ve kocası çocuk istiyordu. Çoğu kadın sevinçten havalara uçardı. Yüzüne bir tokat yemiş gibi hissediyordu. Bu çok büyük bir adımdı. Neredeyse iki yıl sonra ilk kez birlikte yatmışlardı ve kocasının aklındaki ilk şey çocuklardı. Nedense aklına Carlo ve onunla evlenmek için kız arkadaşını nasıl hamile bıraktığı geldi. Gavin'i düşündü ve onun da bir art niyeti olup olmadığını merak etti.

"Yarın hamile kalmak zorunda değilsin," dedi güvenmediği kolay bir gülümsemeyle. "Sadece bunu düşünmeni istiyorum."

Hamile kalmak istemiyorsa, doğum kontrolü için bir doktora görünmesi gerekiyordu. Hamile kalmamak için onlarca neden vardı ama şimdi bunları düşünmek istemiyordu. Kollarını Gavin'in boynuna doladı ve o da onu yatağa taşıdı. Gavin onun bornozunu yırttı ve yorganın altına girdiler. Gavin onu kendine doğru çekti ve burnunu saçlarına gömdü.

"Babam seninle çok gurur duyardı," dedi Gavin.

"Manny o gün beni korumaya çalıştı ve babam..." Gözlerini kapadı ve her zaman yüzeye çok yakın olan gözyaşlarıyla savaştı. "Babam beni daha az önemseyebilirdi. O bencil bir piç ve ne senin paranı ne de benim ilgimi hak ediyor. Benden bu kadar."

"Sevindim." Eli, sanki dokusunu ve ağırlığını ezberliyormuş gibi göğsünü kavradı. "Ve sen beni savundun."

Sesindeki tuhaf tınıyı duyunca ona baktı. "Elbette öyle."

"Benden iki kez kaçtın." "İyi bir sebep için."

"Yine de ailenin önünde beni savunuyorsun."

"Yaptığın her şeyi sadakat, görev ve sevgiyle yaptın, bu da seni babamın on katı bir adam yapıyor. O kendinden başka kimseyi umursamaz."

Gavin uzun bir süre ona baktı. "Yani beni affediyor musun?"

"Manny'ye ya da bana zarar gelmesine izin vermektense kendini öldürürsün," dedi ciddiyetle. "Belki de Vinny'nin katilinin peşine düşmeseydin bile vurulacaktın. Bunu asla bilemeyeceğiz. Yeraltı dünyasını neden bırakmak istemediğini anlıyorum. Hoşuma gitmiyor ama anlıyorum. Ama artık bu işin dışındasın, değil mi?"

"Evet."

"O zaman bu konuda konuşmamıza gerek yok."

Gavin onu uzun ve derin bir şekilde öptü ve kalçalarının arasına yerleşti. "Seni seviyorum."

"Biliyorum."

Onun kalçasını kaldırdı ve içine girdi. Kadın zevkle inledi ve adam da coşkuyla gözlerini kapadı.

"Bir yılı aşkın süredir seninle sevişmek istiyordum. Özür dilemek, dokunmak istedim. Beni bir daha içeri alıp almayacağını bilmiyordum." Gözleri açılıp onunkileri delerken nazıkçe hareket etti. "Seni hafife almayacağım."

"Yapmasan iyi edersin," dedi nefes nefese.

"Benden bir daha kaçmayacaksın," dedi.

"Hayır."

"Bana söz ver, Lyla."

Bir elini onun boynuna doladı ve bir öpücük için onu aşağı çekti. "Eğer kaçarsam beni bulursun."

Başını iki yana salladı. "Hayır bebeğim, kelimelere ihtiyacım var." "Kaçmayacağım," dedi.

"Sadece bana bir şans ver. Seni mutlu edeceğim." "Bundan emin olacağım," dedi Lyla.

YEDİNCİ BÖLÜM

Lyla

Gavin kapıda, "Bugün işe gitmem gerekmiyor," dedi.

Lyla parmak uçlarına kalktı ve onu öptü. "Bir ara geri dönmen gerekiyor ve Marcus seni günde birkaç kez arıyor."

"Bir yolunu bulabilir."

"Gavin." Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Git. Ben gidiyorum. Carmen ve Isabel Teyze ile bir kız günü geçir. Sen eve gelmeden dönmüş olurum."

"Evde kalmanı tercih ederim."

"Cenazede olay çıkardığım için bizzat özür dilemem gerekiyor."

Gavin, "Telefonunu al ve Blade'in görüş alanından çıkma," diye emretti.

"Biliyorum. Belki de bizimle birlikte pedikür yaptırmalı," diye dalga geçti. Kendini son derece neşeli ve kaygısız hissediyordu. Dün gece Carmen onu seks komasında olmakla suçlamıştı. Belki de haklıydı. Gavin son üç günü kaybettiği zamanı telafi ederek geçirmişti. Doyumsuz bir canavardı ve Carmen buna bayılıyordu. Yorgunluktan bitap düşene kadar ona tapmıştı ama gerçek dünya onu çağırıyordu ve ikisinin de cevap vermesi gerekiyordu.

"Silahlı olduğu sürece pedikür yaptırması umurumda değil," dedi

Gavin. "Bana bir şey olmaz." Gavin tereddüt etti ve kadın ona acıdı.

Gavin'i sardı.

Kollarını onun beline doladı. "Seni aramamı ister misin?"

"Her saat başı."

"Her saat başı mı?" diye yankılandı. "Bu biraz fazla değil mi?"

"Seni iki kez kaybettikten sonra ve bir katil serbestken mi? Hiç sanmıyorum." "Bugün meşgul olmayacak mısın? Bölmemi istemezsin-"

"Ben de tam olarak bunu yapmanı istiyorum. Bunu yapabilmemin tek yolu bu.

bir şey yapamazsın."

"Tamam," diye kabul etti. "Saatte bir. Sekiz telefon bekleyin."

"Dört gözle bekliyorum." Onu derinden öptü ve sonra gözleriyle buluştu. "Eve geldiğimde burada ol."

"Olacağım."

Aston Martin'ine doğru yürümeden önce ona bir öpücük daha verdi. Korumalar yolundan çekildi. Sürücü kapısını açtığı anda, arabanın tavanından Lyla'ya baktı. Arabaya binip garaj yolundan çıkmadan önce onu işaret etti. Blade sırtarak ona doğru yürüdü.

"Demek işe geri dönmesini sağladın. Bu iyi bir şey."

Lyla kaşlarını kaldırdı. "Bir ara geri dönmesi gerekiyordu."

"Bir ya da iki ay içinde geri döneceğini sanıyordum." Blade omuz silkti. "Bugün ne yapıyorsun?"

"Carmen ve annesiyle kız kıza bir gün geçireceğim. Bir saat içinde çıkacağım."

"Siz hazır olduğunuzda biz de hazırız."

Lyla başını salladı ve aceleyle yukarı çıktı. Bugün Gavin'in personeli gelecekti. Gavin onu geri getirdiğinden beri personele uzak durmaları için kesin emir vermişti.

Onların faaliyetleri yüzünden malikane zor durumdaydı. Lyla makyaj yapmak ve saçına bir şeyler yapmak için zaman ayırdı. Onlar da saç, tırnak, ağda. Lyla bunu birlikte vakit geçirmenin ve Louie Amca'nın ölümünü akıllarından çıkarmanın bir yolu olarak önermişti. Carmen isteksizce kabul etti. Lyla'nın elinde Gavin'den aldığı sınırsız kredi kartı vardı.

Lyla uyluk uzunluğundaki gri firfırlı şal elbiseyi inceledi. Aynada deneysel bir dönüş yaptı ve gülümsediğini fark etti. Bir haftanın yarattığı fark inanılmazdı. Bir hafta önce hayatının yaşamaya değer olup olmadığını düşünüyordu. Şimdi evliydi ve geleceğine umutla bakıyordu. Gavin, Lyla'nın yaralı karnını gördüğünde dehşete kapılan bir jinekologdan randevu aldı. Doktor Lyla'nın hastane kayıtlarını istedi ve hiçbir hayati organın zarar görmediğini doğruladı. Hamile kalabilecekti ama her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için onu yakından izleyeceklerdi. Bu güvenceye rağmen Lyla oral kontrasepsiyon talep etti. Gavin yorum yapmadı ama ifadesiz yüzü her şeyi anlatıyordu. Lyla hiçbir şeyi aceleye getirmek istemiyordu ve reçeteyi yarın almaya gidecekti.

Telefonu çaldığında Lyla merdivenleri yarılarmıştı. Telefonu çantasından çıkardı ve ekrandaki ismi görünce başını salladı.

"Merhaba," dedi.

"Bir saat oldu," dedi Gavin.

"Daha evden bile çıkmadım."

"Anlaşmıştık, her saat başı."

Fuayeye doğru ilerlerken, "Görüntülü sohbet etmemiz için ısrar etmemene şaşırdım," dedi.

Bir duraksama ve ardından, "Bu daha da iyi olurdu."

"Gavin, ben kapıdan çıkıyorum. Seni bir saat içinde ararım." "Söyle bana," dedi.

Onun ne istediğini biliyordu. Günde birkaç kez söylemesini istiyordu. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, bebeğim."

Lyla merdivenlerden indi ve cipin arkasına tırmandı. Birleşme anlarına dair herhangi bir iz olup olmadığını görmek için bagaja bakma dürtüsüne direnmek zorunda kaldı. Bu cipe hatırlamadan asla binemeyecekti... Lyla, Carmen'e yolda olduğuna dair mesaj atarak dikkatini dağıttı ve karşılığında tatsız bir mesaj aldı; annesi Isabel Teyze'nin evindeydi. Lyla midesindeki düğümleri görmezden geldi. Ailesinin harçlığını elinden alma konusundaki fikrini değiştirmemişti. Onlara bakmak Gavin'in görevi değildi. Babası zimmetine para geçirmişti ve eğer muhasebeci olarak iş bulamıyorsa, başka bir kariyer bulması gerekiyordu. Lyla ve annesini kaç kez kendisiyle birlikte dibe sürüklemişti? O asla değişmeyecekti. Lyla'nın Pyre'lerle olan bağlantısı, babasının kendini paraya hakkı varmış gibi hissetmesine neden oluyordu, sanki Gavin ona çeyiz falan ödemeliymiş gibi.

Isabel Teyze'nin araba yoluna park ettiklerinde Blade ona yardım etti. Lyla üç korumayla birlikte ön kapıya doğru yürüdü. Kapıyı sinirli görünen Carmen açtı. Uzandı ve Lyla'yı sıkı bir sarılmanın içine sürükledi.

"Gerçekten iyi misin?" Carmen sordu.

"Evet. Gitmeye hazır mısınız?"

Carmen ona alaycı bir bakış attı. "Annen altıdan beri burada, ağlayıp duruyor."

Lyla omuzlarını dikleştirdi. "Nerede o?"

Muhafızlar oturma odasında kalırken Carmen Lyla'yı mutfığa götürdü. Annesi küçük bir yemek masasında oturuyordu. Şiş gözleri, taranmamış saçları ve önünde bir yığın kullanılmış mendille berbat görünüyordu. Annesi Lyla'yı fark edince hemen yanına koştu.

"Lyla, babam paramızı aldığını söyledi. Nasıl yaşayacağız?" diye sordu annesi.

"Bir iş bulması gerekiyor."

"Ama Pyre Kumarhaneleri'ndeki yanlış anlaşılardan sonra bunun onun için çok zor olacağını biliyorsun."

Lyla başını yana eğdi. "Yanlış anlaşılma mı? Bu bir yanlış anlama değildi anne, yarım milyon *çaldı*."

"Babam dedi ki-"

"O bir yalancı ve kumar bağımlısı," dedi Lyla kısa ve öz bir şekilde ve annesini şok ederek susturdu. "Gavin'den ikinizin cömert bir harçlıkla yaşamınıza izin vermesini istedim. Bunu yapmak zorunda değildi. Babamdan da hiçbir şeyi geri ödemesini istemedi. Cenazede babam daha fazla para istedi, böylece kumar."

"Yapacak bir şeye ihtiyacı var," dedi annesi yalvarırcasına.

"Kumar bir hobi değil. Bu bir bağımlılık. Eğer paraya ihtiyacı varsa

kumar oynarken, neden ek gelir için bir iş bulmayı denemedi?"

Annesi biraz kızgın bir ifadeyle, "Onu dövdükleri zamanın yaralarını hâlâ sarıyor," dedi.

Lyla başını salladı. "Bana ve Pyrelere hakaret etti. Onun kimseye saygısı yok, ben neden ona saygı duyayım ki? Sen ve babam çöz."

Annesinin ağzı açık kaldı. Lyla'nın sakın konuşması karşısında afallamıştı.

"Ama ya başka bir iş bulamazsa?" diye sordu annesi.

"Bu onun sorunu. Kalacak bir yere ihtiyacın olursa her zaman bana gelebilirsin ama babam burada hoş karşılanmıyor."

"O senin baban, Lyla."

"Bana sürtük ve fahişe demesi ona karşı merhametli hissetmemi sağlamıyor, özellikle de onun kıcını kurtarmak için her şeyden vazgeçmişken. zimmetine geçirdi."

"Bazen duygusuz olabiliyor, ama-"

"Hayır anne, ben bitirdim." Lyla, büyülediği her halinden belli olan Isabel Teyze'ye baktı. "Merhaba teyze, hazır mısınız?"

"Bunu bize yapamazsın!" Annem patladı. "Bize bakmakla yükümlüsün."

"Siz kendi başınızın çaresine bakamaz hale geldiğinizde, görevim gereği ben bakacağım," dedi Lyla şefkatle. "Ama şu anda, ağzını bu kadar rahat kullanabiliyorsa, hayatını kazanabilir."

"Değişmişsin," dedi annesi suçlayıcı bir ifadeyle.

"Evet, öyle," diye kabul etti Lyla.

"Neye dönuştüğünü bilmiyorum ama sen benim yetiştirdiğim kız değilsin."

Lyla annesine baktı. "Son bir buçuk yıldır nerede olduğumu hiç sormadın."

"Ne?"

"Nasıl olduğumu, nerede olduğumu, mutlu olup olmadığımı sormadınız. Önemseyen ebeveynler sorardı." Lyla annesinin bir şey söylemesini bekledi ama dilsiz kalmıştı. "Gidelim, Isabel Teyze."

Lyla evden çıktı ve cipin arkasında Isabel Teyze ve Carmen de ona eşlik etti. Isabel Teyze Lyla'nın elini tuttu ve sıktı.

Isabel Teyze, "Annenle baban kendi yöntemleriyle ilgileniyor," dedi.

Lyla ona zayıf bir gülümseme verdi. "Bu önemli değil. Sen nasılsın?"

"İyileşiyorum. Carmen'in burada olmasına sevindim. İyi bir arkadaş olamadım." "Zaman alacak," dedi Lyla ve sonra, "Olanlar için üzgünüm.

babamla benim aramda. Yapmamalıydım-"

"Ne dediğini duydum. Eğer sen bir şey yapmasaydın, Gavin yapacaktı ve buna da hakkı vardı," dedi Isabel Teyze sert bir sesle. "Eğer Louie babanın söylediklerini duysaydı, o da onun kışını tekmelerdi."

"Bana ne oldu bilmiyorum."

Isabel Teyze, "Yıllardır bastırılmış bir hayal kırıklığı muhtemelen," dedi. "Pat sana hiç iyi davranmadı ve sen her zaman çok tatlı oldun."

Carmen kıs kıs güldü. "Bu harikaydı. Yıllardır bunun için yalvarıyordu. Babam gurur duyardı."

Salona varana kadar sohbet ettiler. Carmen salon sahibinin yanağına bir öpücük kondurdu, Lyla da aynısını yaptı. Buraya son gelişlerinden bu yana sanki bir ömür geçmiş gibiydi. Lyla'nın telefonu tekrar çaldığında kuaförler saçlarının durumu hakkında konuşuyorlardı. Lyla telefonu aldı ve ışıklı büyük aynaya doğru eğildi.

"Merhaba," dedi.

"Sinirlerimi bozuyorsun," diye homurdandı Gavin.

"Kusura bakmayın. Kuaföre yeni geldik." Kendini inceledi ve saçlarını kabarttı. "Pembe saçla sevimli görüneceğimi mi düşünüyorsun?"

"Yine mi geldin?"

"Pembe saç mı? Kısa saç mı?"

"Saçını boyatma. Çok güzel ve ben bu halini seviyorum. Blade annenin evde olduğunu söyledi. Sorun mu var?"

"Hayır. Ben hallettim."

"İyi misin?"

"Evet."

"Bir saat içinde beni ara. Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum."

Telefonu kapattılar ve Lyla telefonuna alarm kurdu. Önlüğünün zar zor zapt ettiği şişkin göğüslü bir kuaför parmaklarını Lyla'nın saçlarında gezdiriyordu.

"Senin için ne yapabilirim, sevgilim?"

"Sıkıcı olacağım. Sadece düzeltin ve kondisyon verin lütfen," dedi Lyla. "Emin misin? Saçlarınızla harika şeyler yapabilirim."

"Benim... kocam bu halini seviyor," dedi Lyla, h kelimesinin üzerinde tökezleyerek. "Nedenini anlayabiliyorum," dedi kuaför ve saçlarını ışığa tuttu.

"Kadınlar bu gölge için adam öldürür."

Isabel Teyze gümüş rengi saçlarını kumrala boyadı ve bu rengi şekillendirmesi fazla zaman almayacak kısa bir kesimle eşleştirdi. Carmen sarı saçlarını siyaha boyadığında Lyla'nın nutku tutulmuştu. Soluk tenine ve mavi gözlerine tezat oluşturan bu renk, tüm tavrını değiştiren şaşırtıcı bir kontrasttı. Saçını kuruturken Blade elinde telefonla geldi. Lyla Gavin'den özür diledi ve onu alarmı kurduğuna ama duymadığına ikna etmeye çalıştı. Gavin hiç memnun olmadı. Manikür ve pedikür yaptırmaya gittiklerinde Carmen motorcu kız havasına uygun sivri bordo tırnaklar seçti. Lyla mütevazı gül rengi tırnaklar tercih ederken, Isabel Teyze de French tip yaptırdı.

"Nasılsın?" Lyla Carmen'e sordu.

"İyiyim," dedi Carmen yüksek sesle.

"Carmen."

"Ne?"

Lyla, Carmen'in sert ve yeni görünümüne baktı ve umursamaz tavrının altında yatan acıyı gördü. "Planlarınız nedir?"

Carmen küstahça, "Para olmadan hiçbir şey yapamazsın," dedi. "Haklısın. Bu konuyu Gavin'le konuşacağım."

"Bay Önemli'nin babamın cenaze masraflarını karşılamak istediğini biliyor muydun?" Carmen alaycı bir tavırla sordu.

Lyla öfkesine hakim olmaya çalıştı. Bu sabah evden harika bir tavırla çıkmıştı ama bu tavrı hızla kötüleşiyordu. Gavin'den evde kalmasını ve aşk yuvalarında bir gün daha kış uykusuna yatmasını istemiş olmayı diliyordu.

"Yardım etmek istiyor," dedi Lyla.

"Paramı bana verseydi, kendim ödeyebilirdim."

"Biliyorum. Sadece Gavin'in ödemesine izin ver ve yemin ederim, bu gece onunla paran hakkında konuşacağım."

"Yani onu her şey için affettin mi?"

"Her şey mi?" Lyla sordu ve manikürcü yumruk haline getirmeye çalıştığı parmaklarını çekiştirdi.

Carmen'in gözleri Lyla'nın gizli göğsüne kaydı. "Onu bir sebepten ötürü terk ettin."

"Yaptım," dedi Lyla sakinleşmeye çalışarak. "O beni incitti, ben de onu incittim. İkimiz de hatalar yaptık ama ben onu hep sevdim."

"Birbirinizi seviyor olmanız birlikte olmanız gerektiği anlamına gelmez. Bazı çekinceleriniz olmalı. Demek istediğim, o pek değişmedi. Seni onunla evlenmeye zorladı."

"Evet," dedi ve bir nefes verdi. "Aramıza mesafe girmesine izin vermeyecek."

"Onun sevgisi zehirli."

"Carmen," diye tersledi Lyla ve kuzenine ters ters baktı, "Seni seviyorum. Lütfen, yapma. Ne yaptığımı biliyorum." Gavin'in gözlerindeki ihtiyacı, ona neredeyse çaresizce sarılışını nasıl açıklayacağını bilmiyordu. Carmen'e çok şey borçluydu ama yine de kuzeninin Gavin'le olan ilişkisini rayından çıkarmasına izin veremezdi.

Carmen başka tarafa baktı. Isabel Teyze'nin manikürcüsü müstehcen fıkralar anlatırken sessizce manikürlerini bitirdiler. Salondan çıktıklarında Lyla kendini bir milyon dolar gibi hissediyordu. Restorana giderken Gavin'i aradı.

"Hey, sen," dedi.

"Hey. Saçın ne renk?" "Hâlâ sarı."

"Güzel. Uzunluk?"

"Yeterince uzun."

"Lyla?"

"Evet?" diye alay

etti. "Seni

özledim."

"Ben de seni özledim. Yarın arayabilir misin?"

"Evet."

Tereddüt bile etmedi. Şimdiye kadar berbat bir gün geçirmişti ve yarın yatağından çıkmak istemiyordu.

"Marcus benden nefret edecek mi?" diye sordu. "Fark etmez."

"Öyle, Gavin. Çalışman gerektiğini biliyorum. Hayır, yarın gitmelisin. Ben bütün gün uyuyacağım."

"Ve sana eşlik edebilirim."

Bu ona cazip gelse de, "Kendimi bu kadar bencil hissetmemem için yarım gün gitmeye ne dersin?" dedi.

"Anlaştık. Şimdi neredesin?"

"Geç bir öğle yemeği yiyeceğiz."

"Tamam. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Güzel bir öğle yemeği yediler. Isabel Teyze'nin yanaklarına renk gelmişti ve yemek sırasında beklenmedik bir sinir krizi geçirmesine rağmen keyfi yerindeydi. Lyla gözlerini, sarışın olduğu kadar siyah saçlarıyla da dikkat çeken Carmen'den alamıyordu. Sinirli ve biraz da tehlikeli görünüyordu. Bunu bilerek mi yapıyordu? Lyla onun dönüşümünden ne anlam çıkaracağını bilmiyordu. Lyla Gavin'i tekrar aramak için izin istediğinde Carmen alay etti. Isabel Teyze'nin evine vardıklarında Lyla tatmin olmuş ama bitkin düşmüştü. Isabel Teyze'ye sarıldı ve bir şeye ihtiyacı olursa kendisini aramasını söyledi. Carmen onu kapıya kadar uğurladığında Lyla hiç şaşırmadı.

"Mutlu olduğunu görebiliyorum," dedi Carmen ve omuz silkti. "Ben sadece... senin için korkuyorum."

"Biliyorum."

Carmen zorlukla yutkundu. "Vinny'yi ve babamı özledim." Lyla ona sarıldı. "Biliyorum. Ben de onları özlüyorum."

"Seni de kaybedemem."

"Kaybetmeyeceksin."

"Bunu garanti edemezsiniz."

"Gavin kimsenin bana dokunmasına izin vermez. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Carmen iç çekti. "Bu evden Vinny ile bir hayata geçtim ve şimdi en başa döndüm. Hayatımla ne yapmam gerekiyor?"

"Ne istersen yapabilirsin, ama umarım benimle Vegas'ta kalırsın."

"Yollarda olduktan sonra, tek bir yerde olmanın güzel bir yanı var. bir yere ve alana sahip olmak," dedi Carmen geri çekilip ıslak ellerini silerken.

Yanaklar.

"Kesinlikle." Lyla ellerini kuzeninin omuzlarına dayadı. "Gavin'le paran hakkında konuşacağım. Bundan sonra yapacağınız her şeye dahil olmak istiyorum. Bir şeye ihtiyacınız olursa ben buradayım, tamam mı?"

Carmen başıyla onayladı. "Sonunda ailene karşı çıkmaya sevindim. Manny'nin ölümü sizi daha iyi bir hale getirdi."

İnsanların değişmesi için neden bir trajedi gerekti?

"Gavin'le aranızda neler olduğunu bilmiyorum ve bilmek de istemiyorum. Seni sevdiğini biliyorum. Her zaman sevdi ve görünüşe göre her zaman da sevecek." Carmen'in gözleri yaşlarla doldu. "Cenazede sana bakışı - babamın anneme, Vinny'nin bana bakışı gibi, ama Gavin... Gavin Pyre tamamen farklı bir oyun. Onda Vinny'nin yaptığı tatlılık. Gavin acımasız ve zalim olabiliyor ve sen hiçbir zaman onun dengi olamadın." Carmen arkasına yaslandı ve onu düşündü. "Belki şimdi öylesindir."

"Umarım öyledir." Lyla duraksadı ve "Tüm bu olanlardan sonra, sence normal bir hayatımız olabilir mi?" diye sordu.

"Sen, belki. Eğer Gavin burnunu temiz tutar ve senin bastığın yere tapmaya devam ederse." Carmen siyah saçlarını kabarttı. "Ben mi? Bilmiyorum."

"Neden olmasın?"

Carmen'in alt dudağı titredi ve sonra dudaklarını büzdü. "Vinny'yi içimdeki her şeyle sevdim. Kim aynı anda iki kez böyle sevecek kadar şanslı olabilir ki? ömür boyu mu? Bu beni öldürebilir."

Lyla uzun zamandır ilk kez, kendisini bir ilişkiye ikna eden nazik bilişim danışmanı Jonathan'ı düşündü. Ona duyduğu sevgi, Gavin'in onda uyandırdığı duygunun derinliğiyle kıyaslanamazdı. Bu, bir kedi yavrusu ile bir kaplanı karşılaştırmaya çalışmak gibiydi. Hayır, Gavin'le yaşadıklarını başka bir erkekle yaşamayı hayal bile edemiyordu.

"Ben senin için buradayım," dedi Lyla.

Carmen başını salladı ve ona tekrar sarıldı. "Seni seviyorum."

"Sen olmasaydın ne yapardım bilmiyorum. Her şeyi sana borçluyum," diye fısıldadı Lyla.

Carmen sulu bir gülümsemeyle "Benim için zevkti," dedi ve eğildi.

"Sen delisin, bunu biliyor muydun?" Lyla güldü ve Carmen sashayed away.

Eve vardıklarında Lyla çok yorgundu. Yukarı çıktı ve banyo yaptı. Lyla küvete girip gözlerini kapatırken inledi. Carmen'in endişesini anlıyordu. Çoğu kişi onun ceza oburu olduğunu düşünürdü ama kimse onun Gavin'e yaptıklarını görmemişti. Kenarları sertti - hayvani, acımasız ve vahşiydi. Ama aynı zamanda içinde bir yumuşaklık, dokunmaya ve *sevgiye* -onun dokunuşuna, *onun* sevgisine- karşı bir özlem de vardı. Isabel Teyze ve Carmen adamlarını kaybetmenin acısını gizleyemiyorlardı. Lyla'nın cevabı öğrenmesi için sormasına gerek yoktu. Her iki kadın da kocalarıyla geçirdikleri zamandan pişmanlık duymuyordu. Acıyı kabul edip hayatlarının geri kalanında bununla yaşayacaklar ve bunun anılar için ödenecek küçük bir bedel olduğunu bileceklerdi.

"Bebeğim?"

Lyla gözyaşlarıyla ıslanmış gözlerini açtı ve Gavin'e göz kırptı. Bir hıçkırık kaçtı. Gavin eğildi ve onu öptü. Lyla onun bileklerini kavradı ve sonra elini gömleğinin içine sokarak onu kendisine karşı hissedebilmek için aşağı çekti. Gavin çabucak giysilerini çıkardı. Küvete tırmandı ve Lyla'nın üzerine çıktı.

"Beni terk etmeyeceğini söyle," dedi Lyla.

Gavin geri çekildi. "Ne?"

"Vinny, Louie Amca ve Manny. Ölmeyi planlamamışlardı. Sadece öldüler. Seni de kaybedemem. Sen ölemezsin."

"Ben ölmeyeceğim."

"Senin için gelebilirler ve-" "Lyla, hiçbir yere gitmiyorum."

"Söz veriyor
musun?" "Söz
veriyorum."

"Beni inandır."

Gavin ağzını onunkine yapıştırdı. Oturdu ve onu kendine doğru çekti. "İhtiyacım var," dedi Lyla, ona pozisyon vermek için uzanarak.

Ellerini küvetin iki yanına açmış, gözleri heyecanla parlıyordu. "Al beni."

Lyla onun aletinin üzerinde hareket ediyor, içindeki hissi özüksüyordu. Dokunmak ve keşfetmek ona aitti. Carmen ve Isabel Teyze'yle birlikte olduktan sonra duyduğu rahatlama ihtiyacını nasıl açıklayacağını bilmiyordu. Kederleri her zaman üzerlerine kazanmıştı. Gavin'le bağ kurmaya, yalnız olmadığına dair güvenceye ihtiyacı vardı. Erkeği buradaydı ve onu kaybetmemek için savaşacaktı.

"Seni seviyorum," dedi Lyla onun üzerine yürürken. "Her zaman sevdim."

Gavin'in açlıktan ölmek üzere olan gözleri onun her hareketini izliyordu. "Ka abilirim ama kalbim ve aklım her zaman benim için geleceğini biliyordu."

"Yapacağım," dedi dişlerini sıkarak, kasları gerilerek.

"Herkes gibi bir evlilik istemiyorum. Bize uygun bir evlilik istiyorum."

Gavin sarsak a ba ını salladı. Lyla ona daha sert bir şekilde bindi, ellerini Gavin'in ta  gibi sert karnına dayadı ve yanlardan dikkatsizce su sıçrattı. Gavin'in

Lyla'nın ka alarını kavrayıp kendini tamamen içine sokmadan bir an önce gözleri k r oldu. Lyla  ı lık attı ve ondan bir an önce doru a ulaştı.

Kız nefes nefese kalırken Gavin yüzünü kızın boynunun çukuruna yasladı. Elleri onun üzerinde tembelce hareket etti.

"Benim hakkımda bir şeyler biliyor olmalısın," dedi Gavin.

Lyla onun yüzünü görmek için geri çekilmeye çalıştı ama çok yorgundu. "Ne?"

"Senden vazgeçmeyeceğim."

Lyla kıkırdadı. "Bu sözü tutmak için ne gerekiyorsa yap."

"Yapacağım." Elleri onun üzerinde gezindi. "Günün iyi geçti mi?"

"Evet ve hayır. Sen?"

"Aynı."

"A  mısın?"

"Evet."

"Bana bir dakika verin, nasıl y r yeceğimi hatırlayacağım."

Gavin ayağa kalktı ve onu kurulaması için makyaj masasının üzerine yatırdı. Bornozlarını giydiler ve onları lezzetli bir rostonun beklediğı alt kata indiler. Tabaklarını hazırladılar ve masaya oturdular. Gavin'e annesinden, Carmen ve Isabel Teyze ile geçirdiğı günden bahsetti. Gavin de Marcus'un Pyre Kumarhaneleri için fikirlerinden ve nasıl mükemmel bir varlık ve ortak haline geldiğinden bahsetti. Lyla memnun olmuştu. Belki de cinayet ve karga adan sonra normal bir hayatı olabilirdi.

Kanepeye çekildiler ve Gavin Lyla'nın ayaklarını kucağına alıp hafifçe masaj yaptı. Lyla ba ını arkaya eğdi ve inledi. Gözlerini açtığında Gavin'in açık bornozuna odaklandığını gördü. Lyla karnındaki yangını görmezden gelerek, "Carmen'in parasını ona geri vermelisin," dedi.

Gavin'in elleri durakladı.

"Onun parasını kontrol etmeye hakkın yok. Vinny de bundan hoşlanmazdı. İstedğini yapmak için özgürlüğe ihtiyacı var, özellikle de babasını ve kocasını kaybettikten sonra."

Gavin'in yüzünde tuhaf bir ifade vardı. Lyla sabırsızlıkla ayak parmaklarını oynattı.

"Planları ne?" diye sordu.

"Bilmiyorum ve bu bizi ilgilendirmez, Gavin."

"Ona parayı vermeden önce planının ne olduğunu bilmek istiyorum."

"Neden?" Lyla sordu ve sonra sezgileri harekete geçti. "Ona parayı vermek istemiyorsun çünkü tekrar kaçacağımızı mı düşünüyorsun?"

Yanağında bir kas kıpırdadı. "Sana söyledim, seninle işimi şansa bırakmayacağım."

"Küvetteki de neydi öyle? Az önce kendimi sana adadım. kat kat fazla! Yaptığım seçimler yüzünden Carmen'i cezalandıramazsın. Ondan beni çıkarmasını *istedim* ve o da çıkardı. O benim kuzenim ve bir psikopat tarafından doğrandığımı gördü. Tabii ki beni çıkaracak. Beni seviyor."

"Sorun çıkarsın diye ona para vermeyeceğim."

"İster inanın ister inanmayın, Carmen bize saygı duyuyor. Bunun yanı sıra, kaç kez kalacağıma söz verdim?" Kollarını iki yana açtı. "Buradayım, Gavin."

"Çünkü seni burada olmaya ben zorladım."

Adamın güvensizliği yüzüne bir tokat gibi çarptı. Ayaklarını adamın kucağından çekti ve doğrulup oturdu. "Yani bana güvenmiyorsun."

"Seni baştan çıkarmasını

istemiyorum." "Sana

kaçmayacağıma söz verdim."

Gavin'in gözleri çelişkili duygularla doluydu.

"Seninle oynamıyorum. Buradayım ve hiçbir yere gitmiyorum."

"Bana bir garanti ver," dedi.

"Sözümden başka sunacak bir şeyim yok! Bana ya güvenirsin ya da güvenmezsin. Beni aldatmayacağına güvenmek zorundayım. yeraltı dünyası."

"Bel altı vuruş, Lyla."

"Hiçbir şeyi şekerle kaplamakla ilgilenmiyorum, Gavin. Bunun için artık çok geç. Birbirimize güvenmek zorundayız."

Lyla merdivene doğru yürüdü ama fazla uzaklaşmadı. İlk merdivende onu geriye doğru çekti.

Gavin onun kulağına, "Benden uzaklaşma," diye homurdandı.

"Bu kadar ahmak olma!" diye karşı çıkınca Gavin kanepeye doğru yürüdü ve onu kanepeye fırlattı. Lyla pelüş minderlerin üzerinde zıpladı ve Gavin üzerine inip onu altına kıstırdığında homurdandı. "Herkesi kontrol edemezsin."

"Deneyebilirim."

Lyla ofladı. "Carmen'e bunu yapamazsın. Bu hiç adil değil."

Elleri kızın saçlarına gömüldü, kavradı. "Seni daha yeni geri aldım. Carmen'in dikkatini dağıtmasını ya da onunla tekrar birlikte olmanın daha iyi olup olmadığını düşünmeni istemiyorum."

"Bana güvenmek zorundasın. Güveniyor musun?"

Yüz ifadesi eziyet çeker gibiydi.

"İstiyorum." "Ama istemiyorsun."

Eli ensesini kavradı, sıktı. "Her şeyini istiyorum." "Benim her şeyime sahipsin."

Karnını ortaya çıkaracak şekilde bornozunu yırttı. Elleri yaralı karnının üzerinde gezindi.

"Benden emin misin?" diye sordu.

Öyleydi, değil mi? Sessizlik uzadıkça parmakları kıpırdadı.

"Madem bana güveniyorsun, neden doğum kontrolü istedin?"

Lyla onu üzerinden itmeye çalıştı ama adam yerinden kıpırdamadı. "Bu benim seçimim, Gavin!"

"Neden hamileliği önlemek istiyorsunuz?"

"Çünkü çocuk sahibi olmak için acele etmemeliyiz. Önce halletmemiz gereken pek çok sorun var."

"Gibi mi?"

"Bir ay içinde nasıl bir hayatımız olacak! Daha bugün işe döndün. Her saat başı seni aramak zorunda kaldım. Bu normal değil, Gavin."

"Bunu neden yaptığımı biliyorsun."

"Anlıyorum ama bir çocuğa bunu yapmasını söyleyemezsiniz. Ya da belki de çocuğun senden uzak kalmasına dayanamadığın için evde eğitim vermek istiyorsun? Bir çocuğu tutsak edemezsin, Gavin."

Gözleri dar ve öfkeliydi. "Kendini tutsak gibi mi hissediyorsun?" "İlk başta evet, ama senin esirin olmak istiyorum, o yüzden..."

"Peki ne hakkında konuşuyoruz?"

"Kontrol ihtiyacından bahsediyoruz. Birkaç hafta içinde rahatlayacak mısın yoksa hiç rahatlamayacak mısın bilmiyorum."

"Babamın katili serbest dolaşıyor."

"Yine de bu konuda endişelenmeden tüm gece uyuyabiliyorum ve onun gözlerinin içine bakan benim." Lyla ürperdi. "Onun yüzünden hayatlarımızı yaşamayı bırakamayız. *Yaşamak* zorundayız. Manny de bizim için bunu isterdi."

"Ve yaşamak demek bebek sahibi olmaya çalışmak demektir," dedi amansızca. Midesi buz kesti. "Durumumuz stabil olmadıkça kimseyi bu duruma sokmak istemiyorum."

"Yani ben değil miyim?"

"İkimiz de değiliz. Ben de depresyona girebilirim, sen de girebilirsin. Bu evliliğin nasıl yürüyeceğini ya da yeraltı dünyasının senin oyun dışı kalmanı nasıl karşılayacağını bilmiyoruz. Çok fazla değişken var."

"Dediğiniz gibi, hayatlarımızı başkalarının gündemine göre yaşayamayız. Bu faktörlerden bağımsız olarak ne istiyorsak onu yapmalıyız. Bana göre hayatımız şöyle olacak: Seninle uyanacağım, seninle sevişeceğim ve işe gideceğim. Sen gün içinde ne istersen onu yap. Eve geliyorum, seni burada istiyorum. Yemek yeriz, duş alırız ve sevişiriz. Sen bana sarılmışken uykuya dalarım. Bizim için planım bu. Peki ya sen?"

Lyla ne diyeceğini bilemiyordu. Gavin karnını okşadı ve gözleri onunkilerle buluştuğunda, oradaki açlık karşısında nefesini tuttu.

"Hapisteyken rüyamda tıpkı sana benzeyen bir kızımız olduğunu gördüm. Ön kapıdan girdim ve bu küçük kız bana doğru koştu. Onu kollarımın arasına aldım. Çok küçüktü ve hayat doluydu. Yüzümü öpücüklerle kapladı ve bana kurabiye yapmasına yardım etmem gerektiğini söyledi. Adı Nora'ydı."

"Annenin adı mı?" Adamın zihninde canlandığı görüntü karşısında yüreği burkuldu.

"Evet. O kadar gerçekti ki. Ne giydiğini, saçının kokusunu, göğsümdeki ağırlığını çok iyi biliyorum. Şu anda bile ona karşı bir şeyler hissediyorum ama o yok."

Lyla'nın gözleri yaşlarla doldu. Bu adam onun kalbini nasıl sökeceğini biliyordu. Adamın sesindeki özlemi duydu ve ona istediğini vermek için yanıp tutuştu. "Beni burada öldürüyorsun."

"Seni seviyorum," dedi şiddetle. "Hiç kimse seni benim sevdiğim gibi sevmeyecek."

Doğruyu söylüyordu. Herhangi bir erkeğin onu Gavin Pyre'dan daha fazla sevmesi mümkün değildi.

"Çocuklarımız benim kefaretim, yaptığım her şeyi telafi etme yolum olacak. Bana göre, ilerlemek için çocuklara ihtiyacımız var yoksa

geriye doğru kaymaya devam et. Nora..." Adam başını salladı ve kadın onun gözlerinin yaşlarla parladığını gördü. "Çok güzeldi. Saf. Hayatımda buna ihtiyacım var."

"Üzerimde baskı yok," dedi belli belirsiz.

"Bunun için endişelenmene gerek yok. Olacak," dedi tam bir güvenle.

"Nereden biliyorsun?"

"Tıpkı seninle tanıştığım anda benim için yaratıldığını anladığım gibi, Tanrı'nın seni bağışladığını biliyorum çünkü sensiz yaşayamazdım. İşte bu yüzden buradayız, yaşadığımız cehennemden iyi bir şey yaratmak için."

Lyla bir damla gözyaşını sildi ve sonra omzuna vurdu. "Bunu bana nasıl yaparsın?"

"Ne yapmak?"

"Beni mahvet, imkansıza inanmam için beni ikna et."

"Bu bir hediye." Onun yüzünü inceledi. "Neden denemek istediğimi anlıyor musun?" "Evet."

"Gidecek miyiz?"

Lyla elini yüzüne götürdü, Gavin'in yarattığı görüntü zihninde çok canlıydı. Gavin'in yüzüne öpücükler konduran ve kendisiyle kurabiye yapmasını isteyen küçük bir kız. İçindeki her şey bunu ona ve kendisine vermek için can atıyordu. Bir çocuk... "Evet."

Gavin onu sertçe öptü. "Teşekkür ederim."

"Carmen'e parasını verecek misin?"

"Evet," dedi adam bornozunu iyice sıyırıp bacaklarının arasına yerleşirken. Kalçalarını omuzlarına kaldırdı ve dilini üzerinde gezdirdi. "Senin tadını özledim."

Lyla ayak bileklerini adamın sırtına doladı ve kanepenin minderlerine tutundu.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" diye sordu, kızın içine doğru konuşurken sesi boğuklaşmıştı. "Hayır."

"Güzel."

Ayağa kalktı ve bacaklarının arasına yerleşti. Aletinin kayması kadının içinin titremesine ve gerildikçe yanmasına neden oldu. Adam sonuna kadar içeri girdiğinde kadın onun altında titredi. Sanki bu hissi kaldıramayacakmış gibi titredi ve kalçalarını pompaladı.

"Eğer bir kızımız olursa, ona annemin adını verebilir miyiz?"

Sanki rüyasını duyduktan sonra onu reddedecekmiş gibi. "Elbette," diye nefes nefese kaldı.

Onu öptü, tadını dudaklarına bulaştırdı. Adam onun içine girerken kadın inledi.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Bir kızımız olmayabilir, hatta hamile bile kalamayabiliriz, biliyorsun değil mi?" "Çocuklarımız olacak," dedi kararlı bir şekilde, "ve bir kızımız olacak."

Korunmadığını ve adamın onu hamile bırakmaya çalıştığını bilmek onu azdırıyordu. *Gerçekten azdırdı.* "Becer beni, Gavin."

Ona vahşi bir gülümseme verdi. "Sakıncası yoksa."

Gavin kendini tutmadı. Sanki hayatı buna bağılıymış gibi, sanki bu hayatında son kez seks yapacakmış gibi onu becerdi. Onu o kadar sert becerdi ki, çığlık attı ve göğsünü pençeledi. Durması için yalvardı ve sonra daha fazlası için yalvardı. Gavin, kadın onun etrafında sarsılana kadar bırakmadı. Gavin saniyeler sonra geldi, kendini olabildiğince derine yerleştirdi ve onu kendisiyle doldurdu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Gavin

Lyla huzursuzlanmaya başlamıştı. O söylemedi ama Gavin fark etti ve bu onu huzursuz etti. Onu Lyla'dan geri getirdiğinden beri dört ay geçmişti. Montana'da. Carmen'e parasına erişim izni verdi ve Carmen'i rahatlatmak için Lyla ciddi bir harekette bulunmadı ve annesiyle yaşamaya devam etti. Lyla üç yıl boyunca

Haftada bir gün Carmen ve Isabel Teyze ile ya onların evinde takılıyor ya da kız kıza bir şeyler yapmak için dışarı çıkıyorlardı. Carmen poligonda Lyla'ya katıldı. Blade oldukça yetenekli olmaya başladıklarını bildirdi.

Gavin, Lyla evde yokken her saat başı onu arama isteğini geri çekebilmişti ama yine de Lyla'nın telefonunu kontrol etmekten kendini alamadı.

ev kameralarını izliyordu. Onu ne kadar çok izlediğini bilseydi çıldırırdı ama elinde değildi. Bir şeyler yapabilmek için ona sürekli erişmesi gerekiyordu. Haftada elli saat çalışmaya geri dönmüştü ve bu iyi hissettiriyordu. Bazen Vinny'yi aramak için telefona uzanıyor, sonra onun orada olmadığını hatırlıyordu.

Kara para aklama ve babasının öldürülmesiyle ilgili söylentiler kumarhanelerini popüler bir yer haline getirdi ve aptalca para kazanıyorlardı. Marcus kulüplerde iyileştirmeler ve kumarhanede dünyadaki tüm farkı yaratan ince güncellemeler yaptı. Gavin hayatında ilk kez iş dışında başka bir şey düşünebiliyordu ve o şey de karısıydı.

Gavin, bir psikoloğun onunla bir gün geçireceğini biliyordu. Onun Aşk bir saplantıydı ama bu yeni bir şey değildi. Başından beri Lyla'nın büyüüne kapılmıştı ve o gidene kadar Lyla'nın onu elinde tutmasına içerlemişti.

onsuz hayatının ne kadar değersiz olduğunu fark etti. Artık hiçbir şeyi saklamıyordu. Aralarındaki bağı güçlendirmek ve onu sevdiğini bilmesini sağlamak için her fırsatta ona sahip çıkıyordu. Onu hediyelere boğma ihtiyacı onun için boşa gitmişti.

Çünkü o hiçbir şey istemiyordu. İlk üç ay her ikisinin de kâbuslardan soğuk terler dökerek uyanmasıyla sarsıntılı geçti. Lyla onu günlerce yataktan kaldırmayan depresyon nöbetleri geçiriyordu. Ona bakmak için evde kalmayı sorun etmiyordu ve Marcus onun işe gelmemesini sorgulamıyordu. Onu karanlıktan çıkarıp sevdiği her gün, Lyla çiçek açıyor ve gözleri parlayarak ona gülümsediğinde, Marcus zorlukla nefes alabiliyordu. Onunla sarhoş olmuş, gülümsemelerine, kahkahalarına ve sevgisine bağımlı hale gelmişti. Kendini ona kaptırdı ve bu şeytanlarını uzak tuttu.

Polisler onu izliyordu. Hayatında ilk kez, bir düdük kadar temizdi. Yeraltı dünyasının yeni suç lordunun kimliğini ortaya çıkarıp çıkarmayacağını görmek için yemler attı. Hiçbir şey geri gelmedi. Tek bir fısıltı bile. Bu da onu endişeden hasta ediyordu. Yeraltı dünyasında her zaman fareler vardı,

Kâr için kendi çocuklarını satan açgözlü piçler. Bu yeni suç lordunu dokunulmaz kılan neydi ve neden herkes ondan çok bu şerefsizden korkuyordu? Cevapsız sorular ona işkence ediyor, neyse ki henüz ona karşı gelmeyen Lyla'ya karşı daha da korumacı davranmasına neden oluyordu. Olması gerektiği kadar uyuyamıyordu. Çoğu geceyi Lyla'yı kendisine karşı tutarak ve Lyla'yı öldürmeye cüret eden meçhul adamın katilini planlayarak geçirdi. ona meydan oku.

Gavin bilgisayarının ekranına tıkladı ve evin etrafındaki güvenlik kameralarına erişti. Lyla haftanın yarısını temizlik yaparak (bir hizmetçileri olmasına rağmen), yüzerek ya da volta atarak geçiriyordu. Zamanının çoğunu babasının küllerinin bulunduğu ofiste geçiriyordu. O yapmadı mahremiyetine müdahale etmedi. Bu onunla babası arasındaydı ve o da buna saygı duyuyordu. Seyahate çıkmak isteyip istemediğini sordu ama o reddetti. Onun dikkatini dağıtacak şeyler tükenmek üzereydi. Lyla şikâyet etmedi ama onun giderek artan tedirginliğini hissetti. Fiziksel ve zihinsel olarak iyileşmeye çalışıyordu.

travma ve bununla birlikte daha fazla enerji geldi, ki bunun için bir çıkışı yoktu. Sadece bir kız çocuğu sahibi olma hayalini gerçeğe dönüştürmek için değil, aynı zamanda onu kendisine daha sıkı bağlamak için de onu hamile bırakmak için elinden geleni yapıyordu. Lyla yufka yürekli, şefkatli ve sevgi doluydu. Bir çocuk onun bakımı altında gelişebilirdi.

Bunu biliyordu ve onun kendi çocuğuna hamile kalması için sabırsızlanıyordu. Bir kız olacaktı. Tanrı ona böyle bir rüya vermezdi. gerçek olacak.

Gavin kameraları karıştırırken kaşlarını çattı ve karısını göremedi. Bugün dışarı çıkacağını ona söylememişti. Belki Carmen onu aramıştır?

Gavin masa telefonunu aldı ve karısının cep telefonunu aradı. Cevap vermedi. O

Blade'i aradı, o da cevap vermedi. Paniğe kapılırken vücudunu ince bir ter tabakası kapladı. Ayağa kalktı ve sekreteri zilini çaldığında karısının kişisel güvenliğinden başka bir üyeyi aramak üzereydi. Tam ona siktirip gitmesini söyleyecekti ki kapı açıldı.

Lyla bacaklarını gösteren bir etek, koyu turuncu bir bluz ve bir trençkot giymiş olarak içeri girdi. Gavin sandalyesinden fırladı.

"Neden çağırma cevap vermedin?" Sakinleşmesi gerekiyordu ama kalbini kaplayan korkuyu bir türlü yok edemiyordu. Onun için ne kadar önemli olduğunu bilmiyor muydu? Ortadan kaybolursa onu kaybedeceğini bilmiyor muydu?

Lyla kapıyı kapattı ve ona doğru yürüdü. "Gavin, iki yaşındaydım. ofisinizden birkaç dakika uzakta. Sana sürpriz yapmak için geldim. Öğle yemeği yemek ister misin?"

"Aramalarımı görmezden gelemezsin, anladın mı?"

Lyla kollarını kavuşturdu ve kaşlarını çatı. "Neyin var senin?"

"Sen ve Blade cevap vermediniz! Ne düşünmem gerekiyor? Bana hiçbir yere gittiğinizi söylemediniz."

"Sürpriz budur işte," dedi yavaşça.

"Sürprizlerden hiç hoşlanmam." "Görünüşe göre."

Aralarındaki mesafeyi kapattı, titreyen ellerini kızın saçlarına gömdü ve onu öptü. Onun neler yapabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu, kendini yok etme moduna geçmekten alıkoymak için uygulamak zorunda olduğu kontrol hakkında hiçbir fikri yoktu. Bir zamanlar yeraltı işlerine kanalizasyon ettiği şiddeti, UFC dövüşçüleriyle boks ringinde serbest bıraktı. Mümkün olduğunda takım elbisesini çıkarıp antrenman yapıyordu. Fiziksel efor, öfkesini kontrol edilebilir hale getiriyordu ama yine de geri gelmeye devam ediyordu. Lyla, gezegende kendisini normal hissetmesini sağlayan tek şeydi. Ondaki uzak kaldığı an huzursuz, vahşi ve daha az insan oluyordu.

Lyla da onu öptü ve bu onun kanını ateşledi. Onu masanın üzerine yatırdı ve iki parmağını içine soktu. Lyla onun gömleğini kavradı ve ağzına doğru inledi. Adam onu sırlıslık bulduğunda memnuniyetle homurdandı.

"Bunun için mi geldin?" diye sordu, yüzünü görebilmek için geri çekilerek.

"Öğle yemeğinden sonra beni almana izin verecektim," dedi ve kalçalarını iyice açarak ona siyah dantel iç çamaşırını gösterdi.

"O zaman ben de sana sahip olacağım," diye karar verdi ve fermuarını açtı. pantolonunu indirdi ve içine girdi. Lyla ona aitti. Her santimi, her nefesi. Onun efendisi ve kölesiydi. Lyla'nın içine girdi ve Lyla onun etrafını sararken titredi. Her sabah, her gece onu alıyordu. Doyamıyordu. Başka hiçbir kadın ona bunu yapamazdı. Diğerleri ucuzdu.

seks taklitleri, ama bu, bu yeryüzündeki cennetti. Sonrasında ruhları birbiriyle konuşuyor ve onu her sahiplenişinde yeminlerini yeniliyordu.

"Seni özlüyordum," dedi küçük elleriyle yüzünü çerçeveleyerek.

"Güzel," diye homurdandı kabzasına kadar batarken. "Seninle olmadığım her saniye beni özlemeni istiyorum."

"Beni özlüyor musun?"

Gavin, onun için ne ifade ettiğini onu korkutmadan nasıl söyleyeceğini bilmiyordu. "Her zaman."

Lyla gömleğini kenara çekip boynunu emdi. "İsteyken dikkatini dağıtmayı ve seni azdırıp rahatsız etmeyi seviyorum."

"Ne zaman istersen," dedi ve masasının üzerinde kaya gibi sert horozu tarafından kazığa oturtulmuş nefis meleğe baktı. "Bu benim bir parçam olmalı

program."

"Bundan bıkacaksın."

Gavin onun alt dudağını ısırdı. "Seni temin ederim, senden asla bıkmayacağım. Asla."

Lyla gülümsedi ve o da kendini tutamadı. Sert, derin ve hızlı bir şekilde itmeye başladı. Ona yaşattığı korkudan sonra yavaşlayamazdı. Onu doyurdu ve kadın ona karşı kıvrandı.

"Becer beni, Gavin. Al beni," diye nefes nefese kaldı.

"Bana kime ait olduğunu söyle," diye bağırdı.

"Sana."

Saçlarını kavradı ve boynunun dibini ısırabilmek için başını geriye yatırdı. "İçine bir bebek yerleştirmeliyim."

"Yap şunu."

Onun içine pompalarken boynunu ısırdı. Tanrım, onun hamile olduğunu, vücudunun yaşamın devamıyla dolup taşıtığını görmekten daha çok istediği bir şey yoktu. Kızının yolda olduğunu bilmenin onu biraz sakinleştireceğini düşünüyordu ama henüz böyle bir şey olmamıştı. Öte yandan, o

bulduğu her fırsatta Lyla'nın düzgün bir şekilde boşalmasını sağlamakta hiçbir sorun yaşamadı.

Adam kadının klitorisini çimdikledi ve kadın onun etrafında sarsıldı. Boşalırken onu masanın kenarına doğru çekti, içine doğru süründü ve sahip olduğu her şeyi içine boşalttı. Kadının başını geriye yatırdı ve yüzündeki sırıltı, doygun ifadeye bayıldı,

"Beni sevdiğini söyle," dedi. "Seni seviyorum."

Onu öptü çünkü doyamıyordu. Kendini aklı başında hissettiğinde dudakları şişmiş ve morarmış olsa da Lyla onu durdurmadı.

"Seni mahvettim mi?" diye sordu, kıyafetlerini tarayabilmek için uzaklaşarak.

"Tamamen," dedi hınzır bir sırıltıyla ve o da gülümsedi. "Ama görünüşe göre prezentablım."

Lyla onu itti ve o izlerken kendini düzeltmek için banyoya gitti.

"Blade'e telefonuna cevap vermemesini söylemişsin," diye tahmin ederken aklı daha önceki paniğine gitti.

"Evet." Lyla döndü ve parmağını ona doğru salladı. "Bunun için onu cezalandırma."

"Senden emir almıyor."

Kadın sertleştiğinde, adam içten içe lanet okudu. Gümüş mavisi gözleri parlıyordu ve memnun bakışı yerini öfkeye bırakmıştı.

"Affedersiniz?" diye sordu tehlikeli bir sesle.

"Güvenliğiniz-"

"Söz konusu değil," dedi sertçe. "Ofisinizden birkaç metre uzaktaydık, yoksa telefonunuzu açmasına izin verirdim."

"Ne kadar yakın olduğunuz umurumda değil. Benim çağrımı görmezden gelemez." "Gavin, hiçbir şey olmadı."

"Her zaman nerede olduğunu bilmem gerek. Güvenlik görevlinizin lanet telefonunu açmasını istiyorum."

"Blade beş kez vurulmuş olmasına rağmen seni aramayı başardı," diye tersledi Lyla. "Hayatım tehlikede olsaydı seni aramaz mıydı sanıyorsun?"

Bu doğrudu ama asıl mesele bu değildi. Lyla'nın onu tekrar ziyaret etmesini istiyorsa, bu saçmalığı bir kenara bırakmalıydı. Hiçbir şey olmamıştı ve Lyla ona sürpriz yapmak istiyordu. Şikâyet etmemeliydi. Şimdilik.

"Buraya gel," dedi elini ona doğru uzatarak. "Hayır."

Gavin başını salladı ve ona doğru gitti. Lyla onun elini iterek Blade ile yaptığı antrenmanların işe yaradığını gösterdi. Lyla oldukça küçük bir dövüşçü olmaya başlamıştı ve bu onu tahrik ediyordu. On sekiz yaşında masum olduğunu iddia ettiği o genç kızın böyle bir kadına dönüşeceğine asla inanmamıştı.

Bugün öyleydi.

Gavin elini kadının ensesine koydu ve onu kendine doğru çekti. Kadın isyan edencesine ona baktı.

"Sürpriz için teşekkür ederim. Çok hoşuma gitti," dedi. Lyla homurdandı.

"Blade'i cezalandırmayacağım ama talimatlarıma karşı gelmenizi de istemiyorum, özellikle de ikiniz de cevap vermediğinizde neredeyse kalp krizi geçireceksen."

"Peki. Bir dahaki sefere sana beyaz bir yalan söylemesine izin vereceğim."

O da bundan hoşlanmıyordu ama şimdi bu konuda tartışmak istemiyordu. "Hadi yiyelim."

Lyla nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve sonra yatak odası, oturma odası ve havuzun canlı yayınlarının olduğu bilgisayar ekranını gördü. Lyla ona döndü ve vücudu kasıldı.

"Beni izliyor musun?" diye sordu.

Ellerini iki yana açtı ve kabul edilebilir bir cevap bulmak için zihnini yokladı. "Arada sırada seni kontrol ediyorum."

"Ve beni izlediğinden bahsetmeyi düşünmedin mi?"

"Hayır."

Lyla başını iki yana salladı. "İnanılmazsın."

"Lyla-"

"Hayır."

Ofisten dışarı çıktı. Blade ve altı kişilik bir ekibin onları beklediğini gördü. Blade onun bakışlarına karşılık verdi. Daha sonra konuşacaklardı ama sonuç zevkli olduğu için onu cezalandırmayacaktı ve canlı güvenlik yayınını bilgisayarında bırakmak onun suçuydu. Onu ofise geri götürmek istedi ama kadın öfkeliydi ve bunu yaparsa olay çıkarabilirdi. Tanrım, bu kadın onu öldürecekti.

Marcus yaklaştı, gözleri Lyla'ya odaklanmıştı. Gavin hayal kırıklığı içinde ellerini havaya kaldırmak istedi. Her şeyi kontrol edebildiğini sanıyordu ama şimdi gününün içine edilmişti.

Marcus, Lyla'nın elini tutarken, "Burada olduğunuza dair bir söylenti duydum," dedi. "Sonunda tanışabildiğimize sevindim."

"Peki ya sen?" Lyla sordu.

Gavin isteksizce, "Bu Marcus, benim COO'm," dedi.

Lyla ve Marcus birbirlerini süzüyorlardı ve neredeyse on yaş büyük olan kendisinin aksine, aynı yaşlarda oldukları dikkatini çekti.

Lyla'nın güzelliği Marcus'un yakışıklılığını tamamlıyordu. Sessizlik uzadıkça Gavin'in elleri yumruk haline geldi.

"Gavin bana senden çok bahsetti," dedi Lyla sonunda. "Şirket için harika şeyler yaptığını duydum."

Marcus, "Evet ve Bay Pyre'ın işe geri dönmesine yetecek kadar iyi olmanıza sevindim," dedi.

Lyla başını salladı ve Gavin'e bakarak, "Öğle yemeğinde bize katılmalısın," dedi.

Gavin'in reddetmesine fırsat vermeden Marcus kabul etti. "Benim için zevkti."

Marcus Lyla'ya kolunu uzatırken Gavin'in göğsü kilitlendi. Lyla tereddüt etmeden koluna girdi ve Gavin'i geride bırakarak uzaklaştılar. Blade bir elini onun kabaran göğsüne koydu.

"Sakin ol, Gavin," diye uyardı Blade.

Gavin onu omuz silkti ve COO'su ile karısının peşine düştü. Onun başka bir erkekle sohbet edebilmesini delicesine kıskanması mantıklı değildi. Kimseye fırsat vermeden onu sahiplenmişti ve bu gerçeğin her zaman farkındaydı. Onu Marcus'la birlikte görünce öfkeden başı döndü. Tam yumruğunu ortağının suratına indirmek üzereyken, Lyla'nın ne söylediğini fark etti. Lyla bir yıldan biraz fazla bir süredir babasının kişisel asistanı olarak çalışıyordu. Dosyalama, programlama ve telefon görüşmeleri yaptığını sanıyordu. Babasının ona verdiği yönetsel görevler ve o zamandan beri gerçeğe dönüşen şirket projelerine katılımının derinliği karşısında nutku tutulmuştu. Kadının şirket hakkındaki bilgisi onu şok etmişti.

Gavin sessizce yanlarında yürürken Marcus onun aklını karıştırmaya başladı. Lyla'nın yüzü, Marcus ondan fikirler aldıkça aydınlanıyordu. Gavin, Lyla'nın içgörüsünden duyduğu gururla, onun fikrini sormayı akıl edemediği için duyduğu kızgınlık arasında gidip geliyordu. Neden onunla iş hakkında daha fazla konuşmuyordu? Babası sayesinde Lyla'nın zeki ve bilgili olduğu belliydi.

Marcus, Lyla'yı kumarhanedeki beş restorandan birine götürdü ve en sessiz köşede bir kabin seçmeden önce hostesi selamladı öğle yemeği telaşı sırasında mümkün. Gavin, Marcus karısının ardından kabine girdiğinde onu yakasından tutup fırlatmamak için kendini zor tuttu. Marcus günahlarını daha da arttırmak için Lyla'ya doğru döndü, dirseğini masaya dayamıştı.

konuştu. Blade, başka bir masaya oturmadan önce Gavin'i yanından drtt ve başını tutması için uyardı.

Servis görevlisi Lyla ve Marcus'un hararetli sohbetini böldü. Gavin damarlarında kaynayan mantıksız kıskançlığı bastırmak için viski sipariş etti. Lyla ona tuhaf bir bakış attıktan sonra Marcus tekrar dikkatini çekti. Marcus acımasız bir iş adamıydı; hevesli, acımasız ve keskin. Gavin ona büyük saygı duyuyordu ama şu anda onu öldürmek istiyordu.

"Bu Cuma ne yapıyorsun?" Marcus Lyla'ya sordu. Gavin'in sinirleri bozuldu. "Karıma ıkma mı teklif ediyorsun?"

"şey, evet," dedi Marcus omuz silkerek. "Yeni gece kulübümüz Incognito'nun açılışında olmalı."

Gavin dışlarını sıkarak, "Benim karım dışarı çıkmaz," dedi.

"Neden-? Oh," Marcus'un ifadesi ayıldı. "Affet beni. Anlıyorum. Dışarı çıktıktan sonra rahat edemiyor olmalısın-"

"Aslında dışarı çıkmak istemezdim," dedi Lyla, Gavin'i şoke ederek. "Ne zaman orada olmalıyım? Beni alacak mısın?"

"Siktir et." Gavin, Marcus'u yakalamak için masanın diğer tarafına uzandığında bir kadın omzuna dokundu.

"İçeri geçin, olur mu? İkinizle de Incognito için basın hakkında konuşmam gerekiyor," dedi Janice.

Gavin, Lyla'yı Marcus'tan uzaklaştırıp kendi tarafına çekebilmek için kabinin ortasına doğru kaydđ. Bir elini Lyla'nın kalçasına sıkıştırdı ve neden bu kadar sinirlendiğini anlayamamış gibi ona şaşkın bir bakış atan Marcus'a ters ters baktđ.

"Tanışıyor muyuz?" Janice Lyla'ya sordu. "Bu benim karım," dedi Gavin.

Janice'in ađzđ açık kaldđ. Lyla'ya baktđ ve gülümsedi. "Incognito'nun açılışına geliyor musun? Yüzün harika fotoğraflanacak ve Gavin'in yanında muhteşem grneceksin! Bu harika bir tanıtım olacak."

"Ben de tam olarak bunu düşünüyordum," dedi Marcus. "Eskiden Manny Pyre'ın kişisel asistanıydđ, biliyorsun."

Janice, "Hayır, yapmadım," dedi ve kendisine bir yemek sipariş etmek için sunucuyu durdurdu. "Bu çok etkileyici."

Çalışanları Lyla'ya sanki Rahibe Teresa'yımış gibi bakıyordu. Janice onun lekeli imajını parlatmak için çok uğraştı ama bu onun umurunda değildi. Marcus

ve belli ki Lyla'yı kullanarak ona gösteriler falan yaptırmak istiyorlardı.

"Seni buldum. Yaşasın!" Alice, Toplum Sosyal Yardım Koordinatörü Janice'in yanına oturdu. "Cuma günü ne olacağını mı tartışıyorsunuz? I Yarın bir toplantı yapacağımızı biliyorum ama hepimiz buradaysak - merhaba. Pardon, tanışmış mıydık?"

"Bu Lyla, Gavin'in karısı," diye açıkladı Janice. "Eskiden Manny Pyre ile çalışırdı."

"Bu doğru mu? Katıldığınız projeler var mıydı?" Alice sordu.

Gavin kafasını masaya vurmak istedi. Herkes onu görmezden geldi ve karısına odaklandı. Bunu beklemesi gerekirdi. Lyla'nın gözlerden uzak kalması ve babasının öldürüldüğü günle ilgili söylentiler yüzünden onu merak etmeleri çok doğaldı. Buna bir de Lyla'nın güzelliği, yaşı ve bariz zekâsı eklenince herkes onun peşine takılmıştı.

Gavin, Lyla'nın dahil olduğu projeleri özetlemesini dinledi ve Janice ile Alice'in bakışıklarını fark etti.

Öğle yemeği servis edildi. Gavin konuşmayı kararlı bir şekilde Janice'in Incognito'daki tanıtım planlarına geri çevirdi. Her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için açılış gecesi oraya gitmeyi planlıyordu ama şimdi öyle görünüyordu ki bütün gece orada kaldı. Lyla dikkatle dinledi ve hatta Janice'in şaşkınlıkla göz kırpmasına neden olan bazı önemli noktalara açıklık getirdi.

"İş mi arıyorsun?" Marcus açık açık sordu. Lyla

kızardı. "Aslında-"

"Hayır," diye tersledi Gavin.

Lyla ona döndü. "Affedersiniz?" "İş bulamayacaksın."

Lyla büyülenmiş izleyicilerine döndü. "Bu konuda size geri döneceğim."

Gavin, elini masaya vurup kahkahalarla kükreyen Marcus'u boğmak istedi. Bunların hepsi Marcus'un suçuydu. Gavin Lyla'yı restorandan çıkarıp ofisine götürmek ve ona kimin patron olduğunu göstermek istiyordu. Bunun yerine, orada oturmak ve kanı kaynamıyormuş gibi davranmak zorunda kaldı. Lyla tamamen rahat görünüyor, sanki eski dostlarmış gibi yemek yiyor ve personeliyle sohbet ediyordu.

Lyla, Gavin'in yüzüne bakana kadar heyecanlı görünen Alice'e, "Sosyal yardım konusunda sana yardım etmek istiyorum," dedi.

Öğle yemeği bittiğinde Gavin kendini zor tutuyordu. Marcus Lyla'nın elini öptü ve sekreteriyle konuşarak koşar adım uzaklaştı. telefon etti. Janice ve Alice Lyla'nın elini sıktılar ve gitmeden önce Cuma günü görüşeceklerini söylediler.

Gavin Blade'e, "Onu eve götürüyorum," dedi.

Adam elini beline sıkıştırınca Lyla başını kaldırdı. "Ne? Neden?"

Gavin onu kumarhaneye doğru götürürken hiçbir şey söylemedi.

Asansörle kapalı otoparka indiler. Lyla ona garip bir bakış attı.

Aston Martin'e bindi. Motoru devirdi ve trafiğe çıkarken arabanın gıcırdayan lastiklerinin sesi hoşuna gitti.

"Beni eve bırakmanın bir nedeni var mı?" Lyla sordu.

"Konuşmamız gerek," dedi ellerini direksiyona dayayarak.

"Ne hakkında?"

"Marcus'u çekici buluyor musun?"

Koltuğunda ona doğru döndü. "Ciddi misin lan sen?"

"Sana dokunmasına izin verdin ve söylediği her kelimeye asılı kaldın."

Evet, sesi sahiplenici bir piç gibi çıkıyordu ama elinde değildi. Başka bir erkeğin ona dokunmasına ya da onunla birlikte eğlenmesine dayanamıyordu. Başka bir erkekle kimyasının uyuşabileceğini düşünmek onu cinayet işlemiş gibi hissettiriyordu. Buna izin veremezdi.

"Hâlâ içimde boşalman var," dedi.

Bu beklenmedik yorum adamın ona bakmasına neden oldu. Öfkeli, muhteşem ve tamamen ona ait görünüyordu.

"Gerçekten seni aldatacağımı mı düşünüyorsun?" Lyla, küçük alanda sesi yükselerek sordu.

"Beni test etme, Lyla."

"Sen tam bir aptalsın!"

"Birbirinize olan hayranlığınızı fark ettiğim için aptal mıyım?"

"Eğer bu kadar kör bir hıyar olmasaydın, aramızdaki ilginin birbirimize karşı değil, karşılıklı olarak seninle ilgilenmekten kaynaklandığını fark ederdin. Bugün buraya gelmemin nedeni kafayı yemek üzere olmam. Bir süredir

bir yıldan fazla bir süredir yoldayım. Maine'de tam zamanlı bir işim vardı. Carmen ve Isabel Teyze'yle dışarı çıkmak iyi hoş da, geçmişini unutmak için bir şeylere ihtiyacım var."

"Bir işe girmeni istemiyorum."

"Neden?"

Hissettiklerini nasıl kelimelere dökceğini bilmiyordu çünkü söylemek istediği her şey düpedüz bencillikti.

"Neden?" Lyla ısrar etti ve onu kolundan dürtükledi. "Beni emrinde istediğin için mi?"

"Hamile kaldığında işini bırakmak zorunda kalmanı istemiyorum." Bu söylenebilecek en bencilce şey gibi gelmişti.

"Peki ya hiç hamile kalmazsam?"

Elleri direksiyonda sıkılaştı. "Lyla, ben bir şirket yönetiyorum. Eve geldiğimde seni orada istiyorum. Benden farklı bir programda çalışmanı, birbirimizi hiç göremememizi ve yorgun düşmeni istemiyorum."

"Ama bir şey yapmam gerekiyor ve şirketinizi seviyorum. Hiç çıkmamış olsaydık, hâlâ orada çalışıyor olurum."

"Babam sana kısa sürede çok şey öğretmiş." Bu çok açıktı.

"Evet. Incognito'nun açılışına gitmek istiyorum. Gitmek istemediğimi düşündüğün için geri çevirdiğin başka partiler oldu mu?"

"Hem evet hem hayır. Evde seninle olmayı tercih ederim."

"Bence dışarı çıkmak bizim için iyi olacak. Carmen'in de gelmesini sağlayacağım." Gavin dişlerini sıktı. Sadece Lyla'ya göz kulak olmak zorunda kalmayacaktı,

Şimdi Carmen'e de dikkat etmesi gerekiyordu ve Carmen'in ne yapacağı belli olmazdı.

"Eğer çalışmama izin vermezseniz, Alice'le birlikte sosyal yardım için gönüllü olacağım."

Buna itiraz edemezdi. Onu durdurmaya çalışırsa, Marcus aracılığıyla bir işi kabul edebilirdi ve bu olamazdı. "Bu olacak Janice'i mutlu etmek. Alice'in her ay bir projesi olduğuna inanıyorum ama her şeyi yapmanıza gerek yok."

Lyla daha önceki sorusuna geri döndü: "Seni gerçekten aldatacağımı mı düşünüyorsun?"

Onun suçlamasını hak edecek hiçbir şey yapmamıştı. Sadakatsizlik eden oydu ve onun nazik, kibar ve normal birini bulacağından korkuyordu. Gerçekten de onun kendisinde ne bulduğunu bilmiyordu. "Hayır, yapmayacağını biliyorum."

"O zaman neden beni bununla suçluyorsun?"

Bir pislik gibi konuşacaktı. Bundan kaçış yoktu. "Ben bencilim."

"Biliyorum," dedi.

Kıskançlık ve öfkesinden kurtulmaya çalışarak uzun bir nefes verdi. "Seni hep kendime sakladım. Böyle olması hoşuma gidiyor. Marcus senin yaşına daha yakın ve ikiniz o kadar kolay anlaşıyorsunuz ki... Sana yakın bir erkek görmekten hoşlanmıyorum."

Lyla hiçbir şey söylemedi ve kalbi çarpmaya başladı. Az önce aptalca sözlerle son dört ayı yok mu etmişti?

Otoyoldan çıkarken "Özür dilerim," dedi. "Berbat durumdayım. Ne zaman Sana gelince duygularım karmakarışık oluyor. Hâlâ burada olmana alışmaya çalışıyorum. Senin mutlu olmanı istiyorum ama aynı zamanda senin dünyanın merkezi olmak istiyorum. Bunun berbat bir durum olduğunu biliyorum ama ben böyleyim."

Ona baktı ama saçlarının dökülmesi yüz ifadesini gizliyordu. "Lyla?"
Cevap yok.

"Bunu dizginlemeye çalışacağım. Eğer sosyal yardım faaliyetlerinde gönüllü olmak istiyorsanız sorun değil."

Hala cevap yok.

"Seni meşgul edecek daha fazla şeye ihtiyacın varsa, belki benimle çalışabilirsin." Eve daha hızlı gidebilmek için gaz pedalına bastı ve bu işi ne kadar berbat ettiğini görebiliyordu. "Seni uzak tutmaya çalışmıyordum, iyileşmen için sana zaman tanımaya çalışıyordum. Ben de öyle. Bu hiç kolay değil.

İşe gidiyorum ve her şey yolundaymış gibi davranıyorum. Bazen Vinny'nin telefonun diğer ucunu açmayacağını anlamadan telefonu açıyorum. Babamı arayamayacağımı bilmek daha da kötü. Hayatımdaki tek parlak nokta sensin ve sana ulaşmam gerekiyor. Bu beni açgözlü ve bencil yapıyor ve seni kimseyle paylaşmak istemiyorum. Tüm odağının benim üzerimde olmasını istiyorum.

Eve gel. Ama daha fazlasına ihtiyacın olduğunu farkındayım ve buna alışmak zorundayım. Evet, seni evdeki güvenlik kameralarından izliyorum. Yanlış bir şey yaptığını düşündüğüm için değil. İyi olduğunu kendim görmeliyim. Hep böyle olabilirim. Babamı öldüren ve sana zarar veren adamın hala dışarıda olduğunu bilmek beni her zaman paranoyak yapacaktır."

Gavin evlerinin garaj yoluna girdi ve ona döndü. "Bana bak," dedi.

Lyla gümüş mavisi gözlerini ona çevirdi ve adamın midesi istekle sıkıştı.

"Özür dilerim."

Lyla başını salladı.

"Ne?"

"Marcus, Alice ve Janice'in bugün bana bakışlarını sevdim. Beni bir kurban ya da iyileşmekte olan biri olarak görmediler. Beni ben olduğum için gördüler ve bu iyi hissettirdi. Kendimi normal hissetmemi sağladı. Marcus fikirlerimi beğendi ve Alice sosyal yardım konusunda ona yardım etmek istediğim için çok mutlu oldu. Bana da ihtiyaç duyulmasına ihtiyacım var, Gavin."

"Bunu anlıyorum." Ona duyduğu ihtiyaç bir yere kadar giderdi. Onun da bir hayatı olması gerekiyordu. En azından Pyre Kumarhaneleri için çalışacaktı. Bunun için minnettar olmalıydı.

"Bence Marcus seksi."

Telafi etme ihtiyacı pencereden uçup gitti. "Ne?"

Lyla muzipçe sırıttı. "Onunla cinsel olarak ilgilenmeden de görünüşüne hayran olabilirim."

"Hayır, yapamazsın." Ona uzandı ve onu konsolun üzerine çekti.

"Herhangi bir erkeğin uzaktan çekici olduğunu düşünmeye izin yok. Bunu kaldıramam."

"Ben sana aidim, Gavin." Bu onu rahatlatmadı.

"Seni bırakmayacağım ve bence sen gördüğüm en ateşli erkeksin. I Seni seviyorum. Sen harika bir adamsın ve benimsin." Dudaklarına iffetli bir öpücük kondurdu. "Şimdi işine dön ve eve döndüğünde bunu telafi edeceksin."

Kadın arabadan inip yavaş adımlarla ön kapıya doğru ilerlerken Gavin'in yüreği ağzına geldi.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Lyla

"Dur, Gavin."

"Bundan hoşlanmıyorum," dedi bir saat içinde sekizinci kez.

Lyla smokin içinde harika görünen aşırı sahiplenici kocasına baktı. Gavin, Lyla'nın ne giydiğini görünce çılgına döndü - sırtında bir sıra elmas bulunan çapraz siyah askılı elbise ve stilettolar. Lyla ve Carmen kuaförde saçlarını yaptırdılar ve Carmen de makyajını yaptı. Lyla poz verirken Gavin'in şaşkın bakışlarından oldukça hoşlanmıştı. O yaptı. Ona iki kez aşık oldu ve başka bir elbise giymesi için yalvardı, ama o direndi. O üzerini değiştirirken kadın da makyajını ve saçını onarmak zorunda kaldı.

Marcus, Janice ve Alice ile öğle yemeği yediğinden beri huysuzdu ama Alice yerel bir köpek barınağında gönüllü olarak çalışmak isteyip istemeyeceğini sorduğunda itiraz etmedi. Lyla Carmen'e bundan bahsetti ve o da gelmeye karar verdi. Lyla, Gavin'in kontrol ihtiyacını anlıyordu ama bunun hayatını yönlendirmesine izin vermeyecekti. Kendisini meşgul edecek bir şeye ihtiyacı vardı. Pyre Vakfı aracılığıyla başkalarına yardım edebilmek bir kazanç gibi görünüyordu.

"Seni gözümün önünden ayırmak istemiyorum,"

dedi Gavin. "Biliyorum," dedi kız.

"Blade ve diğerleri de orada olacak."

Lyla şikâyet etmedi çünkü onun güvenliği için duyduğu endişenin yersiz olmadığını biliyordu. Kaçırılmış ve Şükran Günü'nde onu hindi gibi doğrayan bir katil tarafından saldırıya uğramıştı. Gavin bunun bir daha olmasına izin vermezdi. Bu olay Manny'nin katiline işini bitirmek için bir fırsat veriyordu. Lyla neredeyse geri çekiliyordu ama inatçılığı onu katılmaya zorladı. Sonsuza dek saklanamazdı ve bu, Gavin için iyi bir tanıtımdı.

kumarhane ve Gavin'in imajı. Artıları eksilerinden fazlaydı, bu yüzden Gavin'in sızlanmalarına rağmen, işte buradaydılar.

Lyla uzandı ve Gavin'in elini tuttu. "Her şey yoluna girecek."

Gavin cevap vermedi ama onun elini sıktı. SUV trafikte sürünerek ilerlerken Lyla renkli Strip'e baktı. Las Vegas'ta Cuma gecesi idi ve Strip iyi vakit geçirmek isteyen insanlarla dolup taşıyordu. Cip Pyre Kumarhanelerinden birinin önüne yanaştı. Gavin kapıyı açtı ve inmesine yardım etti. Janice onu basın için hazırlamıştı ama Lyla kalabalığın büyüklüğünü ya da gürültüyü tahmin edememişti. Muhabirler ona seslendi ve fotoğraf çekirmek için yalvardılar. Janice bir anda ortaya çıktı ve onlara fotoğraflarının çekilmesi için nerede durmaları gerektiğini söyledi. Lyla gençlik günlerinde bu tür etkinliklerin çoğuna katılmıştı ama o zamandan beri hem kendisi hem de Gavin değişmişti. Endişesi tavan yapmış ve avuçları terden sıırılsıklam olmuştu. Anında geldiğine pişman oldu ve kendini açıkta ve rahatsız hissetti.

"Seni seviyorum," dedi Gavin.

Kameraların tıkırtıları etraflarında yankılanırken dikkati dağılmış bir halde başını kaldırdı. "Ne?"

Sanki çalışanları, basın ve yeni Pyre gece kulübünü keşfetmek için yalvaran gülünç sayıda insan etraflarını sarmamış gibi, "Seni seviyorum," dedi.

"Ben de seni seviyorum," dedi.

Elini dudaklarına götürdü ve avucunu öptü. Paparazziler çılgına döndü ve Lyla kamera flaşları yüzünden neredeyse kör oluyordu.

Gavin, "Babam beni bunun için dışarı çıkmaya zorladığın için seninle gurur duyardı," dedi.

Lyla ona gülümsedi. "Bu tür etkinliklere bayılırdı."

Homurdandı. "Enerjiyle büyüdü. Eskiden öyleydim ama şimdi... Bilmiyorum."

Lyla elini onun göğsüne koydu ve devam edebilmeleri için kameralara gülümsedi. "Artık farklı insanlarız. Her açılışa katılmak zorunda değiliz ama arada bir gitmeliyiz."

"Harika, inanılmaz!" Janice "Harika!" dedi ve onları kulübe soktu. "Onu getirdiğin için teşekkürler, Lyla," dedi alçak sesle, Gavin'e hitap etmeden önce. "Ricky Mars ve grubu üç saat boyunca çalacak. ve ondan sonra iki sanatçı daha çıkacak. Her VIP masasında bir tane olmak üzere on ünlümüz var. Sporcular, şarkıcılar, film yıldızları. Dışarıda bekleyen insanların sadece dörtte biri için yerimiz var, ama her zaman Yarın gece. Incognito *olduğu* için kapıda maske vereceğiz."

"Sapıkça mı davranacağız?" Gavin sordu.

"Libidoyu ayakta tutmak için ek bir gizem katmanı. Ünlüler fotoğraf çektirmedikleri sürece maskelerini takacaklar elbette. Lütfen en az iki saat kalın. Görünüşe göre bu işi beş gibi bitireceğiz," dedi Janice.

"Sabah mı?" Lyla şaşkınlıkla sordu.

Janice göz kırptı. "Eğer şanslıysam. Senin için bir masa ayırdım ama biraz dolaşmalısın Gavin. Bu gece bir sürü ağır top var. Biliyorum. Marcus'un tanışmanı istediği kişilerin bir listesi var, bu yüzden görüşmek için onunla bağlantı kurmak isteyebilirsin. Gitmem gerek. Keyfini çıkarın ve işte maskeleriniz."

Lyla, gözlerini çerçeveleyen elmaslarla süslü, özenle işlenmiş siyah dantelden yapılmış maskesini aldı. Gavin'in de siyah bir maskesi vardı. "Phantom of the Opera". Gözlerini ve yüzünün yarısını kapatıyordu. Maskeyi taktığında Lyla dondu kaldı. O olduğunu bilse de, bir yanı Manny'nin katil maskesini hatırlayarak korkudan buz kesti.

"İşte," dedi Gavin ve dantel şeridini Janice'in soğuk parmaklarından aldı ve kurdeleyi başının arkasına bağlayarak sabitledi. "Bu saçmalık için çok yaşlandım ama Janice'i mutlu etmek için bunu yapacağız."

Gavin onu Lux ve The Room'dan çok farklı bir havası olan gece kulübüne götürürken Lyla kendini salladı. Incognito'nun iki katı vardı. Lyla ikinci kattan tüm kulübe bakıyordu. Süpüren merdivenler kulübe Rönesans havası veriyordu ve her şey bir ışıkla aydınlatılıyordu. Baştan çıkarıcı kızıl ışık insanı karanlık fantezilere davet ediyordu. Mobilyalar da duvarlar gibi simsiyahtı. Duvarlardaki büyük aynalar ışığı yansıtıyor ve duvarda kıvranan insanların görüntülerini yansıtıyordu. dans pisti. Bu kulüpte alttan alta bir cinsellik akımı vardı ve Lylabunun başarılı olacağını söyleyebilirdi. Barmenler ve sunucular yüz hatlarını belirginleştiren dantel maskeler takmış, deri ve dantel uniformalar giymişlerdi. Personel heyecanlı ve gitmeye hazırdı.

"Sen ne düşünüyorsun?" Gavin sordu.

Lyla alaycı bir ifadeyle, "Bu kulüpte çok fazla seks olacak," dedi.

Gavin güldü. "Eğer kulüpten damgaları varsa, oteldeki bir odada indirim alacaklar. Umalım da insanlar şipşak bir ilişki yerine tam bir gecelik ilişki istesinler."

"*Burası* Günah Şehri."

"Bunu sevmelisin," dedi Gavin ve onu merdivenlerden aşağı indirirken bir kolunu ona doladı.

Muhteşem bir büstiyer ve siyah deri etek giyen bir kadın onlara özel masalarına kadar eşlik ederken personel başlarını onlara doğru eğdi. Masada oturan bir kadın ayağa kalktı. Lyla'nın Carmen'i tanıması bir an sürdü.

dar deri pantolon, gök yüksek topuklu ayakkabılar ve dantelli bir büstiyer giymişti. Beyaz dantel maskesinde, ışıltılı mavi gözleri çevreleyen yakut renkli taşlar vardı. Gavin durdu ve nefesinin altından küfretti. Lyla koşarak Carmen'in yanına gitti ve kollarını ona doladı.

"Harika görünüyorsun!" Lyla söyledi.

"Sen de," dedi Carmen ve kışına sert bir şaplak attı.

"Carmen," dedi Gavin, sesi gergin çıkıyordu.

Carmen ona soğuk bir bakış attı. "Gavin."

"Bu gece başını belaya sokma Carmen."

Carmen sertleşti ve ellerini kalçalarına koydu. "Affedersiniz?"

"Şuna benziyorsun-"

Lyla bir eliyle Gavin'in ağzını kapattı. "Seksi görünüyorsun ve bir kargaşaya neden olacaksın. Gergin."

Carmen saçlarını savurdu ve göğüslerini bluzunun içinde düzeltti. "Öyle olmalı."

Gavin Lyla'nın elini ağzından çekti. "Sadece bu geceyi drama olmadan atlatmak istiyorum. Anladın mı beni?"

Carmen, "Herhangi bir söz vermiyorum," dedi.

"Gavin?" Marcus, smokiniyle birlikte şık bir pelerin ve kırmızı bir gömlek giyerek gruplarına katıldı. Gavin'inkinin aynısı olan kırmızı bir maske takmıştı. Lyla'yı yanağından öptü ve ona gülümsedi. "Harika görünüyorsun." Gözleri Carmen'e kaydı ve onu tepeden tırnağa süzdü. "Tanıştığımızı sanmıyorum."

"Bu Vinny'nin dul eşi Carmen," dedi Gavin.

Marcus Carmen'in elini tuttu ve parmak eklemlerini öptü. "Başınız sağ olsun."

Carmen, Marcus'a odaklanmadan önce Gavin'e sert bir bakış attı.

"Teşekkür ederim. Ya sen?"

"Marcus. Ben yeni COO'yum."

Carmen'in dudakları büzüldü ve elini geri çekti. "Vinny'nin yerine. Tanıştığımıza memnun oldum. Incognito'yu bitirmişsin. Harika görünüyor."

Marcus'un gözleri maskesinin ardında yoğun bakıyordu. "Sakıncası yoksa seninle konuşmak istiyorum."

Gavin sertleşti ama Lyla bakışlarını şaşkın görünen Carmen'den ayırmadı.

"Eğlenmek ve Lyla'ya eşlik etmek için buradayım. Kocam hakkında konuşmak istemiyorum," dedi Carmen.

"Onun hakkında konuşmak zorunda değiliz. Başka bir şey hakkında konuşabiliriz," dedi Marcus.

"Marcus, seninle konuşabilir miyim?" Gavin aniden söyledi.

"Elbette." Marcus Carmen'e başını salladı. "Seni sonra ararım."

Gavin Marcus'u götürürken Carmen, Lyla'nın düşündüklerini dile getirdi. "Ne için?"

"Marcus açık sözlü ve biraz tuhaf biri ama ondan hoşlanıyorum," dedi Lyla. "Ama neden benimle konuşmak istesin ki? Gavin'in de dediği gibi, ben sadece bir

Dul," dedi Carmen acı acı. "Sanki tek olduğum şey buymuş gibi, ölü bir adamın karısı. Tanrım, ben de bir insanım, lanet olsun."

"Gavin'in nezaketi olmadığını biliyorsun," dedi Lyla teselli edercesine. "Ve hiç görgüsü yok."

"Hadi bir içki alalım," dedi Lyla ve Carmen'i bara götürdü.

Carmen içki siparişiyle ilgileniyordu ve barmene göğüslerini nerede yaptırdığını sormak üzereydi ki Lyla birinin adını söylediğini duydu. Bir genç kızın balo kıyafetine benzeyen saten bir elbise giymiş olan Alice'i tanıması bir anını aldı. Toplum Sosyal Yardım Koordinatörü'nün kesinlikle moda anlayışı yoktu ve bir kulüpte hiç de uygun olmadığı belliydi. Lyla ona sarıldı ve birbirlerinin göğüslerini elleyen Carmen ve barmene döndü. Lyla boğazını temizledi ve bu Carmen'in dikkatini çekmeyince kuzeninin kıcına sağlam bir tekme attı.

"Carmen, bu Alice, Toplum Sosyal Yardım Koordinatörü. Alice, bu benim kuzenim Carmen. Önümüzdeki hafta bizimle birlikte gönüllü olarak köpek barınağına geliyor," dedi Lyla.

"Memnun oldum," dedi Carmen ve Alice'i kaşlarını çatarak aşağı yukarı süzdü, görünüşünden rahatsız olduğu belliydi. "Pyre Kumarhaneleri için mi çalışıyorsunuz?"

"Evet. Utah'tan yeni taşındım," dedi Alice huzursuzca. "Mormon mu?" Carmen sordu.

"Hayır. Neden?"

"Sadece merak ettim."

Lyla Alice'e dönmeden önce Carmen'e sakinleştirici bir bakış attı.

"Gönüllü olmayı dört gözle bekliyorum. Köpekleri severim. Hep bir tane istemiştim ama ailem izin vermedi."

"Peki ya şimdi?" Alice sordu.

"Şimdi mi?" Lyla boş boş sordu. "Şimdi bir tane alabilirsin."

Lyla bu fikir karşısında şaşkına döndü. "Um, bilmiyorum."

"Ekonomik krizden bu yana yüzlerce terk edilmiş köpek var. Her barınak ağzına kadar dolu" diyor Alice.

"Gavin köpekleri seviyor mu ki?" Carmen, Lyla'ya pembe bir içecek uzatarak sordu.

"Hiçbir fikrim yok," dedi Lyla.

Alice ellerini ovuşturarak, "Tanrım, belki de bir köpek evlat edinmek iyi bir fikir değildir," dedi.

"Ne zamandır Pyre Kumarhaneleri'nde çalışıyorsun?" Carmen sordu.

"Bir yıldır. Benim pozisyonum..." Alice'in yüzü kızardı ve Uzakta.

"Gavin hapse girdikten ve kocamla Manny Pyre öldürüldükten sonra mı?" Carmen sordu.

"Aman Tanrım, çok üzgünüm," dedi Alice ve elini göğsüne bastırdı.

"Sorun değil Alice," dedi Lyla onun elini sıkarak. "Senin için sevindim. pozisyonu yaratıldı. Pyre Casinos'un Pyre Vakfı'nı kurması ve topluma geri dönmesi harika bir şey."

"Evet," dedi Alice, belli ki rahatlamıştı. "Bay Pyre bana gerçekten özgürce hareket etme imkânı verdi. Onun cömertliği sayesinde bir fark yaratabileceğim için çok heyecanlıyım."

Lyla, Alice'in ciddi, ayakları yere basan kişiliğini seviyordu. Seks, para ve yüzeysellik diyarı Las Vegas'ta onun gibilerden çok az vardı. Carmen Alice'i dikkatle izledi, sanki onu anlayamıyormuş gibiydi. Görünüşte Carmen ve Alice'in hiçbir ortak noktası yoktu.

VIP'ler maiyetleri ve paparazzi sürüsüyle birlikte merdivenlerden inerken Lyla, "İşte kalabalık geliyor," dedi.

"Kody Singer burada mı?" Carmen tersledi.

"Film yıldızı mı?" Alice daha iyi görebilmek için parmak uçlarına basarak sordu. "Yanıma gelmese iyi olur," dedi Carmen.

"Neden?" Alice sordu.

"Sarhoşken sürekli bana seslenirdi, o göt herif. Vinny'yi kızdırırdı."

Alice'in ağzı açık kaldı. "Sen eskiden...?"

Carmen tek omzunu silkerek, "Vinny'yle ben ara verdiğimizde bir haftalık bir kaçamaktı," dedi.

"Onun kalbini kırdı," dedi Lyla. "Kody bir film yıldızına göre oldukça iyi bir adam." Carmen kaba bir homurtu çıkardı. "Hadi ama Carmen, o gerçekten romantik."

"Hayır cevabını nasıl kabul edeceğini bilmiyor," dedi Carmen suratını ekşiterek ve bir sonraki ünlüyü işaret etti. "Dangalak geldi! Carter Raymond burada. Cidden, en son ne zaman futbol oynamış ki? Ne gösteriş meraklısı ama."

"Onu şahsen tanıyor musun?" Alice sordu.

"Kocanız Pyre Casinos'un COO'su olduğunda pek çok etkinliğe katılmak zorunda kalıyorsunuz. İnsanlarla tanışırsınız," dedi Carmen hazırlıksız bir şekilde.

Lyla, kendisinin Tanrı'nın dünyaya bir armağanı olduğunu düşünen sinema oyuncusu Jennifer Kingsley'i tanıyarak, "Burada yeterince uzun süre kalırsan ünlüleri şahsen tanırsın," dedi. Evet, Janice bazı önemli kişileri davet etmişti.

büyük bir kalabalık çeker.

"Ben mi? Ünlüler mi?" Alice gergin bir homurtu/kıkırdama çıkardı. "Hiç sanmıyorum."

Carmen barmene bir içki daha almasını işaret etti. "Ünlüleri toplum projelerinize dahil ederseniz, bu harika bir tanıtım olur."

"Bırakın bir ünlüyü, gönüllü bulmakta bile zorlanıyorum."

Carmen bir içki daha yudumlarken düşünceli görünüyordu. "Ne yapabileceğime bakacağım."

"Ne?" Alice sordu ama Carmen çoktan kalabalığın içinde kaybolmuştu.

"Gel, masamıza gidelim," dedi Lyla.

"Masa mı?"

"Janice bizim için bir masa ayırtmış," dedi Lyla ve onun elini tuttu. "Davetli olduğumu sanmıyorum. Bu Bay Pyre ve-"

"Ben de onun karısıyım ve davetli olduğunuzu söylüyorum," dedi Lyla ve onu kalabalığın arasından çekmeye başladı.

Müzik bangır bangır çalıyordu ve havada heyecanlı bir vızıltı vardı. Lyla, Janice'in kalabalığın arasında dolaştığını fark etti. fotoğrafçılar yeterince çekim yaptı. Dans pistinin yarısında Blade aniden ortaya çıktı ve yolu açtı. Lyla onun ceketinin arkasına tutundu ve patronunun masasında olmaması için bir düzine bahane uyduran Alice'i bırakmayı reddetti.

"Merhaba, sen kimsin?" Alice, Blade ona kabine girmesine yardım ettiğinde sordu.

Blade, "Ben Lyla'nın korumasıyım," dedi.

"Bodyguard mı?" Alice gözlerini kocaman açarak yineledi. "Daha önce... yüzünden mi tehlikedesin?"

"Gavin temkinli," dedi Lyla ve kulübün üzerinden dışarı baktı. "Şuna bakar mısın?"

Dans pisti ağzına kadar doluydu. İnsanlar pistte dans ediyordu. merdivenler ve yer olan her yer. Egzotik insanlardan oluşan bir kalabalık gibiydi. İçkiler akıyordu. Müziğin zorlayıcı ritmi insanları hareket etmeye teşvik ediyordu. Havada baştan çıkarıcı bir sis vardı.

"İşimi buna tercih ederim," dedi Alice endişeyle. "Bu hayatımda gittiğim ilk kulüp. Ne yapmam gerektiğini bile bilmiyorum."

"Öyle mi?" Lyla gözlerini dansçılardan ayırmadan sordu.

"Bir içki almam gerekiyor ve... ne?"

"Dans et," dedi Lyla.

"Nerede? Yer yok."

"Dans etmek için her zaman yer vardır," dedi Lyla ve ona göz kırptı. "Kulüpler bir fantezidir, insanların dertlerini unutup seksi bir yabancıyla flört edebilecekleri bir yerdir."

Alice ona kuşkuyla baktı. "Bunun cazibesini anlamıyorum."

Lyla sırtıttı. "Bazıları bilmez ama insanlar Vegas'a fantezilerini yaşamak için gelir. Gelin."

Lyla düşüncesizce Alice'in eline uzandı ve onu kabinden dışarı çekti. Blade içini çekti ama dans pistine doğru bir yol açtı ve bir heykel gibi yakınında durdu. Lyla, Alice'i kendine doğru çekerken bir utanç duygusu hissetti.

ve diğer kadının kaskatı kesildiğini hissetti. Alice hayatında hiç dans etmemiş ya da eğlenmemiş miydi? Herkesin bir ara kendini bırakması gerekirdi. Ne de olsa o da bu yüzden buradaydı. Bu gece dışarı çıkmıştı, böylece beyni kapanabilir ve sadece olabilirdi.

"Ritmi dinle," dedi Lyla ve kalçalarını oynattı.

Alice onu taklit etmeye çalıştı ama hareketleri sert ve beceriksizdi. Lyla, Carmen'in etrafını sarmış, elleri vücudunda açgözlülükle dolaşan ateşli bir adamla cisimleşmesine kadar bunu sürdürdü. Lyla bir acı dalgası hissetti

Carmen'i bir yabancıyla görmek onu derinden etkiledi. Carmen'in hayatına devam etmesi kaçınılmazdı ama bu çok yanlış geliyordu. Lyla yüzünü Alice'in saçlarına gömdü, böylece Carmen'in boğulmak için kendini başka bir adama kaptırmasına tanık olmak zorunda kalmayacaktı

kederini dışa vurdu. Alice hareket etmeyi bıraktı ve arkadaşını delirtmeye çalıştığı açıkça belli olan Carmen'e aval aval baktı.

Lyla etrafta sürekli yer değiştiren kalabalığa baktı. Bir adam kenarda durmuş dansçıları izliyordu. Çoğunlukla gölgede duruyordu ama ondan yayılan yoğunluk, onu tanıdığını fark etmeden önce dikkatini çekti. Eli, Lux'ta Gavin'e yaklaşan bir polisti çünkü bazı haydutlar annesini döverek komaya sokmuştu. Onu kaçıranlardan biri Eli'nin annesine yapılan saldırıya da katılmıştı. Eli, Gavin'den önce haydutu öldürmüştü. Hâlâ polis teşkilatında mıydı? Onu ilk gördüğü zamankinden farklı olarak, Eli simsiyah giyinmişti. Sanki ona olan ilgisini hissetmiş gibi başını çevirdi ve kalabalığın arasından ona baktı. Eli'nin iyi mi kötü mü olduğundan emin değildi ve işini şansa bırakmak istemiyordu. Blade'le göz göze geldi. Adam hemen ona doğru ilerledi.

"Eli," diye bağırdı.

Blade kalabalığı aradı. "Nerede?"

"O orada-" diye başladı Lyla ve Eli'nin gitmiş olduğunu görünce durdu. "Tam oradaydı."

"Ve seni gördü mü?" Blade talep etti.

"Evet. Göz teması kurduk." Lyla, şimdi kendi başına tempo tutmaya başlayan Alice'i serbest bıraktı. "O iyi mi?"

Blade alay etti. "Eli, annesi saldırıya uğradıktan sonra raydan çıktı. Polislik işini bıraktı, kanlı bir saldırıya geçti ve ortadan kayboldu."

Lyla'nın kalbi küt küt atmaya başladı. "Yani şimdiye kadar onu kimse görmedi mi?" "Gavin'in Eli ile bitmemiş bir işi var, ama biz onun annesini hedef alan çete üyelerini kovalarken öldürüldü."

"Neden annesine saldırdılar?"

"Güçlü bir uyuşturucu baronuna karşı mahkemede ifade vermesi planlanıyordu. Gavin, Eli'nin annesine yapılan saldırıyı çok geç olana kadar duymadı."

Lyla dansçıları aradı ama kalabalıkta kimseyi bulmak mümkün değildi. Blade'e doğru yaklaştı. "Yani...?"

Blade elini silahının üzerinde gezdirdi. "Bu yüzden gözlerimizi açık tutacağız. Gavin'e haber veririm."

Lyla keşke silahımı getirseydim diye düşündü. Yanında beliren Marcus dikkatini dağıttı, gözlerini Carmen ve azgın arkadaşına dikmişti. Marcus, Carmen ve partnerine doğru yürüdü, onlar da çarpışmalarını durdurup

Eziyet. Carmen'in ağızı açık kaldı ve adam ellerini kaldırarak geri çekildi. Marcus Carmen'i dans pistinden çekmeye çalıştı ama Carmen onu itti. Carmen Alice'i kalabalığın içine çekti, Marcus'u geride bıraktı, sinirli görünüyordu.

Sert eller Lyla'nın belinde dolaştı. Gavin onu kendine doğru çekerken Lyla sıçradı.

"Ben de seni arıyordum," dedi Gavin onun kulağına. "Sana özel odaları göstermek istiyorum."

"Gavin," dedi Blade.

Gavin ona doğru eğildi ve Blade konuştu. Lyla, Gavin'in etrafına bir göz attıktan sonra onu kolunun altına alıp dans pistinden çıkardığında ondaki değişime tanık oldu. Onu kalabalığın arasından geçirerek iki güvenlik görevlisi tarafından korunan bir odaya götürdü. Gavin kilidin üzerinde bir anahtar kartı sallarken Blade dışarıda bekledi. Gavin onu bir striptiz direği, siyah bir aşk koltuğu ve kulübe bakan bir duvarı olan loş bir odaya çekti. Lyla'nın kulübün duvarına monte edilmiş büyük aynalardan birine baktığını fark etmesi bir anını aldı.

"Bizi görebiliyorlar mı?" Lyla sordu.

Dans pistini görebiliyordu. Etraflarında masalar vardı. Çiftler öpüşüyor, içiyor ve gülüyordu. Müzik duvarlardan içeri giriyor ve kanını kaynatmaya devam ediyordu.

"Bu gizli odalardan yaklaşık on tane var. Her biri farklı," dedi Gavin. "Sen iyi misin?"

"Eli yüzünden mi?"

"Evet."

"Biraz ürkütüm ama beni aradığını sanmıyorum." "Bunu sana söyleten ne?"

"Onu fark ettim ama kalabalığı araştırıyordu. Ona baktığımı hissetti ve ben de Blade'i aradım."

"Eskiden benim için polis departmanındaki tekerlekleri yağlardı. O her zaman güvenilir, ama şimdi gevşek bir kanon. Gündeminin ne olduğunu bilmiyorum."

Lyla kalabalığa baktı ve sinirlerinin dağıldığını hissetti. "Bu konuda endişelenmemeliyiz. Bu gecenin tadını çıkarmalıyız."

Lyla döndü, onun gözlerindeki açlığı gördü ve bu odayı amacına uygun kullanacaklarını anladı. Onu hafifçe itti. Adam kanepeye oturdu ve onu kucağına çekmeye çalıştı ama Lyla geri çekildi ve

striptiz direğine doğru yürüdü. Lyla platforma çıktı ve elini direğin üzerinde gezdirdi. Gavin bir manken kadar hareketsizdi ve zorlukla nefes alıyordu.

"Carmen ve ben birçok ders aldık, ama beni hiç striptiz direğinde gördüğünü sanmıyorum, değil mi?" Lyla masumca sordu.

Boğazını temizledi. "Hayır."

"Hmm." Lyla direği yavaşça okşadı ve sonra etrafında yürüdü, stilettolarını sürükledi ve kalçalarını baştan çıkarıcı bir şekilde kaydırıldı. Yavaş bir dönüş yaptı, ayakları tamamen yerden kesildi, vücut ağırlığının onu sallamasına izin verdi

Gavin'in önünde durdu, bacaklarını iki yana açtı, elbisesinin yırtmacı kalçasının üzerindeydi. Bacaklarını ayırdı ve vücudunu öne doğru sallayarak sırtını kamburlaştırdı.

"Aman Tanrım!" Gavin bağırdı ve koltuktan fırladı.

"İzlemen gerekiyordu, dokunma," diye azarladı Lyla, bakışları aynanın diğer tarafında ne yaptığının tamamen farkında olmadan onun yanından geçip bir metreden daha az uzaktaki insanlara yönelirken.

"Sen dans ederken izleyebileceğimi sanıyorsan aklını kaçırmışsın demektir," diye hırladı.

"Otur Gavin, bırak senin için dans edeyim," dedi.

Kasıklarının arası açılmıştı. Adam çoktan gitmişti ama o bunu yapmak istiyordu. Duvarların arasından boğucu bir ritim geçti. Gavin kanepeye geri dönmedi. İki adımdan daha az bir mesafede durmuş, aç gözlerini ona dikmişti.

Lyla direğin önünde durdu, elleri başının üzerindeydi ve yavaşça, çok yavaşça yere çöktü. Gavin'in hırıltılı nefes alışını müzikten duyabiliyordu ve eli kasıklarına gitti ve sertçe kavradı. Boynundaki tendonlar öne çıkmıştı ve Lyla onun dayanamayacağını biliyordu. Lyla ona acıyarak ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü ve yükselirken poposunu dışarı çıkardı. Gavin küfretti ve onu yakaladı. Gavin onu dizlerinin üzerine yerleştirirken Lyla güldü.

kanepeye, kulübe bakıyordu. Adam elbisesini yukarı doğru kaydırırken ve ardından parmakları içine kayarken kışında soğuk hava hissetti. Lyla inledi ve sonra bir adam saçını düzeltmek için aynaya doğru eğilirken elini ağzına kapattı. Adam bir adım ötedeydi, ona bakıyordu ve Gavin onu becermek üzereydi.

"Gavin-" diye başladı ve kıvrılarak uzaklaşmaya çalıştı.

"Seni göremez," dedi Gavin onun kulağına, tek bir sert hamleyle içine girip onu kabzasına kadar kılıfına sokarken.

"Ama yapamam!" dedi, adamla birlikte Lyla'nın beş santim yakınına

gelen kadın da skandala uğramıştı.

Sıcak. "Aman Tanrım, Gavin!"

Gavin elini kadının elbisesinin içine sokup göğsünü sıkarak, "İnsanlar bu boktan şeylerden zevk alıyor, herkesin içinde sevişmek," dedi. "Seni seyircilerin önünde sıkmek benim için sorun olmaz. Herkesin senin bana ait olduğunu bilmesini istiyorum. Seni sadece ben sikebilirim."

"Yüzüğün bunun için olduğunu sanıyordum." Lyla onun altında kıvranıyor, önünde dudaklarını parlatan ve göğüslerini düzelten kız topluluğunu umursamıyordu. Adam yavaşça, kıvrıla kıvrıla soktukça, Lyla

tüm çekingenliğini kaybetti. Onu yüzlerce insandan ayıran tek şeyin bir ayna olması kimin umurundaydı ki? Erkeği onunla sevişiyordu. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

"Yüzük yeterli değil. Hiçbir şey yeterli değil," dedi Gavin onun kulağına ve itişlerini hızlandırdı. "Başkalarının sana bakmasına, senin başkalarına gülümsemene dayanamıyorum. Hepsini kendim için istiyorum."

"İçimde olan sensin," dedi Lyla, Gavin'in eli boğazını yakalarken.

"Ben tekim, *asla*," dedi Gavin onun kulağına karşı.

Gavin onu eve getirirken Lyla kendine dokundu. Lyla ellerini buğulanmış cama dayadı, nefes nefese kaldı ve gevşemeden önce cama doğru kıvrandı. Genç bir kadın cama yaklaştı ve kendine/Lyla'ya göz kırpıp kalabalığın içinde kaybolmadan önce kışını kontrol etti.

"Düzeltmeye ihtiyacım vardı," dedi Gavin çekilip öpücüklerini kadının omurgasında gezdirirken. "Bu lanet elbise."

Lyla ürperdi ve titreyerek topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu. "Bunun hiç hafifleyeceğini düşünüyor musun?"

"Bunu hayal bile edemiyorum." Yüzünü buruşturdu ve onu uzun uzun öptü. "Belki birkaç çocuğumuz olursa, onu dizginlemek zorunda kalırım..."

"Sen çocuk delisisin," dedi başını sallayarak ve elbisesini düzelterek.

"Hamilelik testi yaptırdın mı?"

"Geçenlerde regl oldum."

Gavin fermuarını çekti. "Oyunumu geliştirsem iyi olacak." "Biraz daha hızlanırsan yürüyemeyeceğim."

Gavin onu ayağa kaldırdı, yüzünü kavradı ve öptü. "Seni seviyorum, Lyla Pyre."

Titrek bir nefes verdi. "Sana inanıyorum."

"Güzel." Kızın kışını tokatladı. "Madem beni buraya gelmeye zorladın, önce dolaşacağız, sonra da bütün hafta sonunu yatakta geçirmek için eve gideceğiz."

Lyla muhafızların şehvet dolu sırtışılarını ve Blade'in dışarı çıkarkenki sırtışını görmezden geldi. Güzel görüldüğünden emin olmak için aynaya gitti ve

Kimse içeriği göremiyordu. Lyla kendini gördü, tembel gözlü, ruju bulaşmış ve saçları dağınıktı ama bir gece kulübü için son derece şıktı. Gözleri maskedeki yarıkların arasından parlıyordu.

Gavin onu aldı ve Gavin'in tanıdıklarıyla görüştüğü, konaklamalarını sorduğu ve kulüp hakkında geri bildirim aldığı VIP masalarını dolaştılar. Bazı ünlüler doğrudan Manny ve cinayeti hakkında sorular sordu. Gavin gerçeği söyledi - cinayeti işleyen her kimse henüz yakalanmamıştı ve hâlâ kayıptı. Gavin Lyla'yı karısı olarak tanıttı. İnsanlar merakla ya da sanki az önce seviştiklerini biliyorlarmış gibi bilmiş bir gülümsemeyle aralarına bakıyorlardı. Gavin'in elleri sürekli Lyla'nın kışında, çıplak sırtında ya da karnında geziniyordu. Kody Singer onu Gavin'den uzaklaştırmaya çalışacak kadar aptal olan tek kişiydi, muhtemelen Carmen'i sormak için. Kody ona iki kelime bile söyleyemeden Gavin onu kafasından yakalamıştı.

Gavin, "Karıma dokunmayacak ya da onunla konuşmayacaksın," diye emretti.

Kargaşaya odaklanan paparazzilerin flaşları patladı. Gavin Kody'yi bırakma konusunda hiçbir işaret göstermeyince, Lyla omzuna bir yumruk attı.

"Onu tanıyorum, Gavin!" Lyla bağırdı.

Gavin ona döndü ve zavallı Kody'nin boynunu sıktı. "Onu nereden tanıyorsun?"

Kody'nin boğulduğunu duydu ve Gavin'i tekrar yumrukladı. "Onu Carmen'den tanıyorum. Bırak onu!"

Janice ortaya çıkınca Gavin Kody'yi serbest bıraktı. Janice ağzı tıkanan film yıldızından paparazzilere, sonra da her zamanki gibi sakin olan Gavin'e baktı.

"Ne oldu?" Janice paparazzileri uzaklaştırmaya çalışırken "Ne oldu?" diye sordu.

"Yanlış anlaşılma," dedi Gavin, Kody'yi ayağa kaldırıp sırtını sıvazlarken. "İyisin, değil mi?"

Kody paparazzileri görene kadar korkmuş görünüyordu. O bir A listesiydi. sinema oyuncusu olmasının bir nedeni vardı. Yüzü dünya standartlarında bir gülümsemeye dönüştü ve paparazziler hayal kırıklığına uğramış bir şekilde kameralarını indirdiler. En kısa sürede Janice paparazzileri uzaklaştırdı, Kody seri katilmiş gibi Gavin'den uzaklaştı. Lyla hatasını telafi etmeye çalıştı ama Kody bulaşıcı bir hastalığı varmış gibi geri çekildi.

Lyla özür dileyen bir ses tonuyla Kody'ye "O benim kocam," dedi.

"Gidiyoruz," diye buyurdu Gavin ve onu kulüpten dışarı sürükledi.

Lyla, "Tanrım, tam bir psikopatsın," diye homurdanırken Blade kıkırdayarak onu takip etti. "Benimle konuştuğu için birini öldüremezsın."

"O pislik elimi görmedi mi? Parmağındaki yüzüğümü?" Gavin homurdandı.

"Carmen hakkında bilgi almak için benimle konuşmak istedi."

Gavin onu cipin arkasına itti ve yanına bindi. "Önce Marcus, şimdi de o pislik. Ne oluyor lan? Carmen az önce

kocası. Belki de giyim tarzı yüzündendir," dedi Gavin suratını

ekşiterek. "Peki ya Marcus? Onunla ilgileniyor mu?"

"Onun ne olduğunu bilmiyorum. Ona bu işe karışmamasını söyledim, o da bana karışmamamı söyledi."

"Bunu sana o mu söyledi?" Git Marcus, diye düşündü.

Gavin bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Lanet olası dünya yan yatıyor. Kahretsın."

ONUNCU BÖLÜM

Lyla

"Çok güzelsin."

Siyah takım elbiseli ve beyaz maskeli bir adam onun üzerinde geziniyordu. Eldivenli başparmağını ılık bir sıvıyla kayganlaştırarak dudaklarına götürdü. Kanın demir tadı diline dokundu. Lyla tükürmeye çalıştı ama adam bir eliyle ağzını kapattı. Manny'nin kanı boğazından aşağı süzülürken Lyla öğürdü. Dipsiz siyah gözler maskedeki yarıklardan ona bakıyordu.

"Bunu sana yapmak zorunda olmam çok yazık. Yanlış zamanda yanlış yerdesin bebeğim."

Göz ucuyla metalin parıltısını gördü ve başına gelecekleri anladı. Ne kadar mücadele ederse etsin, kendini savunamazdı. Bıçak deriyi ve kasları kesip geçerken acı karnını parçaladı. Bir kan fışkırması hissetti ve ardından saldırgan tekrar, tekrar ve tekrar bıçağı sapladı. Hiç erteleme yoktu.

Lyla çığlık atarak yatakta doğruldu, parmakları pençe şeklinde kıvrılmıştı ve suç lordunun gözlerini oymaya çalışıyordu. Lyla, Manny'nin malikanesinde değil de Gavin'le birlikte yaşadığı evin ana süitinde olduğunu fark edene kadar gözyaşları içinde etrafına baktı. Lyla ileri geri sallanıyor, saldırının canlı anılarını ve Manny'nin kanının tadını uzaklaştırmaya çalışıyordu. Kontrolsüzce titriyordu ve soğuk ter tabakasıyla kaplıydı. Anılar hiçbir uyarıda bulunmadan gelip ona öyle bir güçle çarptı ki, koruyucu bir topun içine kıvrıldı.

Lyla, Gavin'in o gün için çoktan gitmiş olmasına şükreliyordu. Carmen'den gelen bir mesaj onu geçmişten alıp bugüne getirdi. Bugün o

Alice'e köpek barınağında yardım etmesi gerekiyordu. Evden çıkmak istemiyordu ama gitmezse Gavin bir şeylerin ters gittiğini anlayacaktı. Lyla kendini giyinmeye, makyaj yapmaya ve aşağı inmeye zorladı.

"Lyla," dedi Blade ve bekleyen cipi işaret etti.

"Arabayı kendim kullanmak istiyorum," dedi güneş gözlüğü kalkanı için sevinerek. Gözleri hâlâ biraz şişti. Blade bu küçük ayrıntıyı Gavin'e bildirecekti.

Blade tereddüt etti ve sonra, "Güvenlik açısından, bu daha güvenli bir seçim." dedi.

Gavin'in Aston Martin'inin anahtarlarını uzattı. "Adamlardan biri arabayı getirebilir mi?"

"Lyla..."

"Blade, bugün olmaz," dedi kısaca.

Blade anahtarları adamlardan birine attı ve telefonunu çıkardı. O Gavin'le konuşurken Lyla ters ters baktı.

"Lyla arabayı kendisi kullanmak istiyor," dedi Blade ve telefonu ona uzattı.

Lyla onu kaptı. "Arabayı kendim kullanacağım." "Neden?" Gavin sordu.

"Çünkü istiyorum." "Bu daha güvenli-"

"Bugün biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var, Gavin," dedi ve sesi titredi.

"Sorun nedir?"

"Hiçbir şey. Sadece kendim sürmek istiyorum."

Gavin bir süre hiçbir şey söylemedi ve sonra, "Telefonu Blade'e geri ver." dedi.

Lyla kendisine söyleneni yaptı ve aceleyle Aston Martin'e gitti. Direksiyona geçtiğinde koruma gözlerini kırptırdı. Blade bir SUV'ye doğru koştu ve sürücü koltuğuna oturdu. Nefes nefese kaldı. Tanrı'ya şükür Gavin konuyu zorlamayacaktı.

Isabel Teyze'nin evine doğru ilerlerken iki cip onu çevreledi. Evin önüne park ettikten sonra içeri girdi ve teyzesiyle sohbet etti. Carmen aşağıya Uggs, yırtık kot pantolon ve bluzla gelmeden önce.

"Neden kendin sürüyorsun?" Carmen dışarı çıktıklarında sordu.

"Çünkü öyle hissediyorum," diye tersledi Lyla.

Carmen'in kaşları kalktı. "Neyin var senin?"

"Kötü rüyalar." Lyla anahtarı kontakta çevirirken kürek kemikleri arasındaki kaşıntıyı dindirmek için omuzlarını yuvarladı.

"Gavin'le kavga mı ediyorsun?"

"Hayır."

"Incognito'ya hıyarlık ettiği için mi?"

Lyla araba yolundan geri geri çıkarken Carmen'e baktı. "Hayır.

Neden?" "Gavin ve Kody bütün gazetelerdeydi."

"Bu senin hatan," dedi Lyla suratını ekşiterek. "Sanırım Kody bana seni sormak istedi. Beni kenara çekmeye çalışınca Gavin sinirlendi."

"Sana söylüyorum, Kody aptalın teki."

"Peki ya sen?"

Carmen güldü. "Beş kadehten sonra Alice'in iyi bir arkadaş olduğu ortaya çıktı."

"Ne? Carmen, onu bozmadın, değil mi?"

"Sadece birazcık. Bağırsaklarını kustuğunda onunla ben ilgilendim. Alice ertesi gün işe gidemedi ve bir daha benimle parti yapmamaya yemin etti. Kahve içebilir miyiz?"

Lyla mahalleden geçerken Blade şerit değiştirip neredeyse birini yoldan çıkaracakken gözlerini devirdi.

"Zavallı Alice. Ne tür bir kahve istersin?" Lyla arabasını Starbucks'ın arabaya servis bölümüne yanaştırırken sordu.

"Bana üç boy latte ve akçaağaçlı çörek getir. Ne istiyorsun?" "Hiçbir şey."

"Hasta mısın?"

"Hayır." Güçlendirici bir nefes çekti ve yüzeyin hemen altındaki gözyaşlarını aşağı itti. "Ben sadece şirret biriyim ve hiçbir şeyin tadı güzel değil."

Carmen koltuğuna yerleşti, kahvesini içerken ve çöreğini kemirirken mutlu bir şekilde mırıldandı. Lyla GPS talimatlarını takip ederek köpek barınağına gitti. Barınağın önünde Alice ve bir fotoğrafçıyla birlikte kumarhane çalışanlarından oluşan bir otobüs vardı. Herkes Pyre Casino logolu parlak turuncu tişörtler giymişti. Lyla yaklaşırken Alice ellerini çırpı ve Carmen'e soğuk bir gülümseme verdikten sonra onları diğer gönüllülerle tanıştırdı. Alice onu Gavin'in karısı olarak tanıttığında alçak sesle bir şaşkınlık mırıltısı duyuldu. Blade ve diğer muhafızlar da gruba katıldı ve aynı tişörtleri giymek zorunda kaldılar. Alice yapacakları işlerin bir özetini verdi; bunlar arasında banyo yapmak, kulübeleri temizlemek ve köpekleri gezdirmek de vardı.

"Burası hapishaneye benziyor," dedi Carmen nefes nefese Lyla'ya.

Lyla kabul etti ve bir görevlinin onları binanın içinde gezdirmesini dinledi. Köpekler kafeslerine yaslanıp dikkat çekmek için bağıırıp çağırdıkça Lyla'nın kalbi sıkışıyordu. Lyla durdu ve ellerini bir kapıya bastırdı. Büyük gri bir Pitbull arka ayakları üzerine kalktı ve elini yaladı.

"Selam oğlum," diye fısıldadı. "Harikasın."

"Gavin'in yeni bir yatak arkadaşı olabilir," dedi Carmen hınzır bir sırıtışla. "Hak ettiğini buldu."

Lyla kendini Beau adlı Pitbull'dan uzaklaşmaya zorladı ve köpek barınağı turunu tamamladı. Lyla köpekleri gezdirmeyi tercih ederken Carmen banyo istasyonunda yardımcı olmaya karar verdi. Lyla'nın kafesten çıkardığı ilk köpek, yanından geçerken diğer köpeklere havlayan küçük bir Yorkie'ydi.

Lyla aslında yürüyüş yolunu rahatlatıcı buluyordu, ancak Yorkie'nin Yolun yarısına kadar dayanacak gücü yoktu. Lyla köpeği kulübeye geri taşıdı ve diğer personelin köpeğin gezdirildiğini bilmesi için köpeğin kağıdına bir işaret koydu. Lyla köpek üstüne köpek aldı ama bir yere varamıyor gibiydi. Çok fazla köpek vardı ve yeterli sayıda gönüllü yoktu. Blade'in kulübeleri temizlediğini görmek kalbini ısıttı. Katılmak zorunda değildi ama iyi bir adam olduğu için bunu yapıyordu. Bu sabah sinir krizi geçirip işini zorlaştırdığı için kendini sürtük gibi hissediyordu.

Saatler geçti. Herkes öğle yemeği yemek için mola verdiğinde, Lyla Beau'nun yanına gitti. Pitbull sakinleşene kadar onunla konuştu. Kulaklarının arkasını kaşıdı ve sevinçle gözlerini kapattığında gülümsedi. Lyla kulübeyi açtı ve Beau tasmaını çekmesine rağmen Dışarı çıktıklarında rahatladı. Havayı kokladı ve onun yanına geçmeden önce şakacı bir şekilde zıpladı.

Lyla, Beau'nun kafesinden kurtulduğu için duyduğu sevinci anlayabiliyordu. Yavaş yavaş yeniden yaşamayı öğreniyordu. Bu köpekler terk edilmişti ve birilerinin onları eve almasını umuyorlardı. Onların da kendisi gibi ikinci bir şansa ihtiyacı vardı. Flashbackler onu en garip zamanlarda vuruyordu. Yüzüyor ya da televizyon izliyordu ve birden soğuk terler döküyor, bıçaklandığını hatırladıkça nefes alamıyor ya da Manny'nin işkence görmüş çığlıklarının bombardımanına tutuluyordu. Carmen onu rahatlatı

Yaşadığı onca şey düşünüldüğünde panik atakların normal olduğunu söyledi. Lyla Gavin'e söylemek istemedi çünkü yapabileceği hiçbir şey yoktu ve onun da savaşması gereken kendi şeytanları vardı.

Lyla Beau'ya baktı ve hikâyesinin ne olduğunu merak etti. Tacize mi uğramıştı yoksa ailesi ona bakamayacaklarına mı karar vermişti? Belki de yol kenarında bulunmuştu? Beau koşar adımlarla ilerliyor, onlar ilerledikçe çalıları ve ağaçları işaretliyordu. Geçmişinde ne olursa olsun, bu onun anın tadını çıkarmasını engellemiyordu. Lyla başını güneşe doğru eğdi, derin bir nefes aldı ve her şey karardı.

Yüzüne ıslak ve yapışkan bir şey kaydı. Lyla yüzünü yana çevirdi ve inledi. Bir çığlık ve ardından çakılların üzerinde koşan birinin sesini duydu. Lyla gözlerini güneş ışığına karşı siper etti ve tepesinde dikilen, dili sallanan Beau'ya göz kırptı. Köpek nefesinin kokusunu aldığı anda yüzünü buruşturdu.

"Aman Tanrım! Ne oldu? Köpek sana saldırdı mı? Bay Pyre beni öldürecek!" Alice, Beau'nun tasmaından tutup onu yürüyüş yolunda sırtüstü yatan Lyla'dan uzaklaştırırken bağırdı.

"Bana saldırmadı. Sanırım bayıldım," dedi Lyla ve doğrulduğunda bir elini alnına götürdü. Yüzünü dizlerinin arasına gömdü ve düzgün düşünmeye çalıştı.

"Ara mı verdin?" Alice sordu. "Hayır."

Alice ellerini ovuşturarak, "Aman Tanrım, CEO'nun karısını çok çalıştırdım," dedi.

"Hayır, ben iyiyim. Sadece bugün kendim gibi hissetmiyorum. Bir içki almadan önce köpeği gezdirecektim."

"Phil! Phil! Phil! Buraya gel, olur mu? Bayıldı!" Alice iyi kullanılmış spor ayakkabılarıyla aşağı yukarı zıplayarak konuştu.

Yıpranmış bir kot pantolon ve gri bir tişört giyen çekici bir adam yanlarına geldi. Lyla'nın yanına çömelmeden önce köpeği sevdi. Phil ona tedirgin edici, delici bir bakış attı.

"Nasıl hissediyorsun?" Phil sordu.

"Berbat," diye itiraf etti Lyla.

"Bu sıcak hiç yardımcı olmuyor," dedi ve onu ayağa kaldırdı.

Lyla ayaklarının üzerinde sallandı ve görüşünü bozan siyah noktaları göz kırparak uzaklaştırmaya çalıştı. Phil tutuşunu sıkılaştırdı.

"Gel, seni klimaya sokalım," dedi ve içeri girmesine yardım etti.

Alice, Lyla'nın bacağıının arkasını sanki onun için endişeleniyormuş gibi dürten Beau'yu takip etti. Phil onu bir yöne götürürken, Alice de Beau'yu kulübesine geri götürdü. Lyla sessizce Beau'ya geri döneceğine dair söz verdi ve ona iyi bir yürüyüş sağlar. Yolda bayılması onun suçu değildi. Kahretsin. Gün ışığını görmesi ne kadar sürer?

Phil onu bir dolaptan daha büyük olmayan bir ofise götürdü. Duvarlar kedi ve köpek resimleriyle kaplıydı. Phil bir su şişesinin kapağını açtı ve ona uzattı. Lyla sağlıklı bir yudum aldı.

"Al."

Phil bir avuç buğday krakeri uzattı. Normal şartlar altında Phil'in temiz olduğu şüpheli ellerinden kraker almazdı ama çaresizdi. Lyla teşekkür etmek için başını salladı ve bir şeyler atıştırmaya başlayınca anında kendini daha iyi hissetmeye başladı. Phil ona yine o doğrudan bakışını attı.

"Ne?" Lyla savunmaya geçercesine sordu.

"İnsanlar öylece bayılmaz. *O kadar da* sıcak değil." "Biliyorum. Bütün gün kendimi garip hissettim."

Phil başını yana eğdi. "Hamile misin?" Vücudu soğurken bile başını salladı. "Hayır." "Nereden biliyorsun?"

Ona ters ters baktı. "Neden bilmek istiyorsun?"

"Beni dava etmeni istemiyorum."

"Ne?"

"Burayı ben işletiyorum. Bayılan gönüllüler iyi bir reklam değildir."

"Oh. Şey, şimdi iyiyim." Ama ayağa kalkmadı çünkü bacakları hala titriyor.

"Belki de hastaneye gitmelisin." "Hayır."

"İsrar ediyorum. Eğer hamile değilsen başka bir şey olabilir. Şansa bırakmak istemezsin. Ayrıca, bok gibi görünüyorsun."

Lyla buna yanıt veremedi. Carmen kapıda belirdi. Kuzeni sanki ıslak tişört yarışmasına katılmış gibi görünüyordu. Üstü neredeyse şeffaftı, kot pantolonu kürkle kaplıydı ve Uggs ayakkabıları her adımında gıcırıyordu. Phil canlandı.

"Bayıldığınızı duydum," dedi Carmen. "Hasta mısınız?"

"Hasta değilim, sadece midem bulanıyor," dedi Lyla ve Phil'e pis bir bakış attı. "Kimsin sen?" Carmen doğrudan konuya girerek sordu.

"Ben Phil, veterinerim."

Carmen kaşlarını kaldırdı. "Ve sen de Lyla'yı muayene ediyorsun?"

Görünüşe göre Carmen bunun komik olduğunu düşündü çünkü sırttı. Phil'in kafası sanki Carmen'in güzelliği üzerinde fiziksel bir etki yaratmış gibi geriye doğru tekmelendi. Lyla eglense mi yoksa sinirlense mi bilemedi.

"Profesyonel görüşünüze göre, onun nesi var? Sence piresi mi var yoksa kızgınlık döneminde mi?" Carmen alaycı bir ciddiyetle sordu.

"Hamile olduğunu sanıyordum ama o bunun mümkün olmadığını söylüyor," dedi Phil. Carmen'in kafası Lyla'ya doğru döndü. "Hamile mi?"

"Ben değilim," dedi Lyla.

"Ne? Nereden biliyorsun? Bir şey mi kullanıyorsun?"

Lyla Phil'e sert bir bakış attı ama o yerinden kıpırdamadı. Boktan ofisindeki egzotik yaratık onu büyülemişti. Lyla nemli alnını sildi.

Lyla, "Geçenlerde adet gördüm," dedi.

Carmen Phil'e baktı. "Hamileyken de fark edebilir, değil mi?"

Phil gözlerini kırptırdı. "Üreyen insan kadınlar hakkında pek bir şey bilmiyorum."

"Pekâlâ," diye söylendi Lyla ve kendini zorlayarak ayağa kalktı.

"Sanırım bugünlük işim bitti. Beau ve diğerlerini gezdirmek için tekrar geleceğim."

Carmen, "Teşekkürler Doktor," dedi ve Lyla'yı koridora kadar takip etmeden önce Phil'e göz kırptı. "Hamile olmadığına emin misin?"

"Olumlu."

Blade onlara doğru koşarken Carmen hiçbir şey söylemedi. Durdu ve çok belirgin bir kaka kokusu aldılar. Carmen ve Lyla bir adım geri çekildiler.

"Ne oldu? Alice bayıldığını söyledi," dedi Blade.

"Ben iyiyim," dedi Lyla ve iyi olduğunu göstermek için zıpladı ve başka bir mide bulantısı dalgası onu vurduğunda anında pişman oldu.

"Biliyor musun, sanırım gerçekten bir şeyler yemem gerekiyor."

"Sana bir sandviç getireyim."

Daha önce sucuğun kokusunu aldığında neredeyse öğürüyordu. "Hayır, bir şeye ihtiyacım var..." Elini salladı. "Hafif ve taze."

"Ne gibi?"

"Erişte salatası gibi bir şey," dedi Lyla, kulağa çılgınca geldiğini bildiği halde umursamadan. Bir süpermarketin şarküteri bölümünden hafif, kabarık bir yemek istiyordu. Tam olarak ne istediğini bilmiyordu ama...

"Tamam," dedi Blade ve telefonunu çıkardı. "Gavin'i aramam

gerekiyor." "Benim hakkımda mı? Blade, hiçbir şey olmadı!"

"Ölmemi mi istiyorsun?" Blade tuşlarken sordu.

"Ben-" Dişlerini sıktı ve Blade konuşmadan telefonunu kapdı.

"Bıçak mı? Ne oldu?" Gavin telefonun diğer ucundan kabaca sordu. "Hey, bebeğim," dedi Lyla ve Blade'in elini tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Lyla?"

Lyla, "Evet, köpek barınağında bir şey oldu ve Blade aşırı tepki veriyor," dedi ve Blade'in bakışlarını görmezden geldi.

"Ne oldu?"

Lyla irkildi. Gavin'in sesi sakindi ama o daha iyi biliyordu. "Sadece kendimi iyi hissetmiyorum, hepsi bu. Yine de ben iyiyim. Şimdi gidiyoruz."

"Hasta mısın? Doktor çağırayım mı?"

"Hayır, ben iyiyim. Çok fazla güneş var," dedi Lyla. "Eve mi gidiyorsun?"

"Önce bir şeyler yemek istiyorum, ama ondan sonra, evet." "Tamam. Akşam görüşürüz."

"Tamam. Seni seviyorum," dedi Lyla ve telefonu kapattı. Telefonu Blade'e geri verdi. "Ben iyiyim."

Başını salladı ama zorlamadı. Lyla, kendisine biraz dinlenmesini söyleyen Alice'ten özür diledi. İlk "iş" ve birkaç saat içinde bayıldı. Bu da neydi böyle? Gavin onun bayıldığını duyarsa, bunu gönüllü olmaması gerektiğine dair bir işaret olarak görürdü ki bu saçmalıktı. Belki de bu sabahki olaydan sonra gönüllü olmamalıydı.

Blade onun araba kullanmasına izin vermedi, ki bu muhtemelen iyi bir şeydi. Aston Martin'in anahtarlarını, görevlerini tamamlamak için kalacak olan muhafızlardan birine verdi. Arabaya bindiklerinde Carmen alışılmadık derecede sessizdi.

SUV. Lyla kemerini bağladı, arkasına yaslandı ve gözlerini kapattı. Blade'e hangi süpermarkete gideceğini söyledi ve hepsi oldukça kötü koktuğu için camları indirdi.

"Ben her şeyi mahvetmeden önce, köpekleri nasıl yıkıyordun?" Lyla sordu.

"Bu köpeklerden bazılarının hiç banyo yaptığını sanmıyorum. Benimle deli gibi mücadele ettiler ama sonrasında harika görünüyorlardı. Köpeklerden biri onu kurutmaya çalıştığımda uludu. Geri dönmek istiyorum. Çok fazla yardıma ihtiyaçları var."

"Eminim Phil bundan keyif alacaktır," dedi Lyla ve Blade'in omzunu sıvazladı. "Yardım ettiğin için teşekkürler."

Blade omuz silkti ve cevap vermedi. Arabayı park etti ve dükkâna girdiler. Carmen bir el sepeti kapıp ortadan kaybolurken, Lyla da ve bir makarna salatası buldu. Blade kendisi için bir şeyler alırken o da taze ekmek ve sürülebilir yiyecekler aldı. Carmen ortaya çıktı ve her şeyin parasını ödemek için ısrar etti. Lyla üç alışveriş torbasından birini kaptı.

"Ne aldın?" diye sordu.

"Ufak tefek şeyler. Senin evinde yiyeceğim ve çocuklardan biri beni daha sonra eve götürebilir," dedi Carmen.

Lyla salatasını yemekle ve bir parça ekmek koparmakla o kadar meşguldü ki umursamadı bile. Carmen ona soğutulmuş yeşil çay uzattı. Lyla şaşkındı ama kabul etti ve serin içeceğin tadını çıkardı. Her şeyi eve taşıdılar ve masada yediler.

"Hadi, içkini bitirmen gerek," dedi Carmen. "Susuz kalmışsın."

Lyla kuzenini memnun etmek için içkisini bitirdi, böylece yaygarayı kesecekti. Carmen tanıştığı farklı köpekler ve onların ihtiyaçları hakkında sohbet etti. Lyla, Carmen'in hoşuna gittiği için mutluydu ve tekrar gitmek istiyordu. Lyla da aynı fikirdeydi, aklında Beau vardı. Pitbulların kötü bir şöhreti vardı ama Beau çok tatlıydı. Blade ve Carmen sohbet ederken, Lyla işlemek için üst kata çıktı. Carmen kapıyı yumrukladığında irkildi.

"Ne yapıyorsun sen?" Carmen bağırdı.

Lyla kapıya baktı. "Um, tuvaleti kullanıyorum." "Bir numara mı, iki numara mı?"

Cidden mi? "Neden umursuyorsun?" "Çünkü benim de işlemem lazım." "Başka bir tuvalete git!"

"Neden? Bir numarayı yapacağını söylemiştin. Sadece sifonu çekme." "Ne?"

"Suyu boşa harcıyorsunuz ve biz çölde yaşıyoruz!" Carmen vurgulamak için elini kapıya vurdu. "Suyu olabildiğince tasarruflu kullanmalıyız. mümkün!"

Lyla, Carmen'in taşkınlıklarına ve tuhaflıklarına alışkındı. Kapıyı kuzenine açtı, o da onu bir kardeş gibi sırtından alkışladı ve kapıyı yüzüne kapattı. Lyla aşağı indi ve aşçıyı mutfakta buldu.

"Bugün nasılsınız Bayan Pyre?" diye sordu.

"Ben iyiyim," dedi Lyla ve buharda pişmiş brokolinin kokusunu alınca geri çekildi.

"Bir sorun mu var?"

Lyla elini yüzünün önünde salladı. "Bilmiyorum." Aşçı ona baktı. "Brokoli seviyorsun, değil mi?"

"Normalde öyleyimdir ama... belki de tuhaf bir hastalığa yakalanmış olabilirim."

"Bir böcek," diye tekrarladı aşçı. "İstediğin her şeyi hazırlayabileceğimi biliyorsun. Canınızın ne çektiğine göre yemek pişirebilirim. Geçmişte Bay Pyre yemekleri evde yapıp teslim etmemi tercih ederdi ama özel bir şey isterseniz buraya gelmeye karşı değilim."

"Oh, hayır, ben iyiyim. Eminim geçecektir."

Merdivenlerin tepesinden kan donduran bir çığlık duyuldu. Lyla, Blade'i de peşine takarak merdivene doğru koşmaya başladı. Lyla büyük banyoya koştu ve Carmen'i yerde, göğsüne bir şey tutmuş, başını eğmiş, ileri geri sallanırken buldu. Bu da neydi böyle? Kuzeninin bir yas dönemi geçirip geçirmediğini merak eden Lyla dizlerinin üzerine çöktü ve kollarını Carmen'e doladı.

"Yaralandın mı?" Lyla sordu.

Carmen başını salladı. Blade onları yalnız bırakmak için kapıyı kapattı.

"Neler oluyor?" Lyla sordu.

Carmen tutarsız bir şeyler mırıldandı.

"Ne? Carmen, beni korkutuyorsun."

Carmen gözyaşlarına boğulmuş yüzünü kaldırdı. Lyla onun yüzündeki geniş sırtışla irkildi.

"Hamilesin," dedi Carmen.

Lyla'nın kolları çözüldü. "Ne? Sen neden bahsediyorsun?"

"Tuvalette bıraktığın çiş kullanarak hamilelik testi yaptım."

Lyla'nın Carmen'in ne söylediğini anlaması bir an aldı. İçine girdiğinde, Lyla kışının üzerine düştü. Kuzeni, üzerinde 'hamile' yazan beyaz bir değnek uzattı. Lyla testi kaptı ve sanki sekiz topmuş ve kelimeler değişecekmiş gibi salladı.

"Olamam. Daha iki hafta önce regl oldum."

"Telefonumdan baktım. Başlangıçta, hamile olduğunuzu hala anlayabilirsiniz."

Lyla içinden geçen duyguları tarif edemiyordu. Ayağa fırladı ve asasını kuzenine doğru savurdu. "Bunu yapmaya hiç hakkın yoktu!"

Carmen ona baktı. "Bilmek istemiyor musun?"

Lyla haber karşısında şaşkına dönmüş bir halde banyoda volta atıyordu. Hâlâ panik atakların, kötü rüyaların ve depresyonun üstesinden gelmeye çalışıyordu ve şimdi de hamile miydi? Lyla durdu ve başını salladı. "Bir tane daha almak istiyorum test."

Carmen ayağa kalktı, onu dikkatle izliyordu. "Lyla, bu tür şeylerin sahtesini yapamazsın."

"Ama ben hazır değilim," diye kekeledi Lyla.

Carmen iki elini de havaya kaldırdı. "Bekle, hamile kalmak *istiyor* musun?" "Evet. Hayır. Şimdi değil."

"Ama herhangi bir doğum kontrol yöntemi kullanmadın. Bunun bir olasılık olduğunu biliyor olmalıydın."

Lyla bunu görmezden geldi. "Mağazadan bir test mi aldın?" "Evet."

"Bir tane daha var mı?"

"Evet. Tekrar işeyebilir misin?"

"Bu yüzden bana o yeşil çayı verdin, değil mi?" Lyla sordu.

Carmen başını salladı.

Lyla'nın işemesi gerekmiyordu, bu yüzden asayı çöpe attı ve Carmen'i de peşine takarak aceleyle aşağı indi. Blade hiçbir yerde yoktu, ki bu iyi bir şeydi, çünkü Lyla bir şeylerin ters gittiğini gizleyemezdi. Carmen alışveriş çantasından bir buket çiçek çıkarıp yemek masasının üzerine dizerken Lyla iki şişe su içti.

Lyla hareketsiz kalamadı. Biraz temiz hava almak için dışarı çıktı ve kollarını kendine sararak havuzun etrafında volta attı. Hamile olamazdı, değil mi? Evet, hapları almamıştı, bu da onu hamileliğe açık hale getiriyordu ama evleneli dört aydan az olmuştu. Gavin'in süper spermi olma ihtimali neydi? Tanrım, Gavin çok mutlu olurdu. Lyla iki eliyle yüzünü kapattı. Gavin Pyre, eski suç lordu.

Pyre Casinos, kocası ve belki de bebeğin babası. Hamile... Lyla karnında büyümekte olan varlığı düşündüğünde bir koruma, neşe ve dehşet dalgası hissetti.

Bir sonraki test için hazır olduğunda, derin bir sohbete dalmış olan Carmen ve aşçının sözünü keserek hızla eve girdi. İkinci gebelik testi makyaj masasının üzerindeydi. Lyla üzerindeki yazıyı okumaya çalışıyordu.

Carmen içeri girdiğinde yönleri.

"İşte."

Carmen kutudan asayı çıkardı, kapağını açtı ve onu tuvalete doğru itti. "Buraya işemen gerekiyor," diye talimat verdi.

Carmen belli ki hiçbir yere gitmiyordu ve Lyla kendini garip bir şekilde savunmasız hissediyordu, bu yüzden hiçbir şey söylemedi. Lyla çubuğa işedikten sonra Carmen çubuğu tekrar kapatıp tezgâhın üzerine koydu.

Carmen, "Şimdi on dakika bekleyeceğiz," dedi.

Lyla küvetin kenarına oturdu ve ellerini birbirine kenetledi. "Aman Tanrım."

Carmen onun yanına oturdu. "Heyecanlanmadın mı?"

"Bilmiyorum. Bunun bir olasılık olduğunu biliyordum ama hamile kalacağımı hiç düşünmemiştim." Gözlerini, hayatını değiştirecek olan masum görünümlü asadan alamıyordu.

"Çocuklar hakkında konuştunuz mu?" "Evet. Onları çok istiyor."

"Şey, o senden daha yaşlı."

"Evet." Tereddüt etti ve sonra itiraf etti: "Hapisteyken rüyasında Nora adında küçük bir kız görmüş. Rüyanın o kadar gerçek olduğunu söylüyordu ki onun kokusunu alabiliyor, ağırlığını göğsünde hissedebiliyordu. Kız ona umut vermiş."

"Nora," dedi Carmen sessizce. "Hoşuma gitti. Annesinin adı, değil mi?"

Lyla başını salladı. "Doğum kontrolü yaptırmak istedim ama o hikayeyi anlattıktan sonra yapamadım. Bunu ondan almak istemedim. Çocuklarımızın onun kurtuluşu olacağına inanıyor."

"Onun hayallerini gerçekleştiriyor olabilirsin, peki ya seninkileri?"

"Artık çok geç, değil mi?" Lyla boş bir kahkaha atarak sordu Hamilelik testine.

"Seçeneklerin var, Lyla."

"Ne gibi?"

Carmen onu çimdikledi. "Gavin hakkında ne hissettiğimi biliyorsun." "Aslında artık onun hakkında ne düşündüğünden emin değilim."

Carmen omuzlarını dikleştirdi. "Sen onunla çıkmaya başladığında Gavin'i pek tanı mıyordum. Sadece kuzenlerin kuzenlerle çıkması hoşuma gitmişti. Bunun havalı olduğunu düşündüm. Gavin'in seni, Vinny'nin de beni sevdiğini biliyordum. Bana göre, ihtiyacımız olan tek şey buydu. Eve, bize geldikleri sürece dışarıda ne yaptıkları umurumda değildi. Gavin'in seni aldatacağını hiç düşünmemiştim. Sanırım ben de en az senin kadar ihanete uğramış hissettim. Gavin'e sana bakması, seni baban gibi sevmesi için güvenmişim ama o bunu başaramadı. Sonra bodrumunda o adamı

öldürdü ve sen de gitmene yardım etmem için bana yalvardın. Bu da

Seni bir daha göremeyeceğimi bile bile kaçmana yardım etmek, yapmak zorunda kaldığım en zor şeydi." Carmen hırıltılı bir nefes verdi. "Gavin seni aramaktan hiç vazgeçmedi. Onsuz daha iyi olup olmadığını bilmiyordum. Yalan söylemeyeceğim. Seni geri getirdiğinde, onun için neredeyse her şeyi yapardım. kalmak istemeni sağlar. Manny'nin dahil olmasına sevindim. Onunla her zaman güçlü bir bağın vardı, neredeyse Gavin."

Lyla gözyaşlarını sildi. Manny torununu asla göremeyecekti. Çocuğunun büyükbabasını hiç tanımayacak olması kalbini keder, acı ve öfkeyle sızlatıyordu. Hayat çok adaletsizdi... ve katili hâlâ dışarıdaydı. Lyla titredi.

"Manny, Gavin'in mantıklı düşünmesini sağladı ve Gavin sana bir kraliçe gibi davranmaya başladı. Sonra Vinny öldü."

Carmen'in sesi düz ve duygusuzdu. Lyla onu rahatlatmak için bir kolunu kuzenine doladı.

"Her şey dağılmaya başladı. Manny öldürüldü ve neredeyse seni tekrar kaybediyordum." Carmen burnunu çekti. "Seni bu durumdan kurtarmamı istemene sevindim.

Yine Vegas. Kendim için planladığım şey buydu ve Gavin'in seni arayacağından şüphelenmeme rağmen bir ortağım olduğu için mutluydum. Haklıymışım." Carmen sulu bir kahkaha attı. "Tanrım, inatçı orospu çocuğunun teki."

Lyla onunla birlikte güldü ve endişesinin bir kısmının kaybolduğunu hissetti. Eğer sevdiklerinin cinayetlerini atlatabildilerse, bunu da atlatabilirlerdi.

"Montana'da senin için geldiğinde onu okuyamadım ve bu beni çok korkuttu. Ayrıldığın için seni cezalandırıp cezalandırmayacağını bilmiyordum. Seni onunla evlenmeye zorladığında daha da paniğe kapıldım. Jetin içinde neredeyse bana vuruyordu." Lyla açıklamaya çalıştığında Carmen onun elini okşadı. "Biliyorum. Gavin çok zor günler geçirdi. Omuzlarında çok fazla suçluluk duygusu taşıdığını biliyorum. Olanlar hepimizi yaraladı ve Gavin babasını ve en iyi arkadaşını kaybetmenin üstesinden nasıl geleceğini bilmiyor. Anlıyorum. Biz kadınız ve birbirimize sahibiz. Gavin mi? Ondan geriye sadece sen kaldın. Seni cenazede gördüğümde anlamıştım."

"Neyi biliyordun?"

"Seni sonuna kadar içeri aldığını. Kalkanları düşmüştü. O soğukkanlı bir robot değildi, o sadece... Gavin'di. Onu insan yaptın. Sana ihtiyacı var." Carmen boğuk bir hıçkırık çıkardı ve ellerini göğsünde birleştirerek

öne doğru eğildi. "Vinny'nin bana ihtiyacı olduğu gibi. Onu çok özleyorum."

Lyla başını kuzeninin omzuna yasladı. Birlikte ağladılar, hıçkırıkları banyoda yankılandı.

"Her ne kadar boktan biri olduğunu düşünsem de Gavin ve senin adına mutluyum." Lyla kıkırdadı. Carmen ayağa kalktı ve Lyla'nın ayağa kalkmasına yardım etti. Gözyaşları yanaklarından süzülürken, Carmen Lyla'nın ellerini tuttu ve sıktı. "Hayat devam ediyor, bu da bizim de devam etmemiz gerektiği anlamına geliyor. Lyla için *çok* mutluyum.

Sen. Her adımında yanında olacağım. Her şey yoluna girecek. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Lyla konuşamayacak kadar kendinden geçmiş bir halde başını salladı. "Hazır mısın?" Carmen sordu.

Lyla derin bir nefes aldı ve hâlâ el ele tutuşarak makyaj masasına doğru yürüdüler ve asaya baktılar.

Hamile.

Lyla'nın başı döndü. "Aman Tanrım."

Carmen ciyakladı. "Ben bir teyze olacağım!"

"Ve ben anne olacağım," dedi Lyla ve dünyasının yana doğru eğildiğini hissetti.

Carmen Lyla'yı bir bankın üzerine itti ve ellerini bir amigo kız gibi çırpı. "Tamam, aşçınızla konuştum bile. Şu anda bazı yiyeceklere karşı hassas olduğun için her gün gelip yemek hazırlayacak.

Bu gece için ekstra özel bir şey hazırlıyor." "Ne?

Neden?"

"Çünkü Gavin'e söyleyeceksin, değil mi?" Lyla derin bir nefes aldı. "Evet."

"Ona nasıl söylemek istersin?"

"Ne demek istiyorsun?"

Carmen telefonunu aldı ve Lyla'nın yanına oturdu. "Eve dönerken YouTube'a girdim ve kadınların kendi hayatlarını anlatmak için kullandıkları

kocaları hamile. Al, bunu izle, çok tatlı!"

Lyla bir kadının kocasını çöpçü avına göndermesini izledi ki bu gerçekten çok tatlıydı. Carmen ona, kocalarına hamile olduklarını yaratıcı yollarla söyleyen kadınların en az sekiz videosunu göstermeye devam etti. Lyla ilham almak yerine kendini daha gergin hissetti.

"Ona *söyleyemez* miyim?" Lyla sordu.

Carmen'in yüzü düştü. "Evet, ama bu senin ilk evliliğin. Ekstra özel olmasını istemez misin?"

"Gavin'e fırından bir çörek çıkarmasını söylemeyi ya da ona çözmesi

gereken bir bulmaca vermeyi hayal edemiyorum. Biz böyle değiliz."

"Tamam." Carmen hayal kırıklığına uğramış bir şekilde telefonunu cebine koydu ve sonra tekrar parladı. "Aman Tanrım. Mağazada ne bulduğuma inanamayacaksınız! Mükemmel olacak!"

Carmen koşarak banyodan çıktı. Lyla, pozitif çıkan hamilelik testine bakarken, Carmen'in aşağıdan gelen gürültülü sesini dinledi. Hayatı asla eskisi gibi olmayacaktı. Carmen elinde pembe bir tulumla geri geldi. Onu havaya kaldırdı ve Lyla üzerinde "Babasının Prensesi" yazdığını gördü. Lyla bir elini göğsüne götürdü çünkü kalbi yerinden çıkacakmış gibi hissediyordu.

"Erkek kıyafetleri yoktu, sanırım böyle olması gerekiyordu."

"Mükemmel," diye boğuldu Lyla ve kuzenine sarıldı. "Sensiz ne yapardım ben?"

"Asla bilmek zorunda kalmayacaksın." "Onun vaftiz annesi olacak mısın?" Carmen gözyaşlarına boğuldu.

Gavin ön kapıdan içeri girdiğinde Lyla rahatlamıştı. Carmen saatlerdir Pinterest'i delirtmeye çalışıyordu. Lyla o kadar gergindi ki onu görür görmez ağzından kaçırmak istedi. Bunun yerine koşup kendini onun kollarına attı. Gavin ona derin bir öpücük verdi.

"İyi misin bebeğim?" diye sordu.

"Şimdi iyiyim."

Gavin onun arkasından baktı ve Carmen'i fark etti. "Ne oldu sana böyle?"

Carmen elini kalçasına götürerek, "On köpeğe banyo yaptırdıktan sonra böyle görünüyorsun," dedi.

"Annen nasıl?" Gavin sordu.

Carmen'e karşı sosyal ve düşünceli olmak için çaba göstermesine şaşırان ve bundan memnuniyet duyan Lyla onun göğsünü okşadı.

"Çok temizlik yapıyor," dedi Carmen omuz silkerek, "ama arkadaşları onu salsa kurslarına yazdırmış, o yüzden daha çok dışarı çıkıyor."

"Herhangi bir plan yaptın mı?"

"Ne gibi?"

"Bir ev mi almak istiyorsun yoksa burada mı kalacaksın?"

Carmen gözlerinde muzip bir pırıltıyla Lyla'ya baktı. "Yakın zamanda gitmeyi planlamıyorum."

Gavin hafifçe rahatladı. "Karavan güvenli bir yerde. Ondan kurtulmadım."

Carmen, "Bildiğim iyi oldu," dedi ve ona baktı. "Planlarınız nedir?"
"Affedersiniz?"

"Gelecek için planınız nedir?"

"Lyla'yı mutlu ve güvende tutmak için," dedi Gavin.

Lyla en sevdiği iki insanın arasına baktı ve başını sallamak istedi.

Sanki düşmanmışlar gibi birbirlerine ters ters bakıyorlardı.

"Hoşça kal Carmen!" dedi kasıtlı olarak.

Carmen burnunu çekti. "Adamlarınızdan biri beni eve götürecektir. Lyla, beni sonra ara."

Lyla el salladı ve Gavin'e baktı. "Yemekten önce duş almak ister misin?"

"Evet." Yüzünü avuçladı. "İyi olduğuna emin misin?"

"Evet." Bu habere nasıl tepki verecekti? Onu hamile bırakmak istediğini açıkça belirtmişti ama... Onu hamile bıraktıktan *sonra* nasıl davranacaktı? Lyla'nın heyecanı eski güvensizlikleri ortaya çıktıkça azaldı.

"Çabuk olacağım," dedi ve onu öptü. Durakladı ve burnunu onun boynuna dayayıp içine çekti. "Çok güzel kokuyorsun."

"Narlı vücut yıkama suyu."

"Nefis."

Kıçını tokatladı ve yukarı çıktı. Lyla volta atıyor ve tırnaklarını kemiriyordu. Gavin öğrenene kadar sakinleşemeyecekti. Sanki göğsünde genişleyen bir balon varmış gibi hissediyordu. Doğru düzgün nefes alamayana kadar büyümeye devam etti. İçinde elma şarabı olan şarap bardağını eline aldı. Lyla bunun şarap olduğunu hayal etti ve bir yudumda içti. Yemek masası hazırды.

Carmen'in çiçekleri ve mumlarıyla. Bir şeyler yapması gerektiği için Lyla ikisinin de tabaklarını hazırladı ve masaya yerleştirdi. Gavin ortaya çıktığında masanın düzenini inceledi.

"Olay nedir?" diye sordu.

"Aşçınız bizim için güzel bir şey yapmak istemiş," dedi ve sandalyelerden birinin üzerindeki hediye çantasına bakmamak için çaba sarf etmek zorunda kaldı.

Gavin bir çiçeğin yapraklarını parmakladı. "Güzelmiş."

Oturdular ve adam hemen yemeğe daldı. Lyla onu dikkatle inceledi. Gençken aşık olduğu adamla aynı adam değildi. On sekiz yaşındayken kendini onunla bir hayata nasıl hazırlayabilirdi ki? İnişler ve çıkışlar yaşamışlardı ve şimdi, işte buradaydılar, anne baba adayları. Gavin'in kucağında bir bebek olduğunu hayal etmeye çalıştı ve bu görüntü kalbinin tellerini titretti.

O tam bir alfaydı. Eğer bebeklerini de onu sevdiği kadar sevseydi.

kızı asla evden ayrılmak istemezdi. Kız olmayabilir, diye hatırlattı kendine.

"Köpek barınağı nasıldı?" Gavin sordu.

"Harikaydı," dedi Lyla ve kendini yemeye zorladı. "Orada düzenli olarak gönüllü olmak istiyorum. Carmen de öyle. Köpekleri yıkadı ve ben de onları kulübelerinden çıkarıp bu yolda gezdirdim. Yürüttüğüm Beau adında sevimli bir Pitbull vardı-"

"Bir ne?"

Lyla kaşlarını çatı. "Bir Pitbull."

"Pitbull'lar dünyadaki en saldırgan köpek cinslerinden biridir." "O saldırgan değil. Çok tatlı biri. Ben bayıldığımda, o sadece Biri beni bulana kadar benimle-" Gavin çatalını düşürünce sözünü kesti. "Ne?"

"Az önce bayıldığımı mı söyledin?" diye sordu sessiz, buz gibi bir sesle.

Oh, kahretsın. "Biraz başım döndü ve bir büyü geçirdim ama şimdi iyiyim."

"Blade seni neden hastaneye götürmedi?"

Gavin ölümcül görünüyordu. Her zamanki gibi işler kontrolden çıkıyordu. Lyla bir elini onun kaya gibi sert olan göğsüne koydu. "Gavin, ben iyiyim."

"Şunu söylemeyi keser misin? İnsanlar iyi olduklarında bayılmazlar. Ve sen bir Pitbull'u gezdiriyordun, bu onu parçalayabilirdi-"

"Gavin!" Lyla ellerini onun omuzlarına koydu. "Hiçbir şey olmadı."

"Kesinlikle bir şeyler oldu. Bana yalan söyledin," diye hırladı. "Ama şimdi iyiyim." Lyla ellerini havaya kaldırarak sıçradı. "Gördün mü?

Ben iyi."

"Ama sen bayıldın."

"Yemek yemedim. Aptaldım ve bu Blade'in suçu değil. Sana söylemeye çalıştım ama telefonunu aldım. Özür dilerim."

"Akıl sağlığımı ellerinde tuttuğunun farkında mısın?" Kehribar rengi gözler onunkileri inceledi. "Kendine iyi bak, bebeğim."

"Söyleyeceğim," dedi ve ona doğru eğildi. Adam sinirliiyken ona bebekten bahsetmek istemiyordu. Onu sakinleştirmesi gerekiyordu. Tanrım, hamile olduğunu öğrendiğinde tam bir baş belası olacaktı.

Gavin, "On kilodan daha ağır bir köpeği gezdirmen yasak," diye tersledi.

Lyla iç çekti. "Sana söylüyorum, bu Pitbull çok sevimliydi. Ben bayıldığımda hemen yanımda durdu."

Gavin elini yüzünde gezdirdi. "Ne var, Gavin?"

"Seni öldürebilirdi!"

"Dramatik olma," diye azarladı bir kolunu onun boynuna dolayarak kucığına otururken. "Canavarlarla nasıl başa çıkılacağını biliyorum." Kaşlarını ona doğru salladı ama adam hiç eğlenmedi.

Eli kızın kalçasını sıktı. "Lyla, bunu sana nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum." "Neyi?"

Çenesinde bir kas kasıldı ve beline doladığı kolu esnedi. "Sana hiçbir şey olamaz."

Kadın yumuşadı. "Hiçbir şey olmayacak."

Eli göğsüne gitti ve kalbinden birkaç santim ötedeki bıçak yarasını hatasız bir şekilde buldu. "Çok fazla kıl payı kurtuldum. Seni yirmi dört saat nöbet tutacak şekilde yatağa zincirlemek istiyorum ama bana izin vermiyorsun ve

hayatınızı yaşayın. Bunu anlıyorum ve deniyorum ve..." Onu çevirerek kucığına oturttu ve başını göğsüne yasladı. "Bunu çok zorlaştırıyorsun."

Lyla ellerini onun saçlarında gezdirdi. "Ben iyiyim." "Olmak zorundasın."

"Başaracağız."

Başını geriye doğru eğdi. Lyla yüzüne öpücükler kondurduğunda gözlerini kapattı, açıkça aşkının tadını çıkarıyordu. Lyla, Manny'nin karısıyla da böyle olup olmadığını merak etti. Uzun dakikalar boyunca böyle kaldılar, sadece birbirlerine sarıldılar. Adamın gerginliği yavaş yavaş azaldı. Birbirlerine sarılıp rahatladıkça yemekleri unutuldu. Lyla onun rahatlamış yüzüne baktı ve zamanın geldiğini anladı.

"Senin için bir şeyim var," dedi Lyla.

"Ne?" diye sordu gözlerini açmadan. "Gözlerini kapalı tut. Bırak ben alayım."

Gavin'in kolları gevşedi ve kadın onun kucığından indi. Mum ışığında Gavin'e bakarken kalp atışları hızlanmaya başladı. Şeytani bir yakışıklılığı vardı. Hapishanede kazandığı kaslardan bir gram bile kaybetmemişti. Şu anda tamamen rahatlamıştı. Onu seviyordu, hep sevmişti ve hep sevecekti. Kalbi ve ruhu ona aitti. Bu her iki taraf için de geçerliydi. Ona olan ihtiyacı ve savunmasızlığı sadece onun için değil, aynı zamanda Diğer herkes.

Carmen, Lyla'nın hamileliğini gül yapraklarıyla duyurmasını istedi, balonlar ya da yeni bir iç çamaşırı seti. Onlar değildi. Büyük sosyete düğünü hiç olmamıştı ve bu Lyla için sorun değildi. Gavin'in hayatının büyük bir kısmı spot ışıklarının altındaydı. Bu anlar özel ve dokunaklıydı. Lyla'nın gözünde, ne kadar sade olursa o kadar iyiydi. Carmen isteksizce kabul etti. Lyla derin bir nefes aldı ve hediye paketini onun kucağına koydu. Carmen gözlerini açtı ve önce çantaya, sonra da ona baktı.

"Bu da ne?"

Gözyaşlarının boğazına dolduğunu hissedebiliyordu. Elini salladı. "Sadece içine bak."

Gavin doğruldu, çantanın içine baktı ve küçük kıyafeti çıkardı. Kaşlarını çatı ve iki eliyle tuttuğunda tulum açılarak önündeki mesajı gösterdi. Gavin bir an tepki vermedi ve sonra oturduğu yerden fırladı. Her türlü rahatlama görüntüsü yok oldu. Etrafındaki hava manik bir enerjiyle çatırdadı.

"Hamile misin?"

Lyla başını salladı ve cebinden pozitif hamilelik testini çıkarıp ona uzattı. "İki tane aldım. İkisi de pozitif."

Gavin hamilelik testini aldı ve beyaz çubuktan tuluma ve tekrar tuluma baktı. Yüzündeki kendinden geçmiş ifade ona çok ağır geldi. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Her şeyi masanın üzerine fırlattı ve onu kollarının arasına aldı.

"Tanrı'ya şükürler olsun. Teşekkür ederim, teşekkür ederim," dedi saçlarına doğru. "Mutlu musun?" diye mırıldandı göğsüne doğru.

"Bugün hayatımın en güzel günü." Gavin onun çenesini yukarı kaldırdı ve değerlendiren gözlerle yüzünü taradı. "Mutlu musun?"

"Korkuyorum," diye fısıldadı. "Ve mutlu musun?"

"Evet."

Gözlerini kapattı, ama kız ıslak bir parıltı görmeden önce değil. Onu öptü, serbest bırakmadan önce dili okşuyor ve sahipleniyordu. Adam geri çekilip yumruğunu havaya kaldırırken Lyla ona baktı.

"Baba olacağım!"

Ön kapıya doğru koştu ve kapıyı açtı. Gavin haberi tüm güvenlik ekibinin duyması için bağırmadan önce Lyla, Blade'in telaşlı yüz ifadesini bir anlığına yakaladı. Blade gülümsedi ve Gavin'in sırtını sıvazladı. Gavin tekrar içeri girmeden önce bir tebrik turu yapıldı.

ona doğru. Gömleğinin düğmelerini açtı ve ellerini hafif yuvarlak karnının üzerinde gezdirdi.

"Tamam, bana her şeyi anlat," diye emretti Gavin.

Lyla ona hassas midesinden ve Carmen'in onu hamilelik testine girmesi için nasıl kandırdığından bahsetti. Gavin kahkahalarla güldü.

"Carmen için Tanrı'ya şükürler olsun," dedi. "Yani ne kadar ilerlediğini bilmiyorsun, hiçbir şey?"

"Hayır, yarın randevum var." Carmen jinekologunu tavsiye etti.

"Geliyorum."

"Evet, seni orada istiyorum." Çok korkmuştu. Bekâr anneler bunu nasıl yapardı? Gavin'in her adımda yanında olmasını talep edecekti.

"Nora geliyor," dedi Gavin, ellerini yaralı karnının üzerinde gezdirerek.

"Kız olup olmadığını bilmiyoruz," dedi Lyla.

"O zaman küçük kızımı elde edene kadar denemeye devam ederiz."

Gavin onu kollarının arasına aldı. "Kahretsin, çok mutluyum."

Onu kanepeye taşıdı ve şortunu ve iç çamaşırını, ardından da kendi pantolonunu çıkarmadan önce minderlere oturttu. Aleti karnına yaslanmıştı, o kadar tahrik olmuştu ki. Onun üzerine çömeldi, nefessiz bir şekilde onu öperken sikini girişine sürttü. Elleri onun üzerinde sert ve sahiplenici bir şekilde hareket etti.

"Sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı onun içine kayarken. Ürperdi ve bir savaşçı gibi ona baktı. "Sen bana aitsin, Lyla Pyre."

"Her santimi," diye ona güvence verdi.

"Her nefes." Başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi, "Her inle." Sadece ucu içinde kalacak şekilde dışarı kaydı ve sonra yavaş ve kolay bir şekilde tekrar içeri girdi. Kadın nefesini tuttu ve adam sırttı. "Her gülümseme. Benim gülümsemem."

"Ve sana sahibim," diye ilan etti Lyla, bacaklarını adamın beline dolayarak onu daha derine zorladı. "Yolun her adımında benimle olacaksın. Bunu yalnız yapmayacağım."

"Her şey için orada olacağım." Ellerini onun yanlarında gezdirdi. "Çok güzel bir hamile olacaksın. Bunu biliyorum."

Lyla yüzünü buruşturdu. "Bugün okuduklarıma bakılırsa, pek hoş olmayacak." "Ben varım, bebeğim."

"Bir köpek istiyorum," diye ağzından kaçırdı Lyla.

Gavin durakladı. "Ne?"

"Eğer çocuğumuz olursa, bir köpek istiyorum. Hep bir tane istemiştim ama babam izin vermedi."

"O zaman bir tane al," dedi Gavin umursamazca ve eğilip boynunun tadına baktı. "Tanrım, çok güzel kokuyorsun."

Lyla bir heyecan dalgası hissetti ve sırtını dikleştirdi.

"Bunu sen istedin," diye homurdandı.

"Evet, öyleyim," dedi kasıtlı olarak nefesli bir sesle, elini aralarında gezdirip taşaklarını avuçlarken. "Onu bana verecek misin?"

Gavin'in gözleri hayvani bir şehvetle kör oldu. Ayağa kalktı ve bacaklarını etrafından çözmeye zorladı. Kalçalarını omuzlarına sardı ve onu sertçe becerdi. Lyla tırnaklarını altındaki mindere geçirdi ve zevkten deliye döndü. Gavin onu doruğa doğru iten kısa, sert itişlerle ona güç verdi.

"Hadi bebeğim, boşaldığını hissetmek istiyorum."

Kötü bir parmak klitorisine baskı uyguladı ve bir çığlıkla boşaldı.

"Adamlarımın seni duymasını istiyorum," dedi Gavin ritmini sürdürürken. "Senin sahibin kim, Lyla?"

"Biliyorsun," diye nefes nefese kaldı.

"Evet." Gavin çekildi ve kadının karnına boşalırken sikinin etrafına bir yumruk sardı. "Sen benimsin."

"Biliyorum."

"Ve bu bebek seni bana bağlıyor," dedi, menisini tenine masaj yaparak. "Artık benden asla kaçamayacaksın."

"Gezegendeki en ilkel adam sen olmalısın," dedi Lyla. "Çoğu erkek benim gibidir ama canavarlarını bir katmanın altında boğarlar. nezaket ve kibarlık. Zahmet etmiyorum."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Gavin

Lyla onu öldürmeye çalışıyordu. Gavin ofisinde volta atıyor ve eve gidip karısının asi kıcına şaplak atma dürtüsüne direnmeye çalışıyordu. O lanet Pitbull'u evlat edinmişti! Hiç korkusu ya da kendini koruma duygusu yoktu. Blade, Pitbull'un karısının yanında bir cocker spaniel gibi davrandığını, onu her yerde takip ettiğini ve herhangi bir saldırganlık belirtisi göstermediğini söyleyerek onu rahatlattı ama lanet *olsun!* Geçtiğimiz ay boyunca haftada üç kez köpek barınağına gitmişti. Karısı Pitbull'dan hiç bahsetmedi, bu yüzden onu dinlediğini ve Chihuahua ya da kolayca kontrol edebileceği başka bir havlayan köpeği gezdirdiğini varsaydı. Bunun yerine, karısı barınaktaki en saldırgan cinsle arkadaş oldu. Olmalı mı

Şaşırdın mı? Her şeye rağmen onunla birlikteydi, lanet olası bir katille ve adam onun bastığı yere tapıyordu. Eğer bir şeye ışık tutmaya karar verirse, tıpkı onun gibi çiçek açardı. Bu köpeğe çekilmişti. Başından beri. Karısı kıyameti koparmadan onu kovamazdı. Hay sikeyim! Onun için ne kadar önemli olduğunu anlamıyor muydu?

Gavin yumruğunu ofisinin cam duvarına vurdu ve Las Vegas'ı çevreleyen kıvıldağlara dik dik baktı. Lyla hamileliğini açıkladığından beri tam bir vahşiye dönüşmüştü. Aşırı korumacı, aşırı seks düşkünü ve zorba biriydi. Carmen ona bir psikopat gibi davrandığını söyledi. Genellikle zihninin derinliklerinde zincire vurduğu canavar yüzeyde geziniyor, bir şeyler olmasını bekliyordu. Lyla ve bebek konusunda kendinden geçmişti. Hayatında hiç bu kadar mutlu olmamıştı ama çok da savunmasızdı. Karısı hakkında ne hissettiğini herkes biliyordu. Bunu saklayamıyordu ve saklamak da istemiyordu. Başka bir saldırı bekliyordu ve bu belirsizliğe dayanamıyordu. Yeraltı dünyasında o şerefsizlerin mutlu ve sıradan bir hayat yaşamasına izin veremeyeceği kadar çok şey yapmıştı. Yaşayan adamlar

yeraltı dünyasında paranoya ve empati yoksunluğunun onları hayatta tuttuğu boktan hayatlar yaşadılar. Onun cezasız kalmasına izin vermezlerdi.

Lyla dört aylık hamileydi ve kendini zor zapt ediyordu. Bu hafta sonu cinsiyet partisi vardı. Bebeğin kız olacağından yüzde doksan dokuz emindi. Her gece Nora'nın yakında burada olması için dua ediyordu. Bir kıza sahip olmak, günahlarının bağışlandığına dair Tanrı'nın onayı olacaktı. Nora onun günahlarının affı, kefareti olacaktı. O zamana kadar, mahkum edilmiş bir adamdı.

Hapishanede intihar etmeyi düşündü. Pyre Kumarhaneleri onsuz devam edecek ve Lyla yoluna devam edecekti. Ona bağlı olan herkes tehlikedeydi ve koruması altındaki insanların başına gelmesine izin verdiği şeyler yüzünden ölmeyi hak ediyordu. Bir yorgunluk dalgası onu huzursuz bir uykuya zorladı.

O gece rüyasında Nora'yı gördü. O zamandan beri Lyla'yı geri almaya ve ikisini de asla terk etmeyecek olan yaraları iyileştirmeye odaklanmıştı. Nora'nın küçük kollarının ona sarıldığını hissetmek bu yaşamda deneyim.

Gavin her gün ringde boks yapıyor ve Olimpiyatlara hazırlanan bir atlet kadar çok yemek yiyordu. Lyla'nın poligona gittiğinden ve kendisinin de antrenman yaptığından emin oluyordu. Gelecek bir saldırı için antrenman yaptı. Ve saldırı geldiğinde öyle sert karşılık verecekti ki, kimse onun olana dokunmaya cesaret edemeyecekti.

O piçlerin böylesine saf ve güzel bir şeye dokunmaya hakları yoktu. Lyla ve bebeği korumak ona aitti ve bunu son nefesine kadar yapacaktı. Lyla ve bebeği korumak için ne pahasına olursa olsun ödeyecekti.

Marcus içeri girmeden önce kapısı üstünkörü çalındı. Elinde bir yığın kâğıt vardı ve telefonla konuşuyordu. Marcus konuşmasını bitirince Gavin dönüp ona ters ters baktı.

"Bir sorun mu var?" Marcus sordu.

"Karım bir Pitbull evlat edindi," diye homurdandı Gavin. Marcus sırttı. "Barınaktan mı?"

Her şeyi bilen piç. "Evet."

Marcus omuz silkti. "Karın aptal değil. Ne yaptığını biliyor."

"Bunu biliyorum," diye tükürdü Gavin. "Ne istiyorsun?" "Beni bebeğin cinsiyet partisine mi davet ediyorsun?" "Bütün bunları nereden biliyorsun?"

"Kaynaklarım var," dedi Marcus. "Ne olmuş yani? Davetli

miyim?" "Bebek cinsiyet partisine mi gitmek istiyorsun?"

"Bu *senin* bebeğinin cinsiyet partisi, bir yabancınn değil. Ayrıca, karını seviyorum
."

"Hayır."

Marcus onun damarına basmakta asla başarısız olmazdı. Gavin'in umurunda değildi. Lyla ve Marcus arasında cinsel bir çekim yoktu. Marcus'un onu güldürme şeklinden ya da ona kardeşçe sarılmasına izin vermesinden hoşlanmıyordu. Marcus Lyla'dan gerçekten hoşlanıyordu ama Gavin buna dayanamıyordu, hele de bu kadar gerginken. Marcus'un şaka yollu da olsa karısını sevdiğini söylediğini duymak Gavin'in tansiyonunun yükselmesine neden oluyordu.

"İyi. Bence o bir tanrıça," diye düzeltti Marcus.

Gavin kollarını kavuşturdu. "O bile değil."

"Tanrım, sen sahiplenici bir orospu çocuğusun."

"Evet, öyleyim." Bunun için özür dilemeyecekti. Lyla onundu.

"Her neyse, dostum. Bir bebeğın cinsiyet partisine ne getirirsin?" "Ben nereden bileyim?"

"Kız mı erkek mi istiyorsun?"

"Kız."

Marcus gözlerini kırptırdı. "Neden? Onunla çıkmaya çalışan her erkeğın ağzını burnunu kırmak için mi?"

Gavin'in midesi sıkıştı. Küçük kızın görüntüsüne o kadar odaklanmıştı ki, büyüdüğünde ne olacağını hiç düşünmemişti. Biriyle çıkmak mı? Tabii ki hayır.

"Madem kız istiyorsun, ben de Erkek Takımı'na giriyorum." Marcus kağıtları salladı. "İmzana ihtiyacım var, koca adam."

Gavin birini yumruklamak istediğinde kendini oturmaya zorluyordu. "Ne oldu?"

"Sözleşme yenilemeleri ve yeni bir kule inşa etme konusundaki araştırmalarım." Marcus elindeki desteyi bir çırpıda yere bıraktı.

Marcus, ev sahiplerine hitap edecek başka bir kule inşa etmek istedi. Gavin kimseye hitap etmek istemiyordu, ancak Marcus bunun yüksek gelirli için harika bir yatırım olacağına ikna olmuştu.

"Raporunuzu okuyacağım, ancak herhangi bir söz vermiyorum," dedi Gavin, üstünkörü bir bakıştan sonra sözleşmeleri imzalarken.

Vinny daha rahattı. Marcus bu rol için doğmamıştı ve Pyre Kumarhanelerini ön planda tutmaya aç biriydi. İş topladı modası geçiyormuş gibi iletişim kuruyor ve kat hizmetleri standartlarından direk dansçıların güvenliğine kadar her şeye dahil olmak istiyorlardı.

sopalar. Gavin küçük ayrıntılarla ilgilenmediği için aldırmadı. Marcus dokunduğu her işte mükemmeldi ve patronu da dahil olmak üzere her şeyin üstündeydi. Gavin, Marcus'un programı tıka basa doluyken onun faaliyetlerini izlemeye nasıl vakit bulabildiği hakkında hiçbir fikre sahip değildi. Meraklı, genç piç. Öte yandan, Gavin Marcus'un iş hayatındaki korkusuzluğuna hayranlık duyuyordu. Marcus, Pyre Kumarhaneleri'ni geliştirmek için son beş yılda Gavin'in yaptığından daha fazlasını yapmıştı. Marcus suç lordluğu görevini devraldıktan sonra Pyre Kumarhaneleri'ni sorunsuz bir şekilde yönetmek Vinny'nin görevi haline gelmişti.

"Pazartesi günü boks ringine ne zaman gidiyorsun?" Marcus sordu.

Marcus'un onun her gün boks yaptığını bilmesine şaşırmasıydı. Sekreteri, antrenman yapabilmesi için her gün iki saatlik bir aralığı açık tutuyordu. Eğer ringde antrenman yapacak kimse yoksa, spor salonuna gidiyordu.

"Öğleden sonra bir sürü toplantım var, o yüzden saat 10'da çalışacağım. Neden?" "Sanırım ben de sana katılacağım."

Gavin kurt gibi sıırttı. Marcus'u ringe çıkarmak eğlenceli olabilirdi.

"Bunu dört gözle bekliyorum. Şimdi ofisimden çık."

"Yarın partide görüşürüz. Saat kaçta başlıyor?" "Öğlen.

Nerede yaşadığımı biliyor musun?"

"Tabii ki."

Marcus imzalı kâğıtları kapıp adımlarını hızlandırarak çıkarken Gavin ters ters baktı. Marcus'u terfi ettirmek verdiği en iyi kararlardan biriydi ama bu lanet çocuk sinirlerini bozmaya başlamıştı. Gavin, Marcus'un teklifini okurken volta attı ve masasına fırlatmadan önce tiksintiyle homurdandı. Bilgisayarına giriş yaptı ve Marcus'un teklifi okuyup okumadığını soran e-postasını görmezden geldi. Gavin onun terlemesine izin verecekti. Teklif makuldü,

Hırslı ve zeki. Bunu Marcus'a söylemeyecekti. Hayır, genç piçin yerinde titremesine ve bu işin olmayacağını düşünmesine izin verecekti. Onu bekleyen yatırımcılar vardı ama o onları bekletecekti.

Gavin birkaç telefon görüşmesi yaptı ve güvenlik şefiyle birlikte kumarhaneye doğru yürüdü. Başkanlık makamını işgal eden bir yüksek bahisçiyle selamlaştı.

Bir ay boyunca süitte kaldı ve Harmon adında yasal ve yasadışı arasındaki çizgide duran eski bir iş tanıdığıyla içki içmeden önce günlük yarım milyon havalı bir para bıraktı.

Harmon viskisini yudumlarken, "Yeni suç lordunun kimliği hakkında hâlâ bir bilgi yok," dedi.

"Bu nasıl olabilir?" Gavin narin kristal bardağı kırma dürtüsüne direndi.

"Yeraltı dünyasında ne zamandan beri böyle sadık pislikler var?"

"İnsanları sessiz tutan tek bir şey olduğunu biliyorsun."

Korku.

"O her kimse, kendini birçok kişinin ve ismin arkasına gizlemiş."

"Onun kim olduğunu bilmek istiyorum. Neye mal olacağı umurumda değil," dedi Gavin. O

babasını ve Vinny'yi öldüren adam ölene kadar rahat etmeyecekti. Uyanık olduğu her ana musallat olan hayalet ölecekti. Gölgede gizlenen o canavarla aynı dünyada yaşayamazdı. Gavin bu şerefsizin acı çekmesini amaç edinmişti. Hayaletin kanı ellerini kaplayana kadar pes etmeyecekti.

Gavin ofisine geri döndü, memnuniyetsizlik içini kemiriyordu. Bu adam her kimse, herkesi taşaklarından yakalamıştı. Neden? Kirli bir polis mi, politikacı mı yoksa ondan daha mı zengindi? Tedirginlik onu toplantılarının geri kalanında çabuk sinirlenen ve kırılmış biri haline getirdi. Ofisinin sınırlarına bir saniye daha dayanamayınca kumarhaneden ayrıldı. İçgüdüsel olarak, eskiden yeraltı dünyasıyla ilgilenen bir güvenlik biriminden eskort talep etti.

Kumarhaneden çıktığında dikiz aynasına baktı ve en ölümcül adamlarıyla dolu beş SUV gördü. Parmaklarını daha fazla oynatamazdı. Her zaman güce aç olan bir adam vardı ve Gavin onun nerede çalıştığını biliyordu.

Gavin arabasını Las Vegas'ın en başarılı avukatlık bürosu olan Vega & Sons'ın önüne park etti. Silahını kuşandı ve diğerleri dışarıda beklerken yanında beş adamla birlikte binaya girdi. Gavin ofise doğru yürüdü, çalışanlar onu görünce hemen sessizleşti. Şüpheli suç faaliyetleri ve cinayet nedeniyle haberlere çıktığından beri tüm yerel halk onun yüzünü tanıyordu. Gavin'in umurunda bile değildi. O

yönetici ofislerine doğru yürüdü ve kekeleyen sekreteri atlayarak Paul Vega'nın ofisine girdi. Yaşlı adam telefonla konuşuyordu ama Gavin içeri girdiğinde aceleyle telefonu kapattı.

"Gavin," dedi Paul, bir elini kalan azıcık saçında gezdirerek. "Bu onuru neye borçluyum?"

"Benimle taşak geçme," dedi Gavin ve Paul'ün yanında durana kadar durmadı. Masasının arkasındaki herife güvenmiyordu. Paul'ün de tıpkı onun gibi masasında bir silahı vardı. "Rafael'i istiyorum."

Paul'ün ifadesi değişmedi. "Ne?"

Gavin'in öfkesi patladı. Paul'ün gömleğini avuçladı ve onu sandalyeden çekip çıkardı. Yüzünü Paul'ün yüzüne dayadı ve tısladı, "Nedenini biliyorsun."

"Gavin, ben-"

Gavin silahını çekip Paul'ün çenesinin altına dayadı. "Rafael'in hep unvanı istedi. Her zaman sınırları zorladı, kulüplerime geldi, adamlarıma rüşvet vermeye çalıştı. Kaç kez çizgiyi aştı? Sen kaç kez onun kışını kurtarmak için devreye girdin?"

"Sence Manny'yi o mu öldürdü?"

Gavin'in parmağı tetikte sıkılaştı. "Mazereti var mı?" "Evet."

"Ne oldu?" Gavin tısladı. "O

öldü."

Gavin kımıldamadı. "O ne?"

"Rafael, Manny'den birkaç gün önce öldürüldü," dedi Paul, sesi korkmuş değil yorgun çıkıyordu.

Gavin onu bıraktı ve Paul'ün sandalyesine gömülüşünü izledi, babasının rakibinden çok yaşlı bir adam gibi görünüyordu. "Neredeydi o? Öldürüldü mü?"

"Evinde."

"Kim olduğunu biliyor musun?"

Paul titreyen elini yüzünde gezdirdi. "Hayır." Elini indirdi ve Gavin'e bakan gözleri ateşle doldu. "Manny ve kız arkadaşının saldırıya uğradığını duyduğumda sana bir suikast planlıyordum."

"Yeni suç lordu kim?"

"Biliyorsam ne olayım. Kimse bir bok söylemiyor." "Aynı katil olduğunu mu düşünüyorsun?"

Paul ona ters ters baktı. "Rafael'in şekli o kadar bozulmuştu ki onu dövmelelerinden teşhis etmek zorunda kaldım. Manny'nin de aynı muameleyi gördüğünü ve senin kızın bağırsaklarının deşildiğini duydum."

Gavin düzgün bir ses tonuyla, "Bıçakları seviyor," dedi, ama Misilleme göğsünde bir delik açtı. "Bugün Harmon'la konuştum. Bir sürü para verdim. Kimse konuşmuyor."

"Eninde sonunda olacak," dedi Paul ve bir sigara yaktı. "Evlendiğini duydum."

Gavin gerildi. Paul'le ortak bir düşmanları olmasına rağmen ona güvenmiyordu. Aileleri arasında husumet vardı. Vega'ların parasına, polisle olan bağlantılarına ve suçlularla yaptıkları el altından anlaşmalara rağmen Pyre'leri tahttan indirememişlerdi. Paul ve oğlu Rafael bunu kişisel olarak algıladı. Çatıştıklarında birden fazla kez kan dökülmüştü.

Paul Gavin'i incelerken dumanını üfledi. "Kızın çok güzel olduğunu duydum. Rafael'in onun hakkında söyleyecek çok şeyi vardı."

Rafael ve Lyla'nın o restoranda yaptıkları konuşmanın anısı hâlâ tansiyonunu yükseltme gücüne sahipti. "Rafael zaten ölmemiş olsaydı, onu vururdum."

Paul başını salladı. "Siz Pyre'ler başka bir şeysiniz. Kadınlarınız için çok heyecanlanıyorsunuz."

Paul Vega'nın kadınlara saygı duymadığı bir sır değildi. Fahişelerine sığır gibi davrandığı söyleniyordu. Babasına göre, Paul istediği oğulları elde edene kadar sayısız fahişeyi hamile bırakmış.

"Ailemden uzak dur," dedi Gavin.

Paul burun deliklerinden duman üfledi. "Sende istediğim hiçbir şey yok Pyre. Artık değil. Şimdi ofisimden defol."

Gavin sigarayı Paul'ün dudaklarından çekip aldı ve onu boğazından yakaladı. Gavin baskı uygularken Paul'ün gözleri büyüdü. Gavin, Paul'ün ses tellerinin parmaklarının altında ezildiğini hissetmekten zevk alıyordu. Çok uzun zaman olmuştu. bir ceza verdiğinden beri. Gavin yaklaştı ve Paul'ün panik içindeki gözlerine baktı.

"Artık suç lordu olmayabilirim, Vega, ama ne olduğumu biliyorsun yapabiliyorsun, değil mi?" Paul şiddetle başını sallasa da Gavin onu bırakmadı. "Boynunu çok kolay kırabilirim. Beni sınamaya kalkma."

Yaşlı adam morardığında Gavin onu bıraktı. Paul ellerinin ve dizlerinin üzerine düştü, öğürüyor ve nefes nefese kalıyordu. Gavin onun üzerinde durdu ve Paul'ü vurup vurmamayı düşünürken arkasından kapı açıldı. İskelet gibi bir adam hızla içeri girerken Gavin döndü. Adamları ofise kimsenin girmesine izin vermediğinden Gavin yeni geleni inceledi ve onun Paul'ün küçük oğlu olduğunu fark etti.

Gavin yerde sudan çıkmış balık gibi soluk soluğa yatan Paul'ü işaret etti. "Ben de tam babanla yeniden tanışıyordum."

Oğlu hiçbir şey söylemedi ama gözleri Paul'den Gavin'e gidip geldi. Tek kelime etmedi, bu akıllıcaydı çünkü bir yumruk Bu adamı ezmek. Zayıftı ve ne babasının ne de ağabeyinin sahip olmadığı zarif bir havası vardı. Muhtemelen farklı annelerden oldukları için bu kardeşin Rafael'e hiç benzememesi şaşırtıcı değildi. Gavin'in bildiği kadarıyla bu inek kardeş yeraltı suç dünyasına bulaşmamıştı ve çok iyi bir avukattı.

"Adın ne senin?" Gavin yüklü sessizliğin içinde sordu.

Adam zorlukla yutkundu. "Steven."

Gavin, "Baban bana kardeşinin öldürüldüğünü söyledi," dedi.

Steven ona sarsakça başını salladı ama hiçbir şey söylemedi. Ellerini önünde kavuşturdu ve Gavin onun titrediğini fark etti. Altını ıslatmayacak kadar haysiyetli olduğunu umuyordu.

"Herhangi bir ipucun var mı?"

Steven tek kelime etmeden ağzını açıp kapadı. Gavin sabırsızca, "Çıkar ağzındaki baklayı," dedi.

"E-eli Stark."

İçindeki her şey dondu. "Eli?"

Steven'ın gözleri arkasındaki bir şeye takıldı. İhtiyacı olan tek uyarı buydu. Paul silahını ateşlediğinde Gavin yana doğru kaçtı. Gavin'i hedef alan kurşun kolunu sıyırdığında Steven tiz bir çığlık attı. Gavin döndü ve Paul'ü bileğinden vurdu. Paul silahını bırakıp yaralı kolunu tutarken küfürler savurdu. Gavin ilerledi ve babasının düşmanını yakın mesafeden omzundan vurdu. Paul sandalyesinden düştü ve yerde kıvranmaya başladı. Gavin onu kalçasından vurdu.

ölçtü ve ofis ses geçirmez olduğu için onu susturma zahmetine girmede.

Ensesindeki tüyler uyarıcı bir şekilde diken diken oldu. Gavin döndü ve Steven'ın bir silahla uğraştığını görünce hafifçe şaşırdı. Nişan alması sadece bir saniyesini aldı. Bir kurşun Steven'ın diz kapağını parçaladı. Bir domuz gibi ciyakladı ve yere yığıldı, elleri işe yaramaz bacağının üzerinde duruyordu. Gavin silahını yeniden doldurdu ve Steven'ın daha fazla cezaya ihtiyacı olup olmadığını ve Paul'ün kan kaybından ölmesine izin verip vermemesi gerektiğini tartıştı.

Gavin, Paul'ün yanına çömeldi. Acıyla parlayan gözleri ona odaklanmıştı. Gavin, Paul'ün nefretini memnuniyetle karşıladı ve onun ruhsuz gözlerindeki korku titreşiminden tatmin oldu.

"Seni tekrar ziyaret etmemi istemiyorsun, değil mi Paul?" Gavin sordu. Paul dişlerini gösterdi. "Hayır."

"O zaman bu suç lordu hakkında öğrendiklerinizi bana bildirirsiniz, değil mi?"

"Rafael'i öldürdü!"

"Güzel ve yavaş bir şekilde ölmesini sağlayacağım, anladın mı?"

Şiddetli bir acı içinde olmasına rağmen Paul başını sallamadan önce tereddüt etti ve Gavin'e sevdiklerinin intikamını alma hakkını verdi. Gavin ayağa kalktı ve acıya dayanamayan Steven'ın yanına gitti. Gözyaşları yüzünden akıyor ve Gavin'e 911'i araması için yalvarıyordu. Gavin ayağını Steven'ın parçalanmış dizinin üzerine koydu ve Steven hemen sustu.

"Bugün kolay kurtuldun," dedi Gavin ve Steven'ın gözlerini yuvalarından çıkaracak kadar baskı uygulayarak eğildi. "Bana bir daha silah çekersen, bu yapacağın son şey olur. Anladın mı beni?"

Steven hararetle başını salladı. Gavin ayağını kaldırdı ve Steven'ın otuz saniye boyunca bunun cezasının sonu olduğuna inanmasına izin verdi.

avukatın yüzüne vurdu. Steven'ın çenesi yerinden çıkarken keskin bir çatırtı ofisi doldurdu. Steven duvara doğru yığıldı ve sonra yere düştü.

"Bildiğin şeylere bağlı kal," dedi Gavin patronluk taslayarak. "İyi bir avukata ihtiyacım olursa seni arayabilirim. Uslu bir çocuk ol."

Gavin ayağa kalktı ve kapıyı açtığı anda adamlarının Vega'nın iniltilerini bastırarak yüksek sesle konuştuklarını gördü. Gavin kapıyı kapattı ve memnuniyetsizliği içini kemirerek binadan dışarı çıktı. Adamları otoparka girdiklerinde dağıldılar. Gavin arabasını eve doğru sürdü, Vega'larla karşılaşması öfkesini yatıştırmaya yetmemişti. Lyla, Incognito'da Eli Stark'ı gördü. Yeni suç lordu Eli Stark olamazdı, değil mi? Gavin, Eli'nin annesine yapılan suikastı çok geç olana kadar duymamıştı ama Eli'nin, suç lordunun Raphael ve babasına attığı vahşi dayakla uyuşmayan kendi kuralları vardı.

Gavin eve rekor bir sürede varmıştı ve ön kapıyı açtığı anda duyduğu derin havlama sesi hiç hoşuna gitmemişti. Lyla ona doğru koştu, sevinçli yüzü Gavin'in içinde çılgınca şeyler yapıyordu. Kendini ona doğru fırlattı. Bir noktada bunu yapmayı bırakması gerekiyordu ama Lyla buna bayılıyordu. Kollarını ona doladı ve ağzından su içti. Ona ihtiyacı vardı yemeğe ya da suya ihtiyaç duyduğundan daha fazla. Kız onun için her şeydi. Gümüş mavisi gözleri mutlulukla parlıyordu ve kendini onun içinde kaybettikçe endişeleri de yok oluyordu.

Hamilelik ona uyuyordu. Mide bulantısı nöbetleri geçirdi ama sadece bir kez kustu. Adamın hoşuna gidecek şekilde, hamileliği artık çok açıktı. İnce yapısı karnını acı verici bir şekilde belirginleştiriyordu ve göğüsleri şişmiş ve son derece hassastı. Lyla içten dışa doğru parlıyor gibiydi. Bu onun kalbini sızlatıyordu.

"Günün nasıl geçti?" diye sordu ellerini boynunun arkasında birleştirerek. "İyiymi," dedi ve gri kaslı bir canavara baktı. Karanlık Değerlendiren gözler onunkilerle buluştu. Köpek kanlı ayakkabılarını kokladı. Karısını daha sıkı tutarak havada kalmasını ve kendisini bu kadar yakından izleyen yırtıcı hayvandan uzak durmasını sağladı. İçindeki her şey geri çekilmek, Lyla'yı bir odaya kilitlemek istiyordu.

ve Őu lanet Őeyi evinden çıkar. Neden kızın bir kaniŐ falan seeeğini dűŐündü ki? Hay sikeyim. Lyla asla onun beklediğini yapmazdı.

"Beau'yu görüyor musun?" Lyla sordu ve onun kollarından kurtulmak için mücadele etti. Adam onu bırakmadı. "Onu özleyemem."

Kız onun ses tonunu yakaladı ve ona kızgın bir bakış attı. "Gavin, Beau'yu bir aydır tanıyorum. Onu haftada üç kez görüyorum. O gerçekten harika biri. Onu orada bırakamam. Ayrıldığımda *ağlıyor*. Kalbim kırıldı."

Gavin dişlerini sıktı. Kalbinin bir parçasına sahip olan bir başka erkek. İsteksizce onu serbest bıraktı ama elini gömleğinin arkasında tutmaya devam etti.

eğildi ve hayvanın çenesinin altını kaşıdı. Köpek kendinden geçmiş bir halde gözlerini kapattı ve Lyla kıkırdadı.

"ok tatlı bir çocuksun, değil mi? Burada mutlusun, ha?" Lyla ona dönmeden önce mırıldandı. "Haydi, yemek hazır."

Ayakkabılarını çıkardı ama elini silahından ayırmadı. Lyla mutfağa doğru yürüdü, köpeği de peşinden mutlu bir Şekilde koŐuyordu.

Lyla tavuğuna yumulurken, "Huzurun ve sessizliğin tadını çıkar," diye öğüt verdi. "Yarın ılgınlık olacak. Carmen parti planlayıcısıyla birlikte saat yedide burada olacağını söyledi."

"Ofisimde olacağım."

Süslemelerle, oyunlarla falan hiç ilgilenmiyordu. Sadece bebeğin cinsiyetini öğrenmek istiyordu. Bebeğin cinsiyetini öğrenmek Carmen'in fikriydi ve Lyla da kabul edince onu Őımartmaya karar verdi. Doktor pastayı yapan fırıncıya bebeğin cinsiyetini bildirdi. Gavin pastayı hangi pastanenin yapacağını bilseydi arardı çünkü bu belirsizliğe dayanamıyordu. Yarın ne doğuracağını öğrenecekti.

-Nora ya da bir erkek. Marcus'un Nora'nın biriyle çıkması hakkındaki yorumunu dűŐündü ve kaŐlarını çattı.

"Ne oldu?" Lyla sordu.

"Siktiğimin Marcus'u." Kadının ağzını kavislendiren küçük gülümsemeden nefret ediyordu. Eğer Marcus boks ringine gelecek kadar aptalsa, ona ölümcül sağ kroŐesini gösterebilirdi.

"Peki ya o?" diye sordu.

"Kendisini bebeğin cinsiyet partisine davet etti."

"Gelmek mi istiyor? Aman Tanrım. Ona bir davetiye vermeyi dűŐünmemiŐtim. O bir erkek."

"Garip bir piç kurusu." Gavin, Lyla'nın boyalı pembe ayak tırnaklarının yakınında olmaktan mutlu görünen köpeğe baktı. "Lyla'yı nereden tanıdığını bile bilmiyorum.

o."

"Belki Alice ya da Janice ona söylemiştir."

Lyla'nın personeliyle arkadaş olması konusunda ne hissettiğinden emin değildi ama hasar verildi. Alice ve Janice, Lyla'yı Incognito'nun açılışına katılmaya ve köpek barınağında gönüllü olmaya zorlayınca Lyla'nın hayranları oldular. Carmen'le de oldukça samimi olmaya başlamışlardı ki bu felakete davetiye çıkarmaktan başka bir işe yaramazdı ama Lyla'nın işine karışmaması gerektiğini biliyordu.

sosyalleşmeye ve kendine bir hayat kurmaya çalışıyordu. En azından hâlâ onun bölgesindeydi, bu da bir nebze de olsa kontrolü elinde tuttuğu anlamına geliyordu.

"Yarın burada olacaklar mı?" Gavin sordu.

"Evet. Janice ve Carmen parti organizatörünü çıldırtıyorlar.

Köpek barınağında tanıştığım bazı gönüllüler de geliyor."

Lyla mutlu olduğu ve bebeğin cinsiyetini öğrendiği sürece kimin geldiği umurunda değildi. Bu düşünceyle ellerini Lyla'nın giydiği bol düğmeli gömleğin üzerinde gezdirdi. "O nasıl?" Aksi doğrulanana kadar bebeğin kız olduğunu varsayacaktı.

"Bugün aktif." Lyla ellerini salladı. "Karnımda garip bir çarpıntı hissediyorum."

"Tekmelemesi için sabırsızlanıyorum," dedi ve karnına bir öpücük kondurdu. Tüylü bir halının iyi bir taklidini yapan köpeğe bir kez daha baktı. Köpeğin ev eğitimi aldığı ve Lyla'yla iyi anlaştığı belliydi. "Köpeğin hikâyesini biliyor musun? Nereden geldiğini? Neden teslim edildi?"

"Adı Beau," dedi Lyla kibarca, bu da onu ısırarak istemesine neden oldu. "Beau'nun oraya nasıl geldiğini bilmiyorum ama yaklaşık bir yıldır barınaktaydı. Erkeklerden rahatsız görünüyor, bu yüzden onu sadece kadınlar gezdiriyor."

"O kadar köpek arasından istediğin o muydu?" Beau tam bir tank gibi görünüyordu. Dişlerini ve kaslarını kullanırsa, yetişkin bir adamı kolayca alt edebilirdi. "Erkeklerden hoşlanmadığını mı söylüyorsun?"

"Erkeklerden uzak duruyor. Sanırım bir pislik ona bir şey yapmış olmalı. Umarım Beau karşılık vermiştir."

Lyla ayağını köpeğin kafasına sürttü. Köpeğin kuyruğu sallanmaya başladığında Gavin bir homurtuyu bastırdı. Lyla köpekle ilgili planlardan bahsederken

Yarın yemeğini yiyecek ve onun sesinin hayal kırıklığını ve öfkesini bastırmasına izin verecekti. Hamileliğini öğrendiğinden beri Lyla eski haline daha çok dönmüştü. Hamilelik istenen etkiyi yaratmıştı. heyecanla ve azımsanmayacak bir korkuyla geleceği bekliyordu. Kızın

ona yapışmasını ve ondan bir şeyler talep etmesini seviyordu. Daha önce, o

Bir şey istemeyecek kadar temkinliydi. Şimdi ne zaman isterse arıyordu ve bu onun içinde bir şeyleri rahatlatıyordu. Lyla evlilik hayatına alışmaya başlamıştı. Her şeyin olduğu gibi devam edebileceğine inanmak istiyordu ama ne zaman sonsuza dek mutlu olacağına inanmak istese geçmişin acımasız gerçekliği kulağına fısıldıyordu. Lyla'yı ve onun rahmindeki mucizeyi hak etmiyordu ama Lyla'nın vermek zorunda olduğu her şeyi almaya devam edecekti.

Yemeğini bitirdiğinde, Lyla üst kata çıkarken konuşmaya devam etti. Köpek de onu takip edince hiç mutlu *olmadı*. Yatak odalarına girdiğinde Lyla'nın yatağın kendi tarafında, yerde duran kocaman bir yastığı işaret ettiğini gördü. Köpek itaat etmeden önce ona baktı, yastığın üzerinde iki kez döndükten sonra başını patilerinin üzerine koyarak uzandı ve gözlerini Lyla'dan ayırmadı. Görünüşe göre, üzgün yavru köpek bakışına karşı koyamamıştı. Gavin'in her ihtimale karşı silahını üzerine doğrultmak istemesine neden olan kocaman köpeğin yanına dizlerinin üzerine çöktü. Köpeğe fısıldadı ve onu başından öptü.

banyoya girdi. Lyla soyundu ve adam onu duşa kadar takip etmeden önce manzaraya hayranlıkla baktı. Ellерinin onun üzerinde olması kafasındaki vahşî canavarın geri çekilmesini sağladı.

Havluyla kurulandıklarında, onun çıplak tenini kendi teninde hissetmek için gecelik giymekten vazgeçti. Yatağa tırmandılar. Kadın yine köpeklerle konuştu ve adam köpeğin burada kalacağını anladı çünkü kadın o lanet şeye aşıktı.

"Beau'yu almama izin verdiğin için teşekkür ederim," dedi Lyla, bir kolunu onun göğsüne atıp yakınına sokularak.

"Eve altmış kiloluk bir canavar getireceğini bilseydim, bazı koşullar öne sürerdim."

"Ama o iyi bir köpek."

"Göreceğiz."

Kız onun boynunu ısırды. Adam bir sırtışı bastırdı. Isırması hoşuna gitmişti. "Seni seviyorum," dedi.

Bunu duymaktan asla bıkmazdı. Bu, Tanrı'nın ona asla ödeyemeyeceği bir armağanıydı. Bu kadın onun için yaratılmıştı ve bu dünyadan sevildiğini bilerek ayrılması için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

"Seni çok seviyorum," dedi.

Lyla kıkırdadı ve bu ses onu sertleştirdi. "Beni çok fazla sevemezsin."

"İstiyorum," dedi ve onu üzerine doğru sürükledi. Her şeyi katalogladı Enfes yüzünün her santimini. Eğer boyu uzun olsaydı.

bir süper modeldi, ama istediğini elde etmek için görünüşünü kullanmadı. Çok az insanın yaptığı gibi yüzeyin altına baktı. "Seni güvende tutmak için neler yapacağımı bilemezsin."

Lyla onun yüzünü aradı. Nefesini tuttu. Onun ne kadar karanlık ve sapkın olduğunu herkesten çok o biliyordu. Bu yüzden onu iki kez terk etmişti ve üçüncü kez hayatta kalamayacaktı.

"Ne yapacağımı biliyorum," dedi sessizce ve saçlarını geriye doğru taradı. "Umarım bunu yapmak zorunda kalmazsın."

Eğer bir kuyruğu olsaydı, sallanırdı. Onun dokunuşunu arzuluyordu. Neresine ya da neden dokunduğu umurunda değildi. Sadece ellerinin her zaman üzerinde olmasını istiyordu. Onun sözlerine odaklanmak için yoğun bir çaba sarf etmesi gerekti.

"Yapmak zorunda kalabilirim," dedi.

Muhteşem mavi gözler kısıldı. "Neden?"

"Çünkü o hâlâ dışarıda bir yerde."

"Ama sessiz kaldı."

"Ne zamandır?"

Lyla onun saçlarını kavradı. Acı çizgisi hoşuna gitmişti.

"Onu aramaya gitmeyeceksin, beni anlıyor musun?" diye tısladı.

Kıcını okşadı ve sikini bacaklarının arasına yerleştirmek için aşağı uzandı. Kadın kıpırdayamadan, adam derinlere inebilmek için kıcını kavradı.

"Gavin, dikkatimi dağıtmaya çalışmayı bırak," diye homurdandı.

Elini kızın nemli saçlarına daldırdı ve dudaklarını kendi dudaklarına bastırırken onu üzerinde salladı. Kadın direnmeye çalıştı ama adam çekilmesine izin vermedi.

Lyla tırnaklarını onun göğsüne batırdı. "Seni kaybetmeyeceğim."

"Yapamayacaksın." Hayalet yetmiş yaşlarında bir adam, bir kadın ve Rafael Vega'nın peşinden gitti. Rafael çoğunlukla konuşurdu ve genellikle kafası iyi ya da sarhoş olurdu. Gavin'in aksine pis işleri güvenliği yapardı. Hayalet bir korkaktı. Gavin kazanacaktı. Saf öfke, hayaletin önemsiz kişisel gündemini gölgede bıraktı.

"Yeraltı dünyasına dönmeyeceğine söz vermiştin!"

"Dönmeyeceğim. Onu oradan çıkarmaya çalışıyorum."

"Yani onu öldürebilir misin?"

"Elbette," diye derin bir nefes aldı. "Geri gelecektir.

Bugün olmazsa yarın ya da ertesi gün. Onun kim olduğunu bilmem gerekiyor." "Bundan hoşlanmadım."

Onun sesinde endişe ve korku duymaktan nefret ediyordu. Lyla o

şerefsizden kurtulmuştu. Sıklıkları azalmış olsa da hâlâ kâbuslar görüyordu. Hayalet

Uyanıkken her düşüncesine musallat oluyordu ama bu Lyla'nın değil, onun taşıyacağı bir yükü.

"Endişelenme bebeğim. Ben hallederim," dedi pembe meme uçlarını emerken.

Lyla nefesini tuttu ve eğildi. Aleti sarsıldı. Daha hızlı hareket etmeye başladı, Lyla'nın tüm ipeksi uzuvlarıyla etrafında sarsıldığını hissetmek için çaresizce onu rehin tutuyordu. Uyumak için karısının vajinasının her damla spermi için sikini sağmasından daha tatlı bir yol yoktu.

"Gavin."

Kadının hayalet hakkında konuşmak istediğini, bunun peşini bırakmayacağını görebiliyordu. Lyla'yı altına almak için yuvarlandı ve onu becerirken üzerine çömeldi. Lyla'nın dudakları aralandı ve gözleri ihtiyaçtan kör oldu.

"Bunu senin içine ben koydum," dedi ellerini karnının üzerinde gezdirerek. "İkiniz de bana aitsiniz. Hiçbir şey beni sizden alamaz."

"Ama, Gavin-"

"Hayır." Onu uzun uzun ve yavaşça öptü. Onun tadını, kokusunu, onunla ilgili her şeyi seviyordu. "Onun ölmesi gerekiyor."

Çocuğunun cinsiyetini öğrenmeyi bu kadar çok istemeseydi, deli gibi kaçardı. Sanki evinde pembe ve mavi bir patlama olmuş gibiydi. Merdivenler ve tavan pembe ve mavi balonlarla süslenmişti. Parıltılı pankartlar vardı ve herkes hangi tarafı temsil ettiğini göstermek için bir fiyonk ya da papyon takmıştı.

Lyla saçına bir fiyonk takmış ve parlak pembe bir gömlek giyerek açıkça Kız Takımı'ndan olduğunu ilan etmişti. Janice'in gömleğine bir fiyonk ilştirmesine izin verdi çünkü saçına ilştirmeyeceği kesindi. Pembe ve mavi kekler, peçeteler, mutfak eşyaları, pipetler, her şey vardı. Kadınlar içeride sohbet edip tahmin oyunları oynarken erkekler dışarıya göç etti.

"Hey, patron. Teklife baktın mı?"

Marcus mavi bir gömlek ve çenesinin altında kâğıttan bir papyonla yaklaştı.

"Bu yüzden mi gelmeye karar verdin? Beni rahatsız etmek için mi?" Gavin sordu.

"Dün bana bir cevap vermeyeceğini biliyordum. Peki, ne düşünüyorsun?"

"Bence sıkı bir uyum olacak."

"Yani okudun mu?"

"Çoğunu."

Gavin pembe içeceğini yudumladı ve pembe limonata olduğunu fark ettiğinde neredeyse tükürüyordu. Kahretsin. Bardağı yanından geçen bir garsonun tepsisine bıraktı ve küçük bir parmak yiyecek tabağı kaptı ve yüzünü buruşturmamaya çalıştı. Bu hiç onun sahnesi değildi. Bebeğin cinsiyetini açıklayacak olan üç katlı pastayı kesmek için sabırsızlanmasa kendini aptal gibi hissedecekti.

"Benim için geri bildirimin var mı?" Marcus ayak parmaklarının üzerinde zıpladı.

"Alabilirim

o."

Gavin ona soğuk bir bakış attı. "Herhangi bir sorum olursa size haber veririm." Marcus üzgün görünüyordu. Eğer Gavin'in bir kalbi olsaydı pişmanlık titreşimi. Lyla'nın annesini gördü ve babasını bulmak için kalabalığı taradı ama onu göremedi. Kaynakları ona Pat Dalton'ın bir benzin istasyonunda çalıştığını söylemişti. Lyla'nın ailesi kıt kanaat geçiniyordu ama bu onun sorunu ya da onun sorunu.

Carmen onlara doğru hızla ilerledi. "Hadi baba! Vakit geldi!"

Gavin'e ikinci kez söylenmesine gerek yoktu. Kalabalığın arasından omuzlarını kaldırarak ilerledi. Pasta beyazdı ve biberonlar, patikler, pelüş hayvanlar, mavi ve pembe noktalar gibi bebek eşyalarıyla süslenmişti. Lyla'nın gözleri onu görünce parladı. Ona bıçağı uzattı.

"Vakit geldi," dedi.

Gavin, Lyla'ya nereyi kesmesi gerektiğini sorarken bir adrenalin vızıltısı hissetti. Kamera flaşlarının, Lyla'nın kolunu sıktığının ve kalp atışlarının sesinin belli belirsiz farkındaydı. Bıçağı pürüzsüz kremanın üzerine koydu, bir anlığına gözlerini kapattı ve kesmeden önce sessiz bir dua etti. Bıçağı kaldırdığında Carmen çığlık attı ama üzerinde bir kek zerresi bile göremedi.

"Tekrar kes!" Carmen sabırsızca bağırdı.

Elleri titreyerek bıçağı tekrar yuvasına soktu ve ince bir dilim pastayı kaldırdı. Vücudu uyuşmuştu.

"O bir kız!"

ON İKİNCİ BÖLÜM

Lyla

Lyla, Alice'in hızlı ve enerjik temposuna ayak uydurmaya çalışırken kendini balon gibi hissediyordu. Eşofman giyme ve evde tembellik etme dürtüsüne yenik düşmemek için her gün mücadele ediyordu. Üzerine oturan kıyafetler bulmak tam bir eziyetti. İki gün önce onu alışverişe götüren Carmen'e şikâyetinde bulundu.

Gavin onun köpek barınağına gitmesi konusunda ayak diredi ve Gavin onun haklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Yol boyunca onu çekiştirmeye karar verirlerse bazı büyük köpeklerle başa çıkamazdı ve kaka toplamak için eğilemezdi, yani... evet. Poligona ve mümkün olan her yere götürdüğü Beau ile yetinmek zorundaydı. Tasmaya bile ihtiyacı yoktu, ona o kadar bağlıydı ki. Onun yanından hiç ayrılmıyor ve öğleden sonra uykusuna daldığında onunla birlikte yatağa giriyordu. Tabii ki Gavin'e söylemedi çünkü o Beau'dan hâlâ "köpek" diye bahsediyordu.

"Dün çocuklarla harikaydın," dedi Alice coşkuyla. "Ele avuca sığmazlardı ama çok sevimliydim," diye onayladı Lyla.

Her ne kadar dün okula yaptığı geziden keyif almış olsa da Pyre Casinos'tan gelen gönüllüler boya yaptı, temizlik yaptı ve öğrencilerle oynadı. Gönüllü sayısı son birkaç yıl içinde üç katına çıkmıştı. ve Alice kendinden geçmişti.

"Öğrencilerin daha iyi bilgisayarlara ihtiyacı var ve şu sıraları gördünüz mü? Çok eskidiler. Müzik odasında plastik flütler ve eski püskü bir gitar vardı. I

keşke..." Alice sözünü

kesti. "Ne?"

"Çocuklar için daha fazlasını istiyorum, anlıyor musunuz? Sahip olduklarından memnunlar ama daha fazlasını hak ediyorlar."

"Katılıyorum. Neden Gavin'den çocuklara ihtiyaçları olan şeyleri almak için daha fazla para istemiyorsun?"

Sigara içenlerle ve güçlü parfümler sıkkan kadınlarla dolu bir poker masasının önünden geçtiler. Lyla öksürdü ve kötü kokuyu gidermek için elini yüzünün önünde salladı. Süper kokan burnu her geçen ay daha da hassaslaşıyor gibiydi. Mide bulantısı hissetmiyordu ama yine de tuhaf aşermeleri vardı. Gavin dün gece onun çikolataya batırılmış salatalık yemesini izlemeye dayanamamıştı.

"Bunu yapamam," dedi Alice ellerini birbirine vurarak. "Yani, bu pozisyonu daha yeni oluşturdular ve Bay Pyre zaten bütçeme hatırı sayılır miktarda para koydu."

"Sormaktan zarar gelmez," dedi Lyla çalışanlar koridorunda yürürken. Kokteyl garsonları, satıcılar, spa görevlileri, güvenlik ve diğer İşçiler işlerine devam ederken saygılı bir şekilde başlarını sallayarak onları selamladılar.

"Gerçekten daha fazla para isteyebileceğimizi düşünüyor musun?" Alice endişeyle sordu.

"Tabii ki. İyi bir amaç için." "Onu rahatsız etmek istemiyorum."

"Gel." Lyla Alice'in elini tuttu ve onu arka koridorlardaki labirentten geçirerek Gavin'in ofisine götürdü. Sekreteri onların geldiğini görünce telefonu aldı, konuştu ve ayağa fırladı. Ona ulaştıklarında ofisinin kapısını açmıştı.

Sekreteri hemen, "O özgür," dedi.

"Teşekkür ederim," dedi Lyla gülümseyerek ve Gavin masasından kalkarken ona döndü.

Ona doğru gitti ve derin bir öpücük için onu kendine çektiğinde şaşırmadı. Eğer Gavin onun hamile bedenine aşık olduğunu açıkça belli etmeseydi, haftalar önce depresyona girmiş olurdu. Bu haliyle Gavin her zamankinden daha azgın görünüyordu ve bu ona itici değil arzulu hissettiriyordu. Gavin geri çekildiğinde Alice'i ilk kez fark etti.

"İş için buradayım," dedi Lyla ve masasının etrafından dolaşarak tedirgin görünen Alice'in yanına oturdu.

"İş mi? Tamam. Neymiş o?"

"Dün gönüllü olarak çalıştığımız okul," dedi Alice hemen. "Çocukların bilgisayara, yeni enstrümanlara ve klimanın tamir edilmesine ihtiyacı var."

Gavin'in yüzünde okunamayan bir ifade vardı. Alice'in sesi sinirleri devreye girdikçe bir oktav yükseldi ve daha hızlı konuşmaya, su çeşmelerinin eksikliğinden ve bazı sınıfların yeni bölmelere ihtiyaç duyduğundan bahsetmeye başladı. Lyla

bacak bacak üstüne atarak Gavin'in dikkatini çekti. Lyla alt dudağını imalı bir şekilde yaladı. Adamın gözleri kısıldı. Alice'in sesi daha yüksek ve daha acil hale geldi.

"Yap şunu," dedi Gavin aniden. "Ne?" Alice sordu.

"Bana bir rakam verin ve yapalım. Bu Janice'i mutlu eder, değil mi?"

"Evet, mutlu edecek."

Alice ayağa fırladı ve kollarını Gavin'in boynuna dolamak üzereydi. Gavin ona bunun bir iş olduğunu ve sarılmak istemediğini ya da buna ihtiyacı olmadığını açıkça belirten bir bakış attı.

"Sen harika bir adamsın," dedi Alice kocaman bir gülümsemeyle. "Git buradan," dedi. "Karımla konuşmam gerek."

Alice ona başparmağıyla onay verdi ve dans ederek ofisten çıktı. Gavin parmağını masum görünmeye çalışan Lyla'ya doğru uzattı. Lyla ayağa kalktı ve bir kol boyu uzakta durdu. Gavin elini uzatıp Lyla'nın elini tuttuğunda hiç şaşırmadı.

dizlerinin arasında duracak şekilde yaklaştı.

"Bir okula daha fazla para vermem için bana rüşvet mi verdin?" diye sordu. "Belki de."

Elleri elbisesinin altından kayarak kичını kavradı. "Sanırım hoşuma gitti. İştaki zamanımı daha ilginç hale getiriyorsun. Öp beni."

Lyla kollarını ona doladı ve uzun, derin bir öpücük kondurdu; adamın elleri iç çamaşırının altından kayarak Lyla'nın içine girdi. Lyla onun ağzının içinde inledi ve daha derinlere kayan parmaklarına karşı direndi.

"Sana ihtiyacım var," dedi onu masasına oturtup sikini pantolonundan kurtarıırken. Parmaklarına tükürdü ve onları derinlere itti. Kız onu açtı Uyluklarını araladı ve onu daha derine çekmek için kичını kaldırdı.

"Lanet olsun," diye tısladı parmaklarını geri çekip yerine sikini koyarken. "Yavaş gidemem."

"İstemiyorum."

Gavin ellerini masaya dayadı ve onu sertçe becerdi. Lyla inledi ve ofisinin ses geçirmez olmasına bir kez daha minnettar oldu. Gavin her itişinde kabzasına kadar içine giriyordu ve Lyla kendinden geçerek başını geriye eğdi. Boşalması uzun sürmedi ve işi bittiğinde dizlerinin üzerine çöktü ve ağzıyla işini bitirdi. Bacakları titriyordu ve bitirdiklerinde masasına bir şeyler bulaşmıştı.

"Bana daha sık rüşvet vermelisin," dedi tembelce, kadın onun üzerine yayılırken. kucak.

"Belki yaparım."

"Biraz ağırdan almalısın," dedi ve şişmiş karnını ovdu. "Haftalardır hareket halindesin. Biraz sakinleşmen gerek."

Bu yüzden buradaydı. Gavin'le yalnız kalmaya ihtiyaçları vardı.

"Biliyorum." Onun karnını öptü. "Çok güzel olacak."

"Biliyorum." Nora babasını çoktan parmağında oynatmaya başlamıştı. Gavin hamileliği boyunca harika davranmıştı. Carmen'in şaşkınlığı ve isteksiz onayına rağmen her şeye dahil olmak istemişti. Çocuk odası hazırды ve Lyla'nın iki ayı daha vardı. Birkaç hafta sonra bir doğum dersleri vardı ve Nora'nın doğumu yaklaştıkça Lyla korku ve heyecan arasında gidip geliyordu.

son tarih yaklaştı.

Lyla Gavin'in özel banyosunda düzgün görüldüğünden emin olmak için kendini kontrol etti. Yanakları kızarmış ve dudakları biraz şişmişti ama bunun suçunu her zaman hamileliğine atabilirdi. İnsanlar aradaki farkı anlayamazdı. Nora taklalar atarken Lyla bir elini karnının üzerine koydu.

"Ne oldu?" Kız lavabonun kenarını tuttuğunda Gavin sertçe sordu.

"Bir şey yok. O sadece... gerçekten aktif."

"Eve gidip biraz dinlenmelisin."

"Yapacağım," diye yalan söyledi ve onu öptü, sonra da doruğa ulaşmış bir halde ofisten çıktı.

Blade onun yanına düştü. O da en az Gavin kadar korumacı/rahatsız ediciydi ve sanki yürüyen bir bombaymış gibi etrafında dolanıyordu. Tanıdığı bazı gönüllülere gülümsedi ve Gavin'in aksine açık olan Marcus'un ofisine doğru ilerledi. Lyla Marcus'u takdir etmeye başlamıştı. Gavin'in yang'ının yin'i gibiydi. Onsuz nasıl geçindiklerini hayal bile edemiyordu. Keskin iş anlayışı ve zaman yönetimi becerileri Gavin'e her zamankinden daha fazla zaman bırakıyordu.

Kız içeri girdiğinde Marcus başını kaldırdı ve dudaklarında geniş bir gülümseme belirdi. "Muhteşem görünüyorsun!"

Blade iğrenmiş bir ses çıkarırken Lyla güldü. Lyla Marcus'un yanına gitti ve oturmadan önce ona hızlıca sarıldı. Marcus masaya yaslandı, gözleri muziplikle parlıyordu.

"Sizin için ne yapabilirim?" diye sordu.

"Gavin'in bir hafta izin yapmasını istiyorum,"

dedi. Marcus gözünü bile kırpmadı. "Tamam."

"Pazartesi günü onun doğum günü. Onu çalabileceğimi ve gelecek hafta size geri getirebileceğimi düşündüm."

Marcus düşünceli bir şekilde başını salladı. "Sorun değil. Yeniden planlanamayacak hiçbir şeyi yok. Ertelenmemesi gereken bazı toplantılara ben bakabilirim. Sen nereye gidiyorsun?"

"Kaliforniya. Bir yat kiraladım."

Ona endişeli bir bakış attı. "Hiç tekneye bindin mi?"

"Bir kere. Sanırım iyi olacağım. Belki bebek doğduktan sonra uzun bir tatile çıkabilirsiniz."

"Ne için?"

"Rahatlamak

için mi?"

Marcus kollarını iki yana açtı. "Ben kıcıımı yırtarak çalışıyordum Bugün olduğum yerde. Masamda otururken, kararlar verirken ve para kazanırken rahatım."

Lyla başını salladı. "Siz iş adamları."

Marcus omuzlarındaki hayali kiri fırçaladı. "Bunun için yaşıyoruz." "Umarım biri gelir ve sizi mola vermeye zorlar."

"Denememi istediğin biri mi var?" Marcus kaşlarını sallayarak sordu.

"Ben sadece insan yiyenleri tanırım," dedi Lyla ve güldü.

Omuzlarına attığı rahat bir kolla onu ofisinden dışarı çıkardı. Blade onaylamıyor gibi görünüyordu ama bugünlerde *hep* öyle *görünüyor*du. Nora sert bir tekme atınca Lyla bir homurtu çıkardı. Karnını tutarken Marcus'un rahat gülümsemesi kayboldu.

"Aman Tanrım, iyi misin?"

"Evet, o sadece-" Lyla tekrar tekme atarken yüzünü buruşturdu.

"Kaçmaya çalışıyor."

"Ne?"

Marcus bayılacak gibi görünüyordu. Lyla sırtarak Marcus'un elini tuttu ve karnının üzerine koydu. Marcus tekmeyi hissedene kadar geri çekilmeye çalıştı. Dondu kaldı ve gözleri komik bir şekilde büyüdü.

"Vay anasını."

"Biliyorum."

Onu serbest bıraktı ve Marcus'un diğer eli ilkinde katıldığında şaşırmadı. Beklerken neredeyse sersemlemiş görünüyordu ve sonra bir tekme daha yedi.

Marcus onun karnına doğru fısıldayarak, "Ah, oğlum, umarım babanı çıldırtırsın," dedi.

"Bu ne lan!"

Lyla ve Marcus döndüklerinde Gavin'in üzerlerine doğru geldiğini gördüler. Lyla, Marcus'un önüne geçti ve çalışanlarını saklanmak için koşturan adama doğru yöneldi.

"Nora tekmeliyor," dedi Lyla.

"Peki neden sana dokunuyor?" Gavin talep etti.

Lyla uzanıp onun yüzünü kavradı. "Hey, Hulk, sadece onun tekmesini hissediyor."

"Sen benimsin," diye tısladı.

İç çekti. "İsteseydin daha fazla senin olamazdım. Şimdi olay çıkarmayı bırak. Marcus'la bana yardım ettiği bir konu hakkında konuşmam gerekiyordu."

"Neden ona gitmen gerekiyor? Sana her konuda yardımcı olabilirim!" "Sana sürpriz yapmak istiyorum."

"Sürprizlerden nefret ettiğimi biliyorsun."

Ona yaralı bir bakış attı. "Benden bile mi?"

Gavin tereddüt etti ve sonra ona ters ters baktı. "Beni manipüle etmeye çalışıyorsun."

Lyla ışınladı. "İşe yarıyor mu?"

Gavin parmağını Marcus'a doğru uzattı. "Yarın ringde görüşürüz."

"Sorun değil," dedi Marcus kolayca ve sonra günahlarına bir yenisini daha ekledi

Lyla'nın karnını bir kez daha okşadı. "Sonra görüşürüz, güzelim."

Marcus'un peşinden gitmeye çalışan Gavin'in takım elbisesine Lyla ellerini soktu. "Gavin, cidden."

"Hayatına son vermem için bana yalvarıyor." "Gavin, dikkatini ver."

Vahşi kehribar gözleri ona odaklandı ve gülümsemesi genişledi. Tanrım, Gavin sahiplenici bir psikopattı. Uçlarda bir adamdı ama onun yanında her zaman dizginlerdi. Marcus'un hayatını garanti edemezdi ama kendi başının çaresine bakabileceğini düşünmüştü.

"Seni seviyorum," dedi Lyla ve gerginliğinin azaldığını hissetti.

"Mümkün olduğunca çabuk eve, yanıma gel."

"Neden?"

"Böylece beni tekrar senin yapabilirsin."

"Kaliforniya'da ne halt ediyorsun?" Gavin kükredi.

Lyla telefonu kulağından uzak tutarak, "Okyanusa yakın olmak istedim," dedi. Teknik konulara girmek istiyorsa, okyanusun *üzerinde*. "Jet sizi bekliyor."

"Ne oluyor, Lyla?" "Bu benim sürprizim."

"Bana kalp krizi geçirtmek için mi? Sen başka bir eyalettesin!"

"Acele etsen iyi olur," dedi ve ona alaycı bir bakış atan Beau'ya göz kırptı.

Lyla yataın güvertesinde durdu ve derin bir nefes aldı. Vegas'tan uzaklaşmaları ve suyun onları bir süreliğine de olsa rahatlatması gerekiyordu.

İhtiyacı olan her şeyi paketledi ve yat hazırdı. Ne kendisini ne de Beau'yu deniz tutmadığı için mutluydu. Blade'in çenesini kapalı tutması için ağlama krizine girmesi gerekmişti. Hamile olmasaydı, bundan asla kurtulamazdı.

Gavin'in yata binmesi iki saatten az sürdü. Lyla elinde bir kadeh şampanya ve kendisi için köpüklü su ile onu bekledi. Ağzı ince bir çizgi halindeydi ve gözlerini göremese de ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu.

"Gün batımını görmek için tam zamanında geldin," dedi ve bardağı ona uzattı.

"Lyla."

"Uçuşun iyi geçti mi? Benimki biraz sarsıntılıydı ama-" "Uçtun mu?"

Gavin şampanya kadehini kırdı ve onu omuzlarından yakaladı. Onu küçük bir sarsıntıya uğrattı ve yakınına eğildi. "Lyla, bana haber vermeden çekip gidemezsin."

Gözünü korkutmayı reddetti. "Biraz uzaklaşmaya ihtiyacımız vardı ve önümüzdeki hafta doğum günün."

"Ben de gelirdim. Sadece *söyle* bana. Eve gittim ve sen *Gitti!*"

Onun sesindeki korkuyu duydu. "Seni terk ettiğimi mi düşündün?"

Gavin onu serbest bıraktı ve iki elini saçlarında gezdirdi. "Ne düşüneceğimi bilemedim."

"Yatağın üzerindeki kartımı görmedin mi?"

"Hayır. Evin boş olduğunu fark ettim ve cep telefonunuzu aradım."

"Belki de kartı kapıya ya da başka bir yere bantlamalıydım," diye düşündü.

Güneş gözlüklerini çıkardı. "Hayır, bana sesinle söylemelisin, lanet olası bir kartla değil."

"Gavin." Lyla ona doğru gitti ve kollarını beline doladı. Adam ona ters baktı ve Lyla kendini çok kötü hissetti. "Bu sonuca varacağını düşünmemiştim. Yani, seni neden terk edeyim ki?"

Gavin cevap vermedi.

"Seni bırakmayacağım," dedi ve takım elbise ceketini çekiştirerek çıkardı, böylece ceket güverteye düştü. Gömleğinin düğmelerini yarıya kadar açarak serinlemesini ve serin esintiyi hissetmesini sağladı. "Birlikte zamana ihtiyacımız vardı, bu yüzden yatı bir haftalığına kiraladım."

Lyla ona bir kadeh daha şampanya doldurdu ve Beau'ya ikisinin de tehlikede olmadığına dair güvence vermek için onu sevdi. Gavin kadehi aldı ve Lyla onun yanında durup güneş batarken ufka bakmadan önce içmesi için onu zorladı. Gavin'in sakinleşmesi yarım saat sürdü. Gece serindi ama

Güvertede dinlenebilecekleri ve suyun kenarlara vuruşunu dinleyebilecekleri kadar rahat.

"Bana hâlâ kızgın mısın?" diye sordu.

"Beni öldürmeye çalışıyorsun."

Tiksintiyle dilini şaklattı. "Eğleneceğiz. Marcus yeniden planlanması mümkün olmayan toplantılarla ilgilenecek ve acil bir durum olursa dizüstü bilgisayarın bende."

"Marcus?"

"Evet. Dün ona psikopatça davrandığında bu geziden bahsediyorduk."

"Sanırım çenesini

kırdım." Lyla doğrulup

oturdu. "Ne yaptın?"

"Boks yaptık. Belki de iyi olup olmadığına bakmalıyım."

"Haklısın, yapmalısın! Aman Tanrım, tam bir pisliksin! O harika bir COO. Bunu neden yapasın ki?"

"Düğmelerime basmayı

seviyor." "Yani çenesini mi

kırdın?"

"Yaptım mı yapmadım mı bilmiyorum. Ambulans onun için geldi. O günkü toplantılarını devralmak zorunda kaldığım için durumunu kontrol etme fırsatım olmadı. Eve erken gelmemi isteyen mesajını aldım ve onu unuttum."

"Saçmalıyorsun," diye tersledi ve cep telefonunu çıkarıp her şeyi bilen Janice'i aradı. "Marcus nasıl?"

"Beyin sarsıntısı geçirmiş ve bir sürü çürüğü var ama durumu iyi," dedi Janice net bir şekilde.

"Sadece iyi olduğundan emin olmak istedik. Teşekkürler." Lyla telefonu kapattı ve Gavin'e ters ters baktı. "Ona beyin sarsıntısı yaşattın."

"Belki de ona nasıl boks yapılacağını öğretmeliyim."

"Bir sorunun var!" Ayağa kalktı ve kulübeye doğru yürüdü. "Hadi, Beau."

Lyla ana yatak odasına girdi ve onlar için hazırlanmış romantik yemeği görmezden geldi. Lüks banyoda bir duş aldı. Dışarı çıktığında Gavin'i telefonla konuşurken buldu, etraflarına bakan bir dizi pencerenin önünde duruyordu. Gavin'in Marcus'la konuştuğunu fark edince Lyla biraz rahatladı. Lyla, Beau'nun karnını doyurdu ve kendine bir araya getirilmiş tabaklardan bir tabak yemek yaptı.

Gavin telefonu kapattı ve ona döndü. "Kendini iyi hissetmiyorsa geri dönmeyi teklif ettim ama şu anda ofiste."

"İşini çok seviyor."

Gavin homurdandı. "Ben duş alacağım."

Lyla televizyonu açtı ve Friends'in tekrarlarını izledi. Yat bir o yana bir bu yana yatıyor, onu uyuklatıyordu. Enerji patlamaları yaşadı ama bunlar çabucak kayboldu. Vegas'tan uzakta geçireceği bu haftaya en az Gavin kadar ihtiyacı vardı ama o bunu bilmiyordu. Gönüllülük, dalgalanan hormonlar ve bebek hazırlıkları çok yorucuydu. Gavin yatak odasında ona katılmadan önce Lyla uykuya daldı.

Lyla çarpan dalgalara baktı. Deniz spreyi hafif bir sis halinde yüzüne iniyor, bu da onu serinletiyor ve rahatlatıyordu. İnce, ılık kuma batan ayaklarını kaydırды. Bir el saçlarını okşadı. Lyla başını çevirdi ve Manny'nin beyaz kumlu bir plajda yanında oturduğunu gördü. Üzerinde düğmeleri yarıya kadar açık bir gömlek ve pantolon vardı. Çıplak ayak parmakları kumda kıpırdıyordu. Boynundaki altın zincirler ve her parmağındaki yüzükler güneşte parlıyordu. Lyla'nın kalbi acı dolu bir şekilde çarptı. Bunun bir rüya olması gerektiğini anladığında bile yüzüne dokunmak için uzandı.

"Manny." Parmakları sadece yaşlılık çizgileriyle gölgelenmiş tenine dokundu. Elini kavradı ve yüzünü onun sıcak avucuna gömdü. "Seni çok özledim."

"Gavin'in beni dinlediğini görüyorum."

Başını kaldırdı ve adamın yüzünün her ayrıntısına baktı. Göğsü deniz spreyi ve sıcak nedeniyle nemliydi.

"Seni ne hakkında dinledim?" diye sordu.

"Bir aile kurmak."

Lyla ince bir şalın örttüğü çıkıntılı karnına baktı. "Ona Nora adını vereceğiz."

"Biliyorum. Onur duydum."

Lyla acı ve kayıp duygusu içinden geçerken gözlerini kapattı. "Keşke burada olsaydın."

"Öyleyim."

Lyla gözlerini kapadı ve onun varlığını içine çekti. Çok gerçek ve katı görünüyordu ama uykusunda bile gerçeği biliyordu.

"Gavin'le sonunda birlikte hareket edebildiğiniz için mutluyum." Boğuk bir kahkaha attı. "Bu devam eden bir savaş."

"Sana ihtiyacı var, Lyla. Ondan vazgeçme."

"Vazgeçmeyeceğim," diye yemin etti.

"İşte benim kızım."

Onun hissini ve şimdi güneş kremi ve okyanusla karışmış tanıdık misk kokusunu içine çekti. Kumda onun altın bastonunu gördü ve gülümsedi.

"Benimle olduğunu biliyordum."

Yüzünü yukarı kaldırdı. "Ne?"

"Ölmeden önce elimi tuttuğunu hissettim."

Nefesi kesildi. Onlar ölürken yanında olabilmek için göğsünden çıkardığı bıçakla kendini yerde sürükledi. O güne ait görüntüler rüyasına girmeye başladı. Dalgaların sesi azalmaya başladı. Umutsuzca ona sarıldı.

"Henüz değil, henüz değil," diye bağırdı. "Daha fazla zamana ihtiyacım var."

"Çok cesursun, çok güçlüsün." Manny'nin sesi ruhunu yatıştıran bir merhem gibiydi. "Başka hiçbir kadın Gavin'le ve yaşadığın zorluklarla başa çıkamazdı."

"Lütfen gitme," diye fısıldadı.

"Ben hep seninleyim."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken başını salladı. "Bu hiç adil değil." Adam onun çenesini kavradı. "Ben iyiyim, bebeğim."

"Ben değilim." Adamın gömleğini avuçladı. "Her gün seni düşünüyorum. Seni çok özleyorum."

"Güçlü kalmalısın. Önünde daha çok sınav var." "Ne?"

"O hâlâ dışarıda, Lyla. Senin ve bebeğin için gelecek. Durmayacak. Nora'yı güvende tut."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Güneşin sıcaklığı azaldı ve gökyüzü kararmaya başladı. Manny'nin omzunun üzerinden bir hareket gördü. Siyah takım elbiseli ve maskeli bir adam sahilde duruyordu. Lyla'nın kalbi boğazına fırladı. Canavar ceketinin içine uzanıp bir silah çıkarırken bile Manny'ye sarıldı.

"Manny!"

Lyla sarsılarak uyandı, ağzı bir çığlıkla açık kalmıştı. Bir eliyle ağzını kapadı ve titreyerek yatağa uzandı. Gavin sırtı ona dönük uyuyordu. Beau karanlıktan çıkıp burnuyla Lyla'nın kolunu dürttü. Lyla yataktan kaydı, dizlerinin üzerine çöktü, kollarını ona doladı ve sessizce ağladı. Sanki Manny'yi yeniden kaybetmiş gibi hissediyordu.

Kendine geldiğinde onun ağzını öptü ve işlemeye gitti. Yansımasında perili, kan çanağı gözleri, solgun teni ve renksiz dudaklar. Lyla bir ceket kaptı ve atletinin üzerine giydi. Beau ile kulübeden çıkmadan önce tayt giymişti. Dışarısı hâlâ karanlıktı. Lyla, Beau bacaklarının arasındayken bir şezlonga yerleşti ve serin okyanus esintisi etrafında dönerken ayaklarını sıcak tuttu.

Bu bir rüyaydı. Zihni nasıl böyle bir şey yaratabilirdi? Gerçekçi mi? Başlangıcı iyiydi ama sonu tam bir kabustu. *Nora'yı güvende tut.* Lyla kollarını karnına doladı. Manny haklıydı.

Onu bıçaklayan sadist asla yaşamasını istememişti. İşini bitirmek için geri gelecekti.

Lyla rüyanın iyi yanlarına sarıldı ama kötü yanları görmezden gelmeyi reddetti. Keder o kadar güçlenmişti ki, onu zar zor zapt edebiliyordu. Carmen gibi o da kendinden daha çok sevdiği birini kaybetmişti. Küçük işlere odaklanmak ve bir ayağını diğerinin önüne koymaya devam etmek dışında bir başa çıkma mekanizması yoktu. Kalbi ve zihni hâlâ Manny'nin öldüğünü kabullenemiyordu. Nora, Manny'yi hiç tanımadan ya da Gavin'in aşırı korumacılığını anlamadan büyüyecekti. Lyla, Nora'nın yeraltı dünyası yüzünden yaşadığı dehşet ve korkunun bir parçasını bile hissetmesine izin vermeyi reddediyordu.

Ani bir öfke patlamasıyla kulübeye girdi ve çantasından silahını çıkardı. Gavin içindeki canavarı sakinleştirmek için kendini ona ve bebeğe kaptırmaya çalışıyordu. Kuzenini ve babasını öldüren adamın hâlâ dışarıda olduğunu bilmek işkence olmalı.

"Hanımefendi?"

Lyla mürettebata göz kırptı.

"Köpeği kıyıya götürmemi ister misin?"

"Evet, ben de geliyorum," dedi Lyla, yüzünü silerek ve silahı pantolonuna sokarak.

Lyla, mürettebat ve Beau ile birlikte daha küçük bir tekneye tırmandı. Güneş doğarken kıyı boyunca yürüdüler. Beau sahil boyunca koştu. Ona doğru dönüp işini yapmak için tekrar havalandı. Etrafta kimse yoktu ve yalnızlık onu rahatlatıyordu. Ayaklarını soğuk, ıslak kuma gömdü ve hemen dışında sallanan yata baktı. Koy. Kuru çöl havasından sonra okyanus esintisi cennet gibi gelmişti. Gezinirken ceketinin kollarını boynunda düğümledi.

Yata dönerken Lyla, Blade ve Gavin'in kollarını kavuşturmuş beklediklerini görünce sessizce inledi. Gavin elinden geldiğince çabuk ellerini Lyla'nın üzerine koydu.

"Bunu benim için kolaylaştırmıyorsun, değil mi?" Gavin onu gemiye çekerken sordu.

"Beau'nun işini yapması gerekiyordu."

"Beni uyandırmalıydın."

"Silahım var." Silahını sallayınca mürettebat dağıldı.

Blade silahı kaptı ama tabii ki emniyeti açtı.

Blade, "Acil bir durum olmadıkça, özellikle de sizin durumunuzda, bu işi yapmamalısınız," dedi.

Lyla onu görmezden geldi ve Beau'nun köpek kâsesine su doldurdu.

"Kahvaltı hazır," dedi Gavin ve önündeki güzel serpme kahvaltıyı işaret ederek.

Güverte.

Blade bir tabak hazırladı ve Lyla'ya kötü bir bakış attıktan sonra içeri çekildi. Anlaşılan Gavin onun dönüşünü beklerken zamanını onu azarlayarak geçirmişti. Lyla tabağını tıka basa doldurdu. Tedirginliğine rağmen açlıktan ölüyordu.

"Gözlerin şişmiş."

Lyla, Gavin'in sessiz gözlemini

görmezden geldi. "Sen iyi misin?"

Lyla başını salladı ve Gavin'in ipucunu anlamasını umarak karnını doyurmaya devam etti. Gavin onun elinden bir Danimarka çöreği kaptı.

"Lyla, konuş benimle."

"Ben iyiyim," dedi ve Gavin'in elinden aldığı bir başka Danimarkalıya uzandı. "Kahretsin, Gavin, ben iyiyim!"

"İyi değilsin. Normalde silah taşımazsın. Bir şey seni korkutmuş. Ne oldu?"

Belli ki bu işin peşini bırakmayacaktı. "Bir kâbus gördüm."

Gözleri dikkatle onunkileri aradı. "Babam hakkında mı?"

Lyla'nın gözleri yandı. "Evet." Sessizlik uzadı ve Lyla, "Bu adamın işi bitirene kadar durmayacağı konusunda beni uyarmıştı," dedi.

Gavin gerildi. "O bir rüyaydı, Lyla."

"Ama sen de böyle düşünüyorsun, değil mi? Bu yüzden mi poligona gitmemi istiyorsun ve bu yüzden mi antrenman yapıyorsun? Onun geri geleceğini düşünüyorsun."

"Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

"Onu saklandığı yerden çıkarmaya çalıştığınızı söylemiştiniz?" "Kimse onu ele vermek istemiyor."

Lyla omurgasında bir ürperti hissetti. "Bu da onun güçlü olduğu anlamına geliyor." "Onu yakalayacağım."

"Sen daha iyisin."

Gavin onun ses tonundan şaşırılmış gibi görünüyordu. Kalbi hâlâ ikiye ayrılmış gibi hissediyordu. Manny'yle ilgili rüyayı görmek hem bir lütuf hem de bir lanetti. Onu çok özlemişti. Bu uyarı ne hakkındaydı? Bilinçaltı mı konuşuyordu yoksa ruhani bir müdahale mi?

Lyla öne doğru eğildi, kocasına ters ters bakarken saçları savruluyordu. "O pislik yaşamayı hak etmiyor. Yaşamasına izin yok. Bir cinayet daha işle, Gavin. O gidene kadar kendimi güvende hissetmeyeceğim."

Gavin o kadar uzun süre sessiz kaldı ki kadın yanlış bir şey söyleyip söylemediğini merak etti. Adam ayağa kalktı, masaya doğru eğildi ve onu öptü. Tam öpüşmeye başlamıştı ki Gavin onu bıraktı ve sırtarak oturdu.

Kaşlarını çattı. "Bu ne lan? Sana o herifin ölmesi gerektiğini söylüyorum ve sen bana gülümsüyorsun öyle mi?"

"Sen bir suç lordunun karısısın, tamam mı?" "Eski suç lordu," diye düzeltti.

Omuz silkti. "Bir kez suç lordu olan her zaman suç lordudur. Adaleti kendi ellerime almak için yaratılmışım. Bunu kolaylaştıran kaynaklara ve ahlak eksikliğine sahibim."

Lyla onun dar gömleğinin altındaki kasların dalgalanışını izledi. Gavin bir canavardı. Gülünç boyutlara ulaşmıştı ve lanet olasıca görünüyordu. Çok lezzetliydi. Bir UFC dövüşçüsü gibi görünüyordu. Gavin savaşa hazırdı, fark etti. Hiçbir şeyi hafife almıyordu. Onu ve Nora'yı elinde tutmak için kirli bir mücadele verecekti. Tanrı onunla uğraşacak kadar aptal olana merhamet etsin. Sadist'le yaşadığı deneyimden sonra, başka bir insan üzerinde tetiği çekmekte tereddüt etmeyecekti. Bir başkasının elinden alınmasına seyirci kalamazdı. Hayatta olmazdı.

"Plan nedir?" Gavin sordu.

"Plan mı?" diye yineledi, aklını şiddet ve kandan uzaklaştırmaya çalışıyordu. "Bir hafta boyunca özgür olduğumu mu söyledin?"

"Evet." Sakinleştirici bir nefes aldı ve çevresinin güzelliğinin onu yatıştırmasına izin verdi. "Birkaç gün sonra doğum günün. Herhangi bir planım yok. Biraz güneşleniriz, yüzeriz, yemek yeriz ve rahatlarız diye düşündüm."

"Bana uyar." Güneşten bronzlaşan Beau'ya baktı. "O köpeği yata getirdiğine inanamıyorum."

"Onu bir hafta boyunca evde bırakırsam çıldırır." Lyla sahili işaret etti. "Demir atabileceğimiz bir sürü koy var, sahilde bir aşağı bir yukarı gidebiliriz ya da canımız istemiyorsa karaya çıkabiliriz. Ne istersek yapabiliriz. Planımız yok."

"Hiçbir plan kulağa hoş gelmiyor."

Lyla gülümsedi. "Yaşasın. Doğum günü hafta sonu!"

Lyla kanepeye yığıldı ve inledi.

Gavin'in doğum günü hafta sonu başarılı geçmişti. Güneşin altında tembellik etmişler, yüzmüşler, sevişmişler, uyumuşlar ve doyasıya yemek yemişlerdi. Gavin dizüstü bilgisayarını sadece bir kez eline aldı ve Las Vegas'a döndüklerinde kendini yenilenmiş ve gürlemeye hazır hissediyordu. Alice'e gönüllü olarak çalıştıkları okula kadar eşlik etti, yeni bilgisayarlar, enstrümanlar ve çok daha fazlasıyla donanmıştı. Janice ve birkaç muhabir de oradaydı. Lyla doğaçlama bir röportaj yaptı ve Janice bunun mükemmel olduğu konusunda onu temin etti.

Bir hafta önce Gavin'le birlikte bir doğum kursuna katılmışlardı. Ders aydınlatıcı, güven verici ve dehşet vericiydi. Lyla doğum için çok gergindi ama kendine (eğitmenin de defalarca tekrarladığı gibi) kadınların bunu zamanın başlangıcından beri yaptığını ve hayatta kalacağını söyledi. Tam da daha fazla büyüymeyeceğini düşündüğü anda büyüdü. Şimdi,

kelimenin tam anlamıyla

ayak parmaklarına dokunamıyordu. Yoga pantolonunu giymek bile bir mücadeleleydi. Bu son vuruştı ve o büyük, sefil ve lanet gibi azgındı. Gavin çok mutluydu.

Şimdi bile, o gittikten sadece dört saat sonra, ona ihtiyacı vardı. Tanrım! Lyla Beau'yu arka bahçeye bıraktı, ön kapıyı kilitledi ve üst kata çıkıp rahatlamak üzereydi ki Gavin'in masasında canlı yayını izlediğini hatırladı. Şu anda onu izliyor olma ihtimali neydi? Ofisini arayıp eve gelmesini ve kendisini becermesini isteyemezdi ama eğer bunu kendi gözleriyle görüp katılmak isterse... Bu farklı bir şeydi.

Lyla kanepenin bir bölümünü kameralardan birinin önüne itti. Azgınlık ona ekstra güç verdi. Sanki vücudu yanıyormuş gibi hissediyordu. Tanrı'ya şükür havalar soğuyordu ve tatile giriyorlardı çünkü yaz aylarında hamileliğinin bu döneminde perişan olurdu. Hal böyle olunca, evin sıcaklığının altmış civarında olmasını istiyor ve geceleri ter içinde kalıyordu. Gavin onun vücut ısısından kaçındığında homurdanıyordu. İkisi birlikte, evi ısıtmaya yetecek kadar ısı üretenlerdi. Rusya'daki insanlar.

Lyla çaba sarf ederek giysilerini çıkardı ve kanepeye çırlıçıplak uzandı. Gavin bunu kaçırmazdı, değil mi? Eğer kulağı telefonda değilse ya da bir toplantıya katılmıyorsa mesaj açıktı. Bir yanı Blade'in kameralara erişimi olup olmadığını merak ediyordu ama hormonları bu riske degeceğine karar verdi. Blade bugün herhangi bir planı olmadığını biliyordu. Orada beslemeye girmesi için bir neden yoktu. Lyla kendini bazı ve yavaşça elini karnının üzerinde gezdirmeye başladı. Nora bir çürük olacaktı. Babasının sağ kroşesine sahipti ve *çıkmaq* istediğini belli etmişti.

"Altı hafta daha, aşkım," diye mırıldandı Lyla karnına.

Lyla önce bir sabırsızlık, sonra da korku hissetti. Çocuk odası hazırda ama lavanta rengi duvarları sevip sevmediğini bilmiyordu. Belki de yapmalıydı-.

Lyla neredeyse kendini tokatlıyordu. Gavin'i baştan çıkarması gerekiyordu. eve onu sikmek için gelmişti, kanepede çırlıçıplak boya renkleri hakkında hayal kurmak için değil. Lyla bacaklarını açmadan önce kameraya baktı ve göğsüne dokunup irkilmeden önce ona en sevdiği yerlerden birini kuş bakışı gösterdi. Gülünç derecede büyük ve hassaslardı. Diğer kadınlar günlük olarak kocaman göğüslerle nasıl başa çıkıyordu? Normal B'leriyle gayet iyiydi, çok teşekkür ederim. Bu onun için biraz fazlaydı. Bu arada, Carmen göğüs implantlarını çıkarttırmıştı ve bu onu şoke etmişti. Onun

Son aylarda görünüşü o kadar değişti ki neredeyse tanınmaz hale geldi.

Lyla'nın cep telefonu mutfakta çaldı. Görmezden gelecekti ama Gavin olabiliirdi. Carmen'in adını görünce kaşlarını çattı. Şeytan demişken... Lyla, Gavin'e onu takip etmesi için daha fazla zaman tanımak amacıyla telefona cevap verdi ve kanepedeki pozisyonuna geri döndü.

"Nasıl gidiyor, ateşli anne?" Carmen sordu.

"Ben lanet olası bir boynuz köpeğiyim," diye inledi.

Bir duraklama ve ardından, "Azgın bir kurbağa mısın yoksa gerçekten bir sosisli sandviçle mi sikişiyorsun?" Lyla kıs kıs güldü. "Ben azgın bir kurbağayım ve bundan nefret ediyorum."

"Neden? Sevişmen gereken bir adam var." "Uh, o çalışıyor."

"Yani?"

"*Yani*, lanet görevde evde kalamaz. Marcus'un bu mazereti kabul edeceğini sanmıyorum."

"Marcus'un canı cehenneme!"

Beklenmedik patlamanın etkisiyle dikkati dağılmış bir halde,

"Carmen?" dedi. "Ne?"

"İkinizin arasında bir şey mi oldu?" "Neden olsun ki?"

İçini heyecan kapladı. "Carmen Pyre!"

"Ne?"

"Söyle bana, seni ayırık sürtük."

Bir duraklama ve ardından, "Neredeyse bir şey oluyordu ama onu durdurdum." "Neden?"

"*Neden?* Çünkü ben hala kocama aşığım!"

Carmen'in hıçkırık sesleri hattın diğer ucunu doldururken Lyla gözlerini kapadı. Vinny'nin öldürülmesinin üzerinden iki yıl geçmişti ama Carmen sanki kalbi parçalanıyormuş gibi ağlıyordu. Boşanmak ya da başka birine aşık olmak başka bir şeydi. Bunlar seçimlerdi. Carmen'e olanlar acımasızcaydı. İkinci bir şansı yoktu. Vinny bir gün buradaydı, ertesi gün değildi.

"Özür dilerim bebeğim. Gelmemi ister misin?" Lyla sordu ve çıplak haline baktı.

"Sen azginken mi? Annemin ya da benim sana yardım edebileceğimizi sanmıyorum," dedi Carmen hafifçe sakinleşerek.

"Kaltak."

Carmen iç çekti. "Kendim gibi hissetmiyorum." "Ne demek istiyorsun?"

"Vinny ile kim olduğumu biliyordum. Şimdi, yansımanın hissettiklerimle uyuşmasını umarak görünüşümü değiştirmeye devam ediyorum."

Lyla kaşlarını çatı, bu konuşmadan rahatsız olmuştu. "Peki sen nasıl hissediyorsun?" "Karanlık."

Dolayısıyla siyah saçlar ve müstehcen kıyafetler. "Biriyle konuşmak ister misin?"

"Seninle konuşuyorum."

"Ne demek istediğimi anlıyorsun. Bir profesyonel gibi mi?" "Sikeyim hayır."

"O zaman neye ihtiyacın var?"

Carmen tereddüt etti. "Sanırım seninle aynı şeyi yapıyorum." "Ne?"

"Sevişmem lazım. Sadece... bir an önce olsun bitsin, anlıyor musun?" "Eğer hissetmiyorsan, sırf bu yüzden yapma."

"Göreceğiz," dedi Carmen. "Yarın görüşür müyüz? Alışveriş ve şımartılma?"

"Evet."

"Tamam, hamile, harika bir sikiş olsun."

Lyla telefonu fırlattı ve sonra kameraya ters ters baktı. Tek bildiği, Gavin'in artık onu izlemediği idi. Belki de kimse için gösteri yapmıyordu. Bu durumda... Lyla göğsünü sıktı ve şok içinde nefesini tuttu.

Sarı sıvı karnının üzerine fışkırdı. "Ne oluyor lan?"

Lyla bunun muhtemelen kolostrum olduğunu anlamadan önce ellerini ovuşturdu. Doğumdan hemen önce sızıntı başlaması normaldi. Lyla mutfığa gitti ve üstünü başını temizledi. Bundan daha az romantik bir şey olabilir miydi ama yine de boşalması gerekiyordu. Vajinasının kendine ait bir aklı vardı ve parmaklarıyla değil, Gavin'le doldurulmak istiyordu. Erkekler her zaman böyle mi hissedirdi? Boşalmanın ötesini düşünememek? Tanrım.

Lyla kıyafetlerini topladı ve üst kata çıktı. kendini daha fazla utandırmak istemiyordu. Ya bunların hepsi kaydedildiyse ve Blade istediği zaman bunları hatırlayabilecekse? Aptalca, aptalca. Bu hamilelik hormonları sağduyuyu gölgeliyordu. Lyla banyoya gitti ve ön kapı çarptığında saç fırçasını eline almıştı. Rahatlama ve utanç arasında gidip geldi. Gavin miydi yoksa Blade mi? Koşan ayak sesleri

duydu ve sonra

Adının bağırıldığını. Gavin. Lyla saç fırçasını tezgâhın üzerine fırlattı. Gavin kravatını çözmüş ve gömleğinin düğmelerini göğsünün yarısına kadar açmış bir halde içeri girdi. Ceketini bir noktada kaybetmişti ve kemerini çözmeye başlamıştı bile.

"Ne kadarını gördün?" Adam ona doğru ilerlerken Lyla sordu.

"Kanepeyi hareket ettirdiğini gördüm ve programa başladığında Blade'i arayacaktım. Buraya gelirken seni cep telefonumdan izledim."

Gavin onu tezgâha doğru itti. Dizlerinin üzerine çöktü, bacağına omzunun üzerine kaldırdı ve amını yaladı.

"Beni yemeni istemiyorum," dedi Lyla sınanırcasına. "Zaten sırılsıklamım. Sikini istiyorum. Arkamdan sik beni."

Onun yanıtı bir inlemeydi. Lyla ellerini adamın saçlarına daldırdı ve adam ona bakana kadar çekti.

"Sertçe sikilmeye ihtiyacım var."

"Dileğin benim için emirdir."

Adam kıyafetlerini çıkarırken diliyle onu becermeye devam etmesine izin verdi. Adam ayağa kalktığında dirseklerini tezgâha dayadı ve kıcını dışarı çıkardı. Adamın eğlenen, kendinden memnun ifadesine ters ters baktı.

"Bence hamile olmak sana yakışıyor. Benim için çaresiz olman hoşuma gidiyor."

"Eğer son iki ay böyle geçecekse, alacağın tek bebek bu olacak."

Adam dizlerinin üzerine çöküp kıcını öptüğünde Lyla dişlerini sıktı. Büyük kürelere masaj yaptı ve sonra ayağa kalkıp onun arkasında konumlanmadan önce yaladı. Gözleri aynada buluştu. Aletin başını kadının suyuyla sıvazladı ve alaycı bir şekilde aşağı yukarı kaydırıldığında, kadın onu öldürmek istedi. Lyla geri iterek onun sikini rehin aldı ve Gavin kıkırdadı, belli ki onun saldırganlığından hoşlanmıştı. Diğer kadınlar bununla nasıl başa çıkıyordu?

Yapabilseydi, günde en az beş kez, belki de daha fazla kendisini becermesini isterdi. Annesine hamileyken azgın bir kurbağa olup olmadığını soramazdı ve şu an annesini düşünmenin hiç sırası *değildi*. Lyla onu teşvik etmek için geri çekildi.

"Siktir," diye homurdandı Gavin ona güç verirken. "Bence beş çocuk yapmalıyız."

"Aletin düşebilir ve başka bir erkek bulmam gerekebilir."

Lyla kıcına inen sert tokat için hazırlıklı değildi. Sarsıldı ve sonra, derisini karıncalayacak kadar sert bir tokat daha attığında çığlık attı. Lyla aynaya baktı ve adamın kızgın olduğunu gördü. Cidden mi?

"Gavin!"

"Bana başka erkeklerden bahsetme," diye homurdandı ve elini şişmiş karnının üzerinde gezdirdi. "Sakın buna cüret etme."

"Bu bir şakaydı," diye hırladı.

"Benimle asla şaka yapmaman gereken iki şey var. Bir, diğer erkekler. İki, beni terk etmek. Çok basit, bebeğim."

Lyla inledi ve ona doğru geri çekildi. "Tamam, yapmayacağım. Lütfen, buna ihtiyacım var."

"Sikimi seviyor musun?" diye homurdandı ellerini kızın omuzlarına koyarken.

"Mükemmel," dedi içten bir dürüstlikle. "O zaman al."

Lyla'nın gözleri, adam ona vurmaya başlamadan önce aynada onunkilerle buluştu. Gavin onu tam da ihtiyaç duyduğu şekilde sikerken Lyla bacaklarını iki yana açtı. Gavin'in onu sahiplenişini ve uyandırdığı zevki özümsemek için gözlerini kapattı. Doruğa ulaşması uzun sürmedi. Gözlerini açtığı anda, Gavin'in aynada kendisini izlediğini gördü. Boşalırken yüzü buruşmuştu. Yüzünü onun omurgasına yasladı ve elini karnına sürttü.

"Bunun senin için kolay olmadığını biliyorum," dedi sessizce, "ama ne olursa olsun, hamileliğin hoşuma gidiyor."

Lyla homurdandı ve onun altından kaydı. Adamın sıcak bakışlarının farkında olarak bir bezle kendini temizledi ve bol bir elbise giydiğinde yüzünü buruşturdu. Göğüslerine değen hassas temas bile canını yakıyordu.

"Acıktım," dedi ve banyodan çıktı.

Gavin mutfığa doğru giderken küfretti, önümüzdeki on dakika içinde vücuduna yiyecek girmezse ölebileceğine yarı yarıya ikna olmuştu. Beau sürgülü kapının yanında sızlandı. Lyla onu içeri aldı ve Beau hemen başını Lyla'nın yanına çarptı. Lyla kereviz çubukları ve fıstık ezmesi kaptı ve Gavin şort ve başka bir şey giymeden görüldüğünde ikincisinin ortasında idi.

"İşe geri dönmeyecek misin?" Lyla ağzı dolu bir şekilde sordu.

Adam ona sertçe baktı. "Bana biraz merhamet et. Çok yorgunum."

Lyla ona yarısı yenmiş kereviz uzattı, adam kerevize bir dinamit lokumuymuş gibi baktı.

"Hayır, teşekkürler. Akşam yemeği için ne istersin?" "Patates kızartması."

Bir salata ve sandviç çıkarırken "Başka ne var?" diye sordu.

"Çikolatalı shake."

Yeşil yapraklı sebzeleri çatallarken durakladı. "Başka ne var?"

Lyla düşündü ve ekledi: "Karides tempura."

Başını iki yana salladı. "Çocuklardan birine yemek getirmesini söyleyeceğim."

Lyla kereviz çubuklarını bitirmişti. Buzdolabını aradı ve Gavin onu izlerken kendine bir bardak çikolatalı süt yaptı. O an için tatmin olan Lyla paytak paytak bir sandalyeye doğru yürüdü ve ellerini karnının üzerine koydu.

"Ben bir seks ve yemek makinesiyim!"

"Neredeyse bitti," dedi ve onunla birlikte masaya oturdu. "Yarın ne yapıyorsun?"

"Carmen beni şımartacak."

"Güzel." Telefonunu çıkardı ve bir şeyler yazdı.

Lyla, "Kameraları ne sıklıkla kontrol ediyorsunuz?" demeden önce bir dakika boyunca ona baktı.

Ona baktı ve sonra yazmaya devam etti. "Saatte bir kez. Telefonumdan da izleyebilirim."

"Kaydedildi mi?"

"Merak etme. Onu sileceğim."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Lyla

Lyla giyinmeyi bitirip yatağa otururken alnındaki teri sildi. Beau'ya baktı.

"Hamilelik korkaklar için değildir," dedi.

Beau başını yana eğdi ve kuyruğunu sallayarak yanına yaklaştı. Burnuyla onun karnını dürttü ve oturdu. Kadın öne doğru eğilerek onu çenesinin altından kaşdı. Köpek coşkuyla gözlerini kapattı ve kız da yüzünü öpücüklerle boğdu. Onsuz bir hayat düşünemiyordu. Beau onun istikrarsız ruh halini sezmiş gibiydi ve yanından hiç ayrılmadı.

"Sen çok iyi bir çocuksun. Gitmeye hazır mısın?"

Carmen dün gece aradı ve şımartılmak için spaya gideceklerini söyledi. Lyla'ya hamilelik masajı yapılacaktı ve kendini zor tutuyordu. Hamileliğinin son iki ayı cehennem gibiydi. Sırtı ağrıyor, uykusuz kalıyor ve artık kendi vücudunu tanımıyordu. Dün gece on kez tuvalete gitmişti. İşemesi mi, kakasını mı yoksa osurması mı gerektiğini bilmiyordu. Uyuyamayınca sabahın ikisinde yüzmeye gitmeye karar verdi. O ısıtılmış havuzda yüzerken Gavin bir şezlongda uyukluyordu. Yorulduğunda yatağa gittiler ve sonunda uykuya daldı.

Lyla ayağa kalktı, ellerini denge için uzattı. Bunun neden olduğu acıyla nefesini içine çekti. Lyla tişörtünü kaldırdı ve midesinin aşağıdaki gibi kaymasını izledi

Nora hareket etti. Tanrım, bu çocuğun harcayacak enerjisi vardı. Lyla çantasını aldı ve tabancasını kontrol ederek emniyetinin açık olduğundan ve her ihtimale karşı fazladan bir şarjörü olduğundan emin oldu. Manny'yle ilgili rüyasından beri diken üstündeydi.

Gavin güvenliğini artırdı ama bu onu daha güvende hissettirmedi.

Görünmez bir saatin, kendisinin bilmediği bir hesaplaşmaya doğru geri saydığını duyabiliyordu. Nora yakında burada olacaktı. Sadist bunu mu bekliyordu? Sikerim böyle işi.

"Hadi, Beau."

Lyla aşığı inerken parmaklıklara tutundu. Beau onun yanından koşarak geçti. Ön kapıyı açtığında yan taraftaydı. Mülkleri her zaman korumalarla dolup taşardı ve bugün de bir istisna değildi. Yolda beş cip sıralanmıştı.

Lyla Blade'e baktı. "Bunun bir spa gezisi için fazla olduğunu düşünmüyor musun?"

"Gavin öyle düşünmüyor," dedi Blade.

Hayır, kocası yirmi korumadan oluşan bir güvenlik ekibine sahip olmanın aşırıya kaçmak olduğunu düşünmezdi. "Hadi gidelim."

Muhafızlar ciplere tırmandılar. Lyla ve Beau arka koltuğa geçerken, Blade arabayı sürdü ve yardımcısı Jordy de ön koltuğa geçti. Jordy'nin bebek gibi bir yüzü vardı ama bu yanıltıcıydı çünkü Gavin'in emrinde çalışıyorsa ölümcül ve acımasız görevleri yerine getirebilecek biri olmalıydı.

"Nereye, Lyla?" Blade sordu.

"Carmen ve teyzemi almamız gerekiyor, sonra da spaya gideceğiz," dedi.

Beau yüzünü Lyla'nın kalçasına yasladı ve tesisten ayrılırken gözlerini kapattı. Lyla Carmen'e yolda olduklarını mesajla bildirdi ve Beau'nun başını okşadı. Gavin'in Montana'da ortaya çıkıp onunla evlenmesinin üzerinden dokuz ay geçmişti. Lyla bir eliyle şişmiş karnını ovuşturdu. Elbette Gavin onunla evlenmekle yetinmemişti. Onu mümkün olduğunca çabuk hamile bırakmalıydı. Gavin onu geri getirdiğinde ne demişti? *Sana yanımda ihtiyacım var, Lyla. Bana ne verirsene alacağım.* Gavin gerçekten de alabileceği her şeyi almış ve çok daha fazlasını geri vermişti. Aşkın gücü onu alçaltmıştı. Gençlik yıllarında onunla başa çıkamazdı. Şimdi her şey doğru geliyordu. Bir ömür boyu yetecek kadar sınavdan geçmişlerdi ve hâlâ buradaydılar. Bunu başaracaklardı.

Arabayı durdurduklarında Carmen ve Isabel Teyze cipin yanına geldiler. Carmen arkaya otururken Isabel Teyze Beau'nun diğer tarafına oturdu ve sırtını okşadı. Isabel Teyze spa'ya kadar yol boyunca yaptıracığı sargının faydaları hakkında gevezelik etti. Lyla, Beau'yla çok zaman geçirdi.

Carmen ve Isabel Teyze ve bu iyi hissettirdi. Birbirlerinden hoşlanıyor ve birbirlerini destekliyorlardı. Annesi kız kızı geçirdikleri günlere katılmak istedi ama Lyla kesin bir dille hayır dedi ve Isabel Teyze de onun kararını destekledi. Ailesiyle her zaman bir drama yaşanacak ve para için peşini bırakmayacaklardı. Kızı yolda olan Lyla tüm olumsuzlukların hayatından çıkmasını istiyordu ve bu

Buna ailesi de dahildi. Onu seven ve ona değer verenleri yakınında tutmak istiyordu. Diğer herkes gidip kendini becerebilirdi.

Lyla cipten inerken nefesini içine çekti. Carmen, sanki şanslı bir Buda'ymış gibi Lyla'nın karnını okşamak için yanına koştu.

"Nora nasıl?" Carmen sordu.

"Bugün gerçekten hareketli." Lyla karnından keskin bir ağrı geçerken yüzünü buruşturdu ve sırtını dikleştirdi.

"Ne oldu?"

"Bugün ağrıyor," dedi Lyla.

Blade kısık bir sesle, "Soyunma odasına giremem," dedi. "Bekleme odasında olacağım. Telefonun yanında mı?"

Lyla çantasını kontrol etti, başını salladı ve Beau'yu öptü. Blade tasmaını taktı ve spaya girerlerken önlerinden gitti. Blade, onlar içeri girdikten sonra soyunma odasına en yakın kapının yanına yerleşti.

Okalıptüs kokusu hemen moralini yükseltti. Çıplak kadınlar, mükemmel, Barbie benzeri vücutlarıyla soyunma odasında geçit töreni yapıyordu. Isabel Teyze, Carmen ve Lyla implantları olmayan tek kadınlardı. Lyla boğazına kadar açıkta kalan ve yara izlerini belli eden bir bornoz giydi. Kadınlar şişmiş göbeği ve şekli bozulmuş göğsü karşısında dehşete düşmüş bir halde ona bakıyorlardı. Lyla onları görmezden geldi çünkü umursamayacak kadar yaralıydı. Acımasız bir acı vardı Leğen kemiğindeki baskı geçmiyordu ve her geçen saat daha da ağırlaşıyor gibiydi. Hamileliğinin son iki ayı da böyle mi geçecekti? Böyle olmamasını umuyordu.

Terapisti, kendisini rahat ve güvende hissetmesini sağlayan, annesi yaşlarında bir hippiydi. Terapist onu karnı için kesilmiş bir masaya yatırdı. Aylar sonra ilk kez yüzüstü yatmak cennet gibiydi. Lyla masajın onuncu dakikasında uykuya daldı ve yüz bakımına girdiğinde kendini bir milyon dolar gibi hissetti. Estetisyen çok az İngilizce konuşan Taylandlı bir kadındı, bu da Lyla'nın işine geliyordu çünkü kendini Konuşmak gibi.

Lyla'nın saunaya, buhar odalarına ya da jakuziye girmesine izin verilmediği için ısıtılmalı bir şezlonga oturup uyukladı. Isabel Teyze ve Carmen başları dönmüş kız öğrenciler gibi bir tedaviden diğerine geçtiler. Gezilerini tırnak ve saç bakımıyla tamamladılar. Lyla pembe ve beyaz desenli bir manikür ve pedikür yaptırdı ve fön çekti.

"Acıktım," diye açıkladı. "Ne için?" Carmen sordu.

"Hamburger ve patates kızartması."

Carmen başını salladı. "Gördüğüm en kötü munchies'e sahipsin."
"Senin başına gelene kadar bekle!" Lyla, Carmen'in neredeyse fark edilmeyen

irkildi. Kolunu kuzenine doladı. "Olabilir."

Carmen derin bir nefes aldı. "Biliyorsun, Vinny çocuk istiyordu ve ben beklemek istiyordum."

Lyla iç çekti. "Böyle olması gerekmiyordu." "Biliyorum."

Soyunma odasından çıktılar. Beau Blade'in elinden kurtuldu ve Lyla'ya doğru koştu. Lyla eğildiğinde, yüzünü yaladı. Lyla tükürdü ve güldü.

Blade'e, "Hamburger ve patates kızartması istiyorum," diye seslendi. "Bu hafta üçüncü kez," dedi Blade hiç istifini bozmadan. "Beni yargılama!"

"Yargılamıyorum, bir gözlem yapıyorum."

Parmağını ona doğru uzattı. "Gavin'e söylemene gerek yok."

"Bilmek istiyor."

"Ağzıma koyduğum her şeyi bilmek zorunda değil!" "Ben emirleri uygulayım."

SUV'ye doluşup en yakın hamburgerciye giderken Lyla gözlerini devirdi. Hepsini yemek sipariş etti ve Isabel Teyze'nin evine vardıklarında Lyla banyoyu kullanmak istedi. Vücudu ağrıyordu, bu yüzden kanepeye uzandı ve uykuya daldı.

İki saat sonra Lyla bir kahkaha sesiyle uyandı. Ayak bileklerinde ağır bir yük vardı. Beau olduğunu anlamak için bakmasına gerek yoktu. Isabel Teyze ve Carmen'in radyoda söyledikleri şarkıları dinlerken dudakları büküldü.

Doğrulup oturdu ve rahmi sıkışınca yüzünü buruşturdu. İkinci hamburgeri sipariş etmemeliydi...

"Ne oldu?"

Lyla başını çevirdi ve gölgesi Blade'i gördü. "Kestirdin mi?" "Ben kestirmem."

"Ne zaman uyuyorsun?"

"Sen uyuduğunda."

Kadın ona baktı. "Beni evin kameralarından takip etmiyorsun, değil mi?"

Kızın akli adamın görmesi gereken şeylere takılmadan önce adam başını salladı.

"Eskiden öyleydi ama acil bir durum olmadıkça kameralara erişmemem gerekiyor." Başını Gavin'in ona verdiği elmas işlemeli saate doğru salladı.

birkaç ay önce. "Bu saatin kalp monitörü var, böylece uyuduğunu ya da sıkıntılı olduğunu anlayabiliyorum. Ayrıca GPS'i de var."

"Ve ikiniz de bunu bana söylemeyi düşünmediniz mi?"

Omuz silkti. "Seni evin içinde takip etmekten ya da yatak odanın hemen dışında uyumaktan daha iyi. Sen uyurken ya da uyanırken uyarı alıyorum. Gavin seninle birlikteyken devre dışı bırakıyor." Ona delici bir bakış attı. "Kabusların daha seyrek görülmeye başladı."

Onun bu kadar özel bir şeyi bildiğini öğrenince, yüzü soldu. Blade'i de en az Gavin'i tanıdığı kadar uzun süredir tanıyordu. Blade, Gavin'in koruması olmadan önce onun kişisel korumasıydı. Blade'in yanında Gavin'den daha fazla zaman geçirmişti ama onun hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyordu. Manny'nin öldürüldüğü gün Blade beş kez vurulmuş ve Gavin'i zamanında uyararak onun hayatını kurtarmayı başarmıştı.

"Sana hiç teşekkür etmedim," dedi

sessizce. "Ben işimi yaptım."

"O gün ikimiz de neredeyse ölüyorduk."

"Eminim bu son vuruluşum olmayacak." "Bunu neden yapıyorsun?"

"Bu benim işim," dedi Blade.

"Ama neden bunu seçtiniz? Para için mi?"

Blade hemen cevap vermedi. Taze pişmiş yulaflı kurabiyelerin kokusu oturma odasına yayıldı ve Lyla'nın iştahını kabarttı, ama o direndi.

"Ergenliğe girmeden önce hayatımı çöpe attım. Manny çetemedeki herkesi infaz ettiğinde hiçbir yere gitmeyen bir keştim ama bana bir şans vermeye karar verdi.

çok genç olduğumdan beri. Pyre'ların tüm yerel çetelerin kontrolünü ele geçirmesini izledim." Blade başını salladı. "Pyre'ların yaptıklarının kötü olduğunu düşünüyorsanız, yerel çete liderlerinin üyelerine neler yaptığını görmelisiniz. Onlara HIV bulaştırdılar, uyuşturucu bağımlısı yaptılar ya da sadakatlerini kanıtlamak için cinayet işlettiler. Eğer ayrılmaya çalışırsanız, karınıza, annenize, komşunuza, değer verdiğiniz herkese tecavüz ediyor ya da öldürüyorlardı. Hayat onlar için hiçbir şey ifade etmiyor. Tek önemsedikleri şey bölge, saygı ve paradır. Halk adil bir oyun. Pyres buna bir son verdi. Onlar bunu... medeni hale getirdiler, eğer isterseniz." Blade'in gözleri parladı. "Evet, öldürüyor ve işkence ediyorlar ama sadece onlara ihanet edecek kadar aptalsan. Uzuvlarınızı kesmiyorlar, gözlerinizi çıkarmıyorlar ya da oğlunuzun gözünüzün önünde kan kaybından ölmesini izletmek."

Tüyleri diken diken olmuştu. Blade hiçbir duygu göstermiyordu ve sesinde hiçbir titreşim yoktu. Dipsiz siyah gözlere baktı ve gördüğü dehşetin yankılarını neredeyse duyabiliyordu. Mutfakta teyzesi ve kuzeni Britney Spears'ın Gimme More şarkısını söylemeye başladılar.

"Pyreller tam kontrolü ele geçirmeden önce sokakların nasıl olduğunu biliyorum. Gavin'i hayatımın yarısından fazladır tanırım. Ona nasıl ateş edileceğini ve dövüşüleceğini ben öğrettim. Günlük cehennemin içine girmeye ve baskı altında çalışabilmeye şartlandırılmıştı. Manny'nin ona ne yaptığını bilmiyorsun.

Bu."

Beau başını onun kolunun altına eğdi ve elini dürttü. Kadın titrek bir nefes aldı ve onun başını okşadı.

"Duygu benim dünyamda bir zayıflık işaretidir. Sen çıkmaya başladığında, Gavin değişmedi, böylece istismar edilecek bir zayıflık olarak görülmediniz, sadece bir kış parçası olarak görüldünüz."

Lyla ona kötü kötü baktı.

"Sen gittiğinde, Gavin tamamen soğuk davrandı ve yeraltı dünyasındaki işlere büyük ölçüde karıştı. Manny gibi gösteriyi yöneten ve emirlerini yerine getiren insanlar değildi. Gavin ellerini kirletti. Her şeyle bizzat ilgilendi. Herkes onun yüzünü tanırdı. Alt sınıf suçluları dize getirmek için yaptığı şeyler efsanedir. Eyaletteki en korkulan adam haline geldi. Acımasız suç lordundan yönetim kurulu odasındaki cilalı CEO'ya geçiş yapabilmesi herkesin ödünü kopardı. Seni geri getirdiğinde, imajı kırılmaya başladı." Blade başını salladı. "Yeraltı dünyasındaki pislikler zayıflığın kokusunu bir mil öteden alır. Vinny vuruldu ve sonra sen ve Manny saldırıya uğradınız."

"Yani bu benim hatam mı?"

"Gavin üzerindeki etkiniz şehirde bir dalgalanma etkisi yarattı. Yeraltı dünyası kaos içinde ve tahta geçen adam kaos ve yıkımı teşvik eden hasta bir pislik. Şekerlere uyuşturucu katıp çocuklara dağıtıyorlar, katlediyorlar ve çalışıyorlar... Yeni suç lordu kimliğini gizli tutmakta çok iyi. Şimdiye kadar keşfedebildiğimiz tek şey, ardında sakatlanmış kurbanlar bırakmaktan hoşlandığı."

Lyla'nın midesi bulandı. "Peki, cevap ne?"

Blade'in gözleri önce karnına, sonra da gözlerine kaydı. "Gavin'in sahip olduklarını gören çoğu erkek normal bir hayat yaşayamaz ama o senin sayende bunu başardı. O seçimini yaptı. Senden vazgeçmeyecek. Bütün şehir

alevler içinde kalabilirdi ve seni kaybetmek pahasına yeraltı dünyasına geri dönmezdi."

"Ne yapmalıyım?"

Blade uzun bir dakika boyunca cevap vermedi. Bakışlarını ayırmadılar. İçinde bir şeyler oluşurken Beau'nun ensesini kavradı.

"Bilmiyorum," dedi Blade sonunda. "Tek yapabileceğimiz, yeni suç lordunun kimliğini verecek birine rüşvet vermek, onu öldürmek ve her kim olursa olsun

taht onun kadar hasta değil."

İçine bir kramp girerken Lyla inledi. "Ne oldu?"

Blade sertçe sordu.

"Sancılarım var," dedi ve Blade kaskatı kesildi. "Doğum sancısı olmadığına emin misin?"

"Muhtemelen şu Braxton hicks olayıdır."

"Ne?"

"Yalancı doğum." Sesi azalırken uzun bir nefes verdi. "Lanet olsun. Sürekli gelip gidiyor."

"Doğum gibi mi?"

Ona sinirli bir bakış fırlattı. "Kasılmaların tutarlı olması gerekir. Bu dünden beri oluyor. Bazen üç ya da dört saat boyunca hiçbir şey hissetmiyorum."

Blade, "Eve dönsek iyi olacak," dedi ve ayağa kalktı.

"Carmen ve Isabel Teyze'ye veda edeceğim ve sonra gidebiliriz," dedi.

Lyla yavaşça mutfığa doğru yürüdü ve karnındaki ağrıyı görmezden gelmeye çalıştı. Carmen ve Isabel Teyze mutfakta bir yandan dans ediyor, bir yandan da güveç hazırlıyorlardı. Blade'le yaptığı konuşmadan sonra ailesini bu kadar kaygısız ve mutlu görmekten memnundu. Lyla, Louie Amca'nın ölümünden sonra Isabel Teyze'nin kabuğundan ne kadar sıyrıldığına inanamıyordu. Isabel Teyze ve Carmen birlikte vakit geçirdikçe daha da yakınlaşıyorlardı. Lyla annesiyle de böyle bir ilişkisi olmasını diledi.

"Akşam yemeğine kal," dedi Isabel Teyze.

"Kendimi pek iyi hissetmiyorum ve Gavin yakında evde olacak." Lyla teyzesini yanağından öptü ve teyzesi karnını okşarken sabırla bekledi.

"Çok güzel bir kız olacaksın," diye mırıldandı Isabel Teyze. "Senin için sabırsızlanıyoruz, Nora. Seni çok seviyoruz."

Lyla gözyaşlarını geri kırdı. Evet, bebeği seviyecekti. Nora'nın Manny'si ya da Louie Amcası olmayacaktı. Onun yerine Gavin, Blade ve

Marcus. İlginç bir karışımdı ama onun üzerine titrerlerdi.

Carmen Lyla'nın karnına, "Ve ben de gelmiş geçmiş en havalı teyze olacağım," dedi. "Annenin bilmeni istemediği her şeyi sana öğreteceğim."

Lyla gözlerini devirdi ve Carmen'i yanağından öptü. "Bugün için teşekkür ederim. Tam da ihtiyacım olan şeydi." Başka bir acı gelip geçerken nefesi kesildi.

Lyla, Blade'in beklediği kapıya doğru ilerledi. Jordy onun ve Beau için arka kapıyı açarken o da sürücü koltuğuna oturdu. Lyla koltukta huzursuzca kıpırdandı ve rahat bir pozisyon bulamadı. Sanki Nora leğen kemiğinin üzerinde zıplama hareketi yapıyormuş gibi hissediyordu.

Isabel Teyze'nin mahallesinden çıktılar ve şehrin eski tarafına geldiler. Burası yıkık döküktü ve pek güvenli bir bölge sayılmazdı ama henüz suçun tamamen istilasına uğramamıştı. Belki Carmen ve Isabel Teyze bebek doğduktan sonra ona yaklaştı. Bir ekip gördü. köşede duran gangsterleri gördü ve midesi bulandı. Blade yeraltı dünyasını o kadar canlı bir şekilde resmetmişti ki, etrafını sardığını hissedebiliyordu. Gavin'in neler yapabileceğini biliyordu. O korumayı öylesine metodik bir hassasiyetle öldüresiye dövdüğüne tanık olmuştu ki, bunun ilk seferi olmadığını biliyordu. Yeraltı dünyasının bir suç lorduna ihtiyacı vardı. Kuralları olan, hasta sapıkları ve sadistleri kontrol edebilen birine.

Beau sanki onun iç kargaşasını hissedebiliyormuş gibi ona odaklandı. Uzun bir nefes verdi ve sonra bir kramp rahmini bir mengene gibi kavrarken kapının kolunu kavradı.

"Kahretsin," diye

tısladı. "Ne?"

Koltuğun üzerinde kıvrandı. "Kenara çekebilir

misin?" "Neden?"

"Kenara çek!" diye bağırdı ve ellerini kaya gibi sert olan karnının üzerine koydu. "Yürümem lazım. Sanırım oturmak krampları daha da kötüleştiriyor."

Blade ana yoldan ayrıldı ve küçük bir yan sokağı takip ederek boş bir tarlaya ulaştı. Lyla cipten inip adımlarını hızlandırmaya başladığında inledi. Güneş batmaya başlamıştı ve hava serindi. Beau cipten dışarı fırladı ve burnuyla onu dürttü.

"İyi misin?" Blade hızlıca sordu.

Diğer cipler park etti ve korumalar neler olduğunu görmek için araçtan indi. üzerinde.

"Sadece biraz dolaşacağım." Beau boğazının arkasından sızlandı ve gözlerini ona dikti. "Git koş."

Beau tereddüt etti.

"Devam et," dedi.

Beau bacakları bulanık bir şekilde tarlaya doğru fırladı. Lyla karnını ovuşturdu ve derin bir nefes aldı. Şehrin en iyi yerinde değillerdi ama güvenliği sayesinde endişelenmiyordu.

Blade, "Hastaneye gitmeli ve Gavin'i aramalısın," dedi.

"Doğum tarihime sekiz hafta kaldı. Daha çok erken."

"Onu her zaman erkenden alabilirsin."

"Hayır."

Başını iki yana salladı. "Sağlığını ve güvenliğini ciddiye almıyorsun."

"Sen ve Gavin varken neden önemseyeyim ki?"

Blade ona ters ters baktı ama kız onun gözlerinde bir eğlence parıltısı olduğunu düşündü.

"Binlercesini kurtarmak için bir hayatı feda etmeye değer mi sizce?" Soru, kendini tutamadan ağzından çıkıverdi.

"Bu, feda ettiğiniz hayatı kimin önemseyeceğine bağlı."

Sözleri aralarında havada asılı kaldı.

"Ailem ben sekiz yaşındayken gözümün önünde öldürüldü. O zamandan beri pek bir şey hissetmedim. Gavin başa geçene kadar Manny'nin tanıdığım en zalim adam olduğunu düşünüyordum. Sen gelene kadar o adamların duyguları olduğuna inanmıyordum. Bu gördüğüm en çılgınca şey. Aşkın

dünyanın gerçekte ne kadar berbat olduğuyla yüzleşemeyen insanlar tarafından uydurulmuş bir efsaneydi." Blade sahanın etrafına dikkatli bir göz attı. "Sen ve Gavin büyük badireler atlattınız ve sorunlarınızı bir kenara bırakıp bir birlik oldunuz. Hayatımda hiç böyle bir şey görmedim."

"Ve?" Adamın yüzündeki ifadeyi çözemiyordu. Karanlık ve yoğun. Adamın kızgın mı, iğrenmiş mi yoksa tamamen başka bir şey mi yaptığından emin değildi.

Blade, "Dünyadaki en korkutucu şeyin kaybedecek hiçbir şeyi olmayan bir adam olduğunu düşünürdüm," dedi.

"Öyle değil mi?"

"Hayır, dünyadaki en korkutucu şey kaybedecek her şeyi olan bir adamdır." Derin bir nefes aldı, ona bakarken göğsü genişliyordu.

"Seni ve Gavin'i izlemeden önce aileye, sadakate ya da aşka hiç inanmamıştım. İkinizin sahip olduğu şey korunmaya değer."

Lyla sertçe yutkundu. O ve Blade hiçbir zaman arkadaş olmamışlardı. Onlar her zaman profesyonel bir mesafeyi korumuştı. İlk kez ona içini açmıştı ve böylesine acı ve ıstırapla dövülen insanlar olduğunu bilmek aklını başından almıştı. Gavin ve Blade cehennemde hayatta kalmak için yetiştirilmişlerdi ve böylesine vahşice davranabiliyorlardı ama yine de ona özen ve saygıyla davranıyorlardı.

Lyla uzandı ve elini onun koluna koydu. Parmaklarının altında adamın kaslarının zıpladığını hissetti. Adam refleks olarak sarsıldı, ona bakarken gözleri parladı. Konuşmak için ağzını açtı ama garip bir patlama sesi dönmesine neden oldu. Blade onu yere fırlattı. Lyla bir sarsıntıyla yere düştü ve başka bir acı midesini kavrarken inledi.

Blade silahını çıkardı ve ateş etti. Ses neredeyse kulak zarını patlatacaktı. Lyla yuvarlandı ve alanın diğer tarafına baktı ve ne gördüğünü anlayamadı. Korumaları birbirlerine mi ateş ediyordu? Birbirlerine ateş ediyorlardı, siper olarak cipleri ve ağaçları kullanıyorlardı.

"Ne oluyor lan?" diye bağırdı silah sesleri arasında.

Blade cevap vermedi. Onu ayağa kaldırdı, arkasına itti ve silahını boşalttı. İki muhafız yere düştü. Blade, Lyla arkasındayken silahını yeniden doldurdu. Lyla ne olduğunu anlayamadan onun elbisesini avuçladı. Üç muhafız ileri atıldı, silahlarını kaldırmışlardı, Jordy sürünün başındaydı, gözleri soğuk ve boştu. Blade iki el ateş etti, ikisini yaraladı ama öldürmedi. Jordy durdu ve nişan aldı. Boğazında bir çığlık yükseldi. Gri bir şekil karanlığın içinden fırladı. Beau, Jordy'nin kolunu ağzına sıkıştırdı ve başını vahşice salladı. Jordy çığlık atarak silahını vahşice ateşledi.

"Beau!" diye bağırdı. "Hadi gidelim!" Blade bağırdı.

Daha fazla güvenlik görevlisi öne doğru koştu. Lyla panikledi. Kimin onu korumaya ya da öldürmeye çalıştığını anlayamıyordu. Blade onu vücuduyla korurken silahını yeniden doldurdu ve on yılı aşkın süredir Gavin'in yanında olan iki güvenlik görevlisini öldürdü. Blade elindeki anahtarları tokatladı ve onu itti.

"Cipe bin, kapıları kilitle. Kurşun geçirmez."

Lyla cipe doğru son birkaç metre koştu ve bir mermi bir adımdan daha az mesafedeki arabaya isabet edince eğildi. Blade ateşe karşılık verdi. Lyla sürücü kapısını çekip açtı, koltuğa atladı ve kapıyı çarptı. SUV, yan tarafına saplanan kurşunların şiddetiyle sarsıldı. Lyla eğildi ve çığlık attı, ellerini başının üzerine koydu. Cam kırılmadı. Lyla kıvrıldı

Kızının bu olup olmadığını merak ediyordu. Dehşetin içinden öfke yükseldi. Karşı koymak zorundaydı.

Lyla kendini doğrulmaya zorladı ve iki adam kapısına dayanınca sıçradı. Korumaları ona sanki yok edilecek bir şeymiş gibi bakıyordu. Yakın mesafeden ateş etmeye başladılar. Lyla anahtarları kontağa taktı ve SUV'u çalıştırdı. Ayağını gaz pedalına dayadığında bile, bir başka korumanın saldırganları arkadan vurmasıyla cama kan sıçradı.

Cip ileri doğru fırladı. Hâlâ kurşun seslerini duyabiliyordu ama onları görmezden geldi ve bu karmaşadan kurtulmaya odaklandı. Tarlanın dışına çıktığında U dönüşü yaptı ve sert bir fren yaptı. Farları yakıp arka koltuktan çantasına uzanırken zor nefes alıyordu. Silahını çıkardı ve kurşunu kurcaladı.

alanı incelerken koltuğu öne doğru hareket ettirmek için kontrol etti. Çimlerin üzerinde Jordy ile güreşen Beau'nun yerini tespit etti. Jordy silahını ateşlediğinde bir parlama oldu. Beau'nun vücudu sarsıldı ve çimlerin üzerine yığılırken kalbi durdu. Jordy ayağa kalktı ve öldürücü bir atış yapmak için silahını kaldırdı.

"Hayır!" Lyla ayağını gaz pedalına çarptı.

SUV ileri doğru savrulurken toprağı tekmeledi. Tarlada başını çeviren Jordy'ye doğru hızla ilerlerken adamlar yoldan kaçtı. Öfke diğer tüm duyguları yok etti. *Hayır*. Bu onun başına tekrar gelemezdi. Buna izin veremezdi. Beau toprağın üzerinde hareketsiz ve cansız yatıyordu, gri paltosu kanla parlıyordu.

Jordy ateş etti. Kurşunu ön cama isabet etti, önündeki camı parçaladı ama kırılmadı. Lyla sağa doğru eğildi ve Jordy son kurşuna birkaç santim kala tekrar ateş ederken gözünü hedefinden ayırmadı. Jordy dönüp kaçtı ama Lyla'yı geçemedi. Tampon ona birkaç santim yaklaştığında Jordy kaçtı ama Lyla bunu tahmin etmişti. Lyla aniden döndü ve ona çarptı. Onu ezerken mide bulandırıcı bir kemik çatırdaması ve boğuk bir çığlık duyuldu.

Lyla keskin bir dönüş yaparken savruldu ve manzarayı görmek için durakladı. Blade bir ağacın arkasına saklandı ve karşı taraftan yaklaşıyordu. Lyla ayağını pedala vurdu ve hainlerden birinin peşinden gitti. O da Jordy ile aynı kaderi paylaştı. SUV'u tekrar döndürüp başka bir haine ateş etmek için camı indirirken alnından ter damlıyordu.

Karnından vurduğunda adam çığlık attı. Bu acı verici bir ölüm olacaktı. Biri yolcu kapısına vurduğunda Lyla silahını çevirdi ve Blade'i gördü. Kapıların kilidini açtı ve adam içeri atladı.

"Camını kapat," diye tersledi Blade.

"Bitti mi?"

"Bilmiyorum. Hadi gidelim buradan."

"Jordy Beau'yu vurdu."

"Lyla, gitmeliyiz. Kime güvenebileceğimizi bilmiyorum-"

"Onsuz gitmiyorum!" Lyla arabayı kımıldamayan Beau'ya doğru sürdü. Arabadan inmeye çalıştığında, Beau bir elini koluna sıkıştırdı.

"Kıçını burada tut!" Blade emretti ve dışarı çıktı.

Beau'nun cesedinin yanına gitti ve iki muhafız yaklaştığında silahını kaldırdı. Silahlarını attılar ve Blade kendi silahını indirdi. Alçak sesler duydu ve sonra bagaj açıldı.

"Yaşıyor mu?" Lyla bağırdı. Görmek ve dokunmak istiyordu ama ellerini direksiyondan çekemiyordu.

Blade, "Nefes alıyor," dedi ve bagajı çarptı.

Sürücü kapısı açıldı. Lyla silahını kaldırdı ve koruma ellerini havaya kaldırdı.

"Sana zarar vermeyeceğim, söz veriyorum," dedi kanla kaplı bir takım elbise göstererek. "Onu veterinerine götüreceğim."

"Araba kullanabilirim," dedi sesi titreyerek.

"Patronu aramalısın. Yaralandın mı?"

"Ben- ben-" diye kekeledi, tek kelime bile edemiyordu. "Hadi ama."

Koruma onu dışarı çekti ve arka koltuğa oturmasına yardım etti. Lyla bagajda Beau'ya bir an için göz attı ve bu onu şok halinden çıkardı. Arka koltuğu bıraktı ve sürünerek ona yaklaştı. Ellerini kurşun yaralarının üzerinde gezdirdi. Çok sert ve hızlı nefes alıyordu. Lyla ona sarıldı ve yaşamasını diledi.

"Ölemezsin, ölemezsin!" diye fısıldadı.

Korku onu boğazından yakaladı. Beau onun yoldaşı, arkadaşıydı. O ölemezdi. Buna izin veremezdi. Lyla midelerini parçalayan acıyı görmezden geldi ve ona sıkıca sarıldı.

"Bununla başa çıkabilirsin," diye fısıldadı başını okşayarak. "Sen çok cesur bir çocuktun. Annen seni çok seviyor. Benimle kal, Beau. Sadece benimle kal."

Baraj yıkıldı ve gözyaşları yüzünden aşağı aktı. Cip öne doğru savruldu ve Beau'ya sarıldı. Blade ön koltuktan bağıırıyordu ama umurunda değildi. Cep telefonunun sesi yakın çevresindeki

histeri. Gavin. Çantasının bulunduğu arka koltuğa doğru ilerledi. Cep telefonunu kaptı ve tekrar Beau'nun yanına uzanırken kulağına götürdü.

"Bana iyi olduğunu söyle."

Gavin'in sesi gırtlaktan geliyordu. Lyla konuşmak için ağzını açtı ama onun yerine bir hıçkırık kaçtı. Yüzünü Beau'nun ıslak kürküne gömdü ve ona sarıldı. Onun burada olduğunu bilmesini istiyordu.

"Lyla, lütfen."

"Beau yaralandı," diyebildi. Adamın derin bir nefes aldığını duydu.

"Biliyorum. Blade söyledi. Bana iyi olduğunu söyle."

Lyla başını salladı. "Ben iyi değilim. Bu neden sürekli oluyor?" Karnına giren bir kramp onu inletti. Nefes nefese kaldı ve vücuduna olanları görmezden gelmeye çalıştı. Her şey veterinerine gidene kadar beklemek zorundaydı.

"Söz veriyorum onu yakalayacağım, bebeğim."

Cip sert bir fren yaparak kadının bir adım kaymasına neden oldu. Cipun kapıları açılıp kapandı. Blade bagajı açtı, Beau'ya uzandı ve bedenini kollarının arasına aldı. Beau hareket etmiyordu. Diğer koruma bagajdan çıkmasına yardım etti. Elleri ve dizleri üzerinde kaldırırma çöktü ve bir başka bağırsak krampıyla nefes aldı.

"Veterinerdeyiz," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, elindeki telefonla kendini zorlayarak ayağa kalkarken.

"Cipten inme," diye emretti Gavin. "Beau'nun bana ihtiyacı var."

Lyla, kaos içindeki resepsiyon alanına tökezleyerek girdi. Orada kan kokusundan çılgına dönmüş başka köpek sahipleri de vardı. Blade, ellerini ovuşturan resepsiyon görevlisiyle bağırış çağırış içindeydi. Bir kapı açıldı ve kot pantolon ve tişört giymiş bir adam belirdi. Lyla onun veteriner olup olmadığını sormak üzereydi ki bir sıcaklık fışkırması hissetti. Altında su birikirken yere baktı ve başka bir kramp tüm vücudunu titretti.

"Bu gerçekleşiyor olamaz," diye nefes nefese kaldı.

Blade Beau'yu tezgâhın üzerine koydu ve arkasından gelen gardiyana işaret etti. "Sen burada kal ve o köpeğin ölmediğinden emin ol. Onu hastaneye götürmem gerek."

"Hayır, kalmak istiyorum-" diye mırıldandı Lyla ve Blade onu kucağına alıp SUV'a geri koştuğunda kesildi.

"Ne oluyor lan?" Gavin bağırdı ve hoparlörde olduğu için onu sarstı.

"Suyu geldi. Doğum sancısı çekiyor," dedi Blade onu yolcu koltuğuna oturtup kemerini bağlarken. "Sunset en yakın hastane."

"Daha çok erken," diye soludu Lyla, kasılmaları azalıp da konuşabildiğinde. "Daha sekiz haftası var."

"Yirmi dakika uzaklıktayım," dedi Gavin, sesi gergin çıkıyordu.

Blade arabayı vites taktığında bir kasılma daha başladı. Kasılmalar birbirine yaklaşıyor ve her biri daha uzun sürüyordu.

"Carmen'i üç yönlü aramaya bağla. Orada olması gerekiyor," dedi Lyla Gavin'e.

Blade, görebilmek için ön camın çarpık kısmının sağına doğru eğilerek otoyolda ilerledi. Lyla hayata tutunmaya çalışıyordu. Beau'nun hayatı tehlikeydeydi, bebeği sekiz hafta erken doğmuştu ve bugün üç adam öldürmüştü. Blade çıkışa yönelirken dişlerini birbirine geçirdi. Uzakta hastaneyi gördü. Kötü günü daha bitmemişti. Doğum yapmak, aylardır korktuğu ve beklediği olay gelmişti.

"Gavin?" Carmen'in telefonundan gelen ses dikkatini çekti. "Lyla'nın doğum sancısı var. Sunset Hastanesi'nde olacak," dedi Gavin. Carmen, "Yoldayım," dedi ve telefonu kapattı.

"Nasıl, bebeğim?" Gavin sordu.

"Hastaneden önceki ışıklara geldik," diye nefes nefese kaldı. "Aferin kızıma."

"Jordy ve diğerlerini alması için birini gönderdin mi? Bize sırt çevirdiler, Gavin. Kimin kim olduğunu anlayamadım ve-"

"Lyla, şimdi olmaz. Bununla sonra ilgileniriz."

Blade hastaneyi dolaştı ve acil servisin önünde durdu. Bir kasılma daha geldi ve kapı kolunu ve konsolu tutup nefes tekniğini uygulamaya çalıştı ama bu da odaklanmasına yardımcı olmadı. Carmen'in doğum sırasında ona yardımcı olması için içine yağ koyduğu bebek çantası yanında değildi.

"Lanet olsun. Yürüyebileceğimi sanmıyorum. Gavin, bu çok hızlı oluyor. Kasılmalar çok yakın. Sanki tam oradaymış gibi hissediyor-" Lyla bir başka kasılma ona doğru yaklaşırken çığlık attı.

Acının sisi dağıldığında, açık kapının yanında bir tekerlekli sandalyeyle bekleyen üç adam gördü. Blade onun tekerlekli sandalyeye binmesine yardım etti ve acil servisin içinden geçerken ona eşlik etti.

Hastanenin başka bir kanadına. Doğum odasına ulaşmadan önce Lyla'nın iki kasılması daha oldu. Daha önce hiç görmediği bir doktor parmaklarını vajinasına soktu.

"Dokuz santimetre genişlemişsiniz," dedi doktor. Lyla, "Ben sekiz hafta erkenciyim," dedi.

"Bebek çok yakında burada olacak."

Sorular soruluyordu ama o hiçbir şeye odaklanamıyordu. Kasılmalar birbirine o kadar yakındı ki arada dinlenecek zamanı yoktu. Kanlı giysilerini çıkardılar ve hastane önlüğü giydirdiler. Onu bir yatağa yatırdılar ve ayaklarını üzengiye koydular.

"Kocam-" Lyla başladı ve sonra yatağa uzanıp çarşafı avuçladı.

"Lyla, buradayım."

Gavin onun yanına koştu ve o da Gavin'e uzandı. "Tanrıya şükür. Gavin, geliyor. İhtiyacım var-"

Kasılma tüm düşünceleri yok ederken Lyla kendini yere bıraktı. "İkınmayın!" diye bağırdı bir hemşire.

Gavin onun saçlarını yüzünden geriye doğru taradı ve alnından öptü.

"Dayan, Lyla. Sadece nefes al."

Korku ve panik boğazını tırmalıyordu. Beklediği şey buydu ama şimdi o an gelmişti ve hayatta kalabileceğinden emin değildi. Kafası karışmış bir sesler karmaşası vardı ve insanlar elbisesinin altına bakıp sorular soruyordu. Lyla, kendini yok etmeye çalışıyormuş gibi hissedenden bedenine odaklanırken Gavin'in bunu halletmesine izin verdi.

Lyla koparılmış bir yay gibi titredi ve kasılma azalırken gözlerini Gavin'e dikti. Yüzeyin hemen altında gizlenen ölümcül yırtıcı ona bakıyordu.

"Bugün ölebilirdin," diye fısıldadı.

"Ölmedim."

"Ama neredeyse yapıyordun."

Adamın gömleğini avuçladı. "Beau yaşamak zorunda. Ölmesine izin vermeyeceğim."

"Blade veterinerle konuşuyor."

"Bilmek istiyorum-" diye söze başladı ve bir kasılma daha geldiğinde dişlerini sıktı. Kadınlar iki günlük doğuma nasıl dayanıyordu? Bir saat daha dayanabileceğinden emin değildi. Sadece bir yıl önce böyle bir acıya katlanmıştı,

Sadist ona saldırdığında. Doğum sancısı, daha bir saat önce olanlardan duyduğu korku ve dehşetle daha da artmıştı.

"Beau hâlâ hayatta. Ameliyatta," diye bildirdi Blade.

"Onun iyi olduğunu bilmem gerek," diye nefes nefese kaldı.

İki hemşire koridorda bağırdı ve bir saniye sonra Carmen elinde şok tabancasıyla belirdi. Kapıyı çarptı ve koşarak geldi.

"Başardım! Nasıl doğum yapıyor olabilirsin? Evimden iki saat önce ayrıldın. Saçındaki kan mı?"

"Bana sırt çevirdiler amına koyayım-" diye söze başlayan Lyla'yı bir kasılma daha yakaladı.

Doktor geldi ve ölçtü. "İkınmaya hazır mısın?"

Hazırdan da öteydi. Vücudu ter içindeydi ve deli gibi titriyordu. Carmen bir tarafta, Gavin diğer tarafta ve Blade de kenarda duruyordu. Lyla gözlerini tavana dikmiş, bir yandan da kendini toparlamaya çalışıyordu. Acının ötesine odaklanmasını sağlayacak bir kafa boşluğu. Bugün ölüm, korku ve çaresizlikle dolu boktan bir gün olmuştu. En yakın arkadaşının iki elini sıkarken gözlerinin kenarından yaşlar süzüldü.

Doktor, "Lyla, bir sonraki kasılma geldiğinde ıkınmalısın," dedi.

Lyla başını salladı ve derin nefesler aldı. Rahmi sıkılaştı ve öne doğru eğilip aşağıya doğru eğildi. Bacaklarının arasında duran doktora baktı. Doktorun saymasını dinledi ve kasılma geçtiğinde yükseltilmiş yatağa geri yattı.

"Harika gidiyorsun Lyla," diye övdü doktor.

"Vay anasını," dedi Carmen ve kolunu ovuşturdu. "Neredeyse vardın, Lyla."

Gavin'in yüzü kapalıydı. İçinde bir savaş yaşanıyordu. Bunun ne olduğunu çok iyi biliyordu. Onun için de boktan bir gün olmuştu. Elbette yeraltı dünyası ayağa kalkmak ve onlara karşı bir iz bırakmak için bugünü seçmişti.

Nora'nın doğumu sonsuza dek Gavin'in eski hayatı ve düşmanı tarafından lekelenenecekti. "İşte başlıyoruz," diye uyardı doktor.

Lyla kasılmanın geldiğini hissetti ve Gavin'in gözleriyle buluştu. Böyle bir günde, onlara hayatın devam edeceğini hatırlatacak böyle bir şeye ihtiyaçları vardı. Acı diğer her şeyi gölgede bıraktı. Sıkıca bastırdı ve var gücüyle itti. Sanki vajinası ikiye ayrılıyormuş gibi hissetti... ve sonra bitti.

Doktor küçük bir kundağı göğsüne yerleştirirken kulakları çınladı. Bebek ağzını açıp delici bir çılgılık atarken Lyla yere baktı. Bebek gözlerinin önünde renk değiştirmeye başladı. Nora boş havayı tırmalıyor ve ısınmak için yakınına sokuluyor, avazı çıktığı kadar bağıırıyordu.

Hemşireler Nora'yı temizlemek ve tartmak için aldılar ve sonra geri verdiler. Nora, Lyla'nın göğsünde yüzüstü yatıyordu. Sekiz hafta erken doğmuş olmasına rağmen Nora sağlıklı bir şekilde iki kilo dört gramdı. Başında siyah saçları vardı ve gözlerini açtığında hepsi parlak mavinin parıltısını gördü. Gavin elini Nora'nın sırtına koydu. Kızı avucunun içine sığabiliyordu.

Artık bir anne olduğunu fark ettiğinde içinden elemental bir şey geçti.

Sağlık personeli Blade, Carmen, Lyla ve Gavin'i bırakarak dışarı çıktığında gergin bir sessizlik oldu.

"Ne oldu lan?" Lyla boğuk bir sesle fısıldadı. Bugün yaşananlar yüzünden kendini uyuşmuş hissediyor ve titremesini durduramıyordu.

Blade duruşunu genişletti ve ellerini arkasında birleştirdi. "Adamlara yeni suç lordu tarafından rüşvet verildi. Görevleri Lyla'yı öldürmekti. Sekizi taraf değiştirdi. İki adamımızı kaybettik. Tüm hainler öldü."

"Yeni suç lordunun kimliği?" Gavin sordu, sesi olabildiğince sakindi ama etrafındaki hava öfkeyle cızırdıyordu.

Blade başını salladı. Carmen ağzını açtı ve sonra kapattı. Lyla'nın boğazı öfkelenme isteğiyle yandı. Nora'yı kaldırdı ve sonra yüzünü Nora'nın yumuşak tenine gömdü ve onun hissini içine çekti. Nora çok küçük ve savunmasızdı ve bugün ölmeye çok yaklaşıtı. Dünyada çok fazla nefret ve kötülük vardı. O ve Gavin Nora'nın tek varlığıydı. Onu bekleyen karanlığa karşı bir savunma. Nora'nın hızlı nefes alışlarını dinlerken gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Minik elleri Lyla'nın saçlarını kavradı ve ona sokuldu. Bu onun koruyacağı çocuğuydu ve o da bunu yapacaktı. Lyla Nora'yı omzuna yasladı ve kendisini izleyen Gavin'e baktı.

Gözyaşları yüzünden süzülüyordu ama sesi sabitti: "Yeraltı dünyasına geri dön, onu bul ve o pisliği yavaşça öldür."

Yazarın Notu:

Herkese merhaba,

Umarım Suç Lordu Tarafından Yakalanan'ı beğenmişsinizdir. Lütfen bir yorum bırakın ve kitabı bir arkadaşınıza tavsiye edin, bana çok yardımcı oluyor!

Bu kitapta Gavin'in bakış açısından yazmaktan gerçekten keyif aldım ve gelecekte de bunu yapmayı umuyorum. İlişkileri ham, sevgi ve çaresizlik dolu. Umarım siz de bu yolculuktan benim kadar keyif almışsınızdır.

Lyla ve Gavin'in ilk karşılaşmalarına bir bakış niteliğinde bir [bonus bölüm](#) yazdım. Bültene katılın ve gelen kutunuza gönderilsin!

Lyla ve Gavin'in hikayesinin üçüncü bölümü olan ve 2017'nin başlarında çıkacak olan Once A Crime Lord'u kaçırmayın!

Mia

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında:

Mia kafasının içinde yaşıyor ve hayali karakterlerle ağlayıp güldüğünde onu yargılamayan köpekleri tarafından gölgeleniyor. Mia büyük bir aileden geliyor,
muhafazakâr ailesi onun tuhaflıklarıyla nasıl başa çıkacağını bilemezken,
hayranlarının cesaretlendirmesiyle
Kafasındaki karakterleri kağıda döküyor.

Stalk Me:

Yazar Web Sitesi: miaknight.com
Facebook: www.facebook.com/authormiaknight
Twitter: [@authormiaknight](https://twitter.com/authormiaknight)
Bana e-posta gönderin: authormiaknight@gmail.com

Kapak Tasarımı Kellie Dennis tarafından Book Cover by Design
www.bookcoverbydesign.co.uk adresinde yapılmıştır.

OceanofPDF.com

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

